

SUN KU - Totuuden valo

Yksinkertaisia näkökohtia, jotka on tehty hyvästä dispositiosta, paljon itsenäisyyttä, syvää, mielenkiintoista, koska voimme nähdä vuorovaikutuksen, josta erittäin hyviä ideoita johti aion kertoa tarinan moraalin tai moraalin tarinan....Tämä tarina kertoo kahdesta aasista, jotka olivat matkalla vanhan Japanin halki, löytöretkien aikaan, harmaa aasi oli lastattu suolalla, hyvin raskaalla kuormalla; Musta aasi opasti karavaanaria määränpäähän, koska sillä oli hyvin kevyt kuorma, se kantoi sieniä kehuskellen onneaan, polku oli hyvin epätasainen. Harmaa aasi ei kestänyt sitä enää ja oli kuolemaisillaan ponnisteluista, kun se kompastui ja putosi suureen vesilätäkköön, sulattaen puolet kuormasta. Kateuden ajamana se heittäytyy veteen toivoen samaa kohtaloa.

Sieni kastui vedellä niin, että mustan miehen oli lähes mahdotonta nousta seisomaan, ja loogisesti hän uupui ja kuoli.

Isoisän tarinoita

Rakkaus on kuin sateenkaari, se ei ole aina läsnä, mutta se ilmestyy aina! Utopistinen kaaosteoria muotoilee $1=1+1=2:2=1$ rakkauden monitahoisen sateenkaaren utopistinen spiraali päättyy maksimaalisen energiakokonaisuuden säteilyyn, kukkii auringoksi - maa hengittää ulos, aurinko inspiroi samoja värejä maalaamaan maailmaa - minä hengitän ulos, inspiroit samaa rakastavan olemisen ilmaa, että olen kaikki värit maalaamaan maailmaasi! Kaikki lähtee siitä, miten tunnemme asiat ja on asioita, jotka yhdistävät, toiset erottavat, mutta totuus ei peitä tosiasioita. Ensimmäinen muistoni minulla on yksinkertaisesti vain muistoja, joissa herään uppoutuneena kirrkaaseen päivään ja valmistaudun valon voimalla tulemaan ulos pimeydestä ja jakamaan voimaa ja energiaa koko tähtiyhteisölle. Alan miettiä, olisinko eräänä päivänä ollut salama? Jos jonain päivänä olisin salama, olisinko se tuhoisa, pelottava, meluisa, leppymätön vai olisinko se valoisa, kaunis, säteilevä ja energinen. Jokaisella säteellä on erilaisia ominaisuuksia kuten ihmisillä, erilaisia toimintatapoja, erilaista valoa, eli jokainen säde/olemus on ainutlaatuinen ja yksinomainen. No, jos se jonain päivänä olisi säde, se olisi ainakin omaperäinen. Jokaisella säteellä on toimintamuoto, aivan kuten ihmisillä, joka hetki, tämä toiminta ilmenee hetken murto-osina. Meillä on toimintaa säteen/olemuksen suhteen, voimme muuttaa sen suuntaa ja määränpäättä. Kohtaloihin liittyen, ja ensimmäistä kertaa vetoan Jumalan nimeen, kävin eräänä päivänä keskustelun uskomuksista ja uskosta erään koraanin seuraajan kanssa, joka kertoi minulle seuraavan tarinan, jonka kuvaan: annat noppapelin käteesi ja pyydät kiivaasti Jumalalta, että saisit maksimipistemäärän ja sait minimipistemäärän. Tarinan voi tiivistää, mutta kuka

heitti noppaa loppujen lopuksi? Mutta tämän tarinan lisäksi haluan kertoa teille, että

meillä on toimintaa ja meillä on salama/olemus, joka toimii median kanssa, kukin heittää noppaa omalla energiallaan/muodollaan/käyttäytymisellään. Tiesin, että olisi olemassa muuntaja ja että asioissa olisi tasapainossa loistavia voimia, jotka muuttaisivat todellisuutta. Uudistunut energia ja että ne, jotka elävät tyytymättömyyttä tyytyväisyydellä, tulisivat muuttamaan kaikkien väreillä maalaamaan maailmanne. Heräsin erilaisessa todellisuudessa kuin tavallisesti ja kirjoittamisen kenttien tutkiminen tämän kirjan kautta aikoi laajentaa olemustani. Pohdin, miten ajatus välittyy ja rinnastan sen valoon ja sen voimaan. Me kaikki ajattelemme eri näkökulmista, on virta, jota seurata, ja sielulla on häiriön hetkiä, tapa, jolla katsomme niitä, ei ole aina naiivi ja energia laajenee. Väärinkäytösten vaivaamat mielet pysyvät yllä ja ääni yhteen ääneen kuulostaa kovemmalta kuin monet äänet, sanat ovat ilmaisutaitoa, tästä hetkestä tulee inspiraatiota. Sydämenlyönnillä on oma rytmensä, joka laajenee suonissa. Tukahduttaminen tapahtuu hiljaa, koska kaikella on q. Me kaikki ajattelemme paha ja joskus meidät pannaan hiljaisiksi, "mutta me kaikki ajattelemme", muistot eivät ole aina läsnä ja sanon, että älkää harjoitelko vihaa, koska se on paha. Meillä kaikilla on ilmaisunvapaus, mutta kaikilla meistä ei ole sitä oikeaan aikaan, mikään ei ole rehellisempää kuin totuus, meillä on erilaisia ilmaisumuotoja, ja hyvässä kunnossa oleminen on tasapainoa. Tasapaino on rutiinien kierto, hermostuneisuus on epätasapainoa. Ihmiset haluavat kommentoida. Jokaisella on puhtaus universaali rakkaus tuottaa myötätuntoa. Aurinko on energian lähde, epänormaalia on, että mitään ei tapahdu, kaikki unohtavat, kun haluavat, ja aina on useita näkökulmia, monia ideoita, vähän vakaumuksia... On asioita, joita ei voi korjata, koska kaikki ovat epäoikeudenmukaisuuden kohteena. Rakkaus on ilon lähde ja aina yksin ja suojassa: on olemassa

ihmiset, jotka eivät halua ajatella, mutta tietoisuus on lyhty, joka valaisee meitä.

Meillä kaikilla on paheita, joskus meillä on pelkoja, me kaikki sanomme ja teemme tyhmiä asioita. En kirjoita kenenkään puolesta, meillä kaikilla on jotain mitä emme halua muistaa, mutta on hyvä tietää milloin olemme surullisia ja aina myöntää se eikä salata mitään, koska meillä kaikilla on haavoittuvuuksia, me kaikki tunnemme nautintoa jostain ja kun tilaisuus vaanii, avaamme oven sille. Aina on tunne toista kohtaan, mutta "kukaan ei kuulu kenellekään" ja siksi jokaisella on oikeus loistaa. Ystävyys on aina hyvä alku ystävä toinen itse. Seuraa vaistoasi mitä näet positiivisena. Meitä kaikkia voidaan rakastaa ja rakkaus on valon generaattori, kun meitä rakastetaan, meidän on kunnioitettava tätä tunnetta, rakastettava toisiamme ja lisättävä syntyvyyttä, aina sanoilla risteyspeleissä, epäilemättä antagonistinen lause, mutta sen logiikka välttää kärsimystä. "mitä vanhoilla ihmisillä ei ole viisautta vaan varovaisuutta", joten kuunnelkaa! Tietävätkö kaikki hyvää ja paha? Pidämme kädessämme sitä päätöstä olla hyvä tai paha, hulluus on jotain järkeä, todella tieto on tärkeää!!!? Jos on mahdollista valmistua elämän koulusta.... Muutan itseni sinun vuoksesi, minun vuokseni ja niiden vuoksi, jotka pitävät minusta. Muutos evoluution vuoksi. Kaapeli, jonka läpi kulkee elinvoimainen ahdistuksen virta, sähköinen, kulkee kehojen läpi, ruokkii toivoa ja jotain uutta ja hämmästyttävää, joka jättää meidät staattisen liikkeen, mutta kiihtyneellä ja ahdistuneella ajattelulla. Liikkumisen lamaannuttua nousee jännitys, joka kehystää meidät todellisuuteen, ja hallituin ja harkituin liikkein laskeudumme ajatuksen tikkaita alas, jossa yhdistymme toisiimme. Näillä ajattelun tikkailla luokittelemme käyttäytymistä, kasvoja ja liikkeitä.

elämän hetkien laskeutumisessa ja nousussa, valot ruokkivat liukuportaita, jotka pysähtymättä vievät sinut tämän XXI vuosisadan todellisuuden hulluuteen, energioihin, taikuuteen, fantasioihin, kaikkeen näennäiseen harmoniaan, mutta ole varovainen portaiden kanssa, kaikki eivät nouse elämän liukuportaita, on olentoja, jotka kiipeävät portaita, jotka kohoavat ja ennen kaikkea joku liikkuu ja tukee heitä, riittääkö se vai onko kyse tasapainosta? Voimien tasapaino on perustavanlaatuinen liikkeiden tasapaino, nousut ja laskut jokaisen olennon tasolla, mutta kaikki eivät ansaitse sitä, että menemme alas tai että meitä tuetaan nousussa, ponnistelu ja sinnikkyys ovat perustavanlaatuisia, nouskaa sitten uhrautumisen henkeen, ilman vammoja tai pysähdyksiä ja se vie teidät ajattelevan olennon valoon. Ilman tasapainottamalla ulkoisia voimia, jotka voivat antaa periksi, askeleet ovat kiinteitä ja ruokkii kaapelit toivon pääset tärkein sähkökaapeli elämän kierto, että energia, joka ruokkii maata. Sähkötauluni oli se, joka komentaa universaalivirran asemia ja kohtaloita. Se oli auringon valo, joka valaisi maallisen luonnon hämärät sisukset. Tapahtui niin, että tunsin aamunkoitteessa lempeän surun, joka tuli yön laskeutuessa, elin, heräsin henkiin ja synnyin uudelleen, olen hän, voimakas aurinko (sun)*, säteilevä lähde, joka putoaa kuin pisarat maahan, tässä elämän ja valon lähteessä. Minun majakkani, joka etsii lakkaamatta, pyörivällä tavalla poikkeavuuden liikettä. Alan tuntea ensimmäiset sähköiskut ja meluisat hermot vilkkuvat sydämen sähköiskuilla. Sähkömagneettiset aallot menevät edestakaisin ajatukset aaltoilevat aaltojen kehän ympärillä. Sähkövirta kulkee kehoni läpi virta, joka vie minut aaltojen piiriin. Sähköimpulssi on laskenut ja minua ravistelevat sähköisesti kiertävät impulssit, olen aina tiennyt

että impulssin kautta löydetty totuus loistaa kirkkaana, pimennys ilmestyy ja valoisan olotilan piinaamat äänet vaikenevat, kynttilä sytyttää sulaneen vahan kertyneen tuskan. Sähköovet avautuvat pehmeästi soitellen, mutta sulkeutuvat ehtimättä avautua. Sähköinen moottorisaha leikkaa vihan elinvoimaisia tummia juuria. Sähköisku valoisassa savussa, joka pyyhkii muistin, sähkömagneettinen turbulenssi leijuu mielissä, turbulentti ääretön sähkömagnetismi. Ne ulottuvat kuin sähköistävät säteet, jotka lamaannuttavat mielen, hallussaan valo, sähköistävä välähdyksen musta, katkonaiset valot vaivaavat kulkuani keskeyttämättömän virran. Läpinäkymättömät valot valaisevat ihmeellisiä olentoja pimeässä valossa. Sähköjohdot kulkevat värähtelevän kehoni läpi täynnä energiaa. Menen ylös ja etenen kohti 10. sähköpiiriä ja siellä on sähkökatkos', lahjomaton jopa pimeässä on sähköinen rysähdys ja se kaatui sähköisesti ekstaasin ja tuntemusten sanoihin. Leikkaa valovoimaisia viiltoja ja valovoimaisia kaikuja, loistavat valoa tarttuvat murtuvaan ääneen, hohtavaan hämäryyteen, jossa välähdykset peittävät silmiin suuntautuneet kävelevät olennot. On fluoresenssi ja ne kukkivat ja putoavat kuin ukkonen kaikkiin suuntiin ja kaikkiin suuntiin. "Häikäisy" ja nuo pistävät välähdykset hämärtävät toisten tuntemusten ja katseiden iloa. Hehkutus ja ristikaaret syvällä sielussasi, jotka pitävät kiinni atomeista, dynaamisista ja hehkuvista iskuista. Kuin sävy, joka vasaroi minuun tunteiden ristiriitaisuutta, jotka vaativat vahvaa ja määrätietoista valoa, hämärässä poissaolossani, jossa varovasti käperryksen, olemukseni teräviin valoihin ja ilahdutan varovasti kuin salama. On uhkaava valo, ne uhkaavat nuo valot

toipilaat, jotka piinaavat meitä ja antavat meidän ennakoida vaaroja? On olemassa läsnäoleva valo, se valo, joka seuraa sinua bukolisiin hetkiin ja, kun et pysty kohtaamaan sitä, pelottelee sinut salaisuuteen. On olemassa voimakas punainen valo, joka estää kiihtyviä hermoja. Impulssittomien mielten terävät ja saastuttavat iskut leviävät, seuralaisvalo, joka valaisee sen, joka ei anna eikä tunne seuralaisvaloa. Ukkonen narisee ja murskaa ääniä, jotka janoavat nautintoa. Voimakkaat valot tuomitsevat vieraita elämiä äänien opettamiksi. Kuin voimakkaat ja viiltävät säteet, jotka katkaisevat siteet, joita on mahdotonta sitoa, hämärä valo, jossa ne varjostavat tietoisuutta, johon ne tunkeutuvat laajoja säteitä. Intensiivisesti valaisevat mustan valon sumut valaisevassa kosmoksessa, läpitunkevassa ja syvässä kosmoksessa, joka rauhoittaa sielun unohduksen. Salama kuumenee ja pimenee ja muuttuu liikkumattomaksi ja hiljaiseksi, mutta se narisee ja ääni, kun se tapahtuu, on henkeäsalpaava ja musertava, joka tarttuu elämisen ja läsnäolon raivoon muiden valojen ja valaistusten tai jopa pelkän ohikiitävän, mutta silmiinpistävän pimeyden huokausten joukossa ja joka rikkoo sähköistävimmän hiljaisuuden. Tuo salama, joka sammuttaa tietoisuutesi, jota leimaa kaunopuheisten huokausten päästäminen ja joka kiirehtii laiminlyötyä toimintaa tilaisuuden tajun olla hiljaa sillä hetkellä, kun toinen salama putosi tähän maailmaan. Muistan veljeni kanssa otetun valokuvan (joka roikkuu tänään huoneessani) ja olen paikassa, jossa söin niitä helvetillisiä vohveleita, joihin viittaa myöhemmin. Silloin valon tuhkat, nuo tuhkat, jotka merkitsevät sinua kiivaiden ja vahvojen rautojen kuumuudella vain yhdestä iskusta, saastuttavat menneisyyden ja kaikkialle ulottuvan tulevaisuuden valon tuhkat, joita et unohda. Hetken impulssi katkaisee sinut ja leviää hitaasti, repivästi ja pursuavasti kertoen sinulle, että

hallitsee sinua ja heittää sinut valon kaivoon, joka hukkuu epäkohteliain sanojen muistoon ja vuodattaa valonjanonsa. Liekehtivät magneettisen ruumiin palavat tuhkat, jotka sihisevät ja vilkkuvat sydämässäsi, joka palaa halusta johonkin, miehekkääseen ja miehekkääseen tai sitten naiselliseen ja aistilliseen, tuohon kaksinaamaisen persoonallisuuden loukkaukseen, joka ei anna periksi puolelle eikä toiselle. Nämä valon tuhkat lämmittävät synkkää ja kevytmielistä, ja niiden lämmössä on suojana sateet, jotka ovat syöneet ja jotka levittäytyvät maanosien ja ajattoman avaruuden yli, tunkeutuvat meihin ja lahjoittavat meille ylellisiä oivalluksia ja antavat meille lukemattomia ja masentavia nautintoja. Ahdistus istuvan nautinnon kemian, mutta ei kuoriutunut vaan painautui naiiveille kasvoille. Vieras tunne tunteen ja olemisen tunne, se tuntuu ihmeelliseltä ja loistavalta ja lievittää liiallisuuksien tuntemia supistuksia, liiallisuuksia, jotka ohjaavat meidät toiseen ulottuvuuteen, se kehittyi, ruokkii paheita ei taannu ei värähtele tai törmää hulluihin hiuksiin kieltämisestä. Hypnoottinen valo ja tunnustelut tuntuvat kasvoilla kokee tunteita, jotka antavat meille mahdollisuuden ennakoita halun antautumista, johtaa meidät dynamiikkaan ja uskomaan, että se on olemassa, se ottaa meidät ilman luottoa ilman velkoja, pysähtyneenä kuin transsendenttien olentojen hypnoottinen elämä, joka sotkeutuu kuiviin suihkulähteisiin, harhaisiin kulmakarvoihin, jotka on ladattu häpeämättömyydellä ja joutilaisuudella. Se johtaa meidät uusiin haasteisiin, jotka ovat yhtä suuria ajatuksissa, erilaisia reaktioissa, reaktioissa, jotka ovat joskus mittaamattomia, kun kohtaamme sen puhtaalla halulla saada, pystyä, saada siitä ravintoa, emmekä ajaudu kuin löysät savikappaleet, jotka tulevat yhteen, kun niitä kuumennetaan.

Toinen muistoni on nimenomaan kuva haalareihin pukeutuneena, jossa minulla on ylläni samat vaatteet kuin

ensimmäisessä kuvassa, joka on huoneessani tänään, olen vuonna

Açoreira auton päällä Muistan pudonneeni isoäitini portaille, joissa oli nauhoja, joita käytettiin sisäänkäynnin yhteydessä karpästen varalta. Muistan kutsuneeni isoäitini maata karpästen maaksi siellä oli paljon levottomuutta aasit tai hevoset kulkivat aina ohi. Isäni, joka omisti sinisen auton jossa toinen muistoni syntyi, oli datsun. "Ukollani" oli tapana kertoa tarina, tarina hänen mukaansa isoäitini ja aasin välillä, joka ei totellut häntä, ukko puri häntä korvaan. Nykyään kertomalla tarinasta, jonka kohta luet, ei hampaita pudonnut. Näin isoäitini rinnat vain kerran ja se tapahtui peilissä vanhempieni sängyn alla. Se oli paras lapsuuden vitsi, jonka näin pahimpiin painajaisiin asti, Luulen, että tämä voi olla pahinta, mistä voi uneksia lapsena, joka on lopulta kuolema, kuolema ja vain niin kuin ennen kuolemaa tai kuolematon tämä valo, joka on jakautunut liikkeestä vieraantuneiden ruumiiden välille ja värähtelee kahden helposti valaistavan polun välillä, mutta vailla elämää, elää meitä ruokkivan ja kehittävän systeemisen hypnoosin katkeruudessa ja tyrmistyksessä. Tietoisesti se on niin voimakasta, että se sammuu ja on jopa olemassa pyyhittyinä. Psykedeeliset silmukat kietoutuvat rohkeiden ukkosenjylinöiden kohinaan, jotka tukevat ja voimistavat sitä poikkeavuutta, joka johtuu siitä, että meidät ympäröi kaikki tämä psykedeelinen ukkonen. No, täällä kaikki pysyy johdonmukaisena, ilman potensseja tai vaa'ankieliä, antautuminen olisi vain tekosyy poikkeavuudelle, mustalle ukkoselle, joka on häkissä ja lähettää järjen imeytymisen oudoimpia ja syvimpiä Murahduksia, koska se sammuttaa itsensä, narisee ja sijoiltaan ilman pienintäkään salaisuutta, ilmeisesti psykedeelisten valojen maailmassa, jotka ahdistavat sitä, joka haluaa menettää sen näkyvistä tai nauttia suomettuneista nautinnoista.

ennakkoluuloinen värjätty pysähtyneiden vinojen värien sävyttämä, haluton luomaan tai pelkkä hemmottelu. Ajatuksen sirpaleiden hengessä, sirpaleisia ovat todellakin kaikki ne, jotka kuvittelevat toisenlaisen maailman, kaukana häiriöistä, jotka ärsyttävät meitä kuin silmäämme raapimalla tai vain räpäyttämällä silmiämme. Tämä toisesta liikkeestä vieraantunut liike hehkuttaa ja murskaa mieliä, jotka ovat kaukana ja unohtavat sen yksinkertaisen tosiasian, mitä on olla liikkeessä tai levottomuudessa. Ukkonen on psykedeelinen ja pelottaa henget pois ilman, että ne ilmenevät, ja koska niitä ei ole olemassa, se on huhujen ja tinkimättömyyden rinnakkainen todellisuus kuten mörkö, ja täällä kukaan ei ruoki outoja persoonallisuuksia ja tunnustele olemassaoloa edeltävää olemassaoloa, vaikka sitä ei todellisuudessa ole olemassa. Näin ollen kaikella epätodellisella on ajaton historia, mutta sillä on, jotain, sillä on pelkoa, pelkoa, joka karkottaa meidät 5-ulotteiseen horisonttiin, monikulmaiseen ja lineaariseen, mutta joka ei ole altis tai edes altis millekään jäljelle, jälki, joka edustaa transsendenttisen ja apoteoottisen ajattelun puoliskoja. Ideat eivät kukoista tai kasva abstraktin järjen säikeissä, vaan jo nähtyjen ja koristeltujen hahmojen impulsseissa, jäljittelyn ja hetkeen sopeutumisen liikkeissä, mutta kaikki tietoisesti ja minimaalisesti laskelmoidusti. Ilman laskelmointia se on todellista ja arvaamatonta, siksi se on niin aitoa spontaaniutta, että on järjetöntä ajatella mitään. Menneisyyden päät jauhavat ja jauhavat, jo haalistuneina keltaisiksi lehdiksi ja bibliofiilien syöminä, jotka ilman mitään sitkeyttä pelottelevat muistin ja tehdyn ja väärennetyn vanhentunutta mittoihinsa. Mittalaitteiden ympäröimänä etiketöivät abexiinit onnittelevat itseään ja Abessinian ukkoset nauravat. Ne, jotka elävät menneisyyden valossa, saavat kehotuksen, ja ne, jotka kuolevat tuonpuoleisessa, hyökkäävät...

taivaankappaleiden näkyvässä tapahtuman tosiasia, välittömän. Mutta nämä kaikki ovat teknisiä asioita, enemmän tai vähemmän voimakkaita, mutta ne ovat energeettisiä säteilyjä, jotka eivät ole yhteensopivia menneisyyden kanssa, eivät edes edellisen hetken kanssa. Muistoja, jotka siis säteilevät haitallisia säteilyjä, jotka eivät kuitenkaan hämärtä mitään ajatusta, jonka haluaa sytyttää missä tahansa hetkessä, impulssissa tai hetkessä. Koska menneisyys risteää nykyhetken, hetken, impulssin, sekunnin tai murto-osan kanssa, mutta ei vaikuta siihen, olemme siksi aina ajassa, sillä voimakas valo on puhdas ekstaasin virta, joka leikkaa kuin tuuli kasvoihin, jotain siihen asti riisuttua aikomuksista ja liikkeestä tekemisen tai olemisen ilon ympärillä, koska se, mikä on olemassa ja mikä merkitsee olemuksessaamme, on klikkaus ,joka yksinkertaisen katseen kautta välittää menneisyyden valoa, valoa enemmän tai vähemmän voimakasta, menneiden elämien hikeä, mutta jotka eivät ohjaa jäljellä olevien impulssien liikkeestä irrotettua periaatetta, ilman naamaria, joka on elänyt sekunnissa, hetkessä, ei niin kuin ne, jotka vain ryömivät menneisyyden valojen ympärillä ja takertuvat mihinkään. No, tämä on synonyymi saastumiselle, säteilylle, ei kiitos! Siksi ei ole mitään vahvempaa kuin syttyä hetkessä, ja olla koko ajan kaikin voimin, mutta kukaan ei ole parempi kuin kukaan muu, kyse on todella kamppailusta, älkääkään antako minulle tuota synnynnäistä valoa, koska jokaisella on, janoaa tahtoa ja mielikuvitusta ja puhdasta kehityksen ja luomisen energiaa, maagisia värejä, jotka heijastuvat keltaisen auringon sävyissä. Itse asiassa valo ei ole paljon, on vain jäljellä olevan olemassaolon polttopisteitä ja tasapainoinen tapa esineellistää se, mitä ei voi nähdä. Sitä ei siis ole olemassa, se ei ole todellista, se on hedelmä jostakin, joka auttaa meitä tulemaan tietoisiksi. Mutta mitä helvettiä on tietoisuus? Mikä on todella tietoista tai tiedostamatonta? Tässä on este, jota ei materialisoida...

Vaikka se olisi kuinka järkevää ja ymmärrettävää, me kaikki olemme menossa kohti tätä hetkeä. Tämä asia, että asetetaan ennakkoluuloisia esteitä ja väitetään niiden olevan ylitsepääsemättömiä virtauksia, vaikka todellisuudessa ei ole mitään esteitä! Kaikki on siis kuviteltua, me kaikki elämme tässä samassa harhakuvitelmien virrassa, muiden henkien janossa, jotka eivät vaikuta meihin todellisuudessa, koska on, tai itse asiassa ei ole mitään estettä tiedostamattoman halun välillä, joka on aina läsnä tietoisessa ja jonka varaamme vain meille, vain tyhjyyttä, on kyllä kuviteltua taivaallisista olennoista, jotka elävät, kuten sanotaan menneisyyden valossa, enemmistön toimesta, joka harkitsi, että yhdellä on oltava paino tai mitta, mutta vielä kerran, keitä he ovat sekaantumaan. Yksi tarkkailee ja tuijottaa päivää, kunnes se hiipuu, mikään ei ole luonnollisempaa kuin tuo kirkas valo, johon me mielellämme sopeudumme. Mukautumiset, vastoinkäymiset, ristiriidat, pelkkiä hemmotteluja, jotka toimivat asenteiden ja tietoisien ongelmallisuuden kerääjinä, mutta eivät niin syviä, koska ne ovat luonnollisia. Luonnollisen ja transsendentin välillä ei ole pienintäkään ristiriitaa, joten normaali ottaa meidät mukaan ja saa meidät tuntemaan olomme helpoksi ja rauhalliseksi, kaikki on luonnollista: ilma, ilo, joka ottaa meidät mukaan, se, joka sykkii ja juoksee pois, ja ennen kaikkea koskettaa, lempeä kosketus niille, jotka arvostavat keveyden tuoksua. Ytimessä hallittu energia, voimakas lähde säteilee meitä, muuttaa meitä, psykologisia mutaatioita, katsokaamme sitten, että tämä ydinvoima vaikuttaa meihin. Tämä elinvoimainen valo kasvaa odottavassa olennessa, joka ei todellisuudessa käräsi, vaan tunkeutuu riikinkukon tavoin impulsseihin, jotka on otettu vastaan ja jotka johtavat meidät toimimaan tai olemaan toimimatta, impulssiin, tähän dynaamiseen ja kirkaaseen räjähdykseen. Näin ollen hyödynnämme suurinta

eksponenttia sen voimakkuudessa, ne ovat tavallisia tekijöitä, jotka korjaavat, murentavat pilareita, joita on mahdotonta horjuttaa, koska se on muutoksen voima. Ja mikään ei ole vahvempaa kuin olla

muuttuu, muuttuu joksikin, joka kohottaa meitä ja suojaa meitä saastumiselta. Muistan itkeneeni enkä halunnut mennä esikouluun ensimmäisenä päivänä, mutta pääasiassa sen jälkeen nautin ystävyys-suhteista, leikistä ystävieni kanssa. Lapsena oli normaalia, että korkea kuume aiheutti tavanomaisen painajaisen, sen, jossa minut otettiin kahleista kiinni ja laskettiin palavaan kattilaan, mutta hourailun myötä luulin joutuvani helvettiin, mutta yhtäkkiä heräsin ja pelastuin viimeisessä lähtölaskennassa, joka oli meneillään. Tiedän kerran, että opin myös erottamaan kuumaa ja kylmää toisistaan tottelemalla veljeäni, joka laittoi käden lämmittimen päälle hänen mukaansa kylmimpään kohtaan ja hän kuumimpaan kohtaan, tulos: päädyin palamaan oikeaan ranteeseen, joka muistuttaa minua 666:sta tai pedon merkistä uteliaisuuttani viimeisin puhelimeni päättyi 666:een. - Jokin saa meidät pysähtymään, jos emme halua jatkaa, mutta miksi pysähtyä, jos se on toimintaa, joka kehittyy ja tuottaa tunteita, aistimuksia ja ärsykeitä, kun joku vastaa ja reagoi meihin, toiminta ystäväni, kärsivällisyyttä ja älykkyyttä ymmärtää toista kohtaavaa olentoa. Miksi antaa negatiivisten energioiden halvaannuttaa meidät, ikään kuin olisimme lapsia ilman vastausta, rohkeutta ystäväni, sana on järjestys, joka tuomitaan ja kuka on järjen tuomari, kuka on normaali tai epänormaali, ei kukaan! Meillä kaikilla on uskoa ja minulla on fezada, josta epäily haluaisesta ja kaikkietävästä ja läsnä olevasta halusta jää, mutta kuin harppu, joka vihjaa ja pettää, lähettää seireenien ääniä hallusinatorisilla kaiuilla. Ei muuta kuin rentouttavaa kuulla puhumista, kuulemme kaksi kertaa enemmän kuin puhumme, ja hiljaisuus on toimintaa eikä naiiviutta tai hallinnan puutetta, harva voi vastustaa hiljaisuutta, ja sitä on kokeiltava. Se voi olla jopa piinaavaa, mutta se vastaa moniin subjektiivisiin ja objektiivisiin kysymyksiin,

seurallinen hiljaisuus on mykkä, mutta se voi toimia täydellisenä aseena hallitsemattomalle,

himokas impulsiivisuus ja jano, ne, jotka eivät pysty hallitsemaan itseään. Rauhoittukaa ja kuunnelkaa, kuunnelkaa hiljaisuutta sisällänne.

Kerran nappasin linnun, sidoin narun silityslautaan ja annoin sille leipää, vettä... Ja sinä päivänä elävä leluni kuoli. Ensimmäinen leikkini kiinniottoleikissä päättyi huonosti, kun veljeni oli takanani ja pakotti minut ryntäämään siihen "nurkkaan", jossa särjin pääni, jopa valkeaa kudosta näkyi. Kävelin noin 4km mäkeä ylös polttaakseni kentuckyjä 12,50 dollarilla näissä tapaamisissa ystäväni söi hehkulamppuja, laseja, mitä vain tuli vastaan, sirkus oli juuri kulkenut kylän läpi. Ensimmäinen harjoitukseni pyöräilyn ekshibitionismissa oli veljeni kanssa, me molemmat, en läpäissyt joitakin tiiliä, ja hän vei minut lopulta sairaalaan. Melkein samaan aikaan minua potkaisi raskaana oleva ämmä, ja sitten osallistuin veljeni kanssa marmoripallovarkauteen, kostoksi pikkuvarkkaalle, josta myöhemmin tuli ystäväni ja jolla oli kylän hulluin veli. Tätä ystävää ei kutsuttu syntymäpäivilleni, mutta hän piti huolen siitä, että sain elämäni ensimmäisen ja ainoan legon. Päiviä ennen 1. ehtoolliselle menin ystäväni kanssa sosiaalikeskukseen ja varastin synninpäästövhvelin. Se oli vasta alkua. Sitten aloin leikkiä piilosta ja näin piilotin parhaan ystäväni äidiltäni, jätin hänet yksin taloon tietäen jälkeensä, että hän oli kauhuissaan ja kutsui meitä, avasimme oven. Ystäviemme kanssa leikimme polkupyörillä, autoilla, marmorikuulilla ja pidimme seikkailuista... Eräänä päivänä menimme laulamaan janeiroja (perinteisiä portugalilaisia perinnelauluja) pyhäinpäivänä ja saimme rahaa ja käytimme sen heti, muistan, että siellä tarjottiin chouriçoja (savustettuja sianlihamakkaroita) ja muita herkkuja.

Vaihdoin sen, koulun leikkikenttä oli rakenteilla, jossa oli paljon hiekkaa ja reikiä, mutta uskaltauduin ulos, kun pääsin luokkaan ja ensimmäistä kertaa olin menossa "lyödä" tällaisesta rohkeudesta, uskalsin poistaa käteni ennen kuin opettaja löi minua, toisen kerran oppilaiden edessä hän antoi minulle anteeksi ja teeskenteli. Jo neljännellä luokalla myin luokkakavereilleni isän kokoelmien kansia, kuten nykyään sanomalehtien liitteitä. Muistan ensimmäisen noitavainon johon äitini vei minut, isäni ja veljeni, näin noitavainon koskettelevan heidän sukupuolielimiään ja hän ei uskaltanut ja vihasin häntä. Olen eräänä jouluna serkkuni ja veljeni kanssa ja hän saa ensimmäiseltä Pink Floydin lp:n - seinä, suuri serkku. Muistaa 1. ehtoollinen toukokuussa 1986 kirkossa freixo de espada à cinta, oli intensiivinen kävely tiukat kengät. Tuli aika lähteä Estarrejaan, jättäen ystävät ja tuttavat taakseni, onnistuin piilottamaan lähtöni kaikilta sillä hyödyllä, että lähdin hieman ennen 4. luokan kouluvuotta, ja sain korvauksen opettajan myöhemmällä kirjeellä, joka oli yllättynyt hiljaisuudestani. Kun saavuin Estarrejan kuntaan, menin asumaan Pardilhóiin, jossa asuin muutaman kuukauden, täällä aloitin jokapäiväisen elämäni, tiedän, että tuolloin, mitä nykyään kutsutaan kiusaamiseksi, olin uhri ja pelkäsin sitä, pelkäsin jopa sitä, kun matkustin kotoa kouluun bussilla, oli yksi, jolla oli makua "kastella soppaa"! Ensimmäinen työ, jonka muistan, oli isäni auton pesu ja laskun kirjoittaminen kirjoituskoneella, ja hän maksoi minulle. Menin 5. luokalle erityisluvalla, eli huoltajani allekirjoittamalla vastuukirjeellä, jolla pääsin 5. luokalle c+s Avancan kouluun, koska minulla ei ollut alaikärajaa. Sain kääriä hihat

Käytin vain vessapaperia ja poltin - toivoin jopa, että koko maailma pysähtyisi ajoissa, jotta voisin nauttia pankkiryöstöstä jne.... Mutta tuona vuonna sain ensimmäisen todistukseni, jossa mainittiin, että oppilas oli osallistunut kouluristiin 1988/89 ja sijoittunut 15°, mikä ei ollut huono tulos ihmiseltä, joka ei ollut vielä aikuinen, tunsin itseni myös tarpeeksi aikuiseksi hypätäkseni verkosta ja mennäkseni ostamaan savukkeita. Kävelin ilman polkupyörän jarruja ja käytin kengänpohjani, kun aloin polttaa vakavasti, olin velkaa naapurilleni, Estarrejan parhaalle tavernalle, joten varhain aamulla suosin buffettia enkä syönyt ruokalassa. Muistan, että ensimmäinen hautajaisriitti, johon osallistuin, oli köyhän papukaijani hautajaiset, jonka siivet oli leikattu irti... Olin leikkimässä pihalla ja kiipesin piikkipuuhun, kun hyppäsin maahan ja murskasin papukaijan! Tästä alkavat jatko-osani; nukahdin itkien, että olin menettänyt tuon eläimen, päädyin keräämään mosaiikkeja ja hautasin sen sinne. Kaikki hyvin, mutta seuraavana päivänä kissa tuli hakemaan sitä! Tämän tarinan lopputulos päättyy koiraan, joka oli pyytänyt joululahjaa, mutta joka löytyi kulkukoirasta taloni ovelta, toivotimme tämän "tekon" tervetulleeksi ja se päättyi saamaan ohjeet hyökätä kohteena olleen kissan kimppuun, tekoni päättyi tappamaan kissan. Löin jopa uteliaisuuttani kiveä sytyttimeen ja se räjähti.

Ensimmäisinä työpäivinäni minulla oli hauskaa leipomossa, jossa työskentelin, mikä vitsi... Otin sanomalehden mukaan vessaan lukemaan ja poltin yhden tai kaksi savuketta, mutta tuolloin, jotta veljeni ja kälyni eivät olisi jääneet kiinni, pelkäsin niin paljon, että heitin paketin auton ikkunasta ulos. Minulla oli kokemus varjosuden kanssa: olin eksyksissä, mutta minut löydettiin. Suojeltu, mutta vain vapaaehtoisesti. Se ruokkii näppäryyttään kemiallisilla kiinteillä aineilla ja välttämättömällä vedellä.

Oman "varjonsa" puhtaudessa hän sukeltaa seikkailuihin ja oli laskeutumassa, sarjakuvamainen. Sutena häntä suojeltiin, mutta asenteella yksin, uppoutuneena näennäiseen yksinäisyyteen. Tänään kirjoitan karikatyyrisenä sutena, kohtaan hänen maailmansa ja tulkitsen sitä. Itsenäinen ystävä ei elä ilman hänen villi mutta hyväntekeväisyys luonne todellinen noviisi elämän, alkio caricuaossa jossa valmistuin on verta nuorten uskollinen, rehellinen ennen kaikkea peloton luonne, hurja sen ydin, mutta uskollinen ja ystävä ja kunnioittava hänen kumppani ja ystävä. Siksi uskollinen matkakumppani ja kumppanuus aina tulkittu hellyydellä ja hiljaisuus. Olen asunut hänen kanssaan tarpeeksi kauan tuntea varjot karrikoitu "kaduilla" ja yritys. Mutta näin rohkeutta susi ja hän perusti siteen hiljainen luottamusmies ystävä ja perussääntö kuin hänen vapautensa. Jos oli jotain, mitä sudella oli, se oli vapaus, hän oli, yksin, yksin! Ja vapaa! Varjosusi säteilee energiaa, joka oli olemisen tavassaan yli-inhimillistä. Pakotetuilla haukahduksillaan villiin itsenäisyyteensä geenien luonnosta. Päätin jakaa vastaavan henkisen turskan, yksin iltapalan lobon kanssa, tai paremmin varjo susi karikatyyri, joka samaan aikaan yhdisti yhden lautasen vapaassa yhteisymmärryksessä veljellisesti jakaa myös vastaavan juoman. Olemmeko yksin vapaaehtoisesti? Totta kai! Olemme vapaita ajattelemaan niin kuin luonto meitä muokkaa. Se oli lahja minulle tänä jouluna, karikatyyrisusi, mutta hän villiintyy synnyynnäisen geneettisen ympäristönsä vetämänä kromosomiensa vetämänä oman luontonsa puhtauden vapaan tilan tunteeseen. Arvoituksellinen elämäntapa, mutta sitä ruokkii jano elää ja nauttia yksinäisyydestään, mutta vapaana kaikista rajoituksista ja pakotteista. Minä ja suden varjo olemme ystäviä, epätyypillistä on sen epätavanomainen tapa toimia toisten pakottamisessa, me olemme

luontoäidin käsissä, ja niinpä me kasvatamme ja kasvatamme sitä, mitä ne tunkeutuvat meihin. Havannan klubi on pohjimmiltaan hulluus saman jano vallankumouksen, ottaa haltuunsa meidän olemuksemme, tässä on vapaa mutta yksinäinen sopimus yhteistyöstä eläimen vaisto.

Kun olin nuorempi kutsuin isoäitini Surucucu, eräänä päivänä pelaa palloa teko, että olin hypännyt, mikä näytti hänelle kuin 30 cm, koska hän oli alhainen ja putosi 2 metriä korkea, juoksin soittaa vanhemmilleni, kun pääsin sinne pikkuinen oli selvinnyt, että jouluna isovanhempani olivat kotona, minulla oli keskustelu vanhempieni kanssa ja jopa kertoi isoäitini ennen kuolemaansa, että koira. Saavuin, missä olen kaupungissa, nykyään kaupunki estarreja ja aloin käydä 6. luokan donaciano koulussa, täällä tapasin suuri teini-ikäinen intohimoni, joka merkitsisi minua koko nuoruuteni. Vietin yli 10 minuuttia tuijottamalla isäni rakastajattareni ja ajattelin, ajattelin, että jos hän tekisi pienintäkään ääntä, minulla olisi ongelmia.

Olen aina pitänyt veljestäni, mutta kerran hän löi minua nyrkillä ja loukkasi isäni identiteettiä, kun juoksin pyjamassaan kadulle Pardilhossa, Estarrejan kunnassa, ja päädyin talon takapihalle lähelle pensasaitaa. Jouduin jopa meikkaamaan tavallisella sunnuntairetkelläni, koska kasvoissani oli jälkiä. Ajoin ilman jarruja ja kulutin jarrukengät loppuun, myin polkupyörän, jolla ajoin ilman renkaita, vain isoisäni antamalla vanteella, ja myin sen painon mukaan, jolloin sain siitä 300 dollaria. Tässä koulussa sain kaksi miinusta, toisen matematiikassa ja toisen käsityössä, en ollut koskaan tajunnut, että olin niin huono käsityössä. Yhteiskunta ja sen tavat ovat luonnollisesti vaikuttaneet siihen, että aloin leikkiä vuonna 1989...

Jalkapalloilijana aloitin hyökkääjänä ja tein yhden maalin kolmesta pitkän urani aikana, mutta se oli harjoitusottelussa Ovarensen vastaan. Sitten, kun kasvoinkin, siirryin takaisin keskushyökkääjän paikalle, sitten vasempaan laitahyökkääjään, sitten oikeaan keskikenttäpelaajaan, sitten keskikenttäpelaajaan, kunnes pääsin puolustukseen keskushyökkääjän ja liberon paikoille. Urani lopussa minut tunnettiin urheilijana, joka oli pahamaineinen anti-fair-play, minun on edelleen kirjattava 2. maali, joka tehtiin päivänä, jolloin pyysin valmentajaa olemaan joukkueen kapteeni ja pelaamaan keskikenttäpelaajana, tuossa pelissä tein maalin, tein eron ja katoinkin matkan keskikentältä vastustajan maaliin tekemällä "housut" maalivahdille. Ajattelin ottaa jalkapallo-otteluihin nastat mukaan, jotta voitaisiin liikkeet kentällä.

Vuonna 1990/91 kävin 7. luokan Estarrejan lukiossa, minut integroitiin huonosti tähän kouluun, koska olin kapinallinen ja kerroin, että eräänä päivänä masturboin luokkahuoneessa, ja historianopettaja antoi minulle lempinimen isänmaallisen ohjuksen kantaja - tämä tapahtui Irakin sodan aikana, ja jäin kohtalokkaasti 4 merkkiä jälkeen. Se, joka maksoi minulle eniten, oli portugalilainen kielessä, koska se oli ensimmäinen ja ainoa koulu-urallani. Päätin palata Avankan kouluun, jossa olin suorittanut 5. vuoden. Lukuvuoden 1991/92 jälkeen minua alettiin kutsua "aidsiksi" koulukavereideni keskuudessa, sain jopa huonosti käyttäytyvän maineen, mutta koulumenestykseni ansiosta pääsin tästä vuodesta läpi. Kun minulta kysyttiin tuolloin syytä, miksi olin tullut Estarrejasta Avancaan, sanoin, että minut oli erotettu Estarrejan koulusta. Laitoin reikiä pienitiheysisiin levykkeisiin kaksinkertaistaakseni niiden kapasiteetin.

Minulla oli tapana kulkea "polkupyörälläni" Estarrejasta Avancaan ja mennä sitten tarkoituksella Ovariin varastamaan purukumia ja makeisia supermarketista. Paras peli mitä pelasin koko urallani oli suoran jälkeen ja se oli beira-maria vastaan seuran pakettiauto tuli jopa hakemaan minut kotoa. Laitoin karpäsen ystäväni voileipään nimeltä "minete", ensimmäiset näkemäni pornoelokuvat hämmästyttivät minua, yhdellä naisella oli kyrpä ja tissit samaan aikaan jotain joka sai minut ajattelemaan, toinen oli käärmeistä ja ankeriaista, kohtauksia isältäni ... Estarrejan ja Avancan matkojen välillä minulla oli cp-passi heille, mutta kun tupakkariippuvuus alkoi pahentua, sen sijaan, että olisin ostanut passin... Olin jo siinä vaiheessa, että ajoin vain liftaamalla saadakseni vaihtorahaa tupakkaan ja kävin leipomossa syömässä puolikkaan ruisleivän ja juomassa litran olutta kollegoideni kanssa. Isoisäni luona ammuin painepistoolilla ja lyijy kimposi ja melkein osui minuun. Kerran menin syntymäpäiväjuhliin, poltin purukumia ja se muuttui mustaksi, jolloin ihmiset luulivat, että se oli hasista. Ennen treeneihin menoa soitin ystäväilleni kotiin ja varastin isältäni samppanjapulloja, ja me joimme ennen treenejä, ja useita kertoja meidät heitettiin ulos. Eräänä päivänä yksi näistä ystäväistä oli niin humalassa, että hänet piti viedä sairaalaan. Hänen isänsä jopa soitti isälleni ja valitti. Jalkapalloseurassa meillä oli erikoiskoulutus, eli vastustajamme Aveiron maajoukkue etsi uusia kykyjä. Minulla oli huikea harjoittelu, ja silloin minut laitettiin treeneihin Aveiron valikoimaan, ja sain todella paikan. Pelasin hyökkääjänä, kentän vasemmalla laidalla, ja olin vaihtopelaajana pelaajan tilalla, joka oli enemmänkin

Myöhemmin se oli FCPortoa varten. On 11- 07-1992 alle 13 valinta olisi kokous, jossa kohtasi valinta Aveiro kanssa valinta Leiria sulkemalla kauden 91-92, se oli täällä tässä pelissä, että minulla oli tilaisuuteni ja tuli toisella puoliskolla kuten raportoitu päivittäin Aveiro, tiistai 14 heinäkuu 1992 - Aveiro, 2 - Leiria, 1 "peli alalla urheilukompleksin urheilukentän s. Jacinto. "Palatessaan pukuhuoneista Aveiron joukkue tuli kentälle toisella päättävyydellä. Toisin kuin ensimmäisellä puoliajalla, jolla leiriläiset hallitsivat, Aveiro otti pelin haltuunsa ja hyväksikäyttäen vastustajan puolustusta paremmin, he antoivat "voltage" tulokseen. He saivat tasoitusmaalin Filipe Mouran kautta, joka laukoi kaarella maalin alakulmaan". En edes tiennyt mitä tein tuossa pelissä, muistan juosseeni paljon kunnes en saanut palloja kiinni, olin joko liian hidas tai liian nopea, mutta lopulta tein jalkapallourani 3. maalin, sinä vuonna ei ollut maajoukkueiden välistä turnausta taloudellisista syistä, olisinko voinut kehittyä enemmän? Sitä ei koskaan tiedä. Kouluvuosi 1992/93 koitti, jolloin kävin 8. luokan c+s Avanca-koulussa, ja poltin jo joka välitunti, olin jo kapinallinen, jolla oli poikkeavaa käytöstä. Minulla oli tapana kertoa ystävälleni, että menin sotilaskouluun, tulin sisään ranskalaisen tukiluokkaan vessanpöntön istuin päässäni sanomalla, että olin herra vessanpöntön istuin, minulla ei ollut rohkeutta kohdata isäni silmiä ennen ensimmäistä internointia, minulla oli tapana pureskella yrtejä ennen kuin menin kotiin jalkapalloharjoitusten jälkeen, ensimmäinen ja viimeinen kerta, että minua hakattiin, pelasin aloittelijoiden harjoittelussa, "otin yhden" ja löin häntä ja käskin häntä odottamaan minua ulkona, että ottaisin enemmän, ja hän odotti.... Jopa pääni meni vastaan

Hän sai lempinimen "Pardilhó". Minulla on ullakollani ensimmäinen diskoni ja kutsuin sitä ku*. Kiipesin kattoikkunan kautta rakennuksen huipulle ja minulla oli jopa huopia katolla muun muassa, kavereideni kanssa poltin villaa useita kertoja, nuno ystäväni kanssa pääsin rajojen reunalle lähelle savupiippua, pöllö tuli ulos ja horjutti minua ja vei minut melkein putoamaan katolta. Raivostunut sininen säde tunkeutuu olemukseeni loistavaa energiaa, joka itää ennakkoluulojen ja suvaitsemattomuuden likaisissa huokosissa, joihin tämä sininen säde yltää. Kaikkien olentojen tuottama valo kääriytyy häpeilemättömiin tekotaiteisiin, joita on vaikea olla kaukaa haalimatta viattomilla tekotaiteellisuuksilla. Tämä laservalo on läpäisevää ja tunkeutuu näkymättömästi jopa näkymättömään ja huomaamattomaan. Se on näkijä ja mestarivalo näkijälle itselleen vieraisissa olettamuksissa ja risteyksissä. Huomaamaton ja viaton se provosoi säteellään ajatusten ja ennako-oletusten imua, joka on myrkyllistä sen omalle myrkyille ja sen vastalääkkeelle. Ullakkovaloa, tuota savua, joka lävistää suuntaa ja toimintaa vailla olevissa päissä tekemättömien muistojen ryysyihin verhoutuneen mielen valon, toimintaa, tuota moottoria, joka viilentää hitaasti ja massiivisesti koordinoimattoman mielen raivokkaiden ajatusten estradia. Tunkeutumalla hetken joutilaisuuteen se kiihtyy ja jakaa itsensä aivojen ja kiihottavien valojen välille harhaileviin sähköisiin ärsykkeisiin. Se voimistuu hypnotisoivassa ja lamaannuttavassa kehomassassa kuin riimien laukaisija sanoissa ilman neksusta. Nuo ylevät valot tulevat mihinkään pään kärjen tekniikkaan. "Joillakin ihmisillä on pieniä apinoita, toisilla vain ullakoita ! "Muut valot, jotka varjostavat pääsisäänkäyntiä, toivoisin, että voisin tunkeutua ullakoille, joissa on muistoja, ajatuksia, elettyjä elämiä ilman suuria syitä, mutta monia

muistoja. Muistoja, jotka valaisevat mieltä ikuisesti avattuina tai suljettuina kirstuihin... Minulla oli tapana hankkia VHS-kasetteja, eikä minulla ollut rahaa maksaa, vuokra levisi ajoissa ja velka kasvoi, nukuin harvoin ajatellen, mitä olin velkaa. Minulla oli kasetteja kuukausia kerääntyä. Vuonna 1993 aloin haluta omaa rahaa ja kutsun jälkeen päätin mennä töihin pelihalliin. Olin tuolloin 15-vuotias ja minulla oli jo paljon valtaa, koska pidin yllä tilan järjestystä ja kielsin alle 16-vuotiaita menemästä sisään. Silloin sain ensimmäisen kosketukseni hasikseen, jota kulutin seuraavat 17 vuotta. Tässä ympäristössä jouduin kosketuksiin muiden realiteettien kanssa, mutta kielsin ja kieltäydyin aina heroinin ja kokaiinin käytöstä ja tein tiettäväksi, että jos tein sitä koko elämäni ajan, se ei ollut tarkoituksella tai tahallaan, tai minua oli ehkä "heikennetty", mutta en koskaan käyttänyt niitä. Minulla oli sopimattomia asenteita kulutukseen ja olin jo kuuluisa "taiteilija" ollessani 9. luokan finalistien koulun päättäjäisjuhlien juontaja vuosina 1993/1994.

Generaattori, rakkauden generaattori tai rakkauden generaattori, mikä ruokkii tätä ei-virtuaalista lihallista halua ja tätä läpinäkyvää ja janoavaa suutelua, joka on emotionaalinen kietoutuminen johonkin, joka on elintärkeää emotionaalisten ja sähköisten siteiden energioiden kehittymiselle. Tämä generaattori ruokkii egoja ja persoonallisuuksia, joilla on piilotetut kasvot jokapäiväisessä esittämisessä, kuten aamiaisen tai päivällisen ottamisessa tai vedessä, joka ruokkii jokapäiväisen elämän energiaa. Ilman naamioita tai kyönelehtiviä ajatuksia sovitamme todellisuuteen rakkauden energian tai rakkaudessa läpitukenneiden ja edustavien katseiden ja rakkauden ja yksinäisyyden sähköistävän ja leikkaavan energian, jota eletään ja jota ruokkii kaapeli, jota ei koskaan katkaista, lahjomaton mutta todellinen energia, aina! Aina

sähköistävät katseet janoavat halua ja

kärsivällisyyttä, jonka päivien yksitoikkoisuus ja vinot kasvot, jotka eivät edusta mitään tässä sähköisessä ympäristössä, ovat keksineet, ne ovat irrallisia lankoja. Uskaltaudu mielikuvitukseen sisäsyntyisen ja hillittömän todellisuuksien moottorin kanssa, mutta välittömän kosketuksen tukahduttamana. Välttämätön kosketus motoriseen elämään, motorinen, se todellisuus, joka on konsensuksen todellisuus olemisen ja olemattomuuden läsnäolosta, mutta vieraantuneena muista todellisuuksista melkein huomaamaton tietoisien halulle, mutta se on olemassa! Se on siellä aina läsnä välittömän tilaisuuden merkityksessä, siksi keinot eivät voi olla vetisiä, elleivät liukkaista keinoja ja käytettävissä olevia resursseja tuottavan rakkauden ajatuksissa; koska tuottava rakkaus on aina yhteydessä ja etsimässä kaikkia muita keinoja, jotka eivät ole virtuaalisia ja hallittuja juuri tuon alentujan olemisen kanssa, se ei voi silloin vieraantua tuottamastaan mielihyväästä, ja se lisääntyy noissa sielun möykyn alati läsnä olevissa kasvoissa, jotka olette aina halunneet tukahduttaa. Sillä ette voi vieraantua mistään palasesta, sillä energia on yksi ja monikulttuurinen tyydytyksen tunteessaan, tyydytyksen, joka kehittää erilaisia todellisuuksia, sillä me olemme virtuaalisia ja kuvitteellisia, vain toisten läsnä ollessa tai itse peilissä piilotamme uuden säätelevän energian neutronien hengessä, jotka ovat näitä todellisia valopetoja. Valoisa lohikäärme voi syttyä, ja tämä virta, joka kulkee lävitsemme ja elvyttää meitä päivittäin, antaa meille voimaa ja loistavien ja kävelevien olentojen mimiikkaa, kyllä! Andantes, koska siinä voi olla valon voima tai sairaan ja toipuvan sorrion voima, joka kohtaa dualistisen ja sortavan todellisuuden. Älkää langetko tähän negatiivisten napojen virtaan, jotka tunkeutuvat alitajuntaan ja vähentävät negatiivisen kriittisen persoonallisuuden syviä kipuja, vaan ruokkikaa itseänne positiivisuudella ja transsendenttisellä todellisuudella kemiallisista ja antikemiallisista virtapiireistä, jotka ruokkivat hengen

innovaatiot ja saavutukset, saavutukset, jotka ovat henkilökohtaisia ja joita ei voi siirtää, koska ne ruokkivat kiihkeää kilpajuoksua, joka ei johda mihinkään mielihyvään, mutta jotka vetävät mielen ajatuksen ja sen välittämisen aaltoihin. Ajatusten välittäminen on todellista ja kehittää virtapiirejä, joita kukaan ei voi kieltää, ja näillä virtapiireillä on virta, joka leviää ahdistettujen tuntemusten ja nautintojen ajattomassa ilmassa, koska me kaikki olemme ulkoisten ärsykkeiden beetasalpaajia, mutta jotka voimistavat elämisen janoa. Nämä impulssit vaikuttavat siis päättelyymme ja joskus tapahtuvat tai kehittävät ristiriitoja ajatuksissa, mutta ne voivat tuoda onnea, joka protonien jännityksen kanssa johtaa meidät ulkoiseen todellisuuteen. Voimakkaista tunteista vapautunut sininen valo sininen valo, joka ylittää siltoja ja portaita ja tunkeutuu tunteiden valtaan, jota se ruokkii kehittämällä tätä henkistä potentiaalia, jossa se toivottaa tervetulleeksi ultraherkillä säteillään kauniin avoimuuden kauneuden kaunopuheisen ystävyuden, joka kaipaa jotakin "sinistä", vahvempaa, voimakkaampaa, ja kehittää meissä tähdistöjä, joilla on syviä tunteen ja vieraantumisen haarautumia tässä Hertz-aallossa. Tämä voima vaikuttaa vinoihin mieliin, jotka ovat vailla elävää tunnetta, turkoosi sininen vaikuttaa syvään ja pysyvään ystävyuteen, se kantaa itsessään maagisia säteitä hulluuden ja nautinnon ystäville harvinaista ja sävyttävää kauneutta. Hämärän intensiteetin säikeissä se kehittää ja välittää pahojen ja nautintojen tervetulleeksi toivottavaa ja suojaavaa energiaa tuskan ja hiljaisuuden kanssa, ei, se ei ole naamio, joka harhauttaa meitä ja vihjaa meitä abstrakteille ajatuksille, se on pikemminkin todellinen ja kuvitteellisen nautinnon voimakas ja voimistava valo, mutta joka vaikuttaa ja vaikuttaa aina niihin, jotka kantavat itseään siinä ja pysyvät ilman rajoja luontaisen ja kestävän ystävyuden puolesta. Hän rakastuu ja ikään kuin riistää järjen mutta

Se toimii tunteiden ravintona, se tulee ja tuo nautinnon ja himon herkkuja, tämä nautinto on kalorinen ja tunkeutuu kaikkeen tämän alkuväriin kiihottumisen vimmassa, joka makaa ja käärii kasaan energioiden kertymän, joka tyhjenee ajan myötä, mutta ei katoa nykyisessä tulevaisuudessa, toisin sanoen se on aina läsnä, se suojelee, se ei anna meidän kehittyä loistavan hallitsemattoman nautinnon tasolla.

Vuonna 1994 aloitin oppisopimuskoulutukseni sähköasentajana, ja silloin sain lempinimen "faiska", koska sain sähköiskun löysästä johdosta, eikä sähköä lopulta ollut. Aloin käydä yöllä ulkona ja ensimmäisellä reissullani pimennysdiskoon vuonna 1994 minusta tuli "kuppikirppis". Muistan vieläkin sen päivän, kun kävin verikokeessa ja tulos oli yli 2,0 ennen kuin aloitin työt. Se ilta oli fantastinen, päädyin puristamaan kaikki diskon pullot ja yksi johtajista kantoi minut kotiin pää roikkuen, ja sinne hän jätti minut kotiin, se oli ihanaa, tuona kesänä viimeisenä eclipse-vuonna pääsen loppuun baarimikkona tekemässä shotteja ja korvaamassa baarimikkoja keskellä yötä, jotka eivät enää jaksaneet. Lähdin avancasta ja saavuin ovariin, lukuvuonna 1994/95 tulin 10. luokalle José macedo fragateiron koulun urheilualueelle, olin aina yksi huonoimmista liikunnassa ja urheilussa, tämä johtui myös huonosta käytöksestäni, minulla oli jopa lääkärintodistus, jossa viitattiin uinnin aikaan allergiseen reaktioon kloorille, mutta se mitä en osannut, oli se, miten uida! Minulla oli jalkapallojoukkue nimeltä "les bufons" eli pierut, ja onnistuin jopa keräämään niille varoja estarrejan ostosalueella. Tein harjoitteluja ennen globaalikokeita lukiossa, jossa "sukellusveneet", oluen ja

Kakut tulivat naurunalaiseksi.

Kun olimme matkalla valmistujaisiin Albufeirassa, lähdin supermarketista kärry täynnä oluita, jotka veimme takaisin asuntoon, jossa täytimme pohjalevyn tyhjillä pulloilla. Tyttöystäväni syntymäpäivien aikaan furadourossa join niin paljon, että päädyin nukahtamaan pöytään, johon oli juuri tullut keittoa, ja kun he herättivät minut, oksensin ruokapöytään. Sitten he antoivat minulle kyydin kotiin, ja halusin jäädä juhliin enkä kotiin. Kun olin kahdeksantoistavuotias, näin elokuvan Transpotting ja minusta oli aina hauskaa, että mies meni vessaan ja sukelsi paskamereen. Juttelin usein mummoni kanssa ja tykkäsin puhua mummolleni siitä, mitä minusta tuli ulos, eli paskasta. Minusta tuli jalkapalloturnauksessa "tchetchenos"-nimisen joukkueen mestari ja jatkoin edistymistäni. 1995/96 olin jo 11. luokalla José Macedo Fragateiron koulussa ja onnistuin saamaan siirtymisen 12. luokalle, mutta matematiikan ja fysikaalisen kemian ollessa jäljessä en koskaan onnistunut saamaan kiinni. Hyppäsin luokasta ulos ikkunan kautta ja tulin ovesta sisään sanomalla, että olin mennyt vessaan. Sillä välin juoksin ja valitin paljon lihasta, joka myöhemmin jouduin leikkaukseen tyrän vuoksi vuonna 1996/97. Kun olin epäonnistunut yhden vuoden, olin aikeissa suorittaa asepalvelukseni, ja sotilastarkastuksessa minua pidettiin kyvyttömänä, valitin, etten voinut juosta, koska jalkoihini sattui.

jalat. Ystäviensä kanssa hän teki tri-turboja, ts.

3 suodatinta. Provosoin härnäämistilanteita vaikuttamalla koulun "takapuolen" ryhmään, jotka olivat niitä, joita kutsuin eta. Edistin 4 ja 5 hengen tapaamisia Ovarin kaupungissa lounasaikaan, todellisia hyökkäyksiä yhteen kokoontuneiden vieraiden sananvapautta vastaan, ja parhaan liittolaiseni nunon kanssa pakotimme ryhmät eräänlaiseen kiusantekoon. Kirjoitan seuraavan lausunnon puhtaaksi: "Hän työskenteli valvojana perusopetuksen 1. jakson lapsille suunnatussa ammatillisessa ohjelmassa "aktiivilomat" heinä-, elo- ja syyskuussa 1997. Santaremissa, kun olin sanonut meneväni näyttelyyn, menin kavereiden luokse ja jopa piereskelin ja paskansin, kun olin heittänyt bokserini ulos ikkunasta. Odottaminen ja hän, hän käveli ympäriinsä toivoen, haluten, hyppien, hyppien ja tupakoiden, hän käveli menemättä määränpäähän. Ahdistus vaihtelee iän myötä, vaikka ihminen elää aina hyvin ahdistuneena odottaen jotakin, me haluamme aina jotakin, kaikki meissä tahtomattaankin tulee oman tahtomme tielle. Tuona vuonna laadin seuraavan vaaliehdotuksen: asetumme suurella päättäväisyydellä ja vastuuntunnolla ehdolle José Macedo Fragateiron lukion oppilaskunnan vaaleissa. Tavoitteenamme on edistää kulttuuri- ja virkistystoimintaa, jotta tämä koulu, joka tarvitsee niin paljon sisäistä ja ulkoista arvostusta, saisi arvokkaamman aseman. Tämän tavoitteen saavuttamiseksi ehdotamme seuraavaa: -

Kulttuuri- ja urheilutapahtumien edistäminen koko opiskelijaväestölle, eli nuorisoviikko, jalkapallo-, koripallo- ja lentopalloturnaukset (miesten ja naisten). Järjestetään kuukausittaisia keskustelutilaisuuksia, joiden tarkoituksena on kouluttaa ja tiedottaa oppilaille yhteiskunnan ongelmista - kannustetaan koulun sanomalehden perustamiseen - koulutetaan jäseniä - hankitaan pöytäjalkapallopooli - järjestetään nuorisoviikko, johon sisältyy erilaisia aktiviteetteja - luodaan yhteydet tiedotusvälineisiin koulumme toiminnan ja erityisesti oppilasyhdistyksen aloitteiden tunnetuksi tekemiseksi. "Kampanjan aikana jaoin kondomeja oppilaille ja pidin yhteyttä terveyskeskukseen keskustelutilaisuuksia varten, jotka oli suunniteltu, mutta joita ei järjestetty, koska terveyskeskus halusi, että oppilaat jättäisivät oppitunnit väliin osallistuakseen. Kampanjan iskulauseella "annamme kasvomme teille!" "Seuratkaa askeleitamme" ja jopa "soittakaa musiikkiamme", sosialistisen puolueen julisteilla, jotka tukivat tätä kampanjaa asettamalla päämajan saataville, he halusivat vastapuolen, eli puolueen taistelijan, taistelajakortteja jaettiin, mutta ei edes yksi taistelija voittanut tätä yhdistyksemme poliittista voimaa.". Mitä tulee muihin hankkeisiin, toimeenpaneva neuvosto osti pöytäjalkapallopoolin ja piti puolet niistä 20 escudosta, jotka kukin peli maksoi. Avajaispäivänä, lainaan: 14. tammikuuta 1998 klo 10.00-20.00 pidettyjen vaalien jälkeen. Vaaleihin osallistui kaksi listaa, a ja b, joiden edustajat on merkitty ehdokastiedostoon, ja mainittu toimi tapahtui normaalin käytännön mukaisesti. Äänestyspaikkojen sulkeuduttua, jolloin 740 jäsentä oli

opiskelijat, äänet laskettiin. Tulokset olivat seuraavat: kymmenen tyhjää ääntä- viisitoista tyhjää ääntä- viisisataa seitsemän ääntä lista a- kaksisataa kahdeksan ääntä lista b. Äänten perusteella lista a oli ensimmäisen äänestyskierroksen ehdoton voittaja. Tämän esityksen jälkeen ei ole positiivista saldoa. On myös mainittava, että edellisen yhdistyksen omaisuuteen kuului kirjoituspöytä, metallikaappi, tuoli, jakkara ja kaksi (epätäydellistä) shakkipakettia. Päiviä kampanjan jälkeen koulussa levisi nimetön syytös, jossa minua kutsuttiin lempinimillä kuningas leijona ja Al Capone, koska joskus esitin luokassa näitä hahmoja, asiat mutkistuivat minun puoleltani, koska koulun neuvosto piti minua myös hasiksen kuluttajana ja koulun psykologin mukaan olin päähenkilö. Vuoden 1998 lopulla Psp Ovar aloitti tutkinnan ja poliisitutkinta oli käynnissä. Olin juuri polttanut jointin, kun tulin poliisiasemalle. Kiistin polttavani ja että olin kokeillut sitä enkä pitänyt siitä. Tuona vuonna tanssiaisista on epäilyjä ja syytöksiä tuon illallisen maksamatta jättämisestä, moraaliton juttu, koska se maksettiin seuraavina päivinä silloisen parhaan ystäväni ensimmäisellä työpaikalla, lista, joka kulki vuonna

seuraavat pelkäsi, että emme olleet maksaneet illallista, joka oli tehty, huhuja. Tammikuussa 98 Minut on kutsuttu koulutusviikolle, toi muistoja hänen exa. Jorge Sampaio tasavallan presidentti, joka kohtasi valokuvan, jossa on seuraava omistus "Aveiron ryhmälle, erityisesti A.E. koulun José macedo fragateiro, ystävällisesti halaamalla" koulutusviikko 24. tammikuuta 1998 - tasavallan presidenttikausi, minulla oli lounas seisoi sähkömuseossa, jossa tervehdin senhor presidenttiä. Samana vuonna sain tilaisuuden työskennellä furadourossa sijaitsevassa disco a pildrinhassa, jossa baarimikkona viihdytin asiakkaita pulloilla ja jonglööritempuilla, jotka muistuttavat minua elokuvasta "cocktail". eräänä iltana paskoin itseni täyteen ja minulla oli tunne, että disco oli palanut uskomalla, että se oli palanut, ja vielä herättyäni, kun näen itseni ihan sekaisin, heitän pikkuhousuni ulos ikkunasta, Ne putoavat kahvilan aurinkovarjoon, muutamaa päivää myöhemmin ystäväni äiti palauttaa puhtaat pikkuhousut ja sanoo, että ehkä ne olivat pudonneet sieltä ylhäältä. Join usein kumppanini kanssa kaksi pulloa kultaista lakkoa ja absintin. Sitten eräässä juhlassa palvelin asiakasta pomon edessä ja aloin täyttää laseja läikyttäen nestettä ympäri tiskiä, ja sain heti potkut. Yksi johtajista oli asiakkaan kanssa, ja tarjoilin heille kaksi shottia kaatamalla kaiken, ja hän vain sanoi minulle: "Häivy sieltä!". Olin veljeni parhaan ystävän häissä, poltin vessassa ruohoa ja olin niin humalassa, että laitoin kengän pöydälle ja käyttäydyin kuin kännykkä. Yöllä aina kuluttamieni lasien ja hasiksen seurassa kirjoitin Einsteinin kaavan koulun kansiin 1998-1999 monho bar - baarimikko täällä olin joitakin

kuukausia tarjoilulaseja. Olen saavuttanut lopullinen puolue 2. kauden, kuten tavallista kilpailija disko Fénix metia 900 ihmiset, ensimmäisessä puolueessa monho saavutin 700 ihmiset vastaan lähes 200 ihmiset jäljellä kilpailija osapuoli, se oli menestys. Juhlien jälkeen vein kaikki yhdistyksen jäsenet ulos syömään, maksoin monhon omistajalle illallisen, enkä antanut hänelle enää rahaa juhlista. Samana vuonna aloitin alennukset philipsin työntekijänä, tehdastyöläisenä, jossa työskentelin kaksi kuukautta lähes kahden viikon poissaoloilla. Siihen aikaan sain töitä uniteca/quimigalista. Olin baarimikkona/viihdyttäjänä jongleeraustemppujeni kanssa disco dacascassa ja täällä kulutin ensimmäisen "purkkani" Katkaisin sen kahtia ja otin sitä eri päivinä puolet tuntui siltä, että mikään mitä tein ei ollut ruumiin vauhdissa, kuten esimerkiksi koko lehden selaaminen läpi enkä lukenut mitään tai kun pääsin kotiin ja laitoin musiikkia päälle enkä pysynyt mukana. Se oli ensimmäinen ja ainoa kokemus näistä aineista. Disco dacascassa PR-mies ja vartija, kun he hakivat minut toista työpäivää varten, kertoivat minulle, että edellisenä päivänä olin pullojen ja jonglöörausnumeroni kanssa lyönyt asiakasta päähän ja hän oli joutunut sairaalaan. Koska olin tyttöystäväni kanssa 3 tuntia myöhässä, pääsen paikalle ja minut korvaa juoman sieppaaja ja minut erotetaan saman tien. Estarrejaan avattiin uusi baari, jossa olin vuosina 1998/99 baarimikkona/baarisankarina, eräänä iltana lainasin kirjaa "ovista" ja "amerikkalainen" kuoli, hän ja kirjani jäivät junan alle. Tein jopa 100\$ talletuksen, jotta voisin nostaa 1.000\$...2 vuotta ovimiehenä ja kunnes he polttivat paikan.

oveen moottoripyöräbenssiinillä, mutta en koskaan provosoitunut enkä sekaantunut keneenkään. Järjestän réveillon 1998/1999 klo sankareita baarin järjestön faiska & ystävät kutsun kaikki ystäväni uudenvuodenaattona. Lähetän kaikki baarin asiakkaat lähtemään ennen keskiyötä sulkemalla baarin ja uudenvuodenaaton. Menen rocks bar ovariin jossa minua pahoinpidellään koska mainostin toista tapahtumaa laitoksen sisällä, tein rikosilmoituksen poliisille ja he menevät baariin jossa heille kerrotaan että rikoin tuhkakuppeja sisällä, puhdas valhe. Kävin jopa syyttäjällä mutta en seurannut prosessia todistajien puuttuessa. Uudenvuodenaattona 98/99 - baarin sankarit av. Visconde de Salreu Estarreja kokosin ohjelman, jossa: 12 kelloa yhtenä yönä [ja päivänä] ...d.j.:n valvonnassa asuva Sergius vieras d.j.. Vitinho ja incognito. Kesken juhlien ja pukeutuakseni kotona juhlia ja ystävieni saapumista varten heitin kaikki asiakkaat ulos baarista, jossa olin ovimiehenä sinä loppiaisiltana. Ajatuksissani kyseenalaistan aakkosten järjestyksen ja ajattelen, että ab tai abba olivat paljon edellä, ajattelen turvajärjestelmän luomista miesten välille, kuten silmäniskua tai kosketusta ja tuntemusta toiselle ja kaikkien nopeutta nähdä, mikä oli vialla tai kärsimystä ja apua. Katson televisiota ja ajattelen, että alaviitteillä on viestejä mielessäni. Katson f.t.v.-kanavaa ja ajattelen, että sinä päivänä saan Nobel-palkinnon. Ajattelin kerran syöväni ihmisen elimiä ja se oli ruokakauppa kiloittain sinä päivänä Ajattelin, että kadulla olevat lasinsirut olivat timantteja, olin katsomassa elokuvaa snatch / porcos e diamantes elokuvateatterissa Aveirossa, kun ajattelin olevani näyttelijä elokuvassa, aloin riisua kenkiä ja mennä sisään ja ulos elokuvateatterista, se oli minun elokuvani. Estarrejassa pakenin äärimmäisen vapaana joen lähelle ja

Ajattelen kiipeileväni puihin, lasken puolikkaan ruumiin jokeen ja ajattelen, että olen nero ja että tasavallan presidentti katsoo minua, olen yhteydessä lehmiin, jotka laiduntavat, ja yritän välittää ajatuksiani niille. Ajattelen, että he varastavat ajatuksiani ja että he haluavat tehdä minulle paha, alan tuntea outoja asioita, eristäydyn, tein asioita, kuten pyöritin koko huonetta, luin psykologisia kirjoja yrittäessäni ymmärtää, mitä minulle tapahtui, aloin olla harhainen, vainoharhaisia manioita tai että minua tarkkailtiin ja valvottiin joko televisiosta tai sanomalehdistä, Luulin jopa, että isäni aikoi ostaa minulle baarin ja että hän oli maailman suurin, hän teki vain outoja asioita, jotka saivat vanhempani huolestumaan vakavasti, tässä yleisessä sekasorrossa joku kutsui GNR: n ja palomiehet, jotka vielä kuljettivat minut sairaalaan, josta pakenin ajelehtimalla tuntikausia, kunnes GNR: n sotilaat löysivät minut, jotka sanoivat minulle: "Minut vietiin Aveiron sairaalaan ja myöhemmin Coimbran psykiatriseen päivystykseen. Palomiehet ottavat minut paareille sidottuna, keskustelun jälkeen luulen saavani pistoksen ja menen tyttöjen luo keskusteltuani psykiatrian päällikön kanssa, mutta saan vain pistoksen... Kun herään, olen huoneessa psykiatrisella osastolla! Juoksin karkuun, otin taksin ja menin Coimbrasta Estarrejaan, jossa käskin taksikuskin odottaa ja menin varoittamaan äitiäni... Seuraavana päivänä minut vietiin ottamaan pilleri, jonka psykiatrit lähettivät tietämättä, että se oli tarkoituksella tehty, jotta voisin huonosti, ja pyysin heitä viemään minut sairaalaan. Olin yli 20 päivää fyysisen rajoituksen alaisena eli sidottuna vyöllä sänkyyn! Estarrejassa intermarchen vastaanotto näytti kutsulta päästä naapuritaloon, menin jopa puutarhaan luullessani, että olin...

He tekivät jopa valituksen, mutta sitten GNR sanoi, että he todella etsivät minua ja veivät minut sairaalaan. Sairaalahoitotiedotteen mukaan - psykiatrinen palvelu - potilas otettiin tähän sairaalaan 1999-01-03 ja kotiutettiin 1999-02-15 - normaali sairaus. Coimbran sairaalassa hän sai ensimmäisen numeron superinteressante, jossa oli mies kääntämässä papereita ja oli nimi sparks. Osallistui psykiatrisessa palvelussa pidettyyn pöytäfutisturnaukseen - miehet huc 11. helmikuuta 1999 Coimbrassa minua lähestyi psykiatrin päällikkö, joka tupakoi kanssani ja laittoi tuhkaa muovimukiin ja huijasi minua sanoen, että menestyisin, saisin naisia ja matkustaisin, kun lopulta hoitaja tuli sisään ja ajattelin itsekseni, että viette minut johonkin juhliin ftv:ssä ja siellä on vain seksiä, kun lopulta se oli injektio, jonka ottaisın seuraavana päivänä, kun heräsin, löysin itseni huoneesta, josta en tiedä mistä, Poistuın sairaalan rajoista menemällä ohi kulkevien autojen ja valaistujen talojen suuntaan tai missä oli liikettä luullen, että poliisi oli vuorovaikutuksessa kanssani, päädyin siihen, että minut vei takaisin herrasmies, joka ajoi ohi ja näki minut pyjamassa, pyysin heitä vapauttamaan minut ja antamaan minulle vastuuvollisuusehdon allekirjoitettavaksi, minkä kaikki hoitohenkilökunta jätti huomiotta, vaikka olin täysi-ikäinen. Tie ulos sieltä oli kuin maanjäristys sosiaalisessa elämässäni, minusta tuli hauras seuraavien vuosien ajan, minulla oli jopa pelkoja, kuten: menin kahvilaan, pelkäsin, että kuppi putoaisi ja ihmiset kommentoisivat nimeäni.

Kolmantena virkailijana vuonna 1999 jaoin postia ja kirjattuja kirjeitä, tuolloin valkaisin hiukseni, jaoin postia autolla ilman kirjettä tehtaan alueella, jossa olin.

Ajoin 30km/h, halusin tuntea ensimmäistä kertaa auton, jolla oli jopa onnettomuus, joka rikkoi puskurin, ja minun oli todella perusteltava se.

En nuku, koska en halua nukkua haluan elää tässä on este, joka ei anna minun nukkua aion kohdata sen unettomuuden kanssa.

Ilmoittauduin externato luís de camões -kurssille, pyysin portugaliksi 11 arvon vastaavuutta ja suoritin kurssin uudelleen lukion pääomitettavina yksikköinä. Julistus ipj, työskentelin tiedotusanimaattorina, stipendiaatti, 01.03.1999 - 05.02.2000 kävin kouluissa mainostamassa terveellistä käyttäytymistä nuorille. Aloin nähdä pornografiaa verkossa ja olla yhteydessä chat-huoneisiin. "Tehtäviään hoitaessaan hän osoitti olevansa kiinnostunut ja dynaaminen ja hoiti tehtävänsä asianmukaisesti, eli huolehti käyttäjistä, levitti nuoria kiinnostavaa tietoa, päivitti tiedotusvälineitä ja otti yhteyttä Portugalin nuorisoalan instituuttiin", Aveiro, 09.3.2000. Menin Teneriffalle yksin viime päivinä aloin miettiä elämäni naista ja kirjoitin 3 postikorttia nimellä raquel Mamede - Bombarral Portugali ja muutaman päivän kuluttua saan häneltä puhelun albufeirassa simuloin paha mieltä yhdessä tyttöystäväni kanssa menen asunnolle ollakseni raquelin kanssa ja muutaman tunnin kuluttua löydän itseni exän kanssa. Olen keskellä yökerhoa ystäväni hyppii parvekkeelta toiselle varoittaen minua exästä. Muutaman hetken kuluttua hänkin hyppäsi ja tuli vastaan pakenin asunnon olohuoneeseen ja piilouduin silloisen parhaan ystäväni lakanoiden alle ja hän kysyi missä Philip oli ja nousin lakanoista ja

Sanoin, että olen täällä, hän juoksi karkuun asunnosta, jahtasin häntä kaduilla ja jopa kompastuin häneen rauhoittaakseni häntä, mutta hän jäi lattialle. Sain toistuvan toisen asteen tutkinnon 1999/2000, jonka loppuarvosana oli 16 pistettä 20:stä - ovar 11. joulukuuta 2000, tein kokeen monialaisessa tilassa ja lähdin kesken ja päätin sen ulkona, sen jälkeen menin luovuttamaan sen toiselle opettajalle, kaksi päivää myöhemmin menin hänen toimistoonsa pyytämään anteeksi rehellisyyden puutetta, ja opettaja teki toisen kokeen ja antoi arvosanan 20, opettajan käyttämä enimmäisarvosana oli 16 pistettä 20:stä. Sain portugalilaisessa kielessä arvosanan 11, englannin kielessä 15, ranskan kielessä 15, monitieteellisessä 17, filosofiassa 18 ja tietojenkäsittelyssä 18. Huijailin kokeissa ja sain näin hyväksynnän kurssille. Opiskeluaikana työskentelin hotellissa "meia-lua", olin työntekijä, jonka ammattiluokka oli "2. vuoden vastaanottoharjoittelija" 8. helmikuuta 2000 alkaen 31. toukokuuta 2000 asti "hankin tietoa tässä hotellissa vastaanoton/ vastaanoton ja baarin osastoilla". Hän osoitti koko tämän ajan suurta oppimiskykyä, epätavallista omistautumista sekä vastuuntuntoa. Kiitämme hänen käytettävyyttänsä ja hänen suhdettaan meihin kaikkiin. Ovar 28/07/00.täällä nukuin hotellihuoneissa, pidin juhlia baarissa ja kävin uima-altaalla vastuuhenkilöiden poissa ollessa. Jouduin kurinpitomenettelyyn, koska pahoinpitelin erästä baarissa työskentelevää kollegaa, koska hän sai minut tuntemaan itseni vähäosaiseksi, koska hän tiesi, että olin ollut psykiatrisessa sairaalahoidossa. Sitten menin Lissaboniin ja sain töitä baaritiskillä tarjoilijana kahvilassa imavizin ostoskeskuksessa. Oli vuosi 2000, ja minulla oli tapana käydä ostoskeskuksessa sijaitsevassa diskossa, jossa tanssin myöhäiseen aikaan ja kuvittelin olevani sen ajan paras tanssija.

Sheraton-hotellin edessä, tämä pullo oli toinen kokemukseni kemiallisista aineista, mutta en koskaan tehnyt sitä uudelleen tai etsinyt sitä elämässäni. Osallistuin Estarrejan henkilökunnan karnevaaleihin vuonna 2001 - entrudo tai ei mitään! Entrudo tai ei mitään! julistus ovarin kaupunginvaltuusto - kulttuurin, kirjaston ja historiallisen perinnön osasto. Ilmoitan, että olen toiminut hallintoavustajana määräaikaisen sopimuksen mukaisesti 06. elokuuta 2001 - 30. toukokuuta 2002 Ovarin kaupunginkirjaston ja museon yleisölle tarjoamissa palveluissa ja júlio dinis - ovarilaisen talon museossa "mitä tein suurella vastuuntunnolla ja sinnikkyydellä" minulla oli kirjaston asiakirjoja ja sain kadotettua kadonneiden tapausten rekisterin 2001 - GNR-sairaala Leiria Leirian ja taistelun välissä on radiolla tehty ilmianto rekka-autonkuljettajasta, joka häiritsi liikennettä, bt kutsutaan paikalle, kun auto hinataan pois, he sanovat, että sakkoa ei ole, he kutsuvat apuvoimia ja vievät minut leirian sairaalaan käsiraudoissa. Caldas da rainhassa luulin nähneeni tarkka-ampujia ja ihmisiä katsomassa ikkunoista. 26/11 - 07/12 2000, infante d. Pedro sairaalassa 2001 - olen ilman ajokorttia dgv:n toimesta palaan kotiin ajoneuvon kanssa, mutta jo ilman ajokorttia enkä koskaan enää aja saan kirjeen oikeudesta, jossa minua rangaistaan sakolla erittäin vakavasta rikkomuksesta (ei minimiä) 30 päivän ajan, vien ajokortin dgv:lle, joka pitää sen ja sanoo ottavansa muut, koska tuon lain mukaan olen ollut kuljettaja alle 2 vuotta. Käänsin jopa huoneeni ylösalaisin ja luulin, että kamerat kuvaavat minua ja että vakoojat tarkkailevat minua. Leiriassa luulen, että Interpol työskenteli kanssani, kun kerran laitoin 5,01 senttiä. Kerran laitoin 5,01 senttiä bensaa ja maksoin 5 euroa, koska luulin löytäneeni voiton kaavan ja tulleeeni miljonääriksi. Silloin luulin, että auton alla oli venäläisiä vakoojia.

Luulen, että olen taikuri ja että hallitsen autoa mieleni ja aivoni liimattuina auton koneeseen jatkuvalla pyörimisellä, joka saa minut uskaltautumaan keskellä tietä alusvaatteissani pomppupallo seikkailemassa minua, että pallo laukaistiin Caldas da Rainhassa ja se osui maahan kentän edessä ja nousi sen katolle. Minua kuulustellaan GNR prikaati b5 komento pidetään alueilla Coimbra ja Aveiro alan saada ajatuksia vainoaminen ja laittaa sanomalehtiä autoon, joka hinataan määräyksestä bt Leiria. Ilmoitus liscont - konttioperaattorit, työntekijä, jonka luokka on ammatinharjoittaja hallinnollisella alueella. Hetkeksi makasin vessassa liscont, minulla oli 2 kuukautta ilman hasiksen polttamista ja kun tulini takaisin pääni kipeä ja ongelmat alkoivat aikaisin poistua liscont syvä rakkaus, kärsinyt rakkaus tuntui myös unohdettu syvällä sisimmässään puoliksi kadonnut katunut ja elänyt. Matkustin pilvien alla lensin taivaan alla olin planeetoilla Marsissa ja Jupiterissa Marsissa, päätin rakastaa sinua ja Jupiterissa halusin saada sinut ja tämä on olemukseni, lentäen kynästä planeetalle oli voimaa, oli energiaa, iloa oli jotain, joka välitti rakkautta kukan muodossa. Sillä oli auringon voimaa, se liikkui kuin auringonkukka, sillä oli oma tahto, joka etsi lakkaamatta jotain kuumaa, se oli unelma, valloitus, tavoite, kaikki intohimoisesti, ilman ulottuvuutta se oli mahtava, hämmästyttävä, lyhyesti sanottuna hyvin rakastava. Katsoin ulos ikkunasta, huomasin horisontin, ohitin katseeni kukkulan yli, katsoin eteenpäin, näin tähteesi, se loisti, sähköyi, nostin katseeni, näin kuun, se oli minun ja sinun, se oli maisema, matka, näin sinut matkalla maan päällä ja meren alla, seurasin sinua, matkasimme, valloitimme toisemme maan päällä ja meren alla se oli vain kuunvaloa. Kaipasin sinua, halusin, halusin, rakastin, ajattelin, tunsin. Kaipaan sinua ja haluan saada sinut.

Täällä, toivoen tapaavani sinut, rakastaen sinua, aina ajatellen sinua ja tuntien läsnäolosi, ikävöimällä sinua ja olemalla ilman sinua, ajatellen, haluten, tuntien ja rakastaen sinua näkemättä sinua, toivoen sinua viidellä aistilla: näöllä, joka näkee sinut olematta paikalla, hajulla haistamatta sinua, kuulemalla sinut ääntelemättä, maistamalla maistamatta sinua ja koskettamalla koskematta sinua. Muisto siitä, että sinun vuoksesi kärsin, tunsin, rakastin, elin, en koskaan rakastanut toista suutelin, sinussa, näin, tunkeuduin sinuun ovat rakkautta, jonka tulen aina muistamaan. 30 toukokuu 2003 avioliitto rakkaus mar filipe moura 02 kesäkuu. Lisboa - Madrid Havanna Madrid 09 Jun. Lissabon 10 Jun. 2003 Menen Kuubaan ja Havannassa ostan 100 dollarilla marihuanaa, joka on oikeasti paskaa. Olin 4 kuukautta polttamatta jointteja ennen kuin liityin, sitten poltin ja päähäni sattui, siitä alkoivat juonittelut pomon kanssa ja päädyin sairauslomalle ja menin etsimään töitä. Taiteiden tiedekunnassa nukuin luokkahuoneissa ja poltin jointteja. Câmara Municipal de Lisboa biblioteca orlando ribeiro kauhuissani kosketuksesta nuorempiin, sain aikaan fobian toimia heidän kanssaan. Kun halusin selvittää joitakin epäilyksiä ylemmän teknikon kanssa, sanon, että eroan ja otan sairauslomaa - lähetin kirjeen Iselin puheenjohtajalle, jossa kuvattiin tosiasiat, nimittäin se, ettei minun sallittu päästä vessoihin ja jättää juustoa leivänpaahtimeen, lähdin... Kirjoitin tyytymättömyyteni tyytyväisyydellä ctt:n postikorttiin ja lähetin sen itselleni vastaanotettavaksi. Lähetän tasavallan presidentille kirjeen, jossa annan selvityksen viimeisistä 8 vuodesta. Työttömyys, otan yhteyttä sosiaaliturvaan lissabonin kansalaiskaupassa, joka kertoo minulle, etten ole oikeutettu työttömyyskorvaukseen, vaikka todellisuudessa minulla oli se, riitelen vaimoni ja anoppini kanssa ja menen junalla faroon ajatuksenani ehtiä lentokoneella luxemburgiin.

puhuakseni Durão Barroson kanssa Euroopan unionissa, jotta hän antaisi minulle työpaikan. Kulminoituu vain toinen hetki, hetki, joka tulee tuosta ajatuksestasi, luultavasti me kaikki emme ole olemassa vain hyveellisenä kuvana vaan jonkin ulkonäön tai tilan funktiona mieli ei kuole sillä hetkellä, kun kaikki fyysinen olemassaolo lakkaa ja yhtäkkiä kaikki sammuu, tai se voisi kulminoitua.

Kuulin komentajan ääniä, jotka käskivät minua tekemään itsemurhan, hetkeä ennen kuin olin kertonut vaimolleni, että olin "hakkeri", että minulla oli ammatti, kirjoitin paperin, jossa sanoin, että olen aina rakastanut heitä menin minikauppaan ostamaan kaksi pulloa karvasmantelia ja join sen yhdessä useiden pillereiden kanssa. Kun vaimoni tuli sisään ja näki, että minua halattiin tuossa tilanteessa, hän soitti inem ja palomiehet saapuivat pian sen jälkeen ja he antoivat minulle oliiviöljyä ja kun heräsin, olen sairaalassa vaippa päällä. Päiviä myöhemmin kerroin naapureilleni, että se oli ollut huumeiden yhteisvaikutus ja he jopa kertoivat minulle läheisen kahvilan, jos se ei ollut yksi niistä kahveista, joita käytin juoda 02/2007 1. itsemurhayritys.

Jos sieluni haihtuisi minuun, jäljelle jäisi vain salaisia, mielikuvitukselle vieraita raunioita. Syntyneestä kumouksellisuudesta leijuu vielä yhden, tietyn hetken joutilaisuus. Poissaolo, jos koskettaisin ja näkisin maailmasi, olisi likainen, ilman mykistävää kosketusta herkkyydestä, siitä, että ainakin uskoisin jonkun, ylittävän todellisuuteni. Yksinkertainen suruni on kuin kaikki onni saavutettavissa saavuttamattomana. Maagisesti, ilman ironiaa yhden päivän sanon sinulle, kosketa ja tunne minua kun katsot minua ja näet kuka en ole ja mitä tunsin koskaan niin paljon kärsimystä, ei mitään muuta haluta, kuolee sinulle minun kauttani sinulle kirjoitin niin paljon kärsin ja koskaan kuollut ja

por ti nunca perdi perdi só senti ser junto a ti num ardente fósforo que queimima a dor que em me encerra quando tudo queimar. En koskaan vienyt sinua pois, sitä paitsi sinussa sanon, että kärsit, koska en koskaan jättänyt sinua ja tiedä, että rakastin sinua ja tulen aina rakastamaan sinua. Häntä hoidetaan Curryn ja Cabralin sairaalassa, jossa hän oli "koomassa", ja hän näyttää olevan hereillä ja näkee itsensä vain vaippa yllään, en muista keskustelua psykiatrin kanssa, joka kuitenkin antaa minulle määräyksen hänen vapauttamisestaan suostumuslomakkeen allekirjoittamisen jälkeen. - Ajattelin heittää eläimiä lattioiden ikkunoista ja minulla oli ajatuksia tuhota tai tappaa ihmisiä uskomattomia häiriöitä tunsin viiltoja kehossa ja haavoja hyvin häiritseviä mielentiloja ja emotionaalisesti kiihtynyt halu, rukoilen sinua anna minulle suudelma kuin ne tiedät? Anna minulle salattu suudelma, kuten ne, jotka varastimme toisiltamme, kun halu kasvoi, anna minulle suudelma, pehmeä, kuten se, tiedätkö. Lempeä, suloinen sinulle. Annan sinulle suukon itseltäni. Kaikella kunnioituksella, salli sinä ja minä! Mitä ajattelet minusta ja minä sinusta? Olen kiitollinen, että olet lukenut minua, ehkä ymmärtänyt minua! Jos olet jo lukenut minut, he ovat jo ottaneet sinun elações ainakin kaunopuheinen läsnä purettu lailliseen aikaan jo massaa kukko tai peli kukko täällä kauhea kysymys!?? Pohdinta viestinnälliseen ekstaasiin ymmärrettävissä minimiin ja yksinkertainen kaiku hiljaisuus, joka siirtää meidät pois teot ovat sanoja kipua jopa yksinkertaisessa kiihkeässä hylkäämisessä. Fyysisesti ylitsepääsemätön este, mutta ei hormonaalinen ja henkinen kemian valovoimainen olento. Taivaankappaleet tunkeutuvat meihin täydellisen rakkauden kukoistusta varten. Etsimässä rakkauden apilaa, sillä rikkaus koostuu monimuotoisten olentojen ymmärtämisestä ja aina jotain lisättävää tähän

näkökulmaan. Vielä yksi lisäys, vielä yksi lisäys, tämä myötätunnon ja hellyyden halu, joka karkottaa meidät itsetuntoon...

edustaja sosiaalisissa piireissä. Yhden ja jakamattoman minän näkökulmasta katsottuna yksikään tahto ei ole vieraantunut riippumatta siitä, kuinka monta tahtoa piirissä esiintyy. Tuota kultaista ympyrää, vilpittömyyden, uskollisuuden ja kunnioituksen, ennen kaikkea velvollisuuden liittoa, ei ole olemassa. Toimintatapamme on puhdas ja raakalaismainen, eikä mikään ole itsekkäämpää kuin minuus, joka juuri olemalla sellainen tunkeutuu aina näkökulmallaan toiseen. Kun mieli syttyy pelkän ajatusten vastakkainasettelun vuoksi, meidän on vedottava terveeseen järkeen. Milloin meidän pitäisi antaa periksi tai asettaa ego toisen väliin. Mikään ei ole banaalimpaa kuin hylätä se, mitä emme halua, se on helppoa. Rakastaminen ja rakastaminen on toisen eikä minun tuntemista. Rakentava asenne linkki meidän välillemme olento. Vaistomaisesti käyttäytymiseen iskostuneena ajatteleme vain itseämme, sitten minua, ja muuten taas minua. Ristiriitoja, koska yksi on minä, joka on muuttunut "minäksi", eikä koskaan ole aivan varma, kuinka monta "minää" on kestettävä, ennen kuin antaa periksi toiselle. Se on eräänlainen tuleminen luoksemme, joka on aina avautumassa. Katsokaa, millä minä-itseillä naamioidutte ja millä itsekkyyden tasolla se on. No, minuuden haarniskan rikkovat jonain päivänä niin paljon olemassa olevat "sinä", jotka ovat "minä" plus "minä", että ne rikkovat haarniskan. Rakkaus: rakkaus voittaa kaiken. Elokuun 2007 avioero... Poreileva valo - se putoaa ja poreilee, laimenee ja laajenee voittamattoman halun haarautumina, sillä se on illuusio kuten kaikki katseet, jotka sitten romahtavat kohdatessaan ulkoisen todellisuuden. Lahjoitettu pahansuopaisuudella ja väärennetyillä satunnaisilla hulluuden jaksoilla pursuavan halun kaltainen rakkaus, joka laajenee ja saastuttaa, miehittää kaikki ajatukset ja antaa itsensä hallita ja hallita, tämä on elvyttävän energian vaihtoa, valovoimainen

sisältö on olemassa. Valaistu taivas, mikään ei ole voimakkaampaa kuin halu saavuttaa valaistun taivaan täydellinen tasapaino, sillä se on tähdet, jotka antavat sille elämän ja liikuttavat ajatuksia

ideoita tai tosiasioita, toiveesta konkreettiseen, mikään ei ole kauniimpaa kuin taivas, jota valaisevat tähtien energiat, jotka vaativat jatkuvaa vuorovaikutusta tähtien välillä, ja tähtien voima on ainutlaatuinen. Minua pelottaa, miten energiat haihtuvat liekittömäksi savuksi, tätä ei haluta tulkita kosmisesta todellisuudesta. Olen pettynyt, kun elinvoima tukahdutetaan sopeutumisella ja tunteiden kiteyttäminen on epäilemättä poliittisen korrektiuden naamio. Oi sielu muutu taikuudeksi ja lennä mielten yli, joilla ei ole impulsiivista virtaa tosiasioden totuudesta ja asioiden jatkuvasta mutaatiosta, muutos on vaiheita ja syklejä, joiden läpi kaikki kulkevat ja kehittyvät, mutta eivät koskaan pelon ja tunteiden kärsimyksen tiellä. Vapauttakaa itsenne ja laajentukaa ja ennen kaikkea kärsikää elämän mutaatiosta, siitä muutoksesta, joka ajaa meitä. Elämän valo, upota hulluuden intohimot. Miksi? Vaistomaisesti rakastamme ja haluamme tulla rakastetuiksi, intohimot ja pettymykset tasoittavat tietä erilaisille harhoille. Hämäämällä ja hullaantuneena keskityn ja keskityn koko siihen metodologiaan, joka koskee todellista rakastamista, tämä lävistää kaiken valheellisuuden. Alastomana rakastetuksi tulemisen toimintakentällä kohtaamme olemisen todellisen identiteetin, siksi rakastetuksi tuleminen vaatii meiltä syvää tietoisuutta siitä, miksi meitä rakastetaan, ja silti on välttämätön kahtiajako, että halukkaasti annamme takaisin ja rakastamme myös, tässä dialektiikassa oletetaan, että $1+1=1$, kun loogisesti kukaan ei voi nauttia mistään. Siis loogisesti $1+1=2$, oikein, mutta käytös ei ole hedelmällistä, jos tuloksena ei ole asenteiden ja arvojen ja käyttäytymisen tekninen sitominen yleensä, siis silloin on yksi ainoa kanta rakkauselämän keskellä. Ymmärtää ja tahtoo tämä totuus olla ainoa mielihyvän lähde, tai individualistinen olento haluaa toisen toiminnan, toiminta ymmärretään todellisena vapautena. No, en ole kokenut

En halua olla täysin varma, siksi kuvittelen itseni aika ajoin aasiksi, ja nykyään on vaikea saada aaseja, mutta on olemassa keinotekoisia aaseja, jotka huijaavat niitä, jotka todella asettavat itsensä tähän rooliin, tehkää omat johtopäätöksenne. En ole täällä sitä varten, itse asiassa pelkään hulluja asioita ja asenteita, joihin en syyllisty, koska hullu on hullu vain tietyissä olosuhteissa ja muiden tuomitsemana, mikä riippuu usein "elinympäristöstä". Poiketen hieman tästä päättelystä, haluan sanoa, että olen hullu, oletan, että olen pitänyt useista ihmisistä ja sieltä, että emme koskaan täyty, haluamme enemmän rakkautta ja enemmän ja enemmän rakkautta, miksi niin paljon amovistista kunnianhimoa, kuten esitän kysymyksen. Otan sen takaisin sanomalla seuraavaa, olemme kaikki vapaita tekemään hulluja asioita rakkaudessa, olemme haavoittuvia ja usein manipuloituja. Haluamme uskoa, että on totta, että rakastamme, miksi, koska meitä on rakastettu, tämä tunne, joka herättää kiintymyksen ja laukaisee elämänviisauden.

11/2007 2. itsemurhayritys pillereillä, kiihtyminen curry ja Cabral sairaalassa heti kun astun sairastuvalle minua lähestyy sairaanhoitajat "joten yrität tappaa itsesi tällä hetkellä bentsodiatsepiinien kanssa?!", analyysin jälkeen olen suonensisäisesti otan neulan pois ja veri pursuaa ulos.

Elää kuolemaan elämisen tai kuoleamisen välillä? Anteeksi, sopiiko tuo? Tietenkin, kuka ei ole koskaan tappanut itseään? Me kaikki olemme jo lopettaneet hetkeksi elämisen, me kaikki poikkeuksetta ajatteleme, että kuolemme ja sitten elämme, se on naurettavan ristiriitaista. Syntymäpäiväni jälkeen yritän mennä "tuonpuoleiseen", herään 20 tuntia myöhemmin täysin epämuodostuneena ja rauhoitettuna, selvisin, mutta...

kerran. Osallistuin julkiseen kilpailuun, ja kolmen lääkärin ryhmä arvioi minut hallintoteknikon virkaa varten, ja sain pistemäärän 17,41, jolloin sijoituin kilpailussa toiseksi, edellisenä yönä en ollut nukkunut ja olin polttanut yli 10 sätkää, haastattelu oli aikaisin aamulla. Tämä oli Porton lääketieteellisessä tiedekunnassa. Päiviä myöhemmin menin jopa sinne, koska minulla oli itsemurha-ajatuksia ja jossa minua ei edes nähty, odotin, mutta kyllästyin odottamiseen. Valo ohjasi minua kohti jokapäiväisen elämän ekstaasin virtaa, valaisi minulle epäterveellistä ja kohtuutonta tulevaisuutta, sillä silloin kyllä, ukkoset rysähtivät minuun ja räjähtivät kuin dynamiitti riisuttuina hautajaismaisesta nautinnosta. Silloin kyllä parantuneena tulin ulos tiukkuuden ja täsmällisyyden kaloripitoisista suolista. Mutta en tiedä, valaiseeko se menneisyyttäni, sillä pelkään, ettei sillä ole energiaa. Näin ollen on kaksi napaa, kaksi ääripäätä, ja minuun iski positiivinen ja parantava eikä musta ja ahdistava. Tämä valo tulee tunteiden selkeydestä ja rationaalisuudesta välittömän ja impulsiivisen hämärän hämärästä, ilman siirtymää ja aistien läpinäkymättömyydestä, ei tunteisiin upotetuista tai tunteisiin naulatuista tunteista, elämisen ilosta ja nauttimisesta täydellä voimalla, mikä liikuttaa meitä maan päällä ja antaa meille voimaa, ei, tartu lahjakkuuteen, joka sinulla on, ja voimaa kuin sininen säde, joka leikkaa ja tuulettaa elämättömistä tukahduttamisista ja pahansuovista ja läpätunkevista ajatuksista, jotka ovat uhrejamme kuin varjot, kaikessa on liikettä, mutta se on läsnä ja ikään kuin se paljastaa itsensä, tunkeutuu näköaistiin ja näyttää meille ajatuksen kirkkauden ajan hiljaisuuden kautta, ja ikään kuin hiljaa se kovettaa mielipiteen ja nauttii kunniattomista kyvyttömyyksistä, joita muut välittävät negatiivisten tai positiivisten energioiden kautta. Ajatuksen, välittömän, sekunnin, murto-osan, hetken nopeudella, ja hetki on välitön, joten ei ole mitään

leikkaa maalauksessa eikä naurettavimmassa käytöksessä, koska jokaisella on oikeuksia, olipa niillä sitten myönteinen tai kielteinen vaikutus. Jo mustan faiskan repivä vaikutus tapahtuu herkkyyden neutraalissa napassa ja se kuljetetaan mielihyvää ja valovoimaa janoavan elinvoimaisen energian hulluudessa, joten neuvon teitä käyttämään omaa energiaanne valon osuessa siihen, ja se hämärtää polttavan hymyn kuin tuhkan, joka on vailla lämpöä, mutta kiihtyneenä hurja. Toisessa kvadrantissa meillä on sininen säde, jossa on häiriötön ajatus joulukuusen valoista ja stressistä, joka ajaa meidät hajamielisiksi. Tässä siirtymässä kohtaavat pragmaattiset energiat, jotka eivät ole pursuavia vaan estäviä ja jotka estävät meitä kokemasta hetkellistä, ukkonen kuohuu ja vaikuttaa näkyvästi ääniaaltoon, joka tuottaa ylääänien nopeuksia, mutta ei niin voimakasta. Mikä on todellista ja näyttää epätodelliselta. Elämä, ikuisessa otteessa se asettaa itsensä sinne ja sitten ei ole mitään keinoa kohdata sitä, kiertää sitä tai manipuloida sitä on toisinajattelijan kauhu, joka pimahtaa ja huipentuu yhteen pisteeseen luomisen mielen lamaannuttamiseen, mielikuvitukseen tai vain maalata kukoistava ripaus vihreää sävyä ja tarttua elämään tuossa sävyssä elävän kukoistukseen, tässä on merkintä, jonka aina halusit osoittaa, elä intensiivisesti.

01/2008 Teen tatuoinnin kirjaimilla, joissa on kirjaimet

Darklightning ja kipinä olkavarteen ja sanomalla valon voima'08 tuon tatuoinnin jälkeen en enää koskaan yrittänyt vastustaa elämää.

2007-11/2008-01 - Commercial fast fone Olen paras asiakas pomo ostaa 5 matkapuhelinta yritykselle, lakkaa näkymästä töissä. Estarrejan kirjastossa vammaispysäköintiin varatussa tilassa istuin ja makasin paikalleen viitaten protestiini...

siitä, miten erilaisena oleminen merkitsee sitä, ettei ole erilainen, eli se päättyi valitukseen kirjan koosta, joka itse alkoi ja päättyi ja oli täynnä plagiointia "erilaisena olemista" käsittelevästä kirjasta, joka oli sisäänkäynnin yhteydessä olevassa näyteikkunassa, joka yhden päivän jälkeen oli täynnä hyvän kasvatuksen ja etiketin sääntöjä, ja sen telineessä oli yli 20 nidettä. Estarrejan kirjastossa 02/2008 kävelen töiden sinisellä kypärällä ja julkisten töiden työntekijänä kirjoitan huoneen oveen seuraavaa: Minussa vallitsee kärsimyksen hiljaisuus. Uhkailen veljeäni kuolemalla, ja viranomaiset vievät minut tämän syytöksen perusteella psykiatriseen arviointiin. Menen omasta aloitteestani visconde de Salreun sairaalaan, jossa minut otetaan potilaaksi, syntyy keskustelu siitä, missä ja siitä, olenko sairas vai en, se on, että tietokonejärjestelmä otti minut vain sairaaksi?! Ehdotan, että menen Coimbran psykiatriseen sairaalaan ja saavun seuraavana päivänä gnr:n armeijan kanssa, joka antoi minulle kyydin kotiin. Aloitin sanalakon ja pysyin mykkänä yli 10 tuntia. Ostin valo- ja äänentoistolaitteita, joissa oli 100 watin vahvistetut kaiuttimet, ja makuuhuoneeni ikkunan kautta laitettiin maksimivolyymillä CD-levy, jossa oli Dantasin anti-dantasin manifesti, José de Almada-negreirosista, futuristisesta runoilijasta Orfeuksesta ja kaikesta muusta. H.U.C. - Coimbran yliopistollisten sairaaloiden laitoshoitotiedote - psykiatrisen palvelun miehet - potilas, joka otettiin tähän sairaalaan 2008-02-02-02 ja kotiutettiin 2008-02-18 - normaali sairaus, vaihtaa huonetoverinsa vaipan, toisen kanssa riitelemme ja lähden sitten kesken hoidon. Viranomaisten johdattamana sairaalaan minut pannaan käsirautoihin, eikä psykiatri edes näe minua, minut pakotetaan noudattamaan hoitoa vastoin tahtoani, sidotaan paareille ja minulle annetaan injektio. Otin lainaamani kirjat ja

Heitin ne kaupungintalon järveen ja riisuin paitani sinä päivänä, näytin tatuointini, jossa oli piirros valon voimasta, ulkona pidetyn messun edessä, ja jätin jopa 15 euroa kulkueeseen. Estarrejan kulttuurineuvos kutsui minut paikalle, että jos en toimita kirjastosta otettuja kirjoja, käynnistettäisiin rikosoikeudellinen menettely, ja pahinta on, että CD-levy oli naarmuuntunut ja kulkupäivänä kirjat heitettiin kaupungintalon suihkulähteeseen.

Kun tulin mykäksi sairauden vuoksi, laadin suunnitelman, jolla pidän miljoonien dollarien salaisuuden, ajattelin, etten puhu, koska en halua puhua, pysyn mykkänä, ja pojallani, jolla on käsinkirjoittamani arabiankielinen kirja, on maailman suurin aarre.

Coimbran osastopaperissa minulla diagnosoitiin skitsofreeninen psykoosi - ehkä vain luulen nyt olevani skitsofreeninen... Kuuntelin keskusteluja sairaanhoitajien kokouksessa, fiksuin apulaisosastonhoitaja huomasi, että kuuntelin, ja sanoi kollegoille, että nyt on minun vuoroni... Olin kirjoittanut lomakkeeseen "karkaamisvaara" "pidä pyjama" ja ajattelin että se oli naurettavaa, karkaisinko koskaan pyjamassa?! Päästäkseni pois tästä pakkohoidosta minun on allekirjoitettava oikeuden asiakirja, jossa ilmoitan, miten aion noudattaa hoitoa. Aveiron sairaalassa tehdyssä haastattelussa sanoin, että haluan, että minua hoidetaan salanimelläni "valon herra", että syön vain puista pudonneita hedelmiä enkä pidä voista ja mansikkahillosta. Mitä oli tavallisissa aterioissa. Ajattelin keinoja itsemurhan tekemiseen, kuten heittäytymistä Discoverien standardista jne....

Elävä, tunnen kärsimystä, joka estää minua näkemästä, haluaisin olla todellinen käyttäytymisen kanssa aina uskollinen, mutta kuin surullinen pelle olen väärä hymy, ilo sisätilojen,

ei tottele ulkopuolista. Tunnen vaihtelua, joka saa minut poistumaan normaalista paikasta, matkustamaan ja pysymään paikassa, jossa ollaan kaukana omasta näköpiiristä. Tunnen syvän askeleen, epäluonnollisen ilmiön, mutta villieläimen tavoin tunnen hurjuuden ja vauhdilla repäisen, kuristan ja tapan, ikään kuin synnynnäinen voima olisi ennalta määrännyt minut epäonnistumaan siinä hetkessä. Matkalla, jälkiä jättämättä jää kuva kapinallisesta, vihamielisestä ja todella syntisestä, tässä on vala taivaalla ajan lämpötilassa, tämä väkivaltainen impulssi kukkii ja kasvaa, se ei ole mitään muuta kuin huono hetki, kaikki hurjuus huipentuu ja täydellistyy, pukeudun klovniksi ja itn lippalakki - informoimaan Portugalia Venezuelan kahvilassa. Menen CTT (postitoimisto) noutamaan kirjeen tuomioistuimesta, kerron työntekijälle, että sairauteni vuoksi en voi allekirjoittaa, teen sormenjälkeni, eli minut jätetään kirjoittamatta. Coimbrassa, sairaalassa, kuten hotellissa, löysin ovenkahvoihin kiinnitettävän pahvinpalan, jossa luki: "Älkää häirikö!". Älä häiritse!" Kannoin sitä mukanaani ympäri sairaalan kehää ja löysin itseni poimimasta lehtiä puusta, ja lehdistä ja siitepölystä tein savukkeita käärinliinoista, joita olin pyytänyt Tomasta, lempinimeltään "laskuvarjohyppääjä", kantamaan.

Lähdin sairaalasta viikon kuluttua Minut viedään sairaalaan uudelleen tarina psykiatrisen arvioinnin komennossa GNR of ovar - Coimbrassa Laitoin näyttelyssä rajoitustuolin kanssa perustuslaki tarjoamia kokouksen tasavallan ja avoin puolustusosassa poissa ollessa viranomaisten. Kytken valon päälle ja pois sanomalla valon teho sammuttamalla kytkimet Coimbran sairaalassa, ostan super mielenkiintoinen ja siellä tulee suuri aihe käsiteltiin alkuperästä paholainen "hashashin / vulto". Koska

psykiatrinen osasto on sekoitettu minulla oli jopa suuseksiä potilaan kanssa miestenhuoneessa ja makuuhuoneessa. Olin

Aveiron sairaalassa, ja hengitin 5 cm leveän avoimen ikkunan läpi. Halusin vain hengittää ilmaa, joka puhalsi, ja näin puutarhan ja ihmisiä juoksemassa ja nauttimassa, ja halusin vain hengittää... Tunne vapaus

Continuing to be: elämäntapa True

stories of

Nelson brás pereira

Se, mitä julistetaan, mitä varten se on tarkoitettu. Elämäntapa, eli se on kaikki, mitä me perimme esisiltämme, sitten meillä on tehtävä, lisääntyä, kun saavumme aikuisuuteen, joka on julistettu yhteiskunnan lakeja, jossa elämme demokratiassa.

Se on kaikki, mitä voimme hankkia, tieto, se on kaikki, mitä etsimme, kun tiedämme, mitä olemme rakentaneet.

Miksi?

Koska kun olemme tekemisissä yhteiskunnassa, johon meidät on asetettu järjen voimalla, meidän on aina elettävä siten, että olemme hyväksyttävä olento, jotta yhteiskunta itse näkee meidät herrasmiehenä, emme voi olla ilkeitä, vain arvokkaampia kuin voimme olla; sitä varten elämme, tiedämme myös, että apua on välillä.

Miksi?

Koska me olemme olentoja, joiden tehtävänä on palvella toisiamme, siksi on olemassa hankittu ongelma, puhua totuus, kun pahat asiat ovat minua suurempia.

Miksi?

Voimme olla sosiaalinen olento, mutta voimme myös elää villisti.

Kun meitä ei lyöty tasavertaisten olentojen toimesta.

Mutta on olemassa ja tulee aina olemaan epäily, epäluottamus, joka aina vainooa meitä, jonka kautta meitä opetetaan, jonka kautta meitä opetetaan, ja sitä tietä kuljemme niin kauan kuin olemme varmoja, että todella luotamme, silloin palvelemme itseämme hyvin, koska teemme hyvää.

Haluamme ilahduttaa kaikkia lukijoita, jotka osaavat lukea kirjoja, näitä minun kirjojani, joita voi löytää mistä tahansa kirjakaupasta, jossa voi kiehtoa aiheita, joita haluaa kuunnella ja lukea nukkumaan mennessä.

Se on hyvää seuraa, he eivät koskaan lue ja näe näin totuudenmukaisia kertomuksia.

Kuten ne, jotka tuntevat, että annan todellista kokemusta sellaiselta, joka on jo erehtynyt, mutta joka on osannut parantua kaikista niistä pahoista, jotka ovat koetelleet minua.

Mikä on tämän painoksen teema?

Lentoraportit, ehkä se on aihe, joka ei ole liian järkyttävä, emme halua järkyttää lukijoita, mutta raportit ovat tosia ja ne kerrotaan tavalla, joka on koettu viileällä tavalla.

Koska minulla oli kokemus lain sisällä, uskomisen, me kuvittelemme tuhat ja yksi asiaa, me tunnemme ihossamme eläimen vaiston todellisen tunteen.

Haluamme voittaa väkisin, ja meistä tuntuu, että meidän on pakko.

Lain ulkopuolella tuo olento, jonka olemme kaikki oppineet, voi löytää meidät, ja sen painolastina on tapa, jolla olemme

tottuneet elämään yhdessä, koska kaikesta siitä pahasta
huolimatta, joka

voimme tehdä, sitä ei voida koskaan pitää pahana.

Uskon, että jokaisella olennolla on jälleensyntyminen.

Kunnianhimoinen halu elää, haluamme elää tavalla, joka on mielestämme helppoa, mutta joka ei ole helppoa ja josta tulee vaikeaa, kun joudumme lain kaltereiden väliin, ja kun meillä ei ole rahaa maksaa hyvälle asianajajille, maksamme korkeampaa hintaa.

Miksi?

Jos emme lankea hauskuuteen, emme voi myöskään olla hauskoja.

Tämä on minun tarinani, tarina nuoresta miehestä, portugalilaisen isän pojasta, joka on syntynyt Afrikassa, ja minut kasvatettiin Pontinhassa isäni ja äitini eron jälkeen.

Siitä alkoi todellinen elämäni, jossa halusin elää helposti, ja kuten edellä mainitsin, helposta voi tulla vaikeaa.

Miksi?

Koska olen aina uskonut, että laki suosii meitä, kun osoitamme parannusta.

Mutta kun tosiasiat on todistettu 100-prosenttisesti, sovelletaan lakia, jota tuomioistuimet säätelevät, jossa rikos voidaan todistaa vain, että se todella tapahtui, lukuun ottamatta erilaisia tekijöitä, jotka luultavasti hämmentävät lukijaa.

Miksi?

Koska niiden olisi vaikea välittää lukijalle todellista tunnetta siitä tuskasta, että ei saa anteeksi ja että on mahdollisuus maistaa rikoksen tekemistä ja tuntea itsensä

pahaa, jota teemme.

Kun yhteiskunta on hylännyt meidät ja olemme se naapuruston näköinen, jota kaikki haluavat katsella.

Miksi?

Sinulla on silmää etsimiseen, joka tulee yksilöllisistä kyvyistä. Koska meille syntyy aina perintö edetä elämässä, jotta voimme myös opettaa ja välittää eteenpäin katkeraa elämäkokemusta, ja minä maksan siitä edelleen!

Synnyin Afrikassa, ja minulla oli kolme sisarta: Elvira, Cândida ja Sao. Siinä on hyvä alku tarinalle, joka voisi olla loistava tarina, mutta sattui olemaan vähemmän hyvä elämäntarina.

En tuntenut paljonkaan pahansuopuutta niiden miesten taholta, jotka hoitavat tätä tehtävää, niin sanottujen vanginvartijoiden taholta, tuomitsin heidät aina vihollisiksi, koska minun ei tarvinnut haluta hyväksyä sitä, että olisin todella voinut selvitä tuosta oikeudenkäynnistä.

Olen tehnyt useita rikoksia elämäni varrella.

Hän käytti tuota termiä, joka oli slangia, jonka kanssa olimme tekemisissä, se oli eräänlainen slangin muoto, tai me voimme myös termi orientoitunut.

Ne olivat paikkoja, joita etsimme, ja elintapamme vuoksi ne olivat aina laitureita, joissa ei ollut väkivaltaa tai joissa väkivaltaa ei esiintynyt houkuttelevalla tai provosoivalla tavalla, koska tunnemme itsemme todella hyväksi siinä, mitä teemme. Se ei näy hyvin yhteiskunnan silmissä, koska mikään yhteiskunta ei hyväksy, että toiset voivat elää rikollisuudesta, jos sitä ei nähdä tarpeena kuluttaa aineita, jotka

saattavat vaikuttaa hirvittävän pahalta, mutta niitä on olemassa.

Ja sellaisenaan meillä kaikilla on paheemme, mutta sellaisenaan otamme sen aina huonosti, kun emme pidä jostain, joka oli aina huomaamaton meille, huonona, mutta tämä on suuri visio paikoista, joissa meidät kaikki kasvatetaan, ne ovat keinomme ja rinnakkaiselo tekee muodostuksestamme haluavan ja kunnianhimoisen pyrkimyksen elää hyvin ja olla parempi kuin muut.

Siellä oli paljon nirsoilua, kuten lapsilla, joiden kanssa kasvoin, mutta näiden lasten joukossa oli eräs tyttö, josta olen aina pitänyt, koska tapasin hänet, ja hänen syntymäpäivänsä oli samana päivänä kuin minun.

Olen aina pitänyt hänestä, siitä päivästä lähtien kun tapasin hänet, olen aina pitänyt hänestä, hän asui paljon kanssani ja hän asui paljon siskojeni kanssa, meillä oli suhde, joka oli hyvin paljon hänen, se ei ollut rakkautta ensisilmäyksellä, uskon ja uskoisin, ettei koskaan tule olemaan naista, jota rakastin niin kuin tuota, kun suutelin häntä ensimmäistä kertaa, tunsin olevani kuin oikea leijona, me kaikki haluamme nähdä itsemme savannilla.

Hänellä on kaikkien miesten kanssa yhtäläinen oikeus saada vaimo ja perustaa perhe.

Vaikka hän hyväksyy elämäntapani, jota olen elänyt, ja tämä rakkaus on olemassa vain kerran elämässä, en tunne itseäni viisaaksi mieheksi enkä ole koskaan pitänyt itseäni sellaisena, mutta tapasin heidät kaikki, he olivat tavalla tai toisella integroituneita, meidän kaikkien on soitettava, maksoin suuren laskun, mutta tämä kaikki tapahtui siksi, että halusin saada hyvän elämän.

Olin hyvä siinä, mitä tein, aloin tehdä ryöstöjä, aloitin yksinkertaisimmista ryöstöistä, tein joitakin aseellisia

ryöstöjä. Mutta sitten rappeuduin liiallisen kokaiinin käytön myötä, minusta tuntui hyvältä polttaa enkä minä

halusi lähteä.

Se ajoi minut hourailuun, mutta en koskaan hyökännyt kenenkään kimppuun ryöstöissäni, jos ei olisi ollut reaktiota, minulla ei olisi ollut tarvetta käyttää väkivaltaa, minun olisi aina pitänyt lieventää tuomioistuimen kaltereissa.

Tiedän, että se, joka kävelee sateessa, kastuu, hän halusi vain saada rahat tai heidän mukanaan olevat arvoesineet.

Se vaihteli paikasta toiseen, koska vartuin Pontinhassa, Lissabon oli aina hauska minulle, katsoin tätä kaupunkia niin kuin olen lukenut historiankirjoista, kaupunki, jolla on historiallista ja kulttuurista arvoa.

Näin etenemisen, että minulla oli hyvä elämä, että pystyin elämään hyvää elämää, sellaisenaan, toisin sanoen, halusin vain rahaa, tiesin, että minulla meni hyvin, halusin vain rahaa ja tunsin itseni huonoksi noissa teoissa, halusin vain tyydyttää riippuvuuteni ja tuntea itseni sosiaalisesti, sosiaalisessa ympäristössä, olla hyvin ihmisten kanssa ja tuntea itseni normaaliksi, normaaliksi sosiaalisessa ympäristössä, suhteissa ihmisten kanssa.

Tunsin itseni hallitsevaksi, luulin olevani leijona, joka valloitti reviiirinsä ja hallitsi elämää. Näin kohtasin elämän, kun minulla oli nainen! No... Kohdistin tämän elämäntavan positiivisella tavalla sen ihmisille aiheuttaman haitan, en koskaan vahingoittanut ketään niin, että olisin raa'alla tavalla pilannut toiset ja jättänyt heidät tyhjän päälle.

Käytin vain hyväksi hetken olosuhteita ja tein sen vain rahan takia, jotta saisin nopeasti kokaiinia polttaa, mutta olen aina pidentänyt sitä, mikä oli väistämätöntä, joka on se, joka ei ole syntynyt miehen kanssa, tai jopa ehkä voimme periä, että syy, joka opiskelee, koska se on

ihminen, joka juo alkoholia ja polttaa huumeita, reagoi geenien lisääntymiseen perimässä, joka jää jäljelle hedelmöityksen seurauksena.

En ole "asiantuntija" tässä asiassa, jotta voisin tulkita kaiken tämän ja välittää lukijalle tämän vertauksen, sen tyyppisen, että puhuisin siitä, koska minun täytyi puhua siitä, ne ovat elämäntapoja. Joskus ne nähdään hyvässä valossa, joskus huonossa valossa.

Miksi?

Koska elämäntapa, jonka olemme oppineet, kuten edellä mainitsin, ei ole aina mahdollista toimia pahansuovasti, se on annettava anteeksi, sitä on ylistettävä hyvin!

Miksi?

Koska elämme tästä, normeista, elämme tunteesta ja tunne käskee elämää, se on eräänlainen kunnianhimoinen tavoite saada hyvä elämä.

Suhde alkoi, olin 22-vuotias, olin armeijassa, mutta en halunnut mennä, mutta laki sanoi niin. Ja silloin minulla oli todellinen suhde, intohimo, jota minulla ei koskaan tule olemaan kuten Cristinalla, ja tästä alkoi suhde, jota me kaikki tavoittelemme, me kaikki haluamme löytää todellisen paremman puoliskomme.

Elin intensiivisesti, tunsin, että jos hän oli poissa luotani, en voinut hyvin, ja silloin hän luultavasti käytti hyväkseen sitä, että hänellä oli hieman enemmän valtaa minuun.

Rakastin tyttöä, olin mustasukkainen, mutta se ei ollut sairasta mustasukkaisuutta, vaan tervettä mustasukkaisuutta, eikä siinä mustasukkaisuudessa ollut mitään sairasta pahansuopaisuutta, joka saisi minut pakottamaan jonkun jäämään luokseni määräämälläni tavalla.

Miksi?

Luulin, että olin yksin ja että jos menettäisin hänet, menettäisin elämäni naisen, mutta niin kävi. Minä halusin mennä ylempään naapurustoon ja hän halusi mennä campo pequenon diskoon, riitelimme ja silloin erosimme, ehkä se ei ollut hänen tahtonsa, hänen vanhempi veljensä ei koskaan hyväksynyt suhdetta hyvin. Riitelin hänen kanssaan, mutta se oli ennen kuin aloin rakastaa Tinaa, mutta se meni ohi oli olosuhteiden hetki, mutta pidin hänestä, mutta hän ei hyväksynyt elämäntapaani, hän ei koskaan kertonut minulle, mutta hän ei myöskään koskaan osoittanut olevansa puolellani, tietäen, että olin hyvä.

Se ei sattunut paljon, mutta hän ei hyväksynyt suhdettani siskoonsa. Hän asui kanssani vain olosuhteiden vuoksi, koska asuimme samalla alueella, joten meillä oli tämä suhde, joka johtui kasvatuksestamme.

Hänen äitinsä oli kotoisin Nelasista, Dona Conceição, hänen isäänsä en tunne, mutta hän oli hyvä mies, Raul.

Hän oppi elämään vain vaimonsa kustannuksella, jossain vaiheessa julistimme hänet naapurustossa naapurustotarkastajaksi, hän oli lapsi, mutta hänellä oli jo aikataju, hän opiskeli jo.

Silloin huomasin nuoresta iästäni huolimatta nopeasti, että minun oli taisteltava elämästä ja siitä, mitä minulla oli: isä, äiti, talo, en koskaan ollut puutteessa, enkä koskaan ollutkaan. Koska huolimatta äidin saamasta pienestä palkasta hän maksoi 11 tuhatta escudoa vuokraa ja isäni maksoi vain vuokran, mutta ruoasta ei ollut koskaan puutetta.

Se oli siis lopun alku, eli vieraantuminen voi johtaa unohdukseen, luulen, että se oli se, joka

jäi oppisopimuskoulutukseen, isäni menettämiseen minun oli reagoitava samalla tavalla kuin hän.

Katsoin häntä sankarina, taistelumiehenä, vaatimattomien ihmisten poikana, isoäiti Elvira oli se, jonka kanssa asuin 6-vuotiaaksi asti, kunnes menin kouluun, mikä tapahtui totuin isoäitiini, valmistuin, riippumatta isäni suorasta säästyksestä, mutta tuolloin silmäni eivät olleet vielä avoinna, mutta minulla oli ajantaju.

Tunsin hetken.

Ne ovat puhtaimpia tilejä, joita maailmassa voi olla. Miksi?

Nykyään kuka tahansa voi tulla esiin elämäntapansa puolesta asemastaan tai sosiaalisesta hierarkiastaan riippumatta.

Siksi se lähtee siitä, että ketään ei voida syyttää mistään ilman konkreettisia todisteita, toisin sanoen konkreettisella tavalla.

Miksi?

Näin säädellään lakeja, ja meillä kaikilla on pääsy niihin, meidän ei pidä tappaa, varastaa tai raiskata.

Voimme kuitenkin palata ihmiskunnan alkuaikoihin, jolloin tällaiset tapahtumat seurasivat toisiaan, koska historia perustuu siihen.

Me olemme jatkuvuus, se jatkuvuus, joka tulee aina olemaan jatkuvaa, se, joka on tarkoitettu.

Ja se on absoluuttinen varmuus siitä, että elämme syystä, emme ole jatkoa maan päällä olemiselle ja olemassaololle.

En tiedä, se voisi vaihdella teemaa, mutta se voisi häiritä lukijaa lukemisessa, se voisi viedä huomion pois todellisesta tapahtumasta.

Mutta nämä ovat vertauksia, jotka ovat aina olemassa koko kirjan ajan, koska me tarkennamme paremmin ja teemme ymmärrettäväksi koetut tilanteet.

Miksi?

Jotta voimme nähdä, että se kaikki tapahtui yhteiskunnassa, jossa oli aina tervettä elämää ja ymmärrystä, osa yhteiskuntaa, koska toisten silmissä saatamme olla jopa Juudas, mutta elämässä on yksi hyvin tärkeä asia, se, mitä kylvämme, on se hedelmä, jota tulemme niittämään.

Isäni on aina nähnyt minut ja halunnut nähdä minut kuninkaana, mutta minä olen kuningas, soturi, joka ei voi aina voittaa, ja aloitin hyvin nuorena.

Kun mainitsin, että helppo ei ole helppoa, vaan vaikeaa, kutsuin metsästyksen tuohon kohtaan.

Kun olin lyönyt häntä läimäyksellä kasvoihin, tunsin, että olin menettänyt hänet, tunsin sen silmissäni, myöhemmin hän yritti palata yhteen kanssani, mutta en hyväksynyt sitä, ja silloin alkoi rikoksen todellinen tarina, mutta minulla oli jo aiempi rikosrekisteri, olin jo eronnut, kun istuin kuusi kuukautta sotilasvankilassa Santaremissa, se oli sotilasvankila.

Tuolloin Arnaldo oli tuomittu, eli tämän yksilön tarina sopii polulleni vankilaympäristössä, kirjan jatkuessa lukija ymmärtää todellisen sosiaalisen ympäristön, tässä tapauksessa

Kuusi kuukautta myöhemmin paavi armahti hänet vankilassa.

Se oli kaikki sijoitus, jotta voisin elää hyvää elämää, olin jo eronnut tiinasta. Ja mitä minä tein? Yritin onneani.

Pääsin jopa töihin Pontinhan metroon kirvesmiehen apulaiseksi. Mustat pelkäsivät minua, työskentelin Kap Verden mustien kanssa, hyvien ihmisten kanssa, jotka halusivat parempaa elämää, jota heillä ei ollut kotimaassaan.

He etsivät Portugalista parempaa elämää, jota he eivät voineet saada omassa maassaan, joten etsintä johti heidät muuttamaan omasta maastaan.

Portugalin etsiminen oli helpompaa sen läheisyyden vuoksi.

Aloin tuntea kapverdeläisten läheisyyttä, heidän kanssaan elämistä, kapverdeläisiä kutsuttiin pahoiksi ihmisiksi, koska heidän oli taisteltava eriarvoisuutta vastaan, ja kun he saapuivat tänne Portugaliin, heitä ei hyväksytty hyvin, koska merentakainen sota oli ohi, ja tuohon aikaan olin vielä lapsi, olin pieni poika, olin heräämässä, ja aloin tehdä sitä, mitä kukaan ei halua pojalta, aloin vaelttaa, en koskaan ollut vaeltaja, vaan olin vaeltaja.

Hallitsin jo menneisyyden kokemukseni, näin vanhempieni eron ollessani 8-vuotias, olin jo opiskelemassa, ja tiesin jo sinänsä, että se ei tulisi miellyttämään minua, tunsin sen miehen vieraantumisen, jota pidin sankarina.

Kun näin tämän menetyksen, tajusin jo nuorena, että minun olisi autettava äitiäni, mutta rakastin todella isääni.

Vietin hänen kanssaan joka kesä, kunnes olin 17-vuotias, -

Jatkoin myöhemmin, kun olin armeijassa, mutta sitten alkoi luonnollisesti vieroitus.

Hän oli tuolloin Figueira da Fozissa kuljetuspalvelukoulussa, jossa vietin lomani hänen kanssaan.

Isäni oli kova mies, hänellä oli vaikea lapsuus, hän menetti isänsä 14-vuotiaana.

Isäni kertoi, että hänen jäähyväisensä olivat rakastavat, hän piti niistä, koska ne olivat kiireiset jäähyväiset, sillä jäähyväisten jälkeen hän ei enää koskaan näkisi isäänsä, mutta hän kasvoi kovaa auttaen äitiään, hän oli poika, joka asui pisimpään äitinsä luona.

Asuin isoäitini luona 6 vuotta, mutta miten kova hän olikaan, hän oli tullut pohjasta, kasvanut kovaa, eikä koskaan antanut lastensa nähdä nälkää.

Tuolloin hän oli kaivostyöläinen. Hän etsi malmikauppoja, mutta ei onnistunut siinä, hän oli myös pyöräilijä, tuolloin hän liittyi armeijaan ja jatkoi uraansa siellä.

Hänestä tuli normaali ihminen, hän tuli sinne elämän välttämättömyydestä, koska hän varmistui sen, mikä meidän kaikkien on varmistettava, omavaraisuuden.

Niin kävi, sillä hän oli kova mies, ystävänsä ystävä, lastensa ystävä, mutta hän ei ollut kovin sanavalmis, mutta hän oli kunnioittava ja rehellinen.

Sen hän halusi aina jättää minulle, mutta se oli, siinä sitä mennään, se oli ero, ajauduin hieman pois, en jatkanut enempää seurantaan olemisen tavasta ja elämäntavasta, vaikeuksista selviytymisestä ja elämän esteestä varmisti virkaa

Työskennellä tulevaisuuden turvaamiseksi, jotta voimme lisääntyä, he kaikki ovat hyviä lapsia, olemme arvokkaita olemaan hänen lapsiaan, mutta myös minun puoleltani puuttui ymmärrystä ja lojaalisuutta, minusta tuli konna, kuten olin sanonut.

Tunteen aiheuttama psykologinen ruoskanisku vain pahensi minua, koska en enää koskaan nähnyt, että hyvää on harjoitettava, vaan koska sain vain paha erottautumisen kautta, vain paha oli ajatuksissani.

Ja niin kaikki meni aina tuomitsemiseen asti. Mistä se alkoi?

Olin jo ohittanut eron, silloin aloin tulla yksinäisyyteen, mutta se oli elämäntapani, joka minulla oli jo menneisyydestä, ja siellä tunsin olevani turvassa pettymykseni aiheuttamalta huolesta, mutta siellä vannoin, että sinä jätät minut, en enää koskaan luovu itsestäni.

Jatkoin elämäntapani oli kuluttaa ja varastaa ja silloin etsin häntä vielä ja etsin häntä useita kertoja ja silloin hän halusi hyväksyä minut jälleen, en tiedä, sait minut kärsimään, en halua tuntea sitä enää, se oli tuskallista, mutta minun oli aina elettävä ja minulla on hänet yhä.

Hän on yhä ajatuksissani, siksi elin niin monta vuotta vankilassa aina hänet mielessäni, hän oli aina läsnä olemuksessani, siksi arvostan tätä intohimoa niin paljon, en ole elänyt toista samanlaista intohimoa.

Linhó, kolmen kuukauden ennaltaehkäisevän jälkeen tulin vankien Linhó-vankilaan, tarinani siellä alkaa rohkeudesta, jota rohkeus rajoittaa, mitä meidän on käsiteltävä muiden maailmaa, mitä tapahtuu, on seuraava, koska tiesin, että tie voisi olla hyvin pitkä luostarissa, käännyin viidakoon pärjätäkseeni, se oli tapa.

se on helpompi käsitellä, niiden kanssa, jotka tekevät rikoksia ja ovat vankilassa, se on maailma, jossa tyhmyyden laki hallitsee, ja kun olet tekemisissä tyhmien ihmisten kanssa, sinun on osattava käsitellä heitä, mutta jos olet liian fiksu, voit kaatua, siksi elämää siellä ei pidä johtaa maalle eikä merelle, Se oli pelastukseni, se oli valitsemani menetelmä, joka sai minut voittamaan, mutta alku on pitkä, ja se oli levoton alku, koska näin itseni ilman vaimoa, ilman vapautta, näin itseni ansassa, eksyksissä, ja olin nuori, ajattelin kaikkea, mitä voisi tapahtua niiden vuosien aikana, jotka voisin viettää siellä. Mitä minä sitten tein? Aloitin sitten hankkimalla kunnioitusta, se ei ole helppoa, vaikka en halua mennä väkivaltaisiin konflikteihin, ne tapahtuvat, koska he käyvät läpi rutiinia, jonka myöhemmin tajusin, rutiinia, jonka nähtyäni olin inhottava elämään, en koskaan ajatellut, että ihmiset voivat tehdä niin paljon vahinkoa toisilleen sen vuoksi, että jotkut myyvät huumeita, toiset ovat kuluttajia, koska elämä vankilassa, mikä pyörii monopolin ympärillä, on huumeita, koska näin aloin polttaa heroiniä, Koska olin jo joutunut vankilaan kokaiinin liiallisen käytön vuoksi, päätin aloittaa heroinin polttamisen, mutta vitsinä, katso, aion polttaa heroiniä, mutta kun huomasin, että olin jo koukussa, en voinut tehdä mitään, mutta opin, miten se tehdään, mutta tämä kerrotaan myöhemmin, joten alku oli tämä, jotta elämä vankilassa huolimatta todellisuudesta, joka pakenee nautintoja, kuittaudu vain heroinin käyttöön, koska tiesin, että etäännyin ajatuksesta seksin harrastamisesta, minua ruokki kemikaali, joka ei anna minun ajatella sitä. Minulla oli platonisia rakkauksia, kuten on laillista, ja sain hienoja, mutta se on jotain, joka on taattu, mutta se ei riitä vain kokeilemiseen, ei riitä, että haluat vain polttaa, on aina se näkökohta, että halutaan olla johtajia nähdä muita alkaen.

Päätin olla säälimättä ketään, koska olin myös siellä, maksoin oikeuden velkaa, mutta polkuni oli hyvin huono, jos olisin oppinut tämän oppitunnin aikaisemmin, olisin voittanut enkä hävinnyt, koska olisin lähtenyt kesken tuomion, mutta kuvani oli poltettu, olin melko viitattu, on olemassa kertomus kulkemisestani näiden vankilavuosien aikana, se oli lopun alku, vaikea alku, jonka vuoksi en voi katua niitä vuosia, jolloin poltin huumeita, se auttoi minua vapauttamaan suuren tarpeen, jota me kaikki tunnemme, on loogista saada mielihyvää, saada vapaus pystyä kävelemään ja nauttimaan siitä, kaikkina näinä vuosina minulla oli myös rakkauksia, joita rakensin sisälle, mutta se jätetään myöhemmäksi, nyt puhun polusta, joka on pitkä, en tiedä, miten kaikki aloittavat sisäänkäynnistä, kun heidät on tuomittu, joka on etsiä hyvinvointia, jopa luostarielämän sisällä, mutta tämä kaikki on subjektiivista, koska hyvinvointimme ei välttämättä miellytä niitä, jotka katsovat meitä, voi olla tyytymätön eri kohdissa, ensimmäinen voi olla varastettu, toinen voi tulla orjaksi, työ, kolmas voi tulla lastenhoitajaksi tai kotiäidiksi päivisin, vankilan sisällä on niin paljon erilaisia ihmisiä, että ei voi aina tietää, mikä menee sielun sisälle tai mistä kukin pitää, monet valitsevat hyvän, jotta heitä ei vahingoiteta, mutta kaiken tämän lisäksi on vielä tärkeämpi asia, ystävyyttä ei voi koskaan, ei koskaan ostaa, vaikka siitä maksettaisiinkin vankilassa, vastakkainasettelu on hyvin kovaa vankilassa, siellä on niitä, joilla ei ole mitään, vastakkainasettelu vankilassa on heikkoa, heikkoa toisella puolella ja vahvaa kokonaisuudessaan, antaisin tuhat miljoonaa tai mitä tahansa, että voisin palata takaisin, että pääsisin pois, mutta halusin kulkea tätä tietä, halusin kulkea kovaa tietä, sitä tietä olen aina kulkenut.

Ymmärrän, että minun puoleni oli aina enemmän psykologinen.

Siitä lähtien en enää koskaan löytänyt hyvän polkua vankilassa, en uskonut hyvään, näin vain paha. Miksi näin oli? Koska tunsin inhoa itseäni kohtaan, koska muiden silmissä olin pelkkä piraija, piraija on slangisanasto, jota käytimme, se tarkoittaa laiskuria, sellaista, joka ei halua omistautua millekään muulle asialle kuin sille, mihin hän on alistunut, hän seuraa aina sen polkua, joka antaa aina periksi jumalalliselle, voima tulee siitä, toivon ja uskon uskosta, ja kannoin sitä aina mukani, näin murhia siellä.

Mutta en välittänyt paskaakaan, ja he antoivat minun elää, he eivät koskaan yrittäneet vahingoittaa minua, totta puhuen, ja juuri niin kaikki alkoi, olin hyvin epävakaa, arvaamaton, ja koulun rehtori rohkaisi minua jatkamaan opintojani, mutta päätin, että vain kaikki opiskelijat eivät saaneet perheen tukea, taattua tukea.

Tämä on aina olemassa, kun se varmistetaan laillisella elintavalla ja sillä, että voimme vaatia mitä tahansa väärää, siksi sitä kutsutaan taatuksi tueksi, lain puitteissa he ovat niitä, jotka antavat meille väärää, kun järjestelmä työntää meitä ja kukistaa meidät, koska kun meillä ei ole rahaa, meidät työnnetään järjestelmään, jossa jos rahaa on, kaikki menee hyvin, oikeus toimii, koska jos sitä ei ole, se on jo mennyt.

Vaikka he kuinka uskoisivat sinua, he eivät voi tehdä mitään asian muuttamiseksi, koska he ovat virkamiehiä, ja heidän on vain ilmoitettava, että he eivät voi toimia ilman oikeuden asettamia vaatimuksia, jotka koskevat ilmiantoa ja tutkinnan aloittamista, mutta jos he aloittaisivat tutkinnan, he eivät voi tehdä mitään.

Tiedustelu Olin aina turvassa, koska tiesin, miten liikkua vankilassa, tunsin korruptoituneet vartijat, ne, jotka kuljettivat huumeita vankilaan, jotkut pääsivät pälkähästä, toiset päätyivät vankilaan.

Jotkut pidätetyistä poliiseista tunsin jo, erottauduin ja minulla oli jakso yhden heistä kanssa, Alfredon, hän oli yön mies, yön kuningas, yökerhoyrittäjä, hän on mafian todellinen kuningas, hän ansaitsee paremman elämän, hän oli entinen poliisi, mutta hän lähti rikoksen tielle, ja olen hyvin iloinen voidessani mainita hänet kirjassani, koska opin häneltä muutamia asioita, vaikka hän oli poliisi ja minulla oli vähemmän myönteinen episodi elämässäni hänen kanssaan, minut yritettiin tappaa Linhó-vankilassa, mutta tuolloin olin jo veteraani, olin istunut siellä viisi vuotta. Tunsin koko henkilökunnan, ja he kaikki tunsivat minut, ja tuo episodi oli huono koko vankilalle, suhteessa vankeihin, koska olin kannustin kaikkia vankeja, olin esimerkki, jonka he näkivät minussa, ja varmistin jatkuvuuden luostarissa, koska meidän oli oltava siellä, ja kun mainitsin edellä, että kapverdeläiset olisivat liittoni, en ollut väärässä, he olivat, itse asiassa he halusivat maksaa takaisin tuon episodin, he yrittivät tappa minut, minua kutsuttiin olemaan mies johdossa, mutta en halunnut käyttää kenenkään liittoa, sain hänet vain näkemään, että jos halusin hänet, hän olisi kuollut.

Mutta kohtalon ironian vuoksi mitään sellaista ei tapahtunut, häntä vain hakattiin, häntä ei tapettu, hän lunasti itsensä ja yritti vahvistaa ystävyyttäni hänen kanssaan, mutta hän tiesi sisimmässään, että hän ei koskaan unohtaisi tuota episodina, annoin hänelle anteeksi vain sen, että hänellä oli nöyryyttä ja että häntä huijasi se, mitä minusta sanottiin, ei vankien, vaan vanginvartijoiden palveluksessa, ja

suuntaan, sillä hän tiesi, ettei hän voisi voittaa minua, hän maksaisi varhaisen kuoleman hinnan, joten niin se oli, annoin hänen kävellä, ja kun tajusin, että hän oli nöyrytnyt, opin kunnioittamaan ja hyväksymään hänet, sillä hän ei olisi elossa, jos en olisi halunnut häntä, mutta hän ei ollut sen arvoinen, se oli vain kova hinta maksettavaksi, tavalliset vangit, jotka vihasivat poliiseja, arvostelivat minua, minua halveksittiin.

- Nelson, miten voit hyväksyä tämän kaverin?

Hyväksyin hänet, koska kaiken lisäksi hän oli ammattilainen, hän sai vaikutusvaltaisia vihollisia ympäristössä, jossa hän eli, koska hän oli poliisi, hänellä oli paljon tietoa, hän tunsu huippuihmisiä ja hän tunsu vaikutusvaltaisia ihmisiä, jotka voisivat auttaa, hän uhkasi minua lopettamaan puhumisen tuon henkilön kanssa tai muuten he eivät enää saisi kunnioitustamme, ja he saivat meidän kunnioituksemme, mutta annoin hänen elää, hän oli yksi meistä, mainitsemani capeverdealaiset olivat Nelson ja Carlos, he asuivat juuri sillä alueella, jossa kasvoin, he olivat olkapääni, johon nojata, ja asiat, jotka tulivat julki, tulivat myöhemmin, ja he halusivat nähdä tämän yksilön teurastettavan, mutta annoin hänen mennä, en halua mitään tältä yksilöltä, kaikesta huolimatta minulla ei ole mitään häntä vastaan, ja tarina noista veljeksistä Carlos, psp-agentti ampui hänet kuoliaaksi, hän viittasi, hän oli hyvin pahoinpidelty, hän pelasi shakkia kanssani, hän oli "asiantuntija" asiassa, hän osasi pelata vain rahasta, sanoin hänelle aina, että se ei ole sen arvoista, pelaamme rakkaudesta paitaan, mutta tuolloin hän oli jo hyvin, Minua sponsoroit Manuel, Romão ja Badona, olimme kuin veljekset, autoimme toisiamme, välillämme oli kaikki, keskellä, jossa rikollisuus vaanii joka sekunti sekunnin tuhannesosaan asti, on paljon asioita, ja joskus voi joutua keskelle, ja kun olimme tehneet sen, päätin jatkaa matkaani, tein monia saattajia sisällä

vankilassa, eli varmistin joidenkin hyvinvoinnin, ja ansaitakseni omani, eli toinen käsi pesee toisen.

Se oli motto, keskinäisen avun motto, mutta aina oli riski joutua tilanteeseen, jos meitä pyydettiin, Linhossa oli murha, en koskaan kyseenalaistanut sitä, ne olivat hyviä päiviä ja ilon päiviä, koska olin jopa päättänyt tehdä sen, en voinut tehdä sitä, ajattelin aina itseäni, en koskaan ajatellut muita.

Kaikki meni hyvin nopeasti, kunnes siirryin juutalaisten laaksoon kahdeksan vuoden jälkeen linhossa, he eivät koskaan halunneet minua ja hyväksyivät minut hyvin, he halusivat vahingoittaa minua, mutta he kunnioittivat minua, he odottivat aina huolimattomuuttani, jota en koskaan antanut heille. Oli eräs nainen, joka oli lakiosaston virkamies, hän piti minusta ja annoin hänelle anteeksi, mutta annoin hänelle mielelläni anteeksi, se päivä, jolloin he asettivat minulle ansan, oli juuri se aika, jolloin olin voimakkaampi kuin koskaan, en koskaan puhunut paljon heille poliisien kanssa, se oli vaarallista, olin valmis kaikkeen.

Riippumatta pahasta, pahasta, jota minulle saattoi tapahtua, koska otin tulevaisuuteen perustuvan koulutuksen ja sen avulla pystyin elämään, on vahva tekijä olla sellainen, ja olla tottunut siihen ja ottaa opetus, että elämä on sellaista, me elämme kuollaksemme, me vain otamme sen, mutta kun minut siirrettiin Vale de Jewsiin, mutta kaikki se jäi taakse, alkoi uusi sykli, tämä oli elämäntapani ja ajattelutapani, en sallinut minkäänlaista hyväksikäyttöä, minulla oli luonteeni, keitin pienessä vedessä, ja kun saavuin vale de judeukseen, päätin ottaa uuden kurssin, halusin päästä eroon menneisyyden painajaisista, vaikka minulla oli niitä, menneisyyden painajaisia, minulla ei todellakaan ollut niitä, se oli yksinkertainen tapa sanoa, mikä menee sinne, mutta se ei ole aivan niin, mikä menee sinne, menee sinne;

anna vain itsesi mennä, anna itsesi tuudittautua fantasiaan, että olemme todella hallitseva olento ja tulla koko galaksin omistajaksi, eli kaikki on toimimattomaksi ja kaikki on valmistautunut siihen, koska he ovat työnantajia ja he eivät valvo työntekijöitään heidän varastamisen seikkailuistaan ja pystyvät sanomaan, että se on laillistettu, se on tapa huijata, yksi niistä hetkistä, joita minä eniten loistan itseäni linoissa, oli valloitukseni, koska sen lisäksi, että varmistin nimeni neliössä. Minulla oli vielä yksi asia, se oli hetki, jolloin oli kaikki tai ei mitään, jossa ei ollut pakotietä voitosta tai kuolemasta, se oli motto, joka minulla oli sisälläni, voimaa elää ja nauttia siitä, mitä minulla ei ollut, kun olin vangittuna, en koskaan käyttänyt tarpeetonta väkivaltaa tovereitani kohtaan, melkein itkin kyyneleitä, En koskaan käyttänyt tarpeetonta väkivaltaa tovereitani kohtaan, melkein itkin kyyneleitä sen pahuuden vuoksi, jota näin muiden toverien käyttävän, joita väkivalta hallitsi ja jotka ehkä pakotettiin tekemään mitä tahansa ihmiskauppiat halusivat, mutta en seurannut kovempaa polkua, vaikka tartuin heroiniin, vannoin itselleni, että elääkseni vankilassa olisin valmis tappamaan ja elämään arvokkaasti, jotta he eivät lopulta häiritsisi minua, Loppujen lopuksi, se on kaikki tämän hetken vastoinkäymiset, jotka meidän on käsiteltävä, vaikka en halunnut luoda vihollisia siellä, missä niitä ei ole, ja kävellä huonosti itseni kanssa, oli niitä, jotka yrittivät vahingoittaa minua, johto ei pitänyt minusta, joten silloin he tekivät sen, he lähettivät ilmiantajansa olemaan läsnä koko ajan, kun olin auki, Heillä oli huono omatunto, mutta yksi asia kiinnitti huomioni ja sai minut muuttumaan, perustin itseni paljon opettajiin, joita minulla oli, tunsin platonista rakkautta joitain kohtaan, ja se oli silloin, kun kaikki meni hyvin, mutta laiva

sitten se kääntyi, he tarttuivat minuun ja laittoivat minut juutalaisten laaksoon, se oli vaikeaa kahdeksan vuoden vankilatuomion jälkeen linhossa, jätin laajan historian vankilan tasolla, koska tunsin heidät kaikki ja he tunsivat minut, ja siksi he eivät koskaan halunneet rangaista minua sataprosenttisesti, minua rangaistiin usein kurinpitoseuraamuksilla, jotkut aggressiivisuudesta ja toiset verbaalisesta aggressiivisuudesta vartijoita kohtaan, ja näin tajusin, että olin todella tekemisissä mafian kanssa, joka oli voimakkaampi kuin minä, mutta todellisuudessa he eivät olleet enempää kuin minä, Heillä oli vain kirjat ja tutkintotodistus, jotka erosivat minusta, koska he olivat jo silloin erilaisia, pelasin paljon vuoropalloa huvikseni, itse asiassa pelasin kaikkea, mitä oli pelattavaa, pelasin korkeinta valttia, jota voi koskaan pelata, pata-ässä, Jotkut sanoivat minulle, että minulla voisi olla huonoa onnea tuon kortin kanssa, ajat muuttuvat, ja silloin aloin ymmärtää, että elämä ei ole vankilan sisällä vaan sen ulkopuolella, mutta en halunnut koskaan sisäistää sitä, mutta tiesin, että se oli vahvuuteni; Alkoi dramaattinen tarina, joka päättyi murhaan, oli kolme veljestä, jotka kaikki käyttivät heroïinia, ja heroïini oli heille hetken tarve, he olivat riippuvaisia siitä, he olivat huumeriippuvaisia.

Mutta syvällä sisimmässään he olivat nöyriä ihmisiä, heillä oli hyvä sydän, koska he tarvitsivat apua, koska elämä, jota he elivät ja jota minäkin elin, oli kovaa.

Mutta kaikki tämä on seurausta elämäntapa, se, joka liikkuu syy, koska olen jopa tehnyt runoutta suhteessa kokemukseen ja asiayhteyteen, kaikki ne

He pyysivät minulta runoa, oli kyse sitten siitä, että kirjoittaisin tyttöystävälleni, mitä tahansa se olikin, he pyysivät minulta aina runoa, mutta eksyin tieltäni, ja kulutuksen aikaan otin käyttöön tämän elämäntavan, tiedän mitä tiedän, enkä ole valmis opettamaan ketään, koska minulla oli siitä kokemusta aiemmin, se teki minusta sankarin, joka joutui roskiin ja onnistui nousemaan ylös.

Kaikki johtui tästä, kokemuksen tavasta, elämäntavasta, tavasta, jolla meidän oli saatava huumeet poltettavaksi, koska jos sitä tarjottiin ja annettiin minulle, en olisi ostanut sitä, minusta tuli diilereiden parittaja, jotta voisin myydä, heidän oli varmistettava päivittäinen krapulani, Jauhetta minulle poltettavaksi, silloin minusta tuli diilereiden parittaja, sain siitä lempinimen, he kaikki halusivat auttaa minua, he antoivat minulle huumeita myytäväksi ja minä käytin niitä, minulla oli suurin vapaa-aika, mitä kenelläkään huumeidenkäyttäjällä voi olla, olla riippuvainen ja polttaa huumeita.

Mutta minut tunnettiin urheiluhenkisyydestäni ja harjoittelustani, koska harjoittelin joka päivä, ja se hämmensi ihmisiä, jotka näkivät minut ja katsoivat minua.

Se on aina odottamaton ennuste, totuin rehellisesti sanottuna tähän elämäntapaan, ja minun oli vaikea integroitua vankilan jälkeen sosiaaliseen ympäristöön, koska se on meille tuttu ympäristö, se on hyvin pieni tila, jossa päivittäinen rinnakkaiselo saa meidät kaikki tuntemaan toisemme, mutta fyysisesti.

Me kaikki haluamme olla johdossa, koska tunnemme itsemme oikeutetuiksi.

Haluamme valloittaa tilan, jossa voimme olla varmoja itsestämme, olla ympäristössä, jossa olemme aina tekemisissä pelon kanssa, mutta se ei ole pelkoa, vaan yksinkertaisesti varmistamme, että voimme voittaa tilanteen osaamalla olla, osaamalla puhua, osaamalla olla synkimmässä bisneksessä, jonka voi kuvitella, huumeiden maailmassa, joka on hyvin laaja, Se on valtava ja valtavan laaja, kaikki mitä voi ajatella, kun puhutaan rikollisuudesta, siis kaikki mitä voi ajatella, joka ei palvele voiton tuottamista, tavalla, jota sanotaan oikeaksi tai joka on hyväksyttävä yhteiskunnan ja lain silmissä, silloin alkaa kiista, me kaikki haluamme voittaa, vaikka sitä varten meidän on keksittävä, tässä tapauksessa varastaminen, salakuljetus, lyhyesti sanottuna, vaikeat syytteet, Se on myös hyväksikäyttöä, kun kyseessä on krooninen riippuvuus, jossa narkomaanit itse tietävät, että heillä ei ole ulospääsyä, he ovat hyvin peloissaan riippuvuustekijästä, heitä käsketään, heitä alistetaan, he kiristävät rahaa perheiltä, jotka tuntevat tuskaa nähdessään poikansa riippuvaisena heroiinista, ja he olettavat, että kaikki, mikä voidaan menettää ihmisarvosta, toisin sanoen, menettää kaikki saamamme kasvatuksen arvot, olla joku elämästä, elää niin kuin meidät on opetettu elämään, koska nämä ovat niitä arvoja, joita olemme tottuneet noudattamaan sosiaalista järjestystä ja eettisiä arvoja, jotka vanhempamme jättivät meille ja joita tulemme julistamaan riippumatta siitä, kuinka monta lasta synnytämme, tämä on se kasvatus, jota opetamme, on aina elämän pidentämistä.

Raamatusta sanotaan, että synnymme lisääntymään, mutta voimme myös lukea Raamatusta, että Kain tappoi veljensä Aabelin, mutta hänet siunattiin ja annettiin anteeksi, mutta hänet johdettiin harhaan. Joskus elämässä käy niin, että olemme

virheeseen, kohtalokkaaseen virheeseen, joka on kirjoitettu oikein, koska se on kirjoitettu niiden lakien kokemuksen ja muodon mukaan, joissa hän eli ja kasvoi.

Miksi?

Järjen voima voittaa aina, ja kaikki elämästä tehdyt arviot eivät välttämättä ole aina kaikkein oikeimpia, koska yksi tekijä painaa niitä: Se, että on se, jota kaikki haluavat halveksia ja nöyryyttää; He tuntevat olonsa hyväksi tällä tavalla, ja kun taloudellinen voima puuttuu, olemme aina rajoittuneet pelaamaan, koska oletetaan myös, että tämä on peliä, eli on niitä, jotka sanovat, että sinun on osattava pelata nämä ovat suosittuja sanontoja, jotta onni voi osua sinuun ja antaa sinulle sen, mitä etsit, hyvinvointi, hyvinvointi itsensä kanssa, kyky auttaa, koska meidät on opetettu tekemään myös niin, jaamme yhteisen elämän vanhempiemme, veljiemme, siskojemme, isovanhempiemme ja isoisiemme kanssa, koska se on meidän sukupolvemme, koska olemme heidän jatkumonsa jatkumoa, kun näemme, että meidät on luotu heidän jälkeläisistään, eli he tietävät, että meillä on kyky tuntea itsemme, tietää, että he ovat meidän ja he ovat meidän, jotka ovat aina meidän puolellamme, mutta he eivät koskaan halua katsoa, että on jäsen perheessä, joka ei voi miellyttää heitä, heillä on kuva säilyttää elämän tehtiin tällä tavalla etenemistä, liiton, hyvinvoinnin, Kukaan ei pidä siitä, että meillä on tai näkee jonkun, joka on meidän perheestämme tai läheisemme, koska loppujen lopuksi olemme kaikki ihmisiä, meidän on oltava tekemisissä toisiimme nähden, ja perheympäristö haluaa joskus toivottaa meidät tervetulleiksi liikaa, he tuntevat olevansa sen omistajia, mitä he ovat luoneet, ja he tekevät siitä elämäntavan, joka on kirjoitettu kaikkiin

luettavissa olevat teologiset lukemistot eli uskontojen tutkiminen.

Me kaikki saamme moraalitunteja, on asianmukaista, että ne, jotka tuntevat niin uskollista läheisyyttä, jotka tekevät kaikkensa nähdäksemme hyvää, rakkaitamme, nähdäksemme heidät hyvin, vaikka mitä tapahtuisi, eivätkä koskaan halua vahingoittaa heitä, ottaen huomioon kuvan, jota he säilyttävät, ja sen, jota heille opetettiin, arvot, joiden mukaan heitä ohjattiin, eivät anna heidän katsoa tarkkaan tilannetta, joka voitaisiin ehkä ratkaista, jos sitä ei joskus ymmärrettäisi väärin. Tämä on, kaikki hyvin kaunista ja tiedotusvälineet myös välittävät sitä näin, aivan kuten julkisivu näyttää kaunista kuvaa, heitä painostaa myös valta, jonka me kaikki hyväksymme hallitsevan, hyvin vaikea aihe, mutta se liittyy kaikkeen tähän, josta kerrotaan, se on olemassa, olemme olemassa, tulemme jatkossakin olemaan olemassa, koulutusta annetaan myös näille, jotka väittävät olevansa järjen haltijoita, ja toisinaan he välittävät ja haluavat eripuraa, heillä kaikilla on yhteistä yksi asia säilyttää hyvinvointi, hyvinvointi, joka voi antaa heille kaiken hallinnan, että he voivat pyrkiä ja haluavat hyvinvointia yhteiskunnalle, mutta kaikki he ovat eläneet ja heidät on kasvatettu isän ja äidin kanssa, heille on annettu asianmukaiset olosuhteet, jotta he voivat edetä uralla, jota yksi tavoittelee, mutta he myös epäonnistuvat, mutta he aina unohtavat ja heitä hallitsee kuva; Olen pitänyt tätä puhetta, koska elämäni on valtava, olen oppinut paljon, olen kehittänyt sitä, mitä minun oli kehitettävä, vaikka olin vankilassa, en koskaan ajatellut loppua, halusin aina olla suorassa yhteydessä niiden laitosten henkilökuntaan, joissa olin, vankilauraani voin kutsua näin, se tulkitaan paremmin sanalla niin, mutta sen on oltava, se on tulkittava rehellisimmin ja rehellisimmin ja

vilpitön, mitä elämässä on. Se liittyy kahdenvälisiin suhteisiin, ne ovat suhteita, joita kaikki kansakunnat säätelevät, ne ovat yhteisön etua koskevia asioita, joilla turvataan tavarat, jotta voimme antaa hyvinvointia, joka on perustettu maailmassa, vapaus on vaikein aihe puhua, voimme antaa kaiken vapautemme, maailman kaunein asia, se on suurin nautinto, jonka voimme saada elämässä, se on olla vapaudessa, meidän on osattava voittaa kaikki esteet, joita voimme kohdata elämässä. Niitä on valtava määrä, voisinkin aloittaa tärkeimmästä: Meillä kaikilla on yksi yhteinen asia, pidämme itsestämme, voimme olla rumia tai kauniita, sillä ei ole väliä, totumme elämään yhdessä, ulkonäkö ei ole kaikki kaikessa; Joskus hyvän ulkonäön takaa löytyy vähemmän hyvä puoli, mutta se oli Apollon puoli, kauneuden puoli, jota Nietzsche kuvasi, että seurasin hänen omaelämäkertansa, ei ole mitään suurta syytä, kauneuden puoli on se, joka saa meidät unelmoimaan, joka saa meidät ihaillemaan, se tuo kaiken hyvän, mutta siinä se on, hyvä kulkee rinnakkain pahan kanssa, kuten Nietzsche kuvasi, oli Dionysyyn puoli, eli hyvä ja paha ruumiillistuivat ihmisen vaistoon, kun puhumme kaikista olennoista, jotka ovat olemassa maan päällä, olivatpa he keitä tahansa, olivatpa he sitten poliitikkoja, tuomareita, pormestareita tai yhdistysten puheenjohtajia, jokainen voi olla, jopa televisiojuontajat voivat olla karismaattisia ja heillä voi olla kiitollisuuden tunteita, mutta myös kukaan ei voi antaa anteeksi, oikeastaan anteeksiantoa, meillä kaikilla on syy, ja kun kysymyksiä esitetään, meidän on oletettava, että kaikki, mitä teemme, tehdään yhteiskuntaa hallitsevien lakien vuoksi, ja että sanalle laki voidaan tehdä oikeutta. Silloin he saivat oikeuden olla rankaisematta ja määrittellä laki, koska

kaikki tämä sopii, väärinkäytökset ovat olemassa, ovat olleet olemassa ja tulevat olemaan olemassa on prologi.

Ja prologi tulee transsendenssistä, tuonpuoleisen oppimisesta, me kaikki elämme, koska tiedämme, että transsendenssi on enemmän kuin tuonpuoleinen, se on olemista, kykyä olla, opettamista ja kaiken saamista, mutta on olemassa avainsana, joka määrittää kaiken tämän: filosofia, elämäntapa, elämän ilo tämä on yksi transsendenssin tekijöistä, jatkamme olemista ja elämme edelleen samalla tavalla, olemisen evoluutiossa syntynyt oleminen, hylätty oleminen ei tee kenestäkään pahaa siunattua hyvää, jota voimme harjoittaa, se on jumalallista, se, mitä opimme, se on kohtalomme, opimme kaiken, meille on jätetty suurten arvojen perintö, joten he ylistävät itseään sanoissaan, joita he kirjoittavat, mutta tämä kaikki on ylistämistä, jotta he säilyttävät vallan ja ovat ylhäisyydessä, koska kaikki tämä voisi olla kaunista, jos se todella kaikki toteutui ja se on kirjoitettu, se oli erittäin hyvä.

Miksi?

Olemme siirtymässä inhimillisen mädännäisyyden laajimmalle polulle, olemme laillistetun demokratian orjia, suljettuna olemisen ja tiukempien sääntöjen alaisuuteen alistamisen tilanteen hyväksikäyttöä; joskus eivät reagoi samalla tavalla kuin normaalisti rauhoittavalla tavalla, kutsutaan olemisen transsendenssiksi, muutosta olemisen julmimpaan puoleen, sen tunsin, opin kokemuksesta, että viha on elanto elääksemme, elääksemme ja selviytyäksemme nähdään ja niin todistetaan tieteen arvot, joita hallitaan turvallisena tapana elää, kun niin on oltava, emme voi paeta kysymystä, ominaisuutemme, jotka muodostavat meidät, ovat moninaisia, mutta kaikki tulevat samasta, mystifikaatio, ei ole olemassa täydellisempiä olentoja

kuin kukaan muu, jokainen tietää, miten elää, että he tarvitsevat taattua ja uskottavaa tukea koko olemukselle, työskentelemme yhteistyössä, teemme alennusta, jotta muilla olisi parempi elämä, työttömyys, oikeudenmukainen syy, tämä on kokemus, jonka te kaikki jaatte kanssani, kutsuin tätä tarinaa olemisen jatkumisesta, se on tämän painoksen pidentäminen.

Kaikki alkoi vanhempieni eron jälkeen, minut otettiin nunnien opistoon São Miguelissa, se oli opiston nimi, vietin lomat isäni kanssa ja se oli lähellä, mutta eron jälkeen minulla ei ollut hyviä suhteita isääni, ja kaikki alkoi sieltä, äitini oli lähtenyt asumaan Pontinhaan eron jälkeen, olin noin 10-vuotias, kun saavuin sinne ja tutustuin Pontinhaan, karkasin opistosta, en hyväksynyt tuota elämäntapaa, mutta he saivat minut kiinni, Olin viaton, tiesin, että lain voima oli olemassa, isäni oli sotilas, uskaltauduin matkalla isäni minulle kertomien tarinoiden kautta, siitä, että hän oli mies, joka oli integroitunut sotilaspalvelukseen, hän palveli kansakuntaa, kova mies, kuten olen jo maininnut, mutta hän antoi intohimonsa rakastaa toista naista, hän oli hyvä mies, fyysisesti voimakas, myös älyllisesti, hyödyin tästä, koska olin perinyt hänen geeninsä, hän oli sankarini, tämä kaikki oli oppimista, joka myöhemmin tuli muuttumaan.

Miksi?

Dominointia tiesin pystyväni tekemään, erosta lähtien, kun jäin äitini kanssa, itsenäistyin, äitini sai rakastajan, työmiehen, hän työskenteli postissa ja tekee töitä, hän on arvomies, se alkoi myös sieltä, minun piti auttaa äitiäni ja minusta tuli dominoija asia oli hyvin hoidettu, kaduin sitä, itkin, mutta

Minä voitin, mielestäni tämä on sopivin teema, rakastin heitä niin kuin ketään muuta, onneksi he voivat hyvin, heillä on oma elämänsä, oli normaalia riidellä, mutta he olivat aina oikeassa, minä olin se, joka nukkui haluten enemmän, halusin saada tekemättä mitään, luulin sen olevan helppoa.

Aloitin työt auttaakseni äitiäni, mutta pian tajusin, etten aio antaa hallita itseäni, joten aloin työskennellä casqueirona (verhoilijan apulainen), joka tekee muottiin valettavan ja verhoiltavan rakenteen.

Siellä työskenteli eräs henkilö, joka oli valaja, mies, joka oli sohvan verhoilijana, hän oli vankkarakenteinen, enkä halunnut enää sietää häntä, hänen aggressiivisia puhetapojaan, olin jo kokenut sen isäni kanssa, joten päätin kääntää tilanteen päinvastaiseksi, Tunsin, että minulla oli kyky elämisen etenemiseen, se ei painanut minua, mutta olisin voinut häpäistä itseni sinä päivänä, sen vuoksi, etten halunnut satuttaa häntä tai vahingoittaa häntä, mutta suojellakseni itseäni heitin kämmenen kokoisen kiven, mutta heitin sen harhautettuna, halusin antaa varoituksen.

He hyväksyivät minut edelleen siellä, jatkoin työskentelyä siellä, sitten lähdin vapaaehtoisesti, mutta myös omistaja kuoli hiv-taudin kuluttamana, se oli tilanne, josta en pitänyt, näin hänen kärsivän taudissa, mutta kunnioitin häntä aina, menetin työn, aloitin aktiivisen, eli slangissa käytetään ohjaamisena, eikä siedä pomoja, haluamme itsenäisyyttä, tunsin itseni leijonan pojaksi, ja toimin sellaisena.

Maaliskuussa 1996 minut löydettiin avenue-metrosta, metrossa oli jo tapahtunut useita ryöstöjä, ja siellä tapahtui rikoksia, ja sattui olemaan tilaisuus, jolloin psp kulki ohi ja tuli kysymään meiltä henkilöllisyydestä, ja siinä se oli, oli jo aiempi, viikkoa aiemmin olin ollut Benfican superasemalla syytettynä lukijan ryöstöstä, mutta seuralaiseni, ricardo, oli varovainen, kokematon, hän oli tullut ovarista, hän ei tuntenut kaupunkia, mutta hän tunsipaikat, hän oli huumeriippuvainen, ja silloin, kun käytin kokaiinia, ajattelin, että oli hyvä ajatus saada turvakaari, eli turvata itseni tulevaisuutta varten, eli saada voima, liitto etenemistä varten.

Mutta nyt tulee rakenne, yksi tärkeimmistä tekijöistä, jotka vaikuttavat uskollisuuden kykyyn, ja nyt alkaa rönsyileminen, niin minä huomasin sen, minkä jo tiesin, että ei voi luottaa, jos ei tiedä, mutta kokemukseni oli laaja, se oli valtava, olin varma itsestäni, olin hyvä siinä mitä tein, olin jo tehnyt useita aseellisia ryöstöjä, valitsin tien, jolla en vahingoittanut ketään, vaan sain vain rahat.

Miksi?

Elää, tulin tähän elämäntapaan ja maaliskuussa 1996, tarkemmin sanottuna 28. päivä, minua varoitettiin pidätysmääräyksestä, josta oletettavasti ilmoitettiin, minun tarvitsee vain lisätä tämän teeman johdanto, viikkoa ennen kuin minut oli pidätetty Benfican super-asemalla, löysin itseni nukkumasta auton sisällä, omistaja oli everstiluutnantti ilmavoimista, mies, joka oli jo ollut ulkomailla, minulla oli tapana nukkua siellä, mutta minulla oli edelleen talo Pontinhassa, itse asiassa sinä yönä olin Ricardon kanssa, ja varastimme lukulaitteen ja nukahdimme auton sisälle,

meidät yllätettiin ja meidät herättivät psp-agentit, he kuuluivat benfican superjoukkueeseen, mutta en murjottanut ja sanoin ricardolle, ettei hänen pitäisi murjottaa, hänen pitäisi olla vahva ja sanoa ei loppuun asti, ei ollut mitään todisteita päinvastaisesta, mutta hän varoitti minua, että poliisit saattaisivat tulla paikalle, mutta rauhoittelin häntä, sanoin hänelle, että kaikki on hyvin, join paljon viskiä ja halusin nukkua enkä halunnut lähteä kotiin, ja asuin siellä lähellä. Tämä tapahtui, se oli pahin epäily, jota mies voi tuntea, kun hän opettaa ja kouluttaa sen hetken tilannetta, joka voi tapahtua, sinä päivänä pääsin pätkähästä. Hän onnistui noudattamaan sääntöäni siitä, ettei hänellä ollut mitään sanottavaa, mutta he eivät olleet vakuuttuneita ja menivät hakemaan kaikki lähellä olevat pysäköintipalvelut saadakseen selville, tiesivätkö he ryöstöstä, sinisestä cd-soittimesta, mutta olimme syyllistyneet useisiin rikoksiin ennen ja kaikki olivat mukana ryöstössä ja sieppauksessa, menimme tiedusteluun avenue undergroundissa, poliisiasema sijaitsi marquês de pombalissa, lissabonin pääkaupunkiseudun poliisiasemalla, meitä kuulusteltiin, en sanonut mitään, en tiedä ricardon keskustelua, mutta koska minulla oli jo historia, joka oli käynyt läpi edellisellä viikolla samanlaisessa tilanteessa, luotin.

Sinä päivänä lähdimme poliisiasemalta, minulla ei ollut mitään sanottavaa, luotin hänen todistukseensa, jotta pääsisin pätkähästä, olin hankkimassa ajokorttia tuolloin, olin töissä, mutta sain jo työttömyyskorvausta, jatkoin ajokortin hankkimista, kävin tekemässä koodin, läpäisin sen, ajoin jo, Minusta tuntui hyvältä, minulla oli hauskaa, ja silloin minulle annettiin pidätysmääräys, sain pidätysmääräyksen oikeuslaitokselta, minut haettiin kotoa, olin tullut kuntosalilta, olin treenannut yli kuukauden, kun menin oikeuslaitokseen, tajusin, kun

minua kuulusteltiin markiisien poliisiasemalla, kun minua
kuulusteltiin

marquês de pombal En sanonut mitään, mutta ricardo sanoi kaiken, jatkoin lausuntoni antamista, tosiasioiden selvittämisvaiheessa se oli oikeudellinen tutkinta, minulla ei ollut mitään sanottavaa heille, mitään ei ollut todistettu räikeällä tekijällä. Joten en voinut hyväksyä tuota päätöstä, se olisi ollut kuin antautuisin, ehkä olisi ollut parempi suhtautua toisin, kertoa totuus, olla yhteistyökykyinen, katua, mutta tuomitsin itseni viisaudellani, halusin myös leikkiä oikeudella, tuomari, joka tuomitsi minut, oli mies, jolla oli ollut ongelmia elämässään, yksi hänen tyttäristään kuoli yliannostukseen ja muut jäljelle jääneet lapset olivat myös koukussa huumeisiin, lakimies varoitti minua, että joko kerron totuuden tai muuten minusta tulisi kova pähkinä murtaa, mutta luotin itseeni.

Hän ei puolustanut minua niin kuin hänen olisi pitänyt tehdä, hän ei tiennyt, miten toimia laillisesti niiden tehtäviensä mukaisesti, jotka hänen on täytettävä lain edustajana, tuolloin minulla ei ollut henkilökohtaista asianajajaa, eikä minulle koskaan annettu sellaista, minun oli palkattava asianajaja pidätyksen jälkeen, sen jälkeen, kun minut oli tuomittu, sen jälkeen, kun minut oli tuomittu, palkkasin tuon asianajajan, se oli kaikki energia, jota halusin kerätä, tiesin, että olin tienhaarassa, siellä oli todistajanlausunto, enkä halunnut ottaa sitä vastaan, maksoin kalliin hinnan yhteistyön puutteesta, ja kaikki tämä johti siihen, että olin hyvin vakuuttunut, ja ajattelin jopa itsemurhaa.

Se oli surullinen päivä minulle vannoin itselleni, että selviytyisin kaikista epäsuotuisista tilanteista, jotka saattavat tulla tielleni, se oli minulle lopun alku kaikelle, menetin vapauteni jokin aika sitten, otin raskaan ketjun ja onnistuin selviytymään.

Voiton aikana opin taidon, jolla voin nostaa oman

puolustukseni esiin minun kauttani, kaikki kunnioittivat minua, myös hallintovalta, joka on se, joka hoitaa vankilaitoksen tehtäviä, koska se on tämän avulla

kun haluamme voittaa jotain meidän täytyy käsitellä, he ovat omistajia pala, eli he omistavat alueen he hallitsevat, he ajattelevat, että he ovat niin, he ovat käsketään tekemään mitä on tehtävä, jatkaa polkua uskollisuutta, riippumatta siitä, miten se voi näyttää, voi olla ja että jokainen voi olla, mutta on alistaminen, joka on hylkääminen, kun he pitävät tätä asemaa, he luulevat, että he voivat olla tilanteen herroja, he eivät alistu yksinkertaisimpaan olentoon, jonka on elettävä, tämä on ennuste siitä, mitä he opiskelivat ja katastrofeista, joihin he syyllistyivät, ei yhtä, ei kahta, ei neljää, ne olivat erilaisia, hyvin erilaisia kutsuin niitä kaikkein epäonniskimpien ristiinnaulitsemiseksi, mutta nostin moraalini, koska se on aina ollut korkealla, kaikki alkoi, kun saavuin instituuttiin.P. Linholle se oli vaikea sisääntulo, hyvin vaikea, olin täynnä raivoa ja voitontahtoa, ajattelin jopa karata, jos minulla olisi ollut siihen mahdollisuus, onnistuin säilyttämään, kaikki siksi, että sain kunnioitusta veteraaneilta, jotka olivat I:ssä.p, ja he olivat todellisia tukipilareita minulle, jotta opin elämää luostarissa, taistelin, taistelin, onnistuin, jos se ei olisi niin, olisin unohduksissa, kaikki muistavat minut, kaikki haluavat muistaa minut, olin tyypillinen kuva, minusta tuli synkkä ja kylmä johtaja, joka ei osannut rakastaa, ja näin valloitin kunniaa vankilassa, ne olivat kylmiä tekoja, joiden piti osata elää ja pysyä maan päällä voittaakseen. Nopeasti osoitin kasvattajille, avustajille, vartijoille ja suoraan, että he auttaisivat minua voittamaan vaikean taistelun, en tuntenut tukea vain katsoin hetken olosuhteita ja apu oli barbaarista, se tapahtui mitä ei olisi voinut tapahtua, minusta tuli demoni itsessäni, mutta en etsinyt ongelmia halusin vain elää ja selviytyä, se oli olosuhteiden hetki.

Isabel oli koulun rehtorin nimi, jonka kanssa olin terveen ja miellyttävän kunnioituksen hän aina seurasi minua, aina auttoi minua, mutta myöhemmin hänestä tuli minulle raivo, mutta kunnioitin häntä aina. Ja tämä kaikki johtui voimakkaasta painostuksesta, jota harjoitti hallintojärjestelmä, jonka rehtorin nimi oli João G. Mies, joka oli tullut ulkomailta, hän pääsi karkuun, kun hänet yritettiin tappaa, hänen tarinansa tunnetaan hyvin, hän johti Linhón hallintoa useiden vuosien ajan, aina siirtooni asti, tunsin hänet hyvin, ja hän oli jopa mies, jonka kanssa pystyi puhumaan, hän oli kommunikoiiva, hän oli kiinnostunut aiheesta, Hän tulkitsi minut väärin, ehkä sijaisten takia, minut nähtiin hyvin ammatillisessa syklissä, seuran tasolla kaikki kunnioittivat minua ja että johtaja halusi uransa huipun, eli olen täällä dominoimassa, olen täällä voittaakseni hinnalla millä hyvänsä, minut nähdään hyvin, se oli hänen tavoitteensa, muun muassa hän voisi sanoa enemmän. Yksi niistä asioista, joita hän puolusti eniten, oli huumekauppa, hän halusi auttaa huumeriippuvaisia, mutta hän vaati vastineeksi kolikkoa, hän pelasi lain kanssa, hänellä oli valta vaikuttaa epävarmojen ja ehdollisten poistumisten ja avoimen järjestelmän poistumisten soveltamiseen, hän ei ollut paha kaveri, vain ne, jotka ottavat omiensa perään, eivät rappeudu, ja valitsin vaikeamman polun, polun, jota kukaan ei halua seurata, mutta päätin seurata, seurata polkua, joka oli ennalta määrätty minulle, kun puhumme kohtalosta, joskus osumme oikeaan, emme ole kovin kaukana todellisuudesta, näin lapsena monia unia, ja ne olivat unia, jotka muuttuivat painajaiseksi, kulku autiomaassa, jonka olin jo ennakoanut, olin jo nähnyt tulevaisuuteni, mutta se kaikki kuvattiin minulle unessa, minua saattoivat seurata noidat, joita kutsuttiin sellaisiksi, he ohjasivat minulle

unelmia, koska heidän oli käytävä läpi, naisen voima oli suuri, se auttoi minua, mutta uteliaisuus heräsi pidätykseni jälkeen, minulla oli suuri riita veljeni kanssa ja halusin olla parempi kuin hän, terve riita hän halusi olla ja on yhtä suuri kuin minä. Tuohon aikaan meillä oli tapana mennä metsästämään vesikäärmeitä vastaan tähdätä, pelasimme snookeria, joskus kohtasimme kovia vastustajia, mutta voitimme aina, tiesin, että hän oli hyvä; nykyään hän on luutnantti armeijassa. Isäni onnistui antamaan minulle suorinta mahdollista tukea, hän luovutti ne, hän auttoi häntä hänen koulutuksessaan, ja kaikki tämä siksi, että oli eroa. Olemme keskellä Linhoon tuloani, se oli rohkeaa, heti sisäänkäynnillä vartijat halusivat tutustua minuun perusteellisesti, se oli normaali sisäänkäynti, jos puhutaan ilmapiiristä siellä, se oli etsivä ympäristö, sekä vartijat että vangit halusivat voittoa, siellä oli hyvä johtaja, Manuel, mutta hän oli korruptoitunut, mutta hän ei vahingoittanut ketään, hän vain voitti ja teki työnsä ja myös auttoi, kolme vuotta olin tuon johtajan alaisuudessa vuodesta 1996 vuoteen 1999, hänet erotettiin johtajan virasta, mutta hänestä tuli seurakuntaneuvoston puheenjohtaja, mutta hän ei koskaan päässyt eroon siitä, mikä oli saanut hänet lähtemään Linhósta, hän oli hyvä mies, hän halusi kaikkien hyvinvointia ja samaan aikaan hän ei vahingoittanut ketään, mutta töitä tarvittiin, siivessä b, jota pidettiin murhaavana siivenä, se sai lempinimen murhaava siipi, kaikesta, infrastruktuurin päälle, ja kun vastaanotimme vierailun salissa, vettä putosi, se oli seurausta infrastruktuurin puutteellisesta mitoitukselta, meidän oli pidettävä sateenvarjomme auki, koska elimme korruptoituneessa ympäristössä, jopa niin paljon, että johtaja hyväksyi ehdotuksen, joka perustui rahaan, jonka hän pystyi hyödyntämään vankeinhoitopalvelujen pääosastolta, hän pääsi helpolla, ehdotus perustui

seuraaviin seikkoihin

Harjoituskentän, eli jalkapallokentän, korjaaminen oli mutaa, erittäin raskasta likaa, se oli hänen lempinimensä, hän saattoi kutsua sitä myös huolimattomaksi, mutta hän oli hyvä, hän osasi myös kävellä, hän osasi manipuloida järjestelmää, jos oli korruptiota, meidän oli tartuttava hetkeen, Olin puolivälissä 16 vuoden tuomiota, olin istunut kahdeksan vuotta salassapitovelvollisuuden vuoksi, mutta tämä ei päättynyt parhaalla mahdollisella tavalla, koska oli niitä, joita vahingoitettiin, koska näin sen oli oltava, se on osa järjestelmää, järjestelmä on perustettu näin, sille on oltava peruste, ja tämän myötä kului toinen vuosi, Se oli kolmas vuosi, jolloin olin Linhossa, ja todellinen korruption dilemma tuli, huumausaineiden myynti, jonka osaston johtaja oli hyväksynyt, he hoitivat kaiken käyttämällä vankia, johon he luottivat, vaikutusvaltaista huumekauppiasta, joka oli ansainnut hyvän toimeentulon myymällä huumeita, hänen nimensä oli Luís Torres, hänellä oli jopa lapsi vankilassa, Skip-yhtiö tarjosi mahdollisuutta valmistaa ja täyttää pussit ja maksaa niistä xis, minut kutsuttiin sinne töihin, en hyväksynyt sitä, että miehet, jotka aikoivat hoitaa tätä tehtävää, hyväksyivät maksun huumeilla ja pitivät rahat, jotka sitten siirrettiin tietokoneen kautta, ja silloin syntyi todellinen Manuel T:n ongelma. Johtaja siihen asti; ei ollut paljon, mitä voitiin tehdä, oli oikeudellinen tutkinta, oli tarkoituksellisia siirtoja, toisin sanoen, siivotaan imagomme, mutta he eivät onnistuneet siivoamaan kaikkea, he menivät oikeuteen, oikeudellisessa tutkinnassa oli vastaajia, ja monenlaisia todistajanlausuntoja, mutta minä en todistanut, minua ei edes kutsuttu siihen, en aikonut sanoa paljonkaan, aioin vain suojella omaa hyväni, koin, että oli kannattavampaa hoitaa asia, voisin saada siitä jotain, jos vaikenisin, heti kun tiesin, että olisin

maksaa kovan hinnan.

Vartija Varpunen jätettiin pois vankilapalvelusta, päällikkö Amorim joutui varhaiseläkkeelle, Manuel t. Hän pääsi silti seurakunnan puheenjohtajaksi.

Johto vaihtui, João g. Hän oli seuraava nimi, joka seurasi p.e:n hallinnossa. Hänellä oli kunnianhimoa, joka oli liian suuri jopa kyseiseen kontekstiin nähden, kun b-siivessä aloitettiin työt olosuhteiden muuttamiseksi, puolet siivestä oli suljettu töiden ajaksi, löysin itseni sellistä Carlosin kanssa. Hän oli yliopiston professorin äidin poika, hän oli koulun rehtorin sihteeri, mutta hän oli ajoittain huumeriippuvainen, hän varasti opettajan laukun, jotta hänellä olisi rahaa käytettäväksi, hän oli krooninen narkomaani, tunsin myötätuntoa häntä kohtaan, koska näin hänen aina häviävän, hän ei pystynyt kehittymään, hän oli alistunut kulutukseen, mutta hän oli älykäs, hän oli tarkkanäköinen ihminen, mutta huumekaupassa mustat olivat pomoja, hänellä oli ongelmia heidän kanssaan, hän pyysi jopa suojelua, kun olin hänen kanssaan sellissä, mutta se on hassua, kukaan ei koskaan puhunut minulle tai vaatinut rahaa, velkoja, jotka hänen oli maksettava, minä jopa puolustin häntä, mutta hänet petettiin ja jätti minulle heroininivelan miehelle, joka oli jo hakannut hänet velkojen takia, hyväksyin sen ja olin hänelle velkaa, en pelännyt, koska heroiini muutti minut raakalaiseksi olennoiksi, totaaliseksi hallitsijaksi, siitä lähtien minun oli eletävä kovaa elämää, se oli raivoni huippu nähdä jonkun kärsivän, koska he kaikki antoivat minulle syyntä, minulla oli useita tappeluita kädestä käteen, he eivät pystyneet voittamaan minua, voitoin asian, he kaikki tarvitsivat tukeani sen jälkeen toimiakseen ja myydäkseen ja ollakseen kunnossa itsensä kanssa, minulla oli ilmaista heroiinia, se tyydytti minua, koska sillä oli näyttäviä arvoja, se oli toveri, se oli ystävä

ja puolustin asiaa, mutta olin hyvin vihainen siitä, että kukaan ei vastustanut minua, vaikka käytin heroïinia. He kaikki oppivat kunnioittamaan minua, he olivat tyyppejä rikollisesta elämästä, he kaikki tunsivat toisensa ympäristössä, johon meidät oli asetettu, heitä kunnioitettiin, he itse vihasivat minua, he tarjosivat minulle heroïinia, jotta voisin mennä opiskelemaan, se oli heidän mielestään ainoa tapa, jolla minulla oli terve ammatti ja oppia, se oli kulutuskierteen jatkumista, minulla oli hyvä olo, olin tottunut siihen ja se vei haluni syödä ja harrastaa seksiä, se oli ihanteellinen tapa viettää aikani luostarissa tarvitsematta murehtia seksin harrastamisen ja syömisen ongelmista.

Minut siirrettiin Vale de Judeosiin vuonna 1998, ja menin puusepänkurssille.

Jouduin suoraan pidätysselliin, se oli niin sanottu regime 111, kova regime, jossa odotamme tutkintaa, joka voi johtaa seuraamukseen tai kurinpidollisiin seuraamuksiin, maksoin, maksoin hinnan siitä, että vaadin erästä oikeutta, joka minulla oli, nimittäin televisiota ja radiota, mutta he ottivat minulta kaiken tämän pois, ja kaikki tunsivat minut nimestä, jolla kutsuin televisiotani, Susana, jonka äitini oli antanut minulle, se oli näyttävä, koska minulla oli aina televisio sellissäni. Joskus keksin sen, otin sen, panttasin sen, vuokrasin sen, jotta voisin kuluttaa sitä niinä päivinä, kun oloni oli heikompi, mutta minulla oli ääretön rakkaus sitä kohtaan, olisin valmis tappamaan sen, jos joku pilaisi sen minulle, tein niin muutaman kerran, kun en voinut hyvin.

Menin 111:een ja vankilan johtaja kuuli minua, vankilan johtaja, päällikkö Amorim, mosambikilaisen, mutta portugalilaisen jälkeläinen, pitkä mies, mutta laiha, ei paha mies, hän halusi vain saada alueen hallintaan, hän halusi sen hiljaiseksi, hän oli

joten hän käski minua lopettamaan tuollaisen puhumisen tai me suuttuisimme, sanoin, että kyllä, voisin suuttua, olin valmis tekemään niin, silloin lähdin sisälle pomon toimistoon, eli hänen työpöytänsä, olin työskennellyt siellä monta vuotta, vartija baptista, joi paljon, mutta rehellinen, hän ei halunnut vahingoittaa ketään, hän oli kuin pomo, hän halusi voida hyvin, tämä vartija yllätti minut, hän yritti hyökätä kimppuuni, hän ei pystynyt, siellä oli joitakin muita vartijoita, jotka olivat siellä, pbx:ssä ja näkivät sekaannuksen, he piirittivät minut ja yrittivät hyökätä kimppuuni uudelleen, he eivät pystyneet, se kesti vielä muutaman minuutin, mutta heidän sinnikkyytensä oli minun vastarintani, silloin ilmestyi viisikymppinen vartija, rautainen vartija, hän puhui minulle, käski minua lopettamaan ja että kukaan ei hyökkää kimppuuni, mutta olin jo hyökännyt vartija Batistan ja vankilan johtajan, pomo Amorimin kimppuun, en aiheuttanut heille juurikaan lommoa, tiesin, että häviän, sitten hän sanoi minulle, että menet käsiraudoissa turvapaviljonkiin, minut sidottiin käsiraudoissa pomon läsnäollessa, hän on se, joka määräsi sen, rautainen vartija määräsi sen, ja menin turvapaviljonkiin, pomo käski minun ottaa käsiraudat pois ja käski minun mennä selliin, koska olisin turvassa, kunnes tutkinta olisi päättynyt.

Rehellisesti sanottuna sain kunnioitusta miestä kohtaan, hän oli mies oli pomo, hän antoi esimerkin, koska laitokset, jotka edustavat sorron voimia, olisi hyvin käsketty kaikille, jotta kaikki tuntuvat hyvältä. Minulle hän oli kaikkein inhimillisin pomo, jonka olen koskaan tavannut, tapasin rangaistuksen, kuten olisi loogista, minun olisi maksettava itse teosta, mutta sain myös heidän kunnioituksensa, he lakkasivat sekaantumasta suoraan elämään, että heidän on selviydyttävä, jopa vankilan sisällä eletään, kutsuin sitä epäsuotuisaksi paikaksi, identtinen olento itse lauseella, paikkaan, jossa

ei ole mitään, olemme elossa vain elääkseen, mutta
meidän täytyy

Uskokaa minua, olin jo kuullut henkirikoksista, oli useita mareações, tämä on slangisana, jota käytetään rikolliselämässä, eli se tarkoittaa murhaa, joten olin jo tehnyt joitakin tilanteita, jotka voivat mennä pieleen vankilaympäristössä, Tapasin hänet, kun olin suorittamassa rangaistusta turvallisuuspaviljongissa, näin nuoren miehen, joka oli jo muutaman vuoden vanha linhó, ja tulin kosketuksiin hänen kanssaan antoi minulle savukkeen, mutta jätin hänet yksin.

Komissio ei päässyt tapaamaan häntä, koska olimme niin myöhässä.

se oli olosuhteiden hetki, se oli hetki, no, olin nähnyt hänet siellä, hän oli siellä, siivessä b, siivessä, jota pidettiin murhaavana, hän oli siivessä a, rauhallisessa siivessä, sinne sijoitettiin vankeja, jotka työskentelivät ja halusivat olla rauhassa vankilassa, mutta siellä oli käyttäjiä, siellä oli huumekauppiaita, ja siellä oli yksi, joka on edelleen vankilassa, hänen nimensä on Delfim, selitän hänen tarinansa hetken kuluttua, hän tuli luokseni, näin hänet nopeasti, kun tapasin hänet ensimmäisen kerran, hän oli älykäs, hyvä poika, mutta hänellä oli ollut myös villi lapsuus, koska hänen vanhempansa olivat lähteneet pois, hän palasi Kap Verdeen, hän etsi parempaa elämää, Heillä oli kovia kokemuksia, heidän elämänsä ei ollut kovin helppoa, he joutuivat asumaan unkarilaisten kaupunginosassa, jossa asui pääasiassa Kap Verdeltä kotoisin olevia ihmisiä, talojen rakennustapa ei ollut kovin hyvä... mutta ne tarjosivat vähimmäisedellytykset, etteivät he nukkuneet kadulla ja että heillä oli katto päänsä päällä, vaikka he olivatkin kurjia, he olivat koulutettuja, talot pidettiin puhtaina, ja niissä oli todellisen koulutuksen saaneen henkilön siisteys, mutta siinä oli sosiaalista eriarvoisuutta, heidän oli tehtävä kovasti töitä, ja nämä ihmiset olivat

hyviä ihmisiä, he tykkäsivät hemmotella lapsiaan, mutta heillä ei ollut aikaa heille, heidän oli tehtävä töitä saadakseen rehellisen elämän, hyvinvoivan elämän, se on heidän omansa, ja joskus vieraantumisen voi aiheuttaa shokin, lapset alkavat kasvaa, he viettävät paljon aikaa poissa vanhempiansa luota, oikeutettu vaatimus siitä, että kun haluaa olla aikuinen, on oltava itsenäinen, omatoiminen, etsittävä sitä, mikä on hyvää, mutta hän sortui huumeisiin, se oli kontakti, aivan kuten minulla oli, kun istuin vankilassa, Mutta sitten annoin sen mennä, koska menetin katsekontaktin ja koska minulla ei ollut aikaa suurempaan kontaktiin, en muistanut häntä, mutta hän tuli luokseni, olin B-siivessä ja harrastin paljon urheilua, ja hän ohitti minut ja sanoi, jos hän haluaisi pelata korttia, tyypillistä kapverdeläistä bisca-peliä, ja ystävästyin hänen kanssaan siellä, mutta se kesti paljon kauemmin, se kestää tähän päivään asti, mutta silloin hän käytti jo heroinia, ja silloin muistin, että olin nähnyt hänet intendenteissa, siellä tehtiin pimeitä kauppoja, mustassa pörssissä, jossa kaikki on hyvin, kunhan kukaan ei vahingoita ketään, se oli villiä aikaa, tajusin ensi silmäyksellä, että poika oli älykäs, hänellä oli sielu, hänen ulkonäkönsä esitteli isoa rastaa, villiä, mutta hyvin kohdeltua, se oli mielikuva ensimmäisestä hetkestä, kun näin hänet, ja tajusin, että hän oli poika, joka yhteiskunnan silmissä nähtiin sellaiseksi, lainsuojaton, mies, joka elää yhteiskunnan marginaalissa, mutta me kaikki haluamme olla varmoja hyvinvoinnistamme, ihmisten tasa-arvosta, jossa on syytä sanoa, että me kaikki elämme kaiken sen kanssa, mitä olemme luoneet, mutta tiedämme myös, että hyvä kulkee käsi kädessä pahan kanssa, teot, jotka voivat syntyä tästä, tuovat vaikeimman polun elää, hänet oli siirretty siivestä a siipeen b, hän jäi selliin...

samana aamuna siirron yön jälkeen tiquinho palasi siipi a, hän oli tehnyt sopimuksen suunnan kanssa, tehdä yhteistyötä laittamalla toinen sonnin päähän, se on toinen ilmaisu, jota käytetään myös slangissa, joka tarkoittaa, että jätät toisen roikkumaan, Sinä yönä puhuimme ikkunan läpi ja pystyimme ottamaan yhteyttä toisiimme sillä tavalla, olimme hyvin läheisiä, ja kuulin paljon melua sellissä, se kiinnitti huomioni, vankilassa meillä on oltava vaaran havaitseminen, se saa meidät elämään ja auttaa meitä voittamaan, se tuo meille sielun, joka haluaa olla, sielun, jota me kaikki haluamme ruumiillistaa, vahvan sielun täynnä rohkeutta ja näppäryyttä ja oveluutta.

Sinä yönä ennen seuraavaa aamua puhuimme ikkunan läpi, kun kuulin melua ja kysyin:

- kuka siellä on?

Olin kuullut jotain melua, hän kertoi minulle:

- Olen Hugo, olen täällä ja lisäksi Tiquinho.

Se oli heidän tapansa rangaista häntä, siitä, että he olivat sitoutuneet samana päivänä, että heidät siirrettiin siipeen b, se oli rutiinia oli silloin, että hän kertoi minulle, kun he avaavat ovet tässä tapauksessa solut tulevat kanssani siipeen a, mutta hän käski minun olla hiljaa, mutta ajattelin, että kyse oli Hugosta, hän oli tähti, hän oli hetken mies, hän oli riippuvainen heroiinista, hän vaati, että salakuljettajat toimittavat hänelle huumeita ilman rahaa,

Se oli velvollisuus, hän vaati sitä, kapinallinen poika valtavassa määrin, silloin tapahtui pahoinpitely, annoin ovien avautua enkä mennyt ulos, mutta tiesin, että hän tekisi niin, tiesin, että hänellä oli ollut kuumuutta a-siivessä, slangisana kuumuudelle myös, joka voidaan ymmärtää rikosslangissa rutiinitapahtumana, että ne, jotka kävelevät sateessa kastuvat.

Sitten lähdin sellistä, tein normaalin rutiinini syömällä aamiaisen, sitten menin junaan, menin kouluun, menin tunneille, tuona aamuna aamiaisen jälkeen, minusta oli outoa, etten nähnyt heitä, koska tämä oli rutiinini oli myös etsiä, olin riippuvainen, mutta en ollut vielä todella riippuvainen, mutta olin jo tehnyt joitakin ryöstöjä ja olin jo kiristänyt rahaa, Aamun aikana he tulivat kertomaan minulle, että pojat, jotka olivat myös käyttäjiä, olivat nimeltään piranhat, he etsivät elämää rehellisemmällä tavalla, mutta aina petollisesti, koska riippuvuus johti heidät myös siihen, Hugo meni tiquinhon kanssa turvapaviljonkiin, mutta toinen ilmestyi zé bola, Hän asui chelasissa, eikä meillä ollut koskaan hyviä välejä hänen kanssaan, koska annoin hänelle housut, jotka hän oli hankkinut emílion bairro alton verkkareista, ja hän halusi ryöstää emílion. hän tiesi, että housut olivat minun, ja hän oli provosoinut minua jo useita kertoja, mutta en välittänyt siitä, emílio bairro alto varttui bairro alton alueella, ja hän oli röyhkeä, meillä oli sama kasvatus, ja hän halusi puolustaa sitä, mikä oli minun, hän halusi puolustaa kunniaa olla bairrista ja lapsuuden yhteyttä: Zé bola oli vankka ja painoi noin 90 kiloa., Emílio oli kuiva, tyypillinen afrikkalainen poika, ja koska hän oli laihempi, hän puolusti kunniaansa ja kohtasi tilanteen.

keskustelu ei ollut helppoa, mutta hän tiesi, että hänellä oli älyä elää ja että hänen oli selvittävä tästä asiasta. Kun Zé bola oli riisunut verkkahousunsa ja piti niitä kädessään, he väittelivät; Tiesin, että Emilio voittaisi, mutta en koskaan ajatellut, että se päättyisi näin. Hän halusi lähettää hänet kolmannesta kerroksesta, hän tarttui hänen jalkoihinsa, Emilio teki sen, minkä oli oppinut, viimeisenä keinona, minun on pelastettava itseni, hän tarttui hänen kaulaansa ja pakotti hänet murtamaan sen, eli sillä hetkellä, kun hän tarttui kaulaansa, hän ei päästänyt irti, hänen edessään tai sellien sisäänkäynnin luona oli kaide, Se ei tarjonnut paljon turvaa, tässä tapauksessa siitä tuli arvaamaton, sillä ensimmäisestä hetkestä lähtien ajattelin, että he aikoivat pudota, ennustin toiminnan ennakointia, mutta sitten ajattelin ja minulla oli vielä joitakin sekunteja sen jälkeen, kun näin ja ennustin, ja ajattelin, että se ei tapahtuisi, mutta se tapahtui, Emilio tarttui hänen kaulaansa eikä päästänyt irti, ja sillä voimalla, jonka Zébal teki, hän yhdisti kaksi monumentaalista voimaa, He putosivat kolmannesta kerroksesta, luulin jopa, että vahinko olisi suurempi, luulin jopa, että toinen heistä voisi kuolla siinä tilanteessa, mutta onneksi heidät pelastettiin, järjen voima voittaa aina, luulen, että se on elämää, olen juossut pois aiheesta, voidakseni selittää koko kurssin, joka otettiin, tässä yhteydessä, jossa tapaamme aina ihmisiä, Pidämme yhteyttä, koska he ovat niitä, jotka auttavat meitä puhumaan ja keskustelemaan tilanteista, kaikki on miellyttävää, jos se nähdään ja tehdään tällä tavalla, meillä voi olla jopa huumeriippuvuuteen liittyvä elämä, mutta tunnemme olomme hyväksi, koska olemme riippuvaisia huumeista, mutta olemme ihmisiä, jotka keskustelevat monenlaisista aiheista, banaaleimmista, yksinkertaisimmista, kuten jalkapallosta, tieteellisimpiin, lueimme paljon, jotta voimme sitten

keskustella, se oli aina meidän vahvuutemme oli lukea, hyvin hyvin, kun lähdin kauemmas taaksepäin täällä halusin vain osoittaa, miksi sanon, että minulla ei koskaan ollut hyvä "tunne" kanssa zé bola, zé bola rikkoi käsivarren, Emilio mitään ei tapahtunut hänelle, oli vahingoittumaton, mutta oli tuona päivänä nukkuu sairaalassa, ennaltaehkäisevästi. Olin iloinen nähdessäni, että he pääsivät pälkähästä, annoin hänelle anteeksi teon, mutta tiedän, että hän aina paheksui minua, mutta ymmärsin tilanteen ja annoin hänen mennä.

Sinä päivänä aamulla, ehkä noin kello 11 aamulla, Zé bola oli myös mennyt turvapaviljonkiin, tiesin, että Hugo oli hänen kanssaan, olin nähnyt hänet muutaman kerran, he olivat turvapaviljongissa, ja he ottivat vankilan ankarimman rangaistuksen, sitä kutsutaan ontumiseksi, se on eristämistä, sellissäsi ei saa olla mitään muuta kuin perusasiat, sinulla on pyyhe, sinulla on lakanoita, sinulla on kirjaa luettavaksi, sinulla ei saa olla sytyttimiä sellissäsi, ja olet lukkojen takana 23 tuntia päivässä, siitä on aina vaikea selvitä, mutta lopulta totumme näihin rangaistuksiin, koska olemme käyneet tämän läpi ennenkin, olleet pidätettynä, olleet pidätettynä ja eläneet siinä tilanteessa, mutta emme pitäneet sellaisesta elämästä, tiesimme, että se, joka kävelee sateessa, kastuu.

Kaikki paha oli tämä ja niille, jotka olivat suorittaneet rangaistuksen ja asiat pysähtyisivät siihen, mutta ei, Hugo ryöstössä puukotti delfim kahdesti vatsaan, he kohtelivat miestä huonosti, ryöstää hänet pieniä asioita, muutama gramma heroïinia ja noin 30 contos, se olisi noin 10 grammaa, mies, joka maksaisi hinnan hänen lempinimensä delfim, patinhas, patinhas, koska hän oli pidätetty junan ryöstämisestä, he tekivät kuolleen miehen, se oli

Se oli huippuryöstö, koska siihen liittyi paljon rahaa, se oli kohtuuttoman suuri summa, ja tuohon aikaan junat kuljettivat rahaa pankeista Sintran ja Lissabonin välillä. Ryöstö tapahtui juuri siellä, Sintra-Lissabonin junan uloskäynnillä, ja siellä oli yksi kuollut mies, mutta he eivät koskaan onnistuneet todistamaan, että hän oli murhan tekijä, he eivät koskaan onnistuneet todistamaan, että hän oli murhan todellinen suunnittelija, mutta hänet tuomittiin, ja koko vankilaelämänsä ajan hän joutui useiden ratsioiden kohteeksi, jotka tulivat ja hakivat häneltä huumeita, hän ei antanut huumeita kenellekään, eli myi niitä, hän säilytti omia huumeitaan, hänellä oli kassakaapit sellin sisälle, sinne päästiin vain ruoskalla, mutta tämä on nyt toistaiseksi ohi.

Hänellä oli lempinimi ankanpoikanen, hän sai tämän lempinimen siitä, että hän ei luottanut kehenkään, hän ei antanut kenellekään, hän tiesi, että toinen käsi voi pestä toisen, eli hän pystyi antamaan, hän pystyi auttamaan, kun ihmiset pyysivät häneltä apua, ja Hugo oli kapinallinen poika, hän oli takertuva. Näiden tapahtumien jälkeen seurasi järjestys, delfim siirrettiin coimbraan, tiquinho vale de jews, sillä välin myös minä; oli vuosi 1998, tarkemmin sanottuna 27. kesäkuuta, olin jo eronnut hugosta, hän oli toisessa sellissä, tähän johtivat eräät tekijät, muut toverit, jotka etsivät häntä, olivat piranjoja, koska he varastivat joka päivä noin 30-40 grammaa poltettavaksi ja kulutettavaksi, he houkuttelivat väkeä sillä, että he olivat aina suuntautuneita, sitä kutsutaan huumeriippuvuuden jälkiseuraamukseksi ja se oli silloin, kun hän lähti ontumaan, päätimme, että pysyisimme samassa sellissä, mutta nuo piranhat puhuivat aina paha minusta, koska heille olin yksi kivi lisää tiellä, se vei heidän liikkumavaransa, koska he tiesivät, että olin minä

Todellinen lutka, sain ystäviä, koska osasin tulla toimeen heidän kanssaan.

Tiesin, miten annoin itseni tilanteen kontekstin viihtyisyyteen ja se oli, että nämä ihmiset, jotka elivät rinnakkain kanssani tämän hetken olosuhteissa, he sanoivat paha minusta, he puhuivat paha minusta, kaikki tarkoituksenaan hyödyntää sitä, mitä lapsi järjesti, he halusivat huomiota heille ja he halusivat saada huomiota heille, jotta he voisivat olla heille hyvin, toisin sanoen, jotta krapula otettaisiin aina pois, en vaivannut itseäni siitä, että tiesin, että elämä oli sellaista, että jokainen haluaa olla hyvin ja olla kiitollinen voitostaan omaksi hyödykseen, mutta he olivat aina niitä, joita tarvitsin aina, he tarvitsivat myös minua, meistä tuli yhtenäinen voima, eli jos he halusivat ryöstön, he saivat apuamme, mutta siitä heidän täytyi myös maksaa, ja oli aika, jolloin minut siirrettiin kurssille Vale de Judeukseen, minulla oli jo kaksi tai kolme kuukautta kurssia, kun Hugo Rasta siirrettiin Vale de Judeukseen, kun hugo rasta saapui, otin hänet vastaan kuin veljeni, koska minulla oli jo ystävyys hänen kanssaan, vale de judeuksessa on neljä siipeä - siivet a, b, c ja d. Olin siivessä d, olin siivessä delfimin kanssa, joka oli jo siirretty coimbrasta vale de judeukseen, ja siellä sanoin hugolle, että jos hän haluaisi asua sellissäni, hän halusi jäädä, mutta hän pelkäsi toista kysymystä, koska hän oli jo yrittänyt tappaa delfimin linhossa, hän halusi lähettää miehen alas kolmannesta kerroksesta, ja hänen serkkunsa Bento esti häntä tekemästä sitä, mutta hän ei halunnut jäädä kanssani selliini, ei siksi, ettei hän halunnut, vaan hän pelkäsi kosta delfimiltä, hän oli jo tehnyt useita asioita vankilassa, hänellä oli kunnioitusta, hän oli mies, joka kosti helposti, hänet tunnettiin sellaisena, mutta sanoin hänelle, että unohtakaa se, mies ei kosta delfimille.

ti, kukaan ei kosta, minulla oli hyvä suhde delfimiin kerroin hänelle useita kertoja, etten pidä siitä, mitä hänelle tehtiin, ja hän oli sanonut minulle, että hän oli jo unohtanut.

Olin kurssilla, ja nämä siirrot tulivat Linhossa tapahtuneesta pahoinpitelystä, Hugo Rasta ja cadetea syytettiin murhajutussa, joka tapahtui Linhossa. Olimme melko nuoria tulossa linhosta, voisin mainita kaikki heidän nimensä, mutta en mainitse vain joitakin heistä, tiquinho, jonhson, todellinen jalkapalloilija, hän edusti kaikkia joukkueita niistä ketjuista, joissa hän oli tai oli ollut, toni gaivota, hänet oli siirretty, koska hän oli myös ryöstänyt huumekauppiaita linhossa, oli myös zé tó, olin asunut hänen kanssaan paljon, hän ei ollut vielä vankilassa, asuin hänen kanssaan saman katon alla, joidenkin ystävien kanssa, minulla oli omani ja hänellä omansa.

Mutta tämän tarinan uteliaisuus oli minun kohdallani päinvastainen, seurustelin tytön kanssa, joka oli hevosen käyttäjä ja hän oli myös prostituoitu, itse asiassa he molemmat olivat prostituoituja, en halunnut elää riippuvaisena naisesta, mutta pidin hänestä niin paljon, että asuin hänen kanssaan. Tuolloin käytin vain kokaiinia, en hyväksynyt hänen heroiinin ja kokaiinin käyttöä kovin hyvin, mutta pidin suhteen, pidin hänestä ja Zé Tó ja Ana olivat myös huumeriippuvaisia, ja kummallista tässä tarinassa on se, että sanoin aina Zé Tólle, että hän jättäisi hevosen, sanoin aina, etten käyttäisi heroiinia, Myöhemmin tulin riippuvaiseksi vankilassa, ja sinä aikana, kun olin Vale de Judessa, siellä oli rasta, tiquinho, siellä oli hyviä aikoja, siellä oli paljon materiaalia markkinoilla, eli siellä oli paljon huumeita, ja Vale de Jude on arvostettu vankila, jossa monet miehet kulkevat, jotka on tuomittu enimmäisrangaistuksiin ja aina

Se oli vaarallisen vankilan maineessa, siellä oli aina tapahtunut murhia, joten vankilalla oli raskas maine.

Koska markkinoilla oli paljon materiaalia, kaikki halusivat myydä, jotta saisivat lisää materiaalia, ja sitten alkoi delfimin ja pinóquion välinen kiista, todellinen delfim oli vankilassa kansainvälisestä huumekaupasta, hän oli johtaja, ja koska hänellä oli jo ennätys vankiloissa pohjoisesta etelään Portugalissa, ja silloin alkoi taas se, mitä hän ei halunnut nähdä tai tietää. Pinocchio maksoi hugolle suuren määrän huumeita jotta hän pieksisi delfimin, hän joutui siihen ja pahoinpiteli miehen väkivaltaisesti pukuhuoneessa, kaikki kateuden takia; delfim myi isompia paketteja ja heidän pakettinsa olivat heikompia, siksi pinocchio maksoi delfimin pieksemisestä.

Se oli tapahtuma, joka ei ollut kovin miellyttävä, mutta tuli myös aika, koska minulla oli jo sisäinen rekisteri ja olin jo kärsinyt erilaisia rangaistuksia, minulla alkoi olla ongelmia, minua alkoi jahdata Marcio-niminen henkilö, joka oli vankilassa veljensä murhasta, Ja koska tarvitsin tupakkaa joka päivä, aloin tehdä keräyksiä, ja eräässä näistä keräyksistä Marcio ilmestyi, hän ei halunnut antaa minun ottaa rahoja, hän ajatteli, että hänellä oli oikeus, koska hän oli ollut vankilassa useamman vuoden kuin minä, hän lavasti minut, toisin sanoen hän halusi välttää sen, etten ottaisi keräysrahoja, koska hänellä oli myös rahaa, jonka hän halusi saada. Meillä oli sananvaihto, jossa hän osoitti fyysistä voimaa, mutta mitään ei tapahtunut, lähdin pois rahojeni kanssa, mutta se oli alku vihollisen voittamiselle, pelasimme jopa jalkapallo-ottelun, jossa oli panoksena tupakkamäärä voittaneelle joukkueelle,

hän pelasi vastustajajoukkueessa, ja huomasin pelaavani linhosta tulleen ryhmän kanssa. Minun joukkueeni muodostivat toni gaivota, jorge, zé tó ja luís, ja me olimme urheilijoita ja tiesimme, miten pelata, halusimme voittoa, vaikka meidän piti aliarvioida vastustaja, ja niin kävi. hävisimme pelin, hävisimme pelin, koska olin vedonlyönnin päämies, olin pantannut televisiovastaanottimeni voittaakseni määrän, Olin pantannut sen Ramonille, mustalaiselle, hänellä oli jo pitkä ennätys, hän oli mies, joka oli lyöty keskellä, koska en halunnut hävitä, sanoin, etten maksaisi, he suuttuivat minulle ja vaativat tupakkatilavuutta, mutta he hiljenivät, silloin tämä kaveri Marcão sanoi koko ajan haluavansa tilavuuden, ja minä hyväksyin sen, koska en ollut oikeassa, se oli ollut pelin yhdistelmä, hän oli urheilija, hän taisteli aina järjen vuoksi ja vältteli ongelmia, kun hänen oli pakko välttää niitä. Jatkoin, mutta tuo poika yritti edelleen provosoida minua; Eräänä päivänä olin menossa puusepänkurssille, siksi olin mennyt sinne, juutalaiseen laaksoon, sinä päivänä tapahtui väistämätön, vartija meni avaamaan selliäni, jäin harvoin selliin, mutta sinä päivänä olin turhautunut, en ollut polttanut tarpeeksi huumeita, olin lähdössä kaiteen kautta menemään kurssille ja kun olin menossa ohi, iso marsalkka ilmestyi, hän törmäsi minuun, koska olin turhautunut ja koska oli ollut aiempia En epäröinyt, heitin lyönnin ja hän reagoi, mutta hänellä ei ollut mitään mahdollisuuksia, olin jo tutkinut häntä, hän oli taistelija, mutta hän oli epätoivoinen provosoidakseen, mitä tapahtui, se oli sensaatiomaista, tarkoitan, että en saanut mitään rangaistusta, koska siiven johtaja oli siellä sinä päivänä, Edward, se oli hänen nimensä, noin kaksimetrinen mies, fyysisesti vahva, hän oli rehellinen mies, suoraselkäinen mies ja hän jätti asian näin.

Jatkoin kurssilla aina tarkkaavaisena kaikista hänen hyökkäyksistään, koska tulin tietoisesti siitä, että hän oli ottanut jonkin aikaa provosoidakseen minua, ja siksi otin varotoimia, mitä meillä kaikilla on vaisto, maalaisjärki on kutsunut naisia kuudenneksi aistiksi, mutta miehillä on myös se. Kuudes aisti on ennakoimaton, se on tietäminen, miten pelata ja tietää, miten olla ja kunnioittaa, mitään ei tapahtunut sen jälkeen, yritin seuraavaksi provosoida, mutta se ei onnistunut, koska ytimeni oli vahva, sen varmisti Hugo Rasta, yksi arvostetuimmista miehistä sinä aikana, kun asuin luostarissa, en vain pitänyt häntä ensimmäisenä, koska ensimmäinen, minä; kaikki mitä hän oppi, rohkeus, jota hän osoitti, minulla oli jo ollut rohkeutta ja olin jo läpäissyt, imin, imin rohkeutta tietäen, että siellä oli soturi, uskollinen mies, runoilija, mies, joka piti runoudesta, mutta jopa siinä olin parempi kuin hän. Tykkäsin kuunnella häntä, laadin useita säkeitä, joista yksi oli omistettu hänelle, olin paras, olin karismaattinen hahmo ajoillani, olin ovela, olin vahva, olin estoton, onnistuin pääsemään jopa keskelle, jossa asuin muun vankilaväestön kanssa, sain monia kiinni, mutta he olivat kaikki rauhallisia ihmisiä, ihmisiä, jotka tekivät työtä, mutta en minä. Kun lopetin työskentelyn ja otin kurssin, minusta tuli se, mitä en halunnut tulla, pimeyden leijona, palasin linoille, silloin kaikki eteni edukseni, koska olin palannut taloon, jossa olin jo ollut ja jossa olin jo hallinnut, siellä oli olemukseni vahvistus, uudestisyntyminen siitä vallasta, joka minulla oli jo ollut tuossa talossa, koska olin säilyttänyt kunnioituksen, se oli vaikea pureskella, sitten päätin etsiä helpompia tapoja selviytyä vaikeista tavoista selviytyä niistä vaikeista tavoista, jotka olin jo löytänyt.

Se on keskeinen vankila Lissabonissa, se majoitti kaikenlaisia, huoranpenikat, jotka ovat olemassa elämässä,

jotkut menivät rikollisuuteen sattumalta, toiset menivät rikollisuuteen, koska

tietoisuus, oli aina hyvä ja hyvä tekijä, en pelännyt mitään muuta kuin itseäni, koska olin jo tehnyt kaiken, siitä, että olin hyvä, ystävä, suojelija, sovittelija, se, joka ymmärsi kaikki tilanteet, jotka olivat katkeria, jotka sanoivat ne, jotka purkivat tunteensa minuun, koska tunsin suurta myötätuntoa, olin omaksunut yhtenäisyyden tunteen enkä halunnut joutua pettymykseen. Lähdin matkallani ehdonalaiseen vapauteen, mutta oli vielä aikaa, ennen kuin sain nauttia ehdonalaisesta, tein päätöksen, etten aio tehdä mitään, mikä vahingoittaa minua, vaan aion työskennellä saadakseni vapauden, kaikki muuttui monimutkaiseksi, koska kohtasin hyvin jäsenellyn käskyn, jonka suuntana oli suunta, mutta olisin voinut voittaa kaiken tuon suunnan kanssa. Tuolloin en hyväksynyt, että motiivi, jonka tuo suunta oli ottanut, oli niin jäykkä, että se oli autoritaarinen hallinto, koska en ollut aikeissa hyväksyä sitä hallintoa, halusin päästä nopeammin ulos vankilasta, mutta siitä tuli vieläkin vaikeampaa, mutta jätän sen myöhemmäksi lukijoille, jotta he voivat ymmärtää koko matkan, jota en koskaan väsy toistamaan, vaikea pureskella, no, se oli Manuel T:n siirtymisen aikaan; ohjaaja, jonka olin löytänyt, korvattiin João G:llä. Mies, joka oli tullut Macaosta, entinen oikeuslaitoksen tarkastaja, mies, joka oli jo elänyt Macaon perustetun mafian, lempinimeltään 24 karaatin mafia, hyökkäyksen läpi.

Hän kärsi yrityksestä, hän pakeni, mutta henkivartija tapettiin, hän meni ylös, hän tuli linojen hallintoon, suoraselkäinen mies, hän piti minusta, kun näki minut, hän lähetti minulle sanan, että hän luottaa minuun, mutta en kutsunut

koska olin tietoinen olennon muuttumisesta, pidin itseäni skorpionikuninkaana, jolla oli myrkkyä veressään, en kutsunut häntä, ja koska en kutsunut, hävisin.

Se alkoi minimirangaistuksella asumissellissä, se oli rangaistus, se ei ollut ankara, sitä pidettiin normaalina rangaistuksena sosiaalisessa rytmissä vankilan sisällä, mutta minulle siitä tuli painajainen, en hyväksynyt tällaista rangaistusta. Ohjaaja João G. Hän tuli selliini puhumaan kanssani, auttamaan minua, en hyväksynyt tällaista apua, epäilin hänen uskoaan, hän oli oikeassa, hän vaati vastineeksi suoraa yhteistyötä kaikessa, mitä hän halusi tietää, en suostunut siihen, koska en koskaan tehnyt yhteistyötä näissä palveluissa, mutta se oli hänen todisteensa siitä, miten hyvä mies hän oli. Tuosta rangaistuksesta tuli pahin, olin ottanut kaksi psykotrooppista lääkettä, ikkunassani olivat: metsästäjä, chibanga ja piranha, metsästäjä antoi minulle kaksi psykotrooppista lääkettä, ohi kulki eräs palveluksesta valmistunut, hän oli mies, joka oli johtanut minut sellirangaistukseen, Sampaio oli hänen nimensä. Koska psykotrooppisten lääkkeiden vaikutus oli vielä minussa, raivostuin nähdessäni Sampaion kulkevan sellini edessä, hajotin koko sellin, sytytin patjan tuleen, lähdin pois, kun vartijat menivät auttamaan minua, pakenin, menin pihalle, otin kepin ja kaksi kiveä ja kirjoitin oikeaan käsivarteeni, kosto, julma halu. Sinä päivänä olin valmis tappamaan, vartijat tai kuka tahansa tuli tielleni, mutta he olivat fiksuja kuten aina, he tulivat puhumaan kanssani, heillä ei ollut muuta ulospääsyä, koska he tiesivät, että olin raivoissaan ja heillä oli koko siipi puolustamaan minua, jos niin julistaisin, mutta en jäänyt yksin, koska en tiennyt, miten taistella ilman, että olisin ollut oikeassa, muutaman tunnin kuluttua hyväksyin lunastuksen, eli se on se aika, kun lopetamme neuvottelut, ja niin, etten

noudattaisi liikaa, hyväksyin

että minulle annettiin 20 päivää kuritushuonetta, se on ontuvaa, koska silloin tapasin Alfredo M:n, psp, entisen miehen, hän oli roisto, hän käytti valtiota hyväkseen aloittaakseen toimintansa mafiassa, hän oli kova mies, koska hän oli ollut keskiraskas nyrkkeilymestari, tunsin hänet hyvin, ja silloin, kun jouduin kurinpitoselliin, sain episodin, jota en halunnut, ja se olisi voinut viedä hänen henkensä, koska hänellä oli jo ennakkotapauksia mustien kanssa, jotka olivat menneet täyttämään kurinpitoseuraamuksia, Se oli rohkea aika, tiesin jo, mitä oli tapahtumassa siitä, mitä oli tapahtunut, ja olin jo sanonut ääneen, että en saisi sellaista numeroa, jonka hän löi, koska johto oli epäilyttävä, se tehtiin mafia kaikista mustista, jotka joutuivat rangaistukseen ja olivat syyllistyneet tai ottaneet joitakin rangaistuksia vartijoiden tai palveluiden, työntekijöiden tai johdon epäkunnioituksen seurauksena, maksaisi Alfredo m: n kautta., hän oli ollut ex-psp, ex-poliisi, hän tunsu monet heistä ja tunsin hänet jo sellaisenaan, mutta julistamalla ääneen ja puhumalla suoraan merijalkaväen sotilaalle, hän antoi minulle keppiä, jouduin rangaistukseen, tiesin, että alfredo m. tulisi luokseni, mutta silloin olin väärässä. He yrittivät tappa minut, kun olin menossa pukuhuoneeseen kylpemään, he eivät onnistuneet, hänen kanssaan oli vielä kaksi poliisia suojeluksessa, jotka eivät voineet tehdä mitään minua vastaan. Silloin näytin syyni elää, se oli istutettu kysymyksellä, että olisin bairrista, koska minulla oli jo, asuin naapurustossa.

Menetin isäni varhain, minusta tuli aikuinen aikaisemmin, ja tämä vaikutti siihen elämään, jota myöhemmin elin. Siinä se on, kokemus on tulevaisuuden transsendenssi, kasvatuksen elämäntapa lankeaa sen päälle, ja kun se on vaikeaa, meidän on pakko saada ankarampi kasvatusta, se saa aikaan varhaisessa iässä jotakin sellaista, mitä kukaan ei varmaan

halua toivoa.

Se oli tällä hetkellä, että olin jo läpäissyt marcão vaihe, se oli tällä hetkellä, että aloin haluta enemmän syy, se oli oltava päätös tasolla kumppani ja suuntaan, mutta tiesin, että keskellä, jos se tunkeutui valvonta, joka koostui vartijat ja pomot, sain, Onnistuin hankkimaan ja sekaantumaan toiseen olentoon, mutta joka ei ollut enempää kuin yhtä suuri olento kuin minä, joskus se on kysymys mahdollisuuksista, etsin, etsin ja tulen etsimään lusitanialaisen sielua, olen villin rodun lusitanialaisen rodun jälkeläinen, se on jo komentanut maailmaa, on selvää, että perimä on olemassa. Joskus kysymme seuraavan kysymyksen, miksi olemme olemassa, keitä olemme, missä elämme, nämä ovat kysymyksiä, jotka tuovat epäilyksen elämisestä, mutta tiedämme, että meidän on voitettava, kaikki oli ohjelmoitu niin, jatkoin, vankilapolkuni, myöhemmin marcão-taistelun jälkeen seurasi sen ryhmän ulkonäkö, joka muodosti vankilan vartijoiksi kutsutut valvontapalvelut, sain kiinni hyviä tyyppejä, sain kiinni kaiken, mutta rehellisesti he myös halusivat vain elää, he eivät koskaan halunneet vahingoittaa minua ja halusin sivuuttaa, siinä se on, varhain en oppinut, että et voi aina voittaa, olin inhorealisticisessa paikassa, paikassa, jossa elämä ei ollut minkään arvoinen, minulla ei ollut kiinnostusta arvostaa ihmisen todellista merkitystä, joka ei ole palvella.

Palvelin, palvelin kaikkea, mitä minun piti palvella, olin kuuliainen, tiesin, että poliittisessa vallassa, yhteiskunnallisessa vallassa, sortavassa vallassa on aina yksi asia: on osattava antaa anteeksi. Olisin voinut olla sankari, jota he ylistivät, menin takaisin juutalaiseen laaksoon, kunnes minut erotettiin kurssilta, menin takaisin juutalaiseen laaksoon, Linhoon löysin saman pomon, koska he olivat sitä, mitä en halunnut löytää, kapinoin kaikkea ja kaikkia vastaan kaikesta, mitä olin kokenut, se tehtiin niin, elin kaikella, mitä pystyin tekemään

oli tehtävä, jotta oli selvittävä kaikesta, koska viholliset olivat voimakkaita, ne olivat kaiken syöviä koneita, niitä kutsuttiin lempinimellä piraijat, eli oli selvittävä kaikesta, oli diplomaattinen osa, suhteiden luominen, eli meillä on kasvattaja, meillä on avustaja, psykologi, lääkäri ja lakimies, mitä se on meille arvokasta, jos meillä ei ole oikeastaan mitään sanottavaa. Vain elää hetken olosuhteiden hetki, he ovat yksinkertaisia ihmisiä, jotka tyydyttävät itsensä heidän mielihyvänsä ja minulla on ollut rakkauksia, platonisia rakkauksia, jotka saavat olla, tässä tapauksessa mies, minulla oli jo ollut kaikki elämän nautinnot, rakastin naista, joka pysyy edelleen hengessäni sielussani elämälläni, se oli voimakas intohimo, kaikkein kestävimmistä suhteista, jotka voivat olla olemassa, jotka ovat pitkittyneet. Rakastaminen, hauskuus, olemuksen rakastaminen on tarve rakastaa olentoa hänen mielihyvänsä, jotta selviytyisi. Tarina menee suoraan olemisen viimeiseen olosuhteeseen, kaikki tunsivat minut jo, he halusivat laittaa minut koetukselle, kohtasin kaiken, mitä minun oli kohdattava, pahimmista painajaisista, jotka opimme ennen nukkumaanmenoa, ne ovat isän ja äidin kertomia tarinoita, jotta voimme elää harmoniassa ja hyvinvoinnissa, jotta hyvinvointi voi vallita ja voimme säilyttää olemisen alkujen perinnöllisyyden lahjat, kaiken, vaikka se imeytyy kokoa, valtavuus on valtava, jos puhumme liitosta, olemisen oikeuksien tasa-arvosta. Meille kaikille on uskottu tehtävä, se jatkuu, se jatkaa kasvuaan, minä jatkan sen kasvattamista, voimalla, toiminnan hetkien tarkkuudella, sitä varten minun on oltava tarkka. Se on anteeksiantoa, jatkoin elämää niin kuin minun oli jatkettava ja sain kiinni rehellisiä, totuudenmukaisia ihmisiä, kaikki oli hienoa, sain kiinni ihmisiä, jotka kykenivät mihin tahansa, he olivat päättäneet

kaiken, koska minulla oli järkeä elää niin kuin heillä oli, mutta he halusivat olla fiksumpia, ylitin heidät kaikessa, osasin yhdistää heidän älykkyytensä minun viisauteeni, he olivat nokkelia, mutta he halusivat aina olla enemmän kuin minä, mutta minä yhdistin heidän älykkyytensä, osasin pelata, pelasin myös heidän tietämyksellään minun tietämykseni kanssa. Jatkoin elämäni eristäytyneenä, suljettuna, se oli vaikeaa aikaa, vaikka kuinka paljon kauneutta näin, vaikka kuinka paljon myötätuntoa minulla oli, tiesin, että tie oli yksi, lähteä. En koskaan halunnut vahingoittaa ketään, toivoin vain, että he antaisivat minun elää, lähdin sitten taisteluun, joka oli jatkuvaa, sillä he olivat kaikki vahvoja, he olivat kaikki olentoja, mutta en välittänyt siitä, eikä minulla ollut mitään tekemistä jatkuvan tarinan kanssa. Olin ankara kumppaneilleni, kaikille, en valinnut ketään, halusin vain säilyttää vankilan hierarkian ja niin tein, he kaikki tottelivat minua, jos halusin, mutta annoin heidän myös elää, se oli minun tapani, huumeita minulle polttaa ja he saattoivat kävellä hyvin, jotkut huusivat, että lopettaisin, koska polku oli rohkea, vaikea polku vankilan sisällä, minulla ei ollut muuta vaihtoehtoa, se oli ilman pakoa, voittoa tai kuolla. Se kaikki tehtiin tuomion vuoksi, jota kannoin, onnistuin kaikesta huolimatta löytämään vaikean tien, tiesin, että voisin päästä ulos kesken tuomion, voisin tietää, että voisin myös päästä ulos tuomion lopussa, käänsin kaiken, eli en ollut huolissani, koska olin kunnossa, minulla oli vankila alla, se oli kaikki kumppanini, silloin tulin vihaisemmaksi olemisen tunteen vuoksi, tiesin, että minulla oli liittolaisia. Jatkoin pahan polkua, minut tulkittiin sellaiseksi, luulin olevani leijona, mutta olin riippuvainen heroiinista, vaikea asia, kuluttaa. Lähdin taisteluun, taisteluun, jolla ei ole vertaistaan, kohtasin: tuomarit ja opettajat ja avustajat, johtajan

vartijat, hyödyin muutaman kerran heidän kanssaan, mutta niitä ei ollut paljon, mutta ne eivät riittäneet sanomaan, että olin kunnossa, koska seuranta toi minulle ongelman, kaikkein suurimman ongelman, joka oli, olenko minä vai en, haluanko vai enkö halua, eli kaikki, mitä voimme tavoitella, oli kaiken sen jatkoa, mitä olin oppinut, paremminkin olin elänyt isäni ja äitini eron jälkeistä tilannetta. Isäni oli armeijassa, äitini ei työskennellyt tuolloin, sitten hän tuli töihin siivoamaan currya ja cabralia, hän työskentelee siellä edelleen. Pidin äidistäni, en oppinut elämään isäni kanssa, tarkoitan, että elin, mutta olin aina epävarma, koska hänellä ei ollut hyvä luonne, tarkoitan, hänen luonteensa oli epävakaa, hän oli sotilas, hän hoiti tehtäviä Portugalin valtiossa, halusin enemmän, tarkoitan, enemmän kuin mitä hän rakensi. Kuitenkin perinnöllisyys syntyi, selittää paremmin tottumista, kun olemme pieniä, otamme aina huomioon, että kuka antaa meille, se on mitä kaikki filosofit sanoivat, lähestymistapa vanhempien esimerkkiin, koska esimerkki, joka annetaan meille, kun olemme syntyneet, on se esimerkki, jota seurata siitä, kuka pani meidät maailmaan, tässä tapauksessa se on maailmanlaajuinen tapaus, jolla on isä ja äiti, se oli työn johtopäätös minulle kasvaa. Minusta tuli se, mikä olen, nöyrä, rauhallinen olento, joka osaa elää, minua pidetään tyyppinä, joka kävelee ja joutuu ruokkimaan, minusta tuli todellinen peto, en enää koskaan kohdannut vankilaa samalla tavalla, minusta tuli täydellinen tappaja kaikissa tilanteissa, koska minun oli määrä elää, ja he tiesivät, että olin valmis tappamaan eläkseni, he valitsivat kuten aina todellisen tyyppin, joka hallitsee kaikkia tilanteita, vannoin itselleni, etten satuttaisi heitä, jos he eivät satuttaisi minua. Jatkoin raivostuneena, aina tarkkaillen jokaista liikettä tai reaktiota, olivatpa ne sitten -

keitä he olivatkaan, globaalilla tasolla toverit, suuntaan tasolla kaiken, joka käsittää koko olemuksen oikeudenmukaisuuden maailmassa, kaikesta tästä maksoin hinnan, joka oli vaikea maksaa, kaikesta tästä kaikki laitettiin tapahtumaani, kaikki tunsivat minut ja tunsin myös heidät kaikki, se oli pelin täydellisyyttä, se oli liitto, liitto, liitto, joka elää ja on päivittäin yhteydessä väestöön, itsenäisesti, tilanteesta; tiikerinä, joka olin, en osannut antaa anteeksi, he itse asiassa pelkäsivät minua, he olivat kunnioittavia minua kohtaan, se ei ollut mitään tekemistä, puhumme vankilasta, puhumme monista asioista, se käsittää arvon, jota on vaikea ansaita, vapaus, ellei meidän tarvitse käydä läpi vaikeampia tilanteita elämän riippuvuuksista, tottumuksia, jotka voivat tuoda liioittelua, kun puhumme kuluttajuudesta, olemme kulutusolentoja, sellaisenaan minusta tuli voittamaton peto, kutsuin itseäni leijonaksi, taistelin kaltaisiani petoja vastaan, vielä kovemmalla viisaudella, mutta en osannut antaa anteeksi.

Tiesin, että oli monia äidin poikia ja elämäkokemukset olivat olleet erilaisia, jotkut olivat olleet hyvien ihmisten poikia ja toiset olivat olleet huonojen ihmisten poikia, kuten kaikki tämä haluan vahvistaa kaiken sen läsnäolon, mitä yhteiskunnalla on annettavaa, he antavat identtisten tilanteiden kävellä tekemättä mitään, jokaisen on oltava hyvin, elämme yhteiskunnassa, jossa kaikki haluavat hyvin, mutta se on kauneus nähdä muita, Läheisyys, jos tulet hyvään, otan sinut hyvin vastaan, jos tulet pahaan, otan sinut huonosti vastaan ja otat kaiken mukaasi, kaikesta huonosta olemuksestani, mutta tiedän myös, että minun on käveltävä, en voi olla niin kova, he ovat enemmän kuin äitejä, minun oli myös kunnioitettava, otin käyttöön säännön, jotta kaikki voivat hyvin, tietäen, että rikollisuus jatkuu ja tarve on suuri, annoin itseni tapahtumien vietäväksi, minusta tuli

jota kaikki halveksivat, mutta minulla oli arvoa ja minut tunnustettiin, kukaan, kukaan ei halveksisi minua, riippumatta siitä, miten heikoksi tunsin itseni sillä hetkellä. Kaikki ylistivät ja kunnioittivat minua, he halusivat minulta enemmän, minun olisi oltava esimerkkinä, minun olisi oltava ystävällisempi, tottelevaisempi ja hellä.

Maksoin hinnan siitä, etten näyttänyt heille sitä, mitä he halusivat minusta nähdä, olin kova, olin töykeä, olin kaikkea päätökseni vuoksi, olisin voinut ansaita enemmän, olisin voinut jopa hyötyä enemmän kaikessa, he pitivät minusta, he jopa kertoivat minulle unelmistaan, mutta minusta tuli peto ja halusin olla. Se johtui tilanteesta, jossa elin, koteloitumisesta, eristäytymisestä, minulla oli myös naisia, kaikki oli alistettu platonisella rakkaudella, rakastin heitä, rakastin heitä.

Kyse oli vain hetken elämisestä, minulla oli suuria platonisia ja amoristisia intohimoja myös yhteydenpitoon asti, mutta vältin aina pilaamasta jonkun elämää, jotta saisin kauniin nautinnon, en nähnyt siihen tarvetta, olin jo jumissa, en pilaisi kenenkään elämää, jos he eivät pilaisi minun elämäni. Jatkoin rakastamista, jatkoin rakastamista niin kuin vain tiesin olla, he olivat kaikki, he kuuluivat rakastavani, koska he rakastivat minua, vilpittömästi, he kunnioittivat minua, minä olin se, joka ei elänyt hyvin, olin vangittuna, tiesin, että minun oli taisteltava valloittaakseni kaiken sen, minkä olin menettänyt, vapauden, mutta silloin en tiennyt, miten pysähtyä, ohjaajat, avustajat, kasvattajat Olisin ymmärtänyt, mutta minun oli myös lopetettava, lopetettava kaikki, varastaminen, huumeiden käyttö, toisten elämän häpäiseminen, mutta olin aina hyvä, en koskaan pahoinpidellyt, en koskaan lyönyt ketään, jos minulla ei ollut syytä tehdä niin, ja vaikka minulla olisi ollutkin, minun olisi ollut vaikea tehdä niin, itse ihmiskunnan vuoksi, otin aina vastaan

ottamalla huomioon moraaliset arvot, kunkin kohtausten arvot, koska olen myös olento, mutta he tiesivät, että he saisivat suurimman pedon, jonka he olivat koskaan tavanneet, mutta minä ohjelmoin kaiken, koska halusin sen niin, jätin heidät odottamaan, pelkäämään, että he häviäisivät. Kyse oli vain tarkoituksenmukaisuudesta, se oli tarkoituksenmukaisuutta nousta ylös, kuluttaa ja hallita, ymmärsin tämän jo varhain, jo ennen kuin jouduin vankilaan, ne olivat vaikeita tunteja, päiviä, jotka eivät koskaan menisi ohi, vuosia, jotka minun oli täytettävä, hallitsin, koska minun oli hallittava tilannetta, joka seuraisi, pääsin jopa leikkimään, mutta vitsi maksoi minulle rahaa. Koska leikkivä apina, leikkivä apina oli apina äidin pillussa, kuolin leikissä, koska osasin dominoida. Olin päivän harjoituksessa, halusin treenata vähän ja ehdotin hänelle, että hän tulisi treenaamaan kanssani, se oli heikko hahmo, se oli vain huvin vuoksi, puristin hänen kaulaansa, hän menetti aistit, mutta sillä hetkellä tunsin itsessäni tiukkuutta, jota en halunnut tehdä, kun minulle näytettiin, pelasin, katsoin häntä, nousin ylös ja hän käveli kanssani, kysyin häneltä, jos kaikki oli kunnossa, ei ollut ristiriitaista vastausta, mutta kun katsoin häntä, sain tunteen, että jotain oli todella tapahtunut, koska hän menetti aistinsa. Se oli liiallinen itsevarmuus, en tiennyt voimiani ja siellä alkoi helvetti, joka minulla oli jo ollut, nousin ylös ja katsoin häntä ja sanoin hänelle:

- Oletko kunnossa? Olin jo huolissani.

Osoitin hänelle aina myötätuntoa hetkeksi, en halunnut satuttaa häntä, katsoin häntä, halusin lepyttää kaiken pahan, olin ymmärtänyt hänet väärin koulutuksesta, se oli minulta liikaa, hän päätyi tappamaan itsensä, se kaikki oli toivossa, että jonain päivänä juutalaisten laaksossa.

Toivoin, että laaksossa juutalaisten minä eläisin, se oli

Se oli minulle pelkkä harhautus, eli se oli harjoittelua, johon en ollut valmistautunut, voimani olivat huipussaan, hallitsin, koska osasin hallita, mutta koska elämällä on hintansa, maksoin vankilassa kovan hinnan siitä, että olin liikaa mies, istuin 5/6 tuomiostani, eli jokainen vanki, jonka tuomio on pidempi kuin kuusi vuotta, voi hyödyntää 5/6:aa, se on laki.

Mutta meillä on lauseen keskikohta, noin 2/3 ja sitten 5/6. Pääsin ulos 5/6:lla, ja se oli kaikki ohjelmaa elämäkertani hyväksi erakkoelämässäni, suljettuna, olin tekemisissä hyvien ihmisten kanssa, ihmisten kanssa, joiden kanssa neuvottelin, jotka olivat osa johtoa, ihmisiä, joita voisin jopa rakastaa, jos haluaisin, sitten tupakasta, ja tunsin suunnatonta vihaa näitä ihmisiä kohtaan. He olivat ihmisiä, jotka eivät merkinneet minulle mitään, ainoastaan johtoa heidän suorittamiensa tehtävien vuoksi. Oli eräs apulaispäällikkö, jota arvostin suuresti, hän oli ensimmäinen nainen, joka otti haasteen vastaan minulta, olin lojaali, mutta jälkeinpäin ajattelin, että olin väärässä, hän oli se, joka kieltäytyi minulta ensimmäisestä väliaikaisesta vapauttamisestani 10 vuoden vankeuden aikana. Hän ei arvostanut minua ja vaati huumetestini, mutta olin liian ovela ymmärtääkseni, että se loppuisi siihen, minulle myönnettiin väliaikainen vapautus tuomarille esittämäni pyynnön jälkeen. Hän myönsi minulle neljä päivää tilapäistä virkavapautta sillä ehdolla, että poliisi kuulisi minua, ja he määräisivät minut tekemään niin. Hän myönsi hänelle neljä päivää tilapäistä virkavapautta, jota jatkettiin sillä ehdolla, että hän ottaisi huumetestin, toisin sanoen, manööveri, he tiesivät aina, ja myös aliarvioin hänet monta kertaa, mutta kunnioitin häntä aina, koska hän ansaitsi kunnioitukseni. He olivat olentoja, jotka suorittivat parhaan tehtävänsä, mutta niin kävi, testi oli positiivinen opiaattien, eli heroiinin,

kannabiksen, hasiksen kulutuksen osalta, mutta minä
pelasin edukseni, kun laitoin

Pyysin lääkäriä ana f. lääkettä, koska se oli alle, tai yli kiihkeän riidan, että pyysin hänen apuaan, kaikessa, mitä hän oli auttanut minua, pyysin häntä lääkettä, nimeltään tramal, se oli hetki, jolloin tunsin, että minulla oli liittolainen, lääkäri ana f. Tai tramal syytti opiaatteja olosuhteet rutiinit, tämä oli tilanne, jossa olisin puhdas. Olin syyttänyt opiaatteja, huumeaseulontatutkimuksessa, ja silloin yhdistin 2+2, toisin sanoen minut vapautettiin huumeaseulonnasta lääkäriäni kautta, hän auttoi minua, antoi asiakirjan, joka vahvisti kysymyksen, huumeaseulonnan, koska olin valittanut tehdystä päätöksestä, oikeuteni oli valittaa, valitin ja pyysin korkeimmalta viranomaiselta, tuomarin tuomion täytäntöönpano-oikeudelta, Tämä on korkein instanssi, jossa vangit lähetetään vapaaksi, etuna käyttää tuomion keskellä 2/3, oli taistelu, hyökkäsin fyysisesti vanginvartijan kimppuun, se ei ollut siksi, että halusin, hän haki mainettani vankina, kunnioitti, mutta rakensin myös tätä kunnioitusta, kunnioitusta, kunnioittamalla tiesin, etten voinut pelata järjestelmää vastaan. Järjestelmä vallitsee itsestään, koska on oltava sosiaalinen järjestys, kaikki mitä voi haluta, hyvinvointi, päätökset olivat monipuolisia, minulla oli kaikki, kaikki ulottuvillani, jotta pystyin nauttimaan 2/3 tuomion puolivälissä, koska maineeni oli suuri vartijoiden ja toverien keskuudessa, oli vartijoita, jotka halusivat myös haastaa minut ja kaikki psykologisella ja fyysisellä tasolla ja kaikki muu, mitä voitte ajatella, koska tiesin, että se voisi tapahtua instansseissa, joita minun oli noudatettava, kuulemisia pyydetään 2/3 ja 5/6 tuomion puolivälissäkin, hakemus perustui siihen, että

siivoamaan mietintöäni kannabiksen seulonnasta; Mutta koska olen sosiaalinen olento enkä ole koskaan elänyt vankilassa, minun oli suhteuduttava muuhun vankilaväestöön, ja kerroin tuomarille, etten kuluttanut mitään tuolloin. Epävarmaa poistumistani koskevaa päätöstä lykättiin, koska se oli joulun aikaan, ja tuomari aikoi olla poissa kaksi viikkoa eli joululoman, mutta hän oli oikeassa ja antoi minulle varman poistumiseni lähes kahden ja puolen kuukauden kuluttua. Mutta selvisin siitä ja jaksoin hyvin, kunnes prekariaattilomalle lähtöpäivänä hän antoi minulle neljä päivää pidennettyä prekariaattilomaa, joka saatiin onnistuneesti päätökseen. Mutta siitä tulisi minulle vaikeampi asia, koska minun piti olla kunnioittavampi ja pysyä poissa ongelmista, mutta heti kun pääsin sisään, kaksi kuukautta prekariaattini jälkeen, löytyisi joku, joka haluaisi tulla tielleni, ja niin kävi. Jouduin tappeluun, jossa poikaa kohdeltiin hieman huonosti, mutta olin onnekas, että hän oli yksilö, yksilö, jolla oli miehen repertuaari, meidät lukittiin selleihin, tutkinnan määräyksestä, tämän kanssa meitä kuultiin, lähetin hänelle paperin, jossa pyysin häneltä anteeksi, jotta hän ei tulisi tielleni, siihen ei ollut tarvetta. Meitä kuultiin, päällikkö, joka meitä kuuli, oli saksanpaimenkoira, hänen lempinimensä, aluksi hän ei halunnut kuulla poikaa, koska hän sanoi, että se ei voinut olla, se ei voinut olla vitsi, koska hän oli yrittänyt lyödä minua veitsellä. Sitten hän onnistui hyväksymään

Pojan versio ja hän soitti minulle ja kerroin hänelle saman version, että se oli harjoitus, vitsi, että se olisi voinut päättyä huonosti, hän ei myöskään hyväksynyt kovin hyvin sitä versiota, jonka olin kertonut hänelle, eli koska hän oli lyöty vartija, hänellä oli jo monta vuotta palvelua ja tekemisissä "casdatrolas", eli se on nimi, joka annetaan niille, jotka ovat jo monta vuotta vankilassa, minulle tai pojalle ei tapahtunut mitään, meidät otettiin pois rangaistuksesta.

Jatkoin normaalia elämää, aloin välttää ongelmia entistä enemmän, onnistuin pitämään vielä neljä tilapäistä lomaa, ja sitten se tapahtui taas, maaliskuussa 2007, minulla oli 11 päivää aikaa pitää toinen tilapäinen lomani, huhtikuun alussa olin huijannut erästä henkilöä huumeilla, eli annoin hänelle hiekkaa oikean aineen sijasta, hän tuli luokseni, en voinut lyödä häntä tai saisin tällä kertaa rangaistuksen, minua oli jo varoitettu, puolustin itseäni ja se siitä.

Mutta ongelma ei koskaan tule yksin, annan sen mennä ohi, niin tapahtui tämän syyn kynnyksellä, se avautui, mitä ei olisi voinut avautua, jälleen riga, mutta tällä kertaa en pääsisi pois, he leikkaisivat epävarman ja niin tapahtui. Kutsuin erään henkilön selliini saadakseni tietoja, koska tämä henkilö ei pitänyt tavastani olla, ja olin vannonut miehelle, joka antoi minulle tiedot, hullu nuno, todellinen soturi, hänkin nautti prekaarista kuten minä, olin vannonut hänelle veljenpoikani puolesta, etten tekisi mitään, että halusin vain tietää nimen, vaadin koko päivän lupausta, etten tekisi mitään, olimme melkein sellien sulkemisaikana, kutsuin henkilön selliini, kysyin häneltä syytä, miksi hän puhui jostain...

Tiesin, että hullu nuno ei koskaan valehtelisi minulle tällaisessa tilanteessa, hän oli yksi niistä miehistä, joita aina kunnioitin, koska hän oli myös todellinen soturi. Pahoinpitelin häntä ja silloin vartija tuli selliini ja näki miehen elottomana lattialla lyönnistä, jolla löin häntä, mutta vartija ei nähnyt mitään, hän näki vain miehen kaatuneen, hän ei voinut sanoa mitään ilman, että oli nähnyt sen, mutta tuo kaveri oli vasikka, se mutkisti tilanteeni, Mutta siitäkin huolimatta tiesin, etten pääsisi pälkähästä, koska en ollut koskaan vasikoinut kenestäkään, ja he olivat innokkaita rankaisemaan minua, johto, pomot olivat innokkaita rankaisemaan minua kaikesta, koska en koskaan vaiennut vaatimuksista, joita vangit esittivät vaatia mitään. Minua pidettiin aina sellaisena, näiden syiden tai kamppailumuotojen yllyttäjänä, ja silloin he antoivat minulle viiden päivän rangaistuksen, istuin ne sellissä, se oli kevyempi rangaistus, puolustin itseäni väittämällä, että henkilö oli tuntenut olonsa huonoksi ja kaatunut, ja hän kertoi oman versionsa, että häntä oli todella hakattu, ja tämä tapahtui ajankohtana, jolloin minun 2/3:n tuomioni oli tulossa. Minulla olisi hyvät mahdollisuudet päästä ulos ilman mitään haittaa, eli ilman kurinpitoseuraamuksia välissä. Mutta tällä kertaa minun pitäisi vedota syyttömyyteeni, kun minua kuultaisiin 2/3:n osalta, sanoin lääkärille, että olen syytön ja etten ollut pahoinpidelty ketään, ettei sitä otettaisi huomioon, tunsin itseni tilanteesta ennakkoluuloiseksi, mutta odotin päätöstä ja päätös katkaisi mahdollisuuden lähteä 2/3:lla ja voisin hyötyä suoraan vain uudesta arvostelusta, arvostelusta 5/6:n tuomiostani, eli minun olisi pakko lähteä 5/6:lla, koska laki suosii minua siellä, tässä tapauksessa se suosii minua, lähtisin joka tapauksessa 5/6:lla, mutta minä lähtisin

Rangaistus annettiin minulle maaliskuussa, ja minua kuultiin saman vuoden toukokuussa ehdonalaiseen vapauteen pääsyä koskevassa kuulemisessa. Rangaistus annettiin minulle maaliskuussa, ja minua kuultiin saman vuoden toukokuussa ehdonalaisen vapauttamisen arvostamista varten, 2/3 leikkauksen päätöstä ei ollut vielä tullut, ja silloin elämäni olisi voinut muuttua vielä monimutkaisemmaksi, tunsin ahdistusta, surua, mutta tiesin myös, että suurin osa tuomiostani oli jo mennyt. Silloin tapahtui toinen tilanne, tällä kertaa vartijan kanssa, se olisi voinut olla tilanne, joka olisi voinut mennä ohi, ellei vartija olisi puhunut minulle kovaa ja kovaa, en totellut hänen käskyään, löin häntä kasvoihin, hän oli yksin kanssani, mutta toinen vartija ilmestyi, hän liittyi nopeasti kollegaansa ja he liittyivät minuun pahoinpitelemään minua, en enää lyönyt häntä, he myös nopeasti lopettivat pahoinpitelyyritykset, he pyysivät minua vain menemään sairastuvan odotushuoneeseen, he tulivat puhumaan kanssani ja kysyivät, mitä oli tapahtunut, kerroin heille, ettei mitään ollut tapahtunut, en vain ollut noudattanut käskyä, koska koska vartija vuoti yhä verta suusta, he tiesivät, että se oli ollut hyökkäys jollakin tavalla, yksinkertaisesta hyökkäyksestä vahingossa tapahtuneeseen tilanteeseen, ja niin kerroin heille, minulla ei ollut mitään syytä hyökätä vartijan kimppuun, puhuin jopa hyvin hänen kanssaan, kerroin myös, että se oli ollut vahinko, ja niin olen aina väittänyt.

Minut pantiin lukkojen taakse odottamaan kyselyä, soitettiin juutalaislaakson turvallisuusosastolle, soitettiin sisäänpääsyyn. Mutta olin valmis jatkamaan teesini mukaisesti, että se oli todella ollut onnettomuus, en voinut myöntää, että se oli tahaton teko, olisin hävinnyt.

Minun oli siis perustettava väitteeni siihen, että jos halusin viedä tätä väitettä eteenpäin, vartijoiden välillä oli oltava ristiriita. Maitovahti oli se, joka pahoinpiteli minut, mutta hän ei myöskään koskaan kirjoittanut, että todella pahoinpitelin häntä, se, joka ilmoitti siitä, oli toinen vartija, joka oli vienyt sinne pojan, joka oli suojelussa, hän oli myös mennyt sairastuvalle, se on rutiinia, kun vanki on suojelussa, hänen on oltava vartijoiden mukana, tiedän itse asiassa, että hän näki, mitä tein, koska hän todisti kaiken, joten hän oli se, joka ilmoitti siitä minulle, jotta minua rangaistaisiin kurinpitoseuraamuksella, joka vei minut myös oikeuteen.

Mutta sinä päivänä, kun minua kuultiin syyttäjänvirastossa, sain selville, että vartijaa "leite" vastaan oli nostettu syyte väitetystä aggressiosta, mutta henkilö, joka seurasi minua sinä päivänä, oli vartija oliveira, vartijan historia kanssani, oli ystävyys, jonka loin vankilan sisällä, osallistuin kurssille toimistosovelluksista tietokoneen tasolla, minulla oli valvoja nimeltä lina, rakastuin häneen ilman, että halusin sitä, ja tuo vartija, oliveira, piti myös hänestä ja hän otti hänen leikkauksensa. Hän tiesi, että pidin hänestä ja hän piti minusta, joten siitä alkoi side, hän sai minut ystäväksi, hän olisi voinut puhua pahaa minusta halutakseen pysyä hänen kanssaan, hän alkoi puhua minulle enemmän, ja hän kuunteli lausuntojani julkisessa ministeriössä, ja hän kirjoitti ylös kaiken sanomani, pidin kiinni teesistä, että se oli ollut vahinko, koska en olisi ikinä kuvitellut, että vartija auttaisi minua, hän alkoi pitää minusta, sen jälkeen hän päätyi Monsantoon, vankilaan, joka muutettiin tavallisesta vankilasta korkean turvallisuuden vankilaksi, vankila avattiin siellä toukokuussa 2007, sillä välin minä menin Monsantoon, koska minun piti odottaa prosessin etenemistä, monimutkainen vankila tehtiin majoittamaan...

terrorismirikoksia, väkivaltaisempia rikoksia, rikollisjärjestöjä, meitä tarkkaillaan jatkuvasti, koska elämme tiukemmassa järjestelmässä, eli alussa kaikki vangit olivat käsiraudoissa, jotta he eivät päässeet poistumaan sellistä, ja heillä oli vain yksi tunti vapaa-aikaa päivässä. Mutta menin sinne vasta toukokuussa 2008, otin myös tämän järjestelmän, jossa minut suljettiin selliin pitkäksi aikaa, mutta en saanut enää käsirautoja, sain järjestelmän, joka ei ole avoin, mutta meillä oli muita harrastuksia, meillä oli jalkapalloa, käsipalloa ja kuntosalia, saimme myös käydä kirjastossa, mutta se kaikki oli lomitettua, se ei ollut kaikki samana päivänä.

Menin vastaamaan ja puolustin samaa tutkielmaa uudelleen, mutta kun nousin pakettiautosta mennäkseni kuulusteluhuoneeseen, näen, että vartija leite, loukattu osapuoli oli vartija oliveiran seurassa, ja olin kaukana siitä, että minulla olisi ihana yllätys, kun aloin kuunnella vartija leiten lausuntoa, kuulin tutkielman, jota olin puolustanut, kun minua kuulusteltiin julkisessa ministeriössä, ja silloin tunsin, että vartija oliveira oli auttanut minua. Oikeus sanoi myös, että he eivät olleet vakuuttuneita siitä, että kyseessä oli todella onnettomuus, mutta he tekivät sen, mitä heidän oli tehtävä, jos ei ole todisteita päinvastaisesta, ketään ei voida tuomita. Minut vapautettiin syytteistä, ja asianajajani oli myös erinomainen, koska olin odottanut oikeudenkäyntiä Monsanto korkean turvallisuuden vankilassa, he tekivät arvion, minulla oli tasan kaksi kuukautta aikaa vapautua, ja minut siirrettiin

i.p. De alcoentre, olin jo viettänyt aikaa kyseisessä vankilassa, minut siirrettiin sinne sen jälkeen, kun olin tehnyt useita valituksia vankilassa, se on avoimen järjestelmän vankila, jota kutsutaan siirtolavankilaksi, kahden kuukauden kuluttua minut lähetettiin takaisin vankilaan.

ja menin ulos kadulle, minä menin ulos.

Halusin todella olla avoimessa vankilassa, koska vietin Monsantoissa puolitoista vuotta, ja vaikka siellä olisi kuinka paljon ammatteja, se on hyvin suljettu järjestelmä.

Siitä oli vaikea päästä yli, jopa minä, jolla oli jo paljon kokemusta näistä vankiloista, ja juuri Monsantoissa lopetin heroiinin käytön, koska sinne ei voinut päästä huumeita, koska sinne ei voinut tulla ruokaa tai mitään ulkopuolista, ja siellä oli lasi, joka ei sallinut fyysistä kosketusta, mutta sanoin aina itselleni, että kaikesta pahasta, mitä minulle tapahtui, minulla oli jotain hyötyä, ja lopetin heroiinin käytön.

*** sulkeminen *** Pink

floyd - us and them " us

and them

Ja loppujen lopuksi olemme vain

tavallisia miehiä Minä ja sinä...

Jumala yksin tietää

Se ei ole sitä, mitä me valitsisimme tehdä eteenpäin hän huusi takaapäin ja eturivissä kuolivat

Ja kenraali istui, ja kartan viivat siirtyivät puolelta toiselle, mustana ja sinisenä.

Ja kuka tietää mikä on mikä ja kuka on kuka Ylös ja

alas

Ja loppujen lopuksi se on vain round 'n round etkö ole kuullut että se on sanojen taistelu julisteen kantaja huusi

Kuuntele poika, sanoi mies aseeseen

kanssa. Sinulle on tilaa sisällä...

"Tarkoitan, että ne eivät tapa sinua, joten jos annat niille nopean, lyhyen ja terävän iskun, ne eivät tee sitä enää uudestaan". Ymmärrätkö? Tarkoitan, että hän pääsi vähällä, koska minä olisin antanut hänelle turpiin - löin häntä vain kerran! Se oli vain ero

Mielipiteestä, mutta oikeasti... tarkoitan, että hyvät tavat eivät maksa mitään, vai mitä?"

Alas ja ulos

Siitä ei voi olla apua, että sitä on paljon noin With,

ilman että

Ja kuka kiistää, etteikö taisteluissa olisi kyse juuri

siitä? Pois tieltä

Kiireinen päivä

Minulla on asioita mielessäni teetä ja viipaletta varten "

Vanha mies kuoli

Copyright © pink Floyd

Fragments i

Suljettu ja alttiina jäisessä pohjoisessa vanha lakana odottaa rullattu valo palanut oranssin sävyjä peitto lämmitetty niin paljon kuin unohdettu sielu, joka vaatii ja sietää sähköistävä kylmää löysä, sitomaton fiktiivinen ja eksistentiaalinen muisti, ääni levittää lämpöä rytmi löysää aikaa tunkeutua itse ja tutkia ilman lämpöä lämmin jäähdytys maailma,

ilmapiiri ei ollut sama pallo rullaa nurkkaan kallistunut piste pinnan valtameren alla, sisätiloihin paahtavan magman viidakoon tutkimaan ja vaikuttamaan vaikuttavan vapaa-ajan ja ei ole muuta tapaa sanoa se ovat sanoja, kuumia sanoja tai hyvin kylmiä, kuten hyvin kylmä synkkä ruumis ikuisesti kylmä kuuma unelma keväästä ja laaksosta, joki ilman naurua silvottu toivo odottamassa tapaamista ja näyttämistä, mikä välttelee ja vihjaa luoda hitaasti ja näyttää, mitä vain kuvitellaan ilman etäisyyttä ja asianmukaisella yhtäläisyydellä problematisoidaan koko kysymys kuuma hyvin kuuma, jopa polttava ääni kitara, joka värisee jano kulttuurin, jossa sen hedelmät ovat syntyneet ja enemmän tai vähemmän ovela ilman perdition ratkaista tilanne nyt eksistentiaalisesti pysähtynyt, vaikuttaa sairastavuus sanoja, jotka välittävät kuuroutta hiljaisuuden, että kertoa huolta varovaisimmista, joka on herättää epäily sanomaton mutta tehokkaasti välitetty, tuntui ja kirjoitettu. Koko totuus on, että ei ole totuutta ajatuksen ja toiminnan välillä ja tapa löytää itsensä käyttäytymisen kautta, jotka tuottavat temppuja ja manöövereitä kuljettajalle itselleen, ja hän huomaa antautuneensa illuusion sanan ilman merkitystä, mutta sanotaan järjen kanssa, se on uskomatonta, mutta jokaisessa muodossa on taustalla teko puhdas epäonni epäsuotuisa nähdä kasvava ja tietää, mitä tehdä tilanne, josta puuttuu jonkinlainen merkitys kuvauksen itse, visio tai järki, me usein sanomme mitä emme ajattele ja näe, että on osata tehdä ja oppia toisilta ja merkkejä yhtä tai samanlainen tai muodossa lisäys tässä on esimerkki tehtävästä mitään abstraktia mielessä epärealistinen muoto oli itse asiassa yhtenäinen totalistinen kuin pirstaleinen mutta yhtenäinen luonne maailman, joka on samanlainen ja koska meillä on aina samankaltaisuus mutta ei sen tasa-arvo voi olla olemassa

syvä järki ja menetetty sen vieraantumisen, tässä on merkki tapa olla ja tunne lämpöä, joka tulee samasta sen sisustus voisi olla samanlainen kuin maalari muodon runko niin suora kuin arkkitehti, absoluuttinen ei lopullinen syy, että suhteellinen tahansa alistaminen tai kumoaminen mielikuvituksellinen yksinkertaisen todellisuuden, jossa tuli ulos luonnollisuutta viisauden ja terävyys ilman merkitystä, kuljettaa tulevaisuudessa, että kaikki on puhdasta, kuin todellisuus kova menneisyys tiedostamatta ja huomattavasti harjoittaa sen raivoisuutta kokemus sana, joka aina kuvittelee autio kuva tässä on hetki vangiksi huomion aseistettu sirpaleet tässä on liittyminen tietoinen nykyhetkeen tunkeutuu minulle on kirjoittaa, kaikkivoipa ei ole selkeä niin suora kuin linjat horisonttiin, jossa aurinko laskee ja piiloutuu uppoutunut ja unessa hän näki itsensä kukistui, mutta ei koskaan pahoittanut, koska se olisi syntynyt uudelleen ja olisi kirkkain, koska se oli ainoa, aurinko pitää kokemuksemme kirkas ja energisesti asettaa liikkeelle, jossa kaikki yksityiskohdat on kuvattu pienimpäänkin herkkyyks vain tapahtua ja muistaa jokaisen sanan sen merkitys ja pidetään hiljaisuudessa hänen kärsivällisyytensä, tumma oivallus, ei ennustettu, mutta vähennetty tahansa ei-rationaalinen vaisto, olento, joka tunkeutuu minuun ei ole itse se rakentaa itseään ja ylläpitää pilarit kuin Akilles, aina nykyinen kuvitteellinen maailma, joka esittelee itsensä meille, ilman että kukaan on tarkkaavainen nämä vakoojat itse ovat minun ylistää kuuluisuus, karu todellisuus, vain lämmittää veturin moottorit, jossa teemme tämän hyvin hullu ja syvä matka, jossa tunneli, ei voi nähdä uudelleen niin sisätilojen sen pimeä kanssa uloskäyntiä, että kuva ja valoisa loppu, odottamassa vain loppua

mikä motivoi ja ajaa meitä ja rikkoutumaton voima jotain kiehtovaa kuin mitään luotettavaa, vaikea tietää ja koskaan oppia se oli verkko, joka rikkoo kuitenkin muodostaa verkon uudelleen, se oli vastustuskykyinen ja ikään kuin onnettomuus kerronta, oli syvä laukaus, joka tappoi hänet nuorena, taustalla viha, mutta ei koskaan välinpitämätön kenellekään tai hänen mielensä tai ihmisiä, näin älykkäällä tavalla hän sanoi kaikille ihmisille, että olemme kaikki meidän summa, ja että enemmän erilaisia ja samankaltaisia ihmisiä yhtäläinen tulla, hänen alkuperäinen luonne, itse asiassa on nukke tahansa teko ja pala, joka edustaa, menetetty matka tilassa kirjaimet taiteen luominen tilaa omaan kuolemaan tahansa päätepiste, huipentuma ei koskaan ollut loppu, kuolema meille ei koskaan tapahdu vain tapahtuu niille, jotka tuntevat meidät ja kun me kuolemme emme koskaan tiedä se oli sana, joka ei ollut loppua, mutta yksinkertainen ja nerokas hieman hankala kuin kettu, joka haluaa ruokkia mittaamaton nälkä, mitä on oppia, ja aina haluaa enemmän tietää, siinä piilee lähde pitkäikäisyys, koskaan tietää, mitä ei tapahdu, ja vielä vartioitu menneisyys oli kiipeilijä ja muutti uskoa hänen vuorensa, ja rajat ovat vain alku jyrkänteen nuoruuden asenne, ylittää kaikki korkeus ja kun laskeudumme ja nähdä, kuinka paljon olemme jo saavuttaneet valloitus vain tietää, hieman enemmän olla ja koskaan halua menettää ja me kaikki onnistumme lentää mihin tahansa pisteeseen, jossa emme koskaan putoa, koska opimme lentämään ja kuvitella kaiken, mutta kaikki on sanoja fragmentteja, ideoita, ja ajatuksia. Syvät vedet niin syvä taiteen illuusion vihjailee teema ilman varmuutta meri ilmaa syntyy ja kuin taikaiskusta keveyttä energiaa ja tunteellinen liottaa ja hellä hieman enemmän lisäys tulee yhdestä hetkestä erehtymätön ja koskaan voittamaton, koska se on

Hänen voittonsa oli aina hänen tappionsa, ja mitä muuta hän voisi oppia vain olemalla häviäjä jälleen yhdessä taistelussa, jossa hän ei sano mitään ja tuntee sen limaisen maun, jolle hän antoi voiton, sillä meille riittää, että opimme ja osaamme elää kaiken sen kanssa, joka hylkää meidät.

Katkelmia ii

Syöksynyt, uponnut, kaukana portaikko narisevat metalliaskelmat siivousrätti, ämpäri lattialla, marmoriruudut, seinillä liitetty neljään, tippa-pisara putoaa ja syvyyksissä, kevyesti, joku ravistelee lattian mattapintaista valoa, avuttomana, yksittäinen tukkeutuminen pinnan valonsäde varjoilmiö, heijastuu lasissa kasvot, katse särkyvä, yksittäinen sukellus, haaksirikkoutunut, esiin nousee poiju joka pelastaa minut tukehtumiselta, hullu, pakeneva ja eksynyt tähtien ja tyhjyyden välissä kuilun hyveen hyve asenteessa, kärsimyksen ja olemisen täyteydessä, ennen kuin pelästyn, sitten päästän irti pianon laskeutuvalla tiellä lentäen asfaltin yli piano oli maassa ja sitten soi ensimmäinen ääni ensimmäinen kuva ääni ääni syvän kaiku tyhjiys evä joka ui vedessä, lopulta hyppään, täysipainoinen mo liikkeen ja kaiken mikä puhaltaa ja vetää, illuusioon haalistunut, se oli erilainen, hetkeksi syvyyden valtameressä, nestemäinen ja suolainen kynän kirjoitus ilman väriä, se oli näyttelijä esitys huipentuu juhliin lahja joka tekee minut onnelliseksi pyjama sängyllä, sänky läikkyi kuohuvana ja erilaisena, se oli kuva ilman maisemaa, kaikki sisäänhengityksestä, havaintomuutoksesta, ja transmutaatio oli ilmeinen, ei kyyneleitä, ei viivoja, ei normeja, ilman jotain puuttuu kaikki ei-mitään, tarina, joka ei kasva ei näy, tuskin kertoo itsestään ja olemme sidottuja, totuus, ketjuja ja riippulukkoja kaikkialla

ritsanheitin, maali ja yksi on tainnutettu kuin nuoli ilman ulottuvuutta, silmukka solmussa vuodatettu kirjoitus, pidätyskyvytön, epäselvä kirjoitus, jota ei koskaan pyyhitä pois, kaikki, mitä yksi näki halunnut ja joka on aina halunnut saada, ja syvällä sisimmässään olisi vain olento, joka leikkaa ja laminoi karkeaa partaa, yksi viikset, yksi hius, yksi ja vielä yksi jokaisesta kasvoista, kosketus, jokaisesta maksukyvyttömyydestä sen synti, ajattomuudesta nykyisyyteen ja katso se on yhteensä yksi ja vain kangas ämpäriinsä, pisara meressä, sidottu lanka ja rikottu ja revitty kirjoitus, kulkee vain tekstejä paperille loistava yö tehty hetkestä säteilevä ja lämmin aurinko, valaiseva laatta ja peili nähdä eri, sitten valon illuusio, pisara, joka putosi maahan ja kaikki ilman ei, sitten se tulisi esiin pintaan lukeminen hellyyden, jossa vaimennettu kangas sukelluksen ulottuu järki ja kaikki tulee kysymykseen, kirkkaus intensiteetti aistimuksen tilanne tulee ilmeiseksi, että sen jälkeen kun profanoitu ja kahlittu se vapautuu tahdosta tai merkkiavoin ikkuna suljetussa verhossa näkee oman näyttämönsä teatterin lankku, hengenpelastaja, katso onni, pelastettu, sitten hiekalle venytetty, näin maata ja elin, siitä sukelluksen hetki, kaikki ylpeys hehkuu ja laskeudumme maailman pohjalle, yksinkertaisen laulun näkemisestä, käännä se tyydytykseksi, yhtäkkiä isku, näky, me kaikki elimme todellisuutta yksi muiden joukossa aavistus jotain, joka tapahtuisi ja seuraisi kouristus vapautunut ja herännyt olento, joka tuntee ja lyyrinen sonetti koskaan täydellinen riimi irrotettu, juoksi yhden lauseen, että vaiheessa, niin missä menisimme lähtemättä ja missä olimme tulematta, linjassa salaperäinen katoaminen pölyä liassa piste totuuden illuusio kaikki mielikuvitus sitten räjähtää komeetta, ja tällä planeetalla elää

se ei ole aina paskapuhetta, epäilyttävällä pohjalla juoni oli asetettu, suunnitelma ei keskeydy sitten kuulen imeytynyt ääni, ja ulvonta sanoitusten on susi historian, täydellisyydestä tuhoon sisältyi raketti tähti meren rannalla niin outoa, mitä oli jo sanottu ja alan mennä alas tikkaita aukko tyhjyyden yhden askeleen pudotus, sitten metallikaide oli automaattinen ja vain jalka joessa, paljain jaloin ja kylmä, kaikki, mikä ei näytä on olla kaikki katoaa ja haalistuu. Kaikki universaali on sellaista ja sellaista, sitten vain kieli, suussa joka on avattu suudelman janoisen nautinnon avaamana katsot tuota suudelmaa ja himoa, katseesi puraisu kun matkalla venettäsi pysähdyn sivuun ja näkeminen totuuden kanssa asia, joka ei ole epätodellinen vaan mielikuvitus, sirosta nenästäsi lämmin tuntemus, ja lentää ja valloittaa Pluton, sydämen kanssa kivi lammessa elämä erottaa muotokuva ei aina kuvattu katso hulluus oli menossa on mielenterveys meni pisteeseen, jossa kaikki luotu ja löysä suudelma odottaa sitoa, voimalla vain olemassaolon, vakaumuksella, aina sidottu sydämeesi tahto pumpata ja virrasta kuvitellaan virta, jossa laatikko oli neljä seinää ja katse hehkulangan ilman syytä odottamassa syttymistä voima, joka ei pelkää, ei voita eikä häviää, se on tahto luoda ja epämääräisestä merestä siveltimellä maalata koko aakkoset jokaisella värillä, sen tavulla ja voimalla, huipentuu tahtoon mennä ja mennä ja päästää itsensä menemään ennen kaikkea rakentaa linna kivessä vesiputouksen alla ja joki virrassa kantaa kaiken eteenpäin, ennen kaikkea minulla oli jotain mielessä, hyvin erilainen kuin sama ja yksinkertainen tarina matkasta, äänen virtuoosin siitä, mitä ei nähdä, mutta levitetään, joten kiipesin vielä askeleen vielä tikkaat käveli takaperin etukäteen askeleen ja leijua ja vain yksi yritys kiivetä jokainen askelma sen luja ja vakuuttunut ilmaa kuvitella pianon, joka hajosi vuonna

lattialla terva se oli vain avain, ja se ei ollut dodo eikä ré se oli uskoa uskoa aina divulging olemisen ja saada vain yksi hajustettu hetki kuuma maisema kiiltävässä meressä näen sinut rakastava, minun sukellus, olit minun poiju haaksirikossa veneeni pesty rätti, joka puhdistaa piano asennettu olohuoneessa, jossa kukaan ei halunnut olla, ja halusin vain oli tulla sinne sitten ovi se oli poistuminen kaiken, joka kuvitella eikä koskaan syventää, se oli halu saada sinut solmio sydämen ja parisi, se kaikki pumppu ja sitten turbulentti, se on vähemmän järkevää ja pommitusten teko se oli jo tapahtuma sodan rauhan kaikki yhdistyi useita mielessä lähteä mennä ja laajentaa mitä tuli takaisin ja sitten lintu, joka laulaa ja lumoa vasta tänään oppinut sen musiikin kirjaimissa, kaikki tilattu ilman koordinoitua tehtävä oli tuoda ja lopulta pelätä ei usko ja lopulta ei palaa tämän matkan kaikki kurssi oli jo syvyys pudota kattoon, ikkuna auki ja kylmä, pimeässä teko tosiasia, ei koskaan tapahtunut, mutta raportoitu ja oletettavasti keksitty ajatella, että syntyminen oli vain päästää höyryjä, että vesi oli vain jano suudelmaasi halu vain koskettaa sinua ja piano oli osa suunnitelmaa koskettaa sinua nuotti, joka valloittaa sinut terävä tunne terä ilman leikkausta oli vahva kirjoitus, joka ei iske jo tuntui solmio yössä ilman tähtiä matka tulevaisuuteen, joka ei saavu, nykyisyys erilainen kuin menneisyys ja se oli isku, se oli vain tarina, joka häpäisi kaiken ja lopulta jätti mitä tuli pluto kirjoittaa vain rakkautta yhden sydämen kahden seinän välissä mahdotonta hypätä, jossa aita siirtyi mitään pois, avoimessa ympyrässä, suorakulmainen neliö, joka solmu, että tiukkuus, ravistamalla pölyä ja nähdä pianon vain soittaa sinun tehdä ja pimeässä huoneessa kuvan

valokuvattu, filmi rulla, pieniä kuvia, sävyjä fragmentteja näen, että se olet sinä heijastuu pala, jossa kaikki tulee yhteen, koska haluan sinut, heijastuu minun kuvani, vain sinä olet kehys peilin.

Tavallinen

Miten päästä pois tästä tuskasta, joka upottaa ja terävöittää kärsimystä yhdestä ja ainutlaatuisesta kivusta. Vilkaistu riitti ilman tappaa, problematisoida ja jokainen pisara kyynel on löydetty sydämen syöksyi ja profanoitu, sitten virta syntyy, joka tekee minut hulluksi ja kahlitsee ranteeni ja kaikki impulssi tuomitaan sairas ja kireä sielu tämä pöly, joka ravistelee meitä puhkeaa aistien läpi ja enemmän kuin fyysisesti kaikkialla läsnä oleva sielun höyryn tämä turbulenti juuret vieraantumisen löytyy yhdestä labyrintti, minua vedit virta upotti apatiaa yhden päivän lisää, murskasi virta, joka puristaa minua, löysää lähes kiireellinen hetki, jokainen odottaa allegoriaa elävä, kuljetetaan bukolisia hetkiä.

Soihtu palaa, se räjähtää, tässä on hehku ja se sytyttää liekin, joka sinun vuoksesi polttaa sydänparkaani, irti olevaa hevosta, joka odottaa kesytettäväksi Nautin kaikesta, mitä tunnen, sillä tunnen sinut niin kuin tunnen sinut, siinä äärettömässä ajassa, joka risteää ympäröivän menneisyyden kanssa, ja joka leimaa jokaisen elettävän elämän.

Meidän jälleennäkemisemme sykkii maagisesti vain katsomalla sinua ja näkemällä äidilliset kasvosi, hellyyden ja hellyyden tunne vain nostaa kaiken katkeruuteni, minun tarvitsee vain elää ja aina nähdä sinut kuolemaani asti, huulten kuuma liike aistillisuuteen, läpinäkyvä onni kuin tuntuva syli, joka odottaa elämistä, vahva liitto ennen kaikkea yli sen, että haluan sinua,

toivon, että olisit yhtä onnellinen kuin pieni lapsi kylvetty, hoidettu ja vahvistettu juuri ystävyys on rakkauden jalointa anna sydämeni sykkiä rytmiisi.

Isä oli suru oli isä maaginen hetki suurimman oppimisen aina toivon suurimman rakkauden ottaa lapsi rakkaus suurempi vain äidin rakkaus lapsen on jättiläinen aina tarkkaavainen ja älykäs isä ja poika poikani räjäyttää minut ilon tunne, tunne, kiintymys, rakkaus ja kiintymys, on voima, joka viittaa meitä ikuinen ilo, halu kiintymys, jakaminen, oppitunti ja asianmukainen opetus molempien pursuaa onnea, johon joka yksi meistä pyrkii ollessa ikuisesti nuorena oppipoikana noviisi isä. Halusin kertoa sinulle, kuinka paljon rakastan sinua, kuinka tunnen sinua, kuinka joka hetki ahdistuksen kysymyksen ja vain vähän enemmän, koska kiehtoo minua. Sinun loistokkuutesi tulee aina olemaan minulle ekstaasin kuva kehyksessä, johon me molemmat mahdumme, mutta sinä olet aina kaunein. Kaukana tulit yksinkertaisesta syntymästä ajatella vain täyttää sinut, miten rikastutat minua, olet hulluus todellinen hellyys

Tear

Jonain päivänä, jos minulla olisi kyynel, laittaisin sen kasvoillesi, jotta et enää koskaan itkisi.

Unelma Halusin sukeltaa intensiivisesti, heräsin keskellä merta unen, joka kestää vuosia, unissakävelevä uneksija, yön sielu, joka hämärässä varjo tunkeutuu ja herättää puhtaan ja raa'an illuusion pimeyden, ikuisimman heräämisen ja näkemään, mitä hänen syvä uni on eräänä päivänä - herätä ja uskoa myytti unelmoimisesta aina saapua ja saavuttaa vain yksi pala, olla ääretön viiva jälkesi kanssa....

Pari

Halusin suudelman rauhallisen unen joka turruttaa meidät ja me kaipaamme sitä eniten ehkä et halua tietää suloisuutta joka on sinussa ja jossa sanot pehmeät sanat jotka virkistävät meitä sydämenlyönnin sydämentykytystä joka kuvittelee teidät tiukasti, toisiinsa kietoutuneina ja koskaan irti Olen virta suonissasi jota sydämesi pumpkaa Olen ilman henkäys keveydellä ja selkeydellä rytmikkäästi ei koskaan kärsivänä tai huonosti lyöväenä Olen kuin sade vedessä ja kivi hiekassa Olen sinun, se joka ei päästä irti ja joka heti maistaa sinua maistamatta sinua katso olen sukka joka etsii kumppaniaan saappas joka syöksyy irti odottamaan sitomista ja sitomista jota en koskaan avaa koska olet kenkä kumppanini jota rakastan rakastaakseni.

Life

Ikuisessa pitämisessä se asettaa itsensä sinne ja sitten ei ole mitään keinoa kohdata sitä, kiertää sitä tai manipuloida sitä, se on toisinajattelijan kauhu, joka poreilee ja kulminoituu luomisen mielen yhden pisteen halvaantumiseen, mielikuvitukseen tai vain maalata kukoistava viiva vihreän sävyn ja tarttua elämään tuossa sävyssä elämisen ja kukoistamisen sävyyn, tässä on merkintä, jonka olet aina halunnut huomauttaa, elä intensiivisesti.

Amar

Katsokaa, hän löytää nopeasti itsensä uudelleen, halusta valloitetuun hän menee ja törmää suolaisen ja kylvetyn meren kallioihin, syventyy ja uppoutuu, ja sitten hän nousee esiin.

Kylmä, joka tulee hiljaisen ja abstraktin uinnin kautta, näki minut osallisena lähdeveteen, ja lännestä tuli

kulkua toiselle puolelle mikään ei ole vaikeaa, älä vain koskaan astu samalla askeleella ja siirry eteenpäin anna sydämesi soittaa musiikkia, joka kutsuu sinua tuuli, meri ja maa valloittaa vain rakkautta.

Seinä

Jos se tapahtuisi, en tietäisi, että se puhaltaa kylmää, levotonta mieltä, jäätynyttä, häpäistyä, myytyä ja sielua, tuota puhdasta sentimentaalisuuden asetta ilman polkua, sidottuna ruumiiseen, joka hallusinoi ja jatkaa matkaansa saapumatta koskaan, koska sielu ei petä, kiinnostus yliveraistuu, mutta se on puhdas, joten se paljastaa itsensä näkyvästi suljetussa piirissä, puoliksi auki niin, että alistamalla illuusio ja tulevat äärettömyydestä ukkonen nousee ja kaikki pysähtyy hetkellä valovoima vaikutus, mutta sairaus hengen ne tarpeet kehon ja että tietoisesti syöksyy meidät kuiluun oman olemuksemme ja leijuu, pysyy ja kuin lisäke, joka häiritsee sielun tiloja ja hengen sairaus on kasvaimessa synnyttämässä kipua ja ikään kuin välinpitämättömänä vaikutus ja vaikutus niihin, jotka ovat metrejä ja kävely on sielun kohtaaminen, henki ruumiin ryhmitelty elävässä, jossa kaikki horjuttaa tekijöitä tai koska ruumis ei enää kestä iän haavoja tai sairauksia vaivoja ja sitten tämä henki itsemme ja itsekkyytemme tulevat tahtomme vaan häiritsee sielua ja tämä maksimissaan eksponentti ajattelun toimii henki turmeltunut ja tunkeutunut puhdas, kova vahva kuin seinä kykenemätön aloittamaan.

Ajattele

Mielikuvituksen neste kaadettuna, kiehtovuuden vuoto, uppoutunut ja syvä hulluus, jota hän kantaa ystävällisesti harmonian säteiden ja ruumiin kautta...

taikuuden tunkeutuu ja tunkeutuu ulkonäkömaailman tietoiseen alitajuntaan, katso, että elävästä tulee puhtaan hengityksen kauneus ja äärettömästä tulee näkyvä raja, ja se laajenee sanojen, tunteiden ja toiminnan välille muuttamatta ajatteluasi, provosoi ajattelua ja kuvittele aina, että olet, ajattelet ja toimit, jotta se muuttuisi.

Ystävyys

Hämärässä hämärässä nähdä kaiken tapahtuvan suojassa kaukana kuvitteellinen vihollinen, taistelu menisi läpi aselepo, mielenrauhan, palaamassa rauhallisuuteen, yö oli laskeva, ja aloin tuntea, että kosketus, joka tuntuu pehmeällä iholla tahdon ja energian ystävyys ilman ikää puhdas ele kiintymys vahvempi kuin intohimo tai rakkautta ja mitä pesä vain kosketus peukalon ja vain kuvitella, mitä tuntui ja kulki nykyisen kaiken energian.

Opi

Hämmästynyt, kiehtonut ja läikkynyt liemi, itse asiassa todella hukkaa tai loukkaantunut, mutta istuu, tilassa hälytys, ilman vähimmäistunnetta minimalismi, katso, se pyörii läpi koko kaupungin, sitten hämmentynyt tai väärinymmärretty, en tiedä, jos se oli päätetty, mutta kaikki on järkevää meille yksinkertainen ilo kirjoittaa sinulle pyytämättä pyyntöä, kun se tapahtuu kaikki mitä tunsit ja näit jää ja katoaa, kuitenkin vain katsoa, lukea ja kirjoittaa tulkita, omaksua kuljettaa ja opettaa ja oppia, täällä hengitys kasvaa tuulen voimalla, ja sitten katoaa, lentää 7 merta, laittaa alas mitä sanottiin sanottiin, täällä olin sukeltaa, mennä syvemmälle, kaikki ystävä ystävä, että jakamaton ystävä ja vielä ei näkyvissä oli hälytys, yksi

ajatus lahjakkuudesta, joka lentää, juoksee, vaeltaa ja kuvittelee siellä ja ei ole siellä, mutta aina todistamassa, palaa syntymään, mitä kaikki ajattelevat vain jonain päivänä, koska tänään, nyt on tulevaisuus ja kova kirjoitus yksinkertaisen puffin nauttimisesta ja ennen kaikkea luomisesta ja kuvittelemisesta ja uudelleenluomisesta ja paluusta paikalleen, josta se ei koskaan lähtenyt, mutta tuolla, olen jo katsomassa kelloa, täsmällisesti läsnä ja tosiasiat todistaa, ovat katseli ja alkuperäisen tunteen, nautinnon, joka tulee putoaminen ja pimeneminen niin normaali niin banaali, vain ja yksinkertaisesti aamunkoitto ja herääminen sekä pimeneminen ja yön valaiseminen maagisesti ja käytännöllisesti se oli leijuva ja soutava veneessä, jolla oli pohjoinen, jyrkkä ja hohtava kurssi se oli hän, tuo yksi ainoa piste, paluu ja meri niin vaikea kuvitella se oli valtava ja valtava raivo valtameren, jota kohti mennään salamatkalle ilman tervetulleeksi toivottamista se oli neliö pallo kolmio käänteinen pyramidina sarkofagi hengen sielun läpikäymättömän sielun sarkofagi kuin unohdettu elävä, tapahtuu paikasta kuva lehdestä, joka ei kuivu, sen kastelu kynä ja kirjoitus planeettamme jokainen antenni, satelliitti tai yksinkertainen lanka, joka pitää yhteyttä toiseen planeettaan ja me matkustamme kuin puut, joihin syntyy oksia ja puutarhurin kukat, jotka loistavat koko päivän ovat kuin loistavat kuunvalossa oli tapahtumassa ja sitten vielä yksi hyppy vielä yksi hyppy nähdä lapsen syntyvän ja ennen kaikkea nähdä hänen kasvavan ja oppivan ja käsittävän kaiken, mitä hän havaitsee ja muuntaa tekoja, jotka lapsen kielellä ovat pehmeä iho lasten ylivoimaisuudessa vanhempiin nähden ja asianmukaisen opetuksen kaksinkertaisen yhteisymmärryksen havainnoivan oppimisen ja oppimisen ja tietämisen kuin kaksoiset, joilla on pari, jossa oppiminen on molemminpuolista hyvin paljon minun ja sinun haastan sinut, me tulemme kasvamaan ja

aina oppimassa tuntemaan ja paljon elämään.

Tunnen kärsimystä, joka estää minua näkemästä Haluaisin olla todellinen kanssa käyttäytyminen aina uskollinen, mutta kuten surullinen pelle olen väärä hymy, ilo sisustus ei tottele ulkoinen Tunnen kelluva, joka saa minut jättämään normaali paikka olisi matkustaa ja pysyä pisteessä, jossa yksi on kaukana omasta näköpiiristä Tunnen abysmal leveä askel, epäluonnollinen ilmiö, mutta kuin villieläin se tuntee raivokkuus ja nopeudella, se vetää, kuristaa ja tappaa ikään kuin synnynnäinen voima olisi ennalta määrännyt sen epäonnistumaan hetkessä ja etukäteen ja matkalla ilman jälkiä jää kuva vastenmielisestä, vihamielisestä ja todella synnillisestä katso valaa taivaalla ajan lämpötilassa, raikas, iloinen ja seesteinen kehäkukka tulee ja sanoo pysähdy kukkivat ja kasvavat, tuo väkivaltainen sysäys on vain huono hetki kaikki raivokkuus kulminoituu ja täydellistyy äkkiä anna minkään tai melkein minkään häiritä sinua ja puhtain sysäys käskee sinua tekemään melua ilmassa ja laittaa sinut ajattelemaan voitain kaiken pelkäämättä, oppimatta koskaan elämään ansan kanssa tämä viha, joka sinulla on, ei ole sinun, inhimillisessä itsessäsi näet, että hyvät teot tekevät sinusta tähden maan päällä verhon laskiessa pyydän sinua soittamaan pianoa, sillä minulla on suunnitelma lähdemme lähdemme, kun saavut, älä koskaan estä sinua saavuttamasta itseäsi ja lennä tasaisesti ja yli myrskyinen pilvi on monitekijäinen tila, joka saa meidät repimään sadetta hellyistä ja kosteista maanpäällisistä kasvoista seesteinen lukeminen näyttää olevan arvelu arkkitehtuuria ilman insinööriyötä sen vallassa, viittaa fantastinen, saavuttamaton realistinen, koska meillä on kaikki voimat uskomme, varsinkin siellä oli tumma ympäröivä lasi mutta savuisia sävyjä täysin läpinäkyvä arvot ovat kuin kukkia täytyy kastella niitä jatkuvasti ja mikä on siemen kasvaa mielessä olla erilainen kuin yhtä suuri kuin

että meillä kaikilla on vaistoja ja raivokkuutta ihmisen sielu ulkopuolella asianmukainen taikajuoma on huima tunneli, johon näkee sisäänkäynnin valoa ja jonka loppu on suistuminen pohjaton kuoppa kaikki meillä on puhdasta käsittää ja toteuttaa.

Katsokaa, kukaan ei tule voittamaan maailmassanne, tunneli on kulkuväylä, elä sisäänkäynnin valossa ja valaise tietäsi, koska se, mitä meillä on, on elämän linja, ja sitä on johdettava.

Syvä rakkaus kärsi rakkaus koettiin myös unohdettiin syvällä sisimmässä puoliksi kadotettiin katuttiin ja elettiin.

Maski elävät lopussa kuin lopussa ja kaikki viimeistellä, katso, että varmasti, mitään niin varma kuin se, joka ei ole mitään epävarmaa plus pieni ja jatkuva viiva rajan, joka ei anna meidän ennakoida ääretön, Siksi kuten linjat meillä on kaksi pistettä nouseva ja ainoa äärettömästi vain kasvot kuoleman hitaasti saapuu kuin henkäys kaikki, joka tuntui, päättyi, koska ei koskaan nähnyt muita kasvoja, mutta loppu naamio tenebrous.

Matkamuisto

Sinun vuoksesi kärsin sinun vuoksesi tunsin kanssasi rakastin sinun vuoksesi elin sinun vuoksesi en koskaan rakastanut toista suutelin sinua näin sinut tulin rakkauteen jonka tulen aina muistamaan en tuntenut koskaan niin paljon kärsimystä en mitään muuta halusin kuolla sinun vuoksesi minun kauttani sinun vuoksesi kirjoitin niin paljon kärsin enkä koskaan kuollut ja sinun vuoksesi en koskaan menettänyt tunsin vain.

Rakastaja tietyssä hetkessä tuntui kaukaiselta vain yhden päivän päässä jonkun jo rakastajan rakkaudesta.

Heijastukset

Odottaa jotain syntyä peilissä on minä ja minun heijastus kuinka hyvä on heijastaa vain ja ei vain oman kuvan myös tämä yksinkertainen heijastus ilman peiliä lähetettiin.

Kirkas yö pimeässä yössä, joka on yhtä kirkas kuin aamunkoitto, jossa viehätysvoimasi lauluista tulee kuin lentävän linnun todellinen vihellys ja kaikki pyrkivät vapauteen .

Kirjoittaminen

Minä... ja suurin voimavara, jonka voin omistaa paperi ja vastustamaton kynä ennen kaikkea pyrin vain ajatukseen

Kuolema

Minä kuolin! Kyllä, se oli alku lopun alku volte-kohtaus ilman katkeruutta, mutta myös ilman hellyyttä se oli matka tehty ilman kuvaa, ja ilman rohkeutta vastakkain pienemmän ja suuremman oli aika lähteä tai jäädä tähän paikkaan, kuvitellen kaiken ja ei mitään ajoittain hän lähtisi, ja menisi äärimmäiseen, joka sanoo, että en pelkää, enkä vapise matka on paluu tuossa maailmassa upotettu syvällä kauneuden, että kaikki mitä minulla on, on kaikki ja kaikesta, en halua mitään, koska kun lähden otan mitään mitään, tämä on, mitä ajattelin.

Kuilu Olen jyrkänteellä, jossa kuilu on loppu.

Odotti ja käveli niin, toivoi ja halusi, hyppäsi, hyppäsi ja tupakoi, käveli menemättä määränpäähän. Ahdistus vaihtelee iän myötä, vaikka ihminen elää aina hyvin ahdistuneena odottaen jotakin, me haluamme aina jotakin, kaikki meissä tahtomattaankin sekaantuu siihen omana tahtonamme.

Portaat

Istuin alas, rinnastin sen, mutta tulos ei ollut lähelläkään sitä, mitä odotin, menin portaita alas hissillä, ja valon ja pimeyden ja tiukkuuden välillä se manööveröi itseään oman tahtonsa mukaan, niin että se nousi ylös ja tuli hitaasti alas, eikä koskaan pudonnut.

Päämaja

Kyynelestä, intuitiosta tai tuhosta, tuo ajatus on kaunis nielaisu jääkaapin kanttiinista ja tuodaan janoon ja kaikki on kylläistä ja upeaa olemassaoloa.

Ei halua loppua, loppu on, miten se tulee kuulen sanat yli Näin tämän kauhistuttavan voittajana jälleen kerran En halua mennä ja niin olen olemassa ja jää vajaaksi

Sun

Mitä oli tapahtumassa Tunsin aamunkoitteessa hellä suru, joka tuli illan myötä Elin, heräsin henkiin ja synnyin uudelleen Olen hän, voimakas aurinko.

Uudestisyntyä savuverhossa, katso, hän syntyy siellä ilman tapahtuman pergamenttia, katso, se oli hetkellistä ja laatta siirtyy pois ja riittää vain elää vielä yksi elämä, sillä kuva on yksinkertainen, katso jokainen hetki kuvassasi ja synny uudelleen.

Katsomalla hajuvettä, haju hulluuden, hulluuden kidutus ajatuksen kaikki irrallaan ilman sukulaista, orpo sydän, tuska yhden rakkauden niin monelle muulle, joka satuttaa katse ja tappaa halu ja kaipaus huipentuvat vain yhden hetken, yhden hetken tulevat tuosta ajatuksestasi, me kaikki luultavasti olemassa ei vain hyveellisenä kuvana vaan ulkonäön tai tilan funktiona mieli ei kuole hetkellä kaikki

fyysinen olemassaolo ja yhtäkkiä kaikki sammuu, tai se voi huipentua.

Elämä kuolemalla

Elämisen tai kuoleamisen välillä? Anteeksi, onko se valinta? Ilmeisesti, kuka ei ole tappanut itseään? Olemme kaikki lakanneet elämästä hetkeksi. Me kaikki poikkeuksetta ajattelempa, että kuolemme ja sitten elämme, se on naurettavan ristiriitaista.

Leaver

Rakas ystävä ... Kirjoitan liian kauas... olit poissa... pieni ystäväni... tänä yönä sieluni... itkee sinua! Anna sydämelleni mahdollisuus...anna anteeksi ystäväni...vapauteni...kadonnut taivaassa...anna anteeksi... Sinut vietiin...paluu on ilo...niin hiljaista.... Hiljaisuus, puolimatka, joka oli kuollut...anteeksi...viimeinen sana...

Keskeytetty

Jos sieluni haihtuisi minusta, jäljelle jäisi vain salaisia, mielikuvitukselle vieraita raunioita. Syntyneestä kumouksellisuudesta leijuu vielä yhden, tietyn hetken joutilaisuus.

Olla

Ääni, suuydin, pehmeä kosketus, väri yksi unelma lumoa yhdessä hetkessä, ainutlaatuinen epätoivoinen ja innoittamana terävyys, ilman etäisyyttä, ilman rajaa leikkaus tukehtuminen, ylittää mielikuvituksellinen tässä maali-veri kuva, punoittava kipu ja tulehtunut mielessä, ei hallussaan arvoitus, mutta todellisuus, visio. Kun toiseen liitymme ja näemme, miten uskoa hyväksyvistä ja rohkaisevasta katseesta olemassaolo, väärennetty,

sisälläni

Muuntaja

Tasapaino of Voimat kimalteleva joka muuttaa
todellisuutta.

Hallitus sähkötaulu komennot . asemat e
kohteet yleisketjussa.

Auringonvalo

Sytytä suolisto

Maanpäällisen luonteen peiteaineet.

Valonlähteet putoavat kuin pisarat maahan tässä elämän ja
valon lähteessä.

Majakka

Se etsii lakkaamatta ja pyörivästi poikkeavuuden liikettä.

Sähköiskut

Hermot meluisa räpyttele kanssa sydämen
sähköiskut.

Sähkömagneettiset aallot

Aaltoilevat ajatukset kulkevat edestakaisin aaltojen kehällä.

Sähkövirta

Tämä virta kulkee kehoni läpi ja vie minut aaltopiiriin...

Sähköinen impulssi

Minä olen... järkyttynyt by impulssit jotka
kiertävät osoitteesta sähköisesti.

Totuuden valo

Totuus loistaa kirkkaasti, kun sen löytää

impulssi.

Blackout

Ole hiljaa. The äänet piinattu jonka valoisan olemisen tunteen.

Valokynttilä

Kipu syttyy

Sulaneen vahan kertyminen.

Sähköiset ovet

Ne avautuvat pehmeästi koskettamalla, mutta sulkeutuvat ilman aikaa avautua.

Moottorisahamoottoripyörät

Leikataan pimeän energian elinvoimaisilla vihan juurilla.

Electrocuted

Sähköisku valoisassa savussa, joka pyyhkii muistin.

Sähkömagneettinen turbulenssi

He keittävät osoitteessa mielissä
turbulentti ääretön sähkömagnetismi.

Sähköistävä säde

Miten yksi ray sähköistävä mikä halvaannuttaa a
energisen mielen.

Pahat valot

Jokainen on on a valo pirullinen valo
sähköistävä välähdyksistä.

Vilkkuva valo

Vilkkuvat valot vaivaavat minua

Keskeyttömän virran kulku.

Läpinäkymätön valo

Läpinäkymättömät valot valaisevat ihmeellisiä olentoja

pimeässä valossa. Sähköjohdot

Kehoni läpi kulkee sähköjohtoja, jotka värähtelevät

energiasta. 10. sähköpiiri

Nousen ylös ja siirryn kohti 10. sähköpiiriä, ja siellä on katkeamaton sähkökatko.

Sähköinen putoaminen

Pudonnut raitiovaunu osoitteessa the sanat
of ecstasia e aistimuksista.

Kevyt leikkaus

Leikkaavat ja valovoimaiset kaikuja,

Loistava valo tarttuu murtuvaan ääneen. Hohtava synkkyys

Relampeja hämärtää käveleviä olentoja silmien
suuntautumisella.

Fluoresenssi

Ne kukkivat ja putoavat kuin ukkonen joka suuntaan ja
kaikkiin suuntiin.

"hämärtäminen"

Salama lancinating blur o ilo toisten
aistimusten ja katseiden.

Hehkulamppu

Syvät kaaret risteävät sielussasi, jotka pitävät elektrodin -
dynaamiset, hehkuvat iskut.

Sähkötarvikkeet

Kuin sävy, joka korostaa minulle tunteiden ristiriitaisuuksia,
jotka vaativat vahvaa ja määrätietoista valoa.

Twilight poissaolo

Kietoudun pehmeästi olemukseni teräviin valoihin,
iloitsen pehmeästi salamoista.

Muistoja

Herään uppoutuneena valoisaan päivään, valmistaudun
tulemaan ulos pimeydestä ja jaan valon voimalla voimaa ja
energiaa koko tähtiyhteisölle.

Uhkaava valo

Ne uhkaavat niitä toipumisvaloja, jotka piinaavat meitä ja
antavat meidän ennakoida vaaroja.

Läsnäolovalo

Se valo, joka seuraa sinua bukolisiin hetkiin, mutta jota et
pysty kohtaamaan, pelottelee sinut salaisuuteen.

Punainen valo

Voimakas punainen valo ja hermoja salpaava kiihdytin.

Shock

Shokit zarpared ja saastuttavat mieliä ilman impulsseja
leviävät.

Yrityksen valo

Valistunut o joka ei jos antaa e eikä tuntea
valo seurasta.

Thunderbolts

Ukkonen narisee ja särisee janoisia nautinnon ääniä.

Voimakas valo

Voimakkaat valot tuomitsevat muukalaisten elämän äänien
opettamaksi...

Säteet

Miten säteet voimakas e lacerating että leikkaavat
mahdottomia solmuja.

Himmeä valo

Ne ovat peittäneet tietoisuuden, johon valonsäteet
tunkeutuvat.

Kirkas valo

Intensiivisesti valaiseva sumu valaiseva kosmisen mustan
valon sumu

Kuin syvä, läpätunkeva kosmos, joka rauhoittaa sielun
unohdusta.

Valon voima

Valon parantava voima valaisi järjen säikeet epätoivon
esinahkaan, olen sille kiitollinen. Tuo valo ohjasi minut kohti
jokapäiväisen elämän ekstaasin virtaa, valaisi minulle
epäterveen ja kohtuuttoman tulevaisuuden, sillä silloin kyllä
salamaniskut rysähtävät minuun ja leimahtavat kuin
dynamiitti riisuttuna hautajaismaisesta nautinnosta.

Sitten kyllä, hänen valonsa ja liikkeensä paransi minut, minä
paranin ja

tuli ulos tiukkuuden ja tarkkuuden kaloripitoisista sisuksista. Mutta en tiedä, valaiseeko tuo valo menneisyyttäni, koska pelkään, ettei siinä ole valoa, joka kuluttaa energiaa. Siksi on kaksi napaa, kaksi energian ääripäätä. Ja minuun osui positiivinen ja parantava eikä pimeä ja ahdistava. Tuo valo tulee tunteiden selkeydestä ja rationaalisuudesta välittömän ja impulsiivisen hämärän, ilman siirtymää ja läpinäkymättömien aistien, ei upotettujen tai naulattujen tunteiden hämärästä. Valo on voimakas, se on intensiivinen ja polttaa säteillään jokaisen, joka vastustaa sitä, liittyy valoon, aisteihin.

Energiaa ja impulsiivista voimaa ei enää ole, tarttukaa lahjakkuuteen, joka teillä on, ja pakottakaa se kuin sininen säde, joka leikkaa ja tuulettaa teidät elämättömistä tukahdutuksista ja pahansuovista ja tunkeutuvista ajatuksista, jotka uhkaavat meitä kuin varjot, joilla ei ole valoa ruokkimassa niitä. Niinpä haluan sanoa, että teissä on valoa ja teissä on ukkosia, myrskyjä, energioita ja valoa, pohjimmiltaan kirkasta valoa, ja puhtaasti kaikkein alkeellisimmassa muodossaan tuli, tuo tuli, joka risteyttää meidät ja ruokkii meitä ja joskus polttaa meitä, niin on elämä tehty ohimenevistä ja vastakkaisista valoista, jotka ovat vastakkain juuri sitä järkeä tai energian tunnetta vastaan, joka antaa meille voimaa ja elinvoimaa kestää sen haalistuneet iskut ja ilman voimaa, jotka syyttävät itseään ja löytävät syissä tekosyitä osallisuudelleen, valoa ei ole olemassa ilman energiaa, ja kaikella on energiaa, kaikella on valonsa ja liikkeensä ja virransa, tämä on itse olento, joka pelottelee meitä ja kohtaa meidät niin usein oudoilla syytöksillä, joita emme ymmärrä, koska ne eivät ole suuntaavia eivätkä uskalla törmätä toiseen energiaan, vaan pikemminkin yrittävät sammuttaa sen valon, mutta se on läsnä ja ikään kuin paljastaa itsensä, se tunkeutuu näköaistiin ja näyttää meille ajatuksen kirkkauden aikojen

hiljaisuuden kautta, ja ikään kuin hiljaisena se kovettaa mielipiteitä ja nauttii kunnianttomista kyvyttömyyksistä, joita muut välittävät kauttaan

negatiiviset tai positiiviset energiat. Mutta on tosiasia, että sinisen säteen valo pelottaa, mutta toivottaa tervetulleeksi tuohon energiaan ne, jotka haluavat kuljettaa itseään, ja tämä tapahtuu valon, välittömän, sekunnin, sekunnin murto-osan, hetken nopeudella, ja hetki on välitön, joten kuvassa ei ole leikkauksia eikä kaikkein naurettavinta käyttäytymistä, koska kaikilla on oikeus energiaan, riippumatta siitä, onko niillä positiivinen vai negatiivinen vaikutus. Toisaalta mustan faiskan repivä vaikutus tapahtuu herkkyyden neutraalissa napassa ja sitä kuljettaa mielihyvää ja valovoimaa janoavan elinvoimaisen energian hulluus, joten neuvon teitä käyttämään omaa energiaanne valon lyömiseen, ja se hämärtää tuhkan kaltaisen palavan hymyn, joka on vailla lämpöä, mutta kiihtyneenä raivokas. Toisesta kvadrantista meillä on sininen säde, jossa on häiriötön ajatus joulukuusen valoista ja stressistä, joka ajaa meidät hajamielisiksi. Sininen säde tuntee polkunsä, suunnan, orientaation ja sillä on arvostelukykyä kehystää energioita ja fotoneja, mahdollisia oikosulkuja, mutta elinvoimaisena ja impulsiivisena se kulkee aina valon nopeudella, ei valon vaan sinisen säteen nopeudella. Juuri tässä energian siirtymässä, joka kohtaa ei pursuavat vaan estävät pragmaattiset energiat, jotka estävät meitä kokemasta hetkellistä, ukkonen kuohuu ja vaikuttaa näkyvästi ääniaaltoon, joka tuottaa ylääänä, mutta ei niin voimakkaita nopeuksia. Suorana vastakkainasetteluna ja valovoimaisten ihmisten ahdistamana paksuuntuvat läpinäkymättömät valot, jotka vääristävät sitä, mikä on todellista ja näyttää epätodelliselta, mutta on olemassa myös kuvitteellisia valoja, mikä on mielikuvituksen valon voima.

Sininen säde

Raivostuneena sininen säde tunkeutuu olemukseeni, joka loistaa energialla, joka itää ennakkoluulojen ja suvaitsemattomuuden likaisissa huokosissa, jotka tämä

sininen säde saavuttaa.

Laservalo

Tämä laservalo on läpäisevää ja tunkeutuu näkymättömiin ja huomaamattomiinkin asioihin. Se on näkijän ja mestarin valo näkijälle itselleen vieraisissa oletuksissa ja risteyksissä. Huomaamaton ja viaton se aiheuttaa säteensä kautta ajatusten ja ennakko-oletusten imun myrkkyyneen itse myrkkyyneen ja sen vastalääkkeeseen.

Ullakkovalot

Tämä savu lävistää valon mielen, joka on verhoutunut muistojen ryysyihin, jotka ovat irtonaisina suunnan ja toiminnan päähän, toiminnan, jonka moottorit viilentävät hitaan ja massiivisen koordinoimattoman mielen kiihkeään ajatuksen echelonia. Tunkeutumalla hetken joutilaisuuteen se innostuu ja jakautuu aivojen ja kiihottavien valojen välille vaeltavien sähkövirtojen ärsykeinä. Se voimistuu ruumiin massassa ja levittää hypnoottista ja lamaannuttavaa valoa, kuin rimmaavien sanojen laukaisu ilman neksusta. Nämä parivalot astuvat mihin tahansa päähän, jossa on huipputekniikan eklektinen juuri. On niitä, joilla on pieniä apinoita, toiset vain ullakoita, toiset ullakkovaloja, jotka varjostavat pääsisäänkäyntiä, toivoisin, että voisin tunkeutua ullakoille muistojen, ajatusten, lyhyessä elämässä, joka on eletty ilman suuria syitä mutta muistojen kanssa. Muistoja, jotka valaisevat ullakkoa ikuisesti ja jotkut ovat aina auki tai kiinni arkuissa.

Salama

Se lämmittää ja pimenee ja muuttuu hiljaiseksi ja hiljaiseksi, mutta narisee ja ääni, kun se tapahtuu, on hengästyttävää ja ylivoimaista, joka tarttuu elämisen ja läsnäolon raivoon muiden valojen ja valaistusten tai jopa yksinkertaisen ohikiitävän, mutta silmiinpistävän pimeyden, huokausten ja

joka rikkoo kaikkein sähköisimmätkin hiljaisuudet. Se salama, joka sammuttaa tietoisuutesi merkitty päästöjen kaunopuheinen huokauksia ja että kiirehtivät toimintaa laiminlyömällä tunne mahdollisuus olla liikkumatta sillä hetkellä, kun toinen salama putosi tässä maailmassa. Valon tuhkat, nuo tuhkat, jotka merkitsevät teitä kiivaiden ja voimakkaiden rautojen kuumuudella vain yhdestä iskusta, saastuvat menneisyyden ja kaikkialla läsnä olevan tulevaisuuden valon tuhkista, joita ette unohda ja jotka kapinoivat teitä vastaan. Se katkaisee sinut hetken impulssista ja leviää hitaasti, itkuisesti ja pursuavasti kehottaen sinua hillitsemään itsesi, ja heittää sinut valon lammikkoon, joka hukkuu inkontinenssien sanojen muistoon ja vuodattaa valonjanonsa. Liekehtivät magneettisen ruumiin palavat tuhkat, jotka sihisevät ja vilkkuvat sydämässäsi, joka palaa halusta johonkin, miehekkääseen ja maskuliiniseen tai sitten feminiiniseen ja aistilliseen, tuo kaksoispersoonana loukkaa sinua kuin kaksoispersoonana, joka ei anna periksi toiselle eikä toiselle puolelle. Nämä valon tuhkat lämmittävät synkkää ja kevytmielistä, ja niiden lämmössä on sateiden suojaa, jotka ahmivat ja leviävät maanosiin ja ajattomaan avaruuteen.

Nautinnon valossa

Tuo valo, joka tunkeutuu meihin ja lahjoittaa meille ylellisiä oivalluksia ja johdattaa meidät lukemattomiin masentaviin nautintoihin ja istuvan nautinnon kemian aiheuttamaan ahdistukseen, mutta joka ei ole koteloitunut vaan painettu muiden ihmisten naiiveihin nautinnon kasvoihin, jotka valaisevat olemusta tai tunnetta tai emootiota. Tunne, joka tuntee ihmeellistä ja loistavaa nautintoa ja lievittää supistuksia, joita nautinnon liiallisuus, liiallisuus, joka ohjaa meidät uudelleen muihin aisteihin ja nautintoihin. Mitä tulee nautinnon valoon, se kehittää ja ruokkii paheita, jotka eivät ole

taantuu eikä värähtele ja törmää hulluihin hiuksiin kieltämisen ilon kanssa.

Hypnoottinen valo

Valon hypnoottisten kasvojen tuntemukset todistavat tunteita, jotka antavat meille mahdollisuuden ennakoida tämän valon riippuvuuden halun, joka johtaa meidät dynamiikkaan ja uskomaan, että valo on olemassa. Se vie meidät ilman luottoa ja ilman velkaa, pysähtyneinä kuin hypnoottinen elämä transsendenttisille olennoille, jotka ovat riippuvaisia hypnoottisen nautinnon lähteistä. Riippuvuudet, jotka raivoavat hiusten ja kulmakarvojen läpi, jotka on ladattu vaatimattomuudella ja joutilaisuudella. Transsendenttinen tämä valo, joka johtaa meidät uusiin haasteisiin, jotka ovat ajatukseltaan yhtäläisiä ja reaktioiltaan erilaisia, reaktiot näitä mittaamattomia ja puhtaita, jotka kohtaavat puhtaan halun saada valoa, sen voimalla, jota se ruokkii ja jota johdattavat irtokivet, jotka yhdistyvät kuin savi kuumennuksessa.

Kirkas valo

Intensiivisesti tämä valo jakautuu liikkeestä vieraantuneiden ruumiiden välille ja heilahtaa kahden helpon valonpolun välillä, mutta ilman sähkövirtaa se on omavarainen ja elää meitä ruokkivan ja kehittävän systeemisen hypnoosin katkeruudessa ja tyrmistyksessä. Mutta tietoisesti se on niin voimakas valo, että se sammuu ja välittää itsestään voimia, vaikka se sammuisi.

Psykedeelinen ukkonen

Psykedeeliset aineet kietoutuvat yhteen rohkean ukkosen melussa, joka tukee ja vahvistaa poikkeavuutta, joka johtuu siitä, että meidät peittää tämä psykedeelinen ukkonen. No, tässä tapauksessa, jos hävittäisimme koherentin valon ilman potensseja tai vaa'ankieliä, se olisi vain tekosyy mustan

ukkosen epänormaalille käyttäytymiselle, joka häkittää ja murisee...

oudoimmassa ja syvimässä mielessä järjen imeytymistä, koska se on sammutettu, narisee ja liikkuu ilman pienintäkään salaisuutta, ilmeisesti psykedeelisten valojen maailma, joka vaivaa niitä, jotka haluavat eksyä siinä tai nauttia ennakkoluuloisista horjuvista nautinnoista, joita sävyttävät pysähtyneet vinot värit, ilman luomisen tahtoa tai pelkkää nautintoa. Ajatuksen sirpaleiden hengessä, sirpaleisia ovat todellakin kaikki ne, jotka kuvittelevat toisenlaisen maailman, kaukana häiriöistä, jotka ärsyttävät meitä, kun raapaisemme silmäämme tai vain räpäytämme silmiämme. Tämä muusta liikkeestä vieraantunut liike hehkuttaa ja murskaa mieliä, jotka ovat kaukana ja unohtavat sen yksinkertaisen tosiasian, mitä on olla liikkeessä tai levottomuudessa. Ukkonen on psykedeelinen ja pelottaa henget pois ilman, että ne ilmenevät, koska niitä ei ole olemassa, se on huhujen ja tinkimättömyyden rinnakkaistodellisuus kuten mörkö, ja täällä kukaan ei ruoki outoja persoonallisuuksia ja tunnustelee olemassaoloa edeltävää olemassaoloa, vaikka sitä ei todellisuudessa ole olemassa. Näin ollen kaikella epätodellisella on ajaton historia, mutta sillä on, jotain, sillä on pelkoa, pelkoa, joka karkottaa meidät viiden ulottuvuuden horisonttiin, monikulmaiseen ja lineaariseen, mutta joka ei ole altis tai edes altis millekään jäljelle, jälki, joka edustaa transsendentin ja apoteoottisen ajattelun puoliskoja. Ideat eivät kukoista tai kasva abstraktin järjen säikeissä, vaan jo nähtyjen ja koristeltujen hahmojen impulsseissa, jäljittelyn ja hetkeen sopeutumisen liikkeissä, mutta kaikki tietoisesti ja minimaalisesti laskelmoidusti. Ilman laskelmia ukkonen on todellista ja arvaamatonta, joten se on niin aitoa spontaaniutta, että on absurdia ajatella mitään muuta psykedeelisen energian lähdeä. Entisaikojen päät narisevat ja jyrisevät, ja te olette jo haalistuneet keltaisiksi lehdiksi ja bibliofiilien syömiksi, ja ilman että

mitään sitkeyttä pelotella muistin vanhentunutta sekä tehtyä ja väärennettyä niiden mittoihin. Mittalaitteiden ympäröimänä etiketöivät abeksinit onnittelevat itseään ja abessinian ukkoset nauravat. Ne, jotka elävät menneisyyden valossa, saavat kehotuksen, ja ne, jotka kuolevat tuonpuoleisessa, hyökkäävät taivaankappaleisiin tapahtuman, välittömän, näkyvässä tosiasiasa. Mutta kaikki ovat valovoimaisia asioita, enemmän tai vähemmän voimakasta valoa, mutta ne ovat energettisiä säteilyjä, jotka eivät sovi yhteen menneisyyden, eivät edes edellisen hetken kanssa. Siksi menneisyyden valot säteilevät haitallisia säteilyjä, jotka eivät kuitenkaan häikäise mitään valovoimaista ja säteilevää valoa, jota halutaan sytyttää millä hetkellä, impulssilla tai hetkellä tahansa. Koska menneisyys risteää nykyisyyden, hetken, impulssin, sekunnin tai murto-osan kanssa, mutta ei vaikuta sen energiavirtaan tai valovoimaan. Olemme siis aina ajoissa ekstaattisen virran voimakasta, kirkasta valoa varten, joka katkaisee tuulen sellaisten nautintojen edessä, joilla ei ole tähän mennessä ollut aikomuksia kiertää liikkeitä valon tekemisen tai valaistumisen nautinnon ympärillä, koska varmaa on voimakkaan virran voima tai jännite, joka vapauttaa sähköisen impulssin, joka pelkän katseen kautta välittää menneisyytensä valoon, vähemmän voimakasta valoa, menneiden elämien säteilyä, mutta jotka eivät ohjaa valon periaatetta, joka vapautuu naamioimattoman valon impulssin liikkeestä, joka elää sekunnista, hetkestä, pelkkä napsautus riittää ja se on siinä, valoa tehdään viiltävässä ja vaarallisessa katseessa ja se polttaa kateuden ja vihan katseet, jotka yksinkertaisesti ryömivät menneisyyden valojen ympärillä ja takertuvat taivaankappaleisiin säteilyllä. No, säteet ovat säteilyä ja tämä on saastumista, siksi ei ole mitään vahvempaa kuin sytyttää valonne hetkessä, joka hetki kaikella virralla ilman, että

Säteilyä, koska mikään valo ei ole toista vahvempi, kyse on todellakin säteilystä, älkääkä antako minulle näitä synnynnäisiä valoja, koska jokaisella on oma puhdas valonsa, joka janoaa tahtoa ja mielikuvitusta ja puhdasta kehityksen ja luomisen energiaa. Valovoimainen taika, jonka valossa on värejä, jotka heijastuvat aurinkoisen, energisen keltaisen sävyinä. Itse asiassa valoa ei ole paljonkaan, on vain jäljellä olevan ja tasapainoisen olemassaolon polttopisteitä, joissa esineellistetään se, mikä ei ole nähtävissä. Sitä ei siis ole olemassa, se ei ole todellista, se on sen voimakkaan säteen hedelmä, joka vihjaa meitä tietoisuuteen. Mutta mitä helvettiä on tietoisuus? Mikä on todella tietoista tai tiedostamatonta, tämä on este, jota ei voi materialisoida, vaikka se olisi kuinka järkevää ja vaikka ymmärtäisimme, että olemme kaikki menossa kohti hetkeä. Tämän dekadenssin materialisoitumisen ennakkoesteiden ja ylitsepääsemättömien virtausten sanotaan olevan olemassa, vaikka todellisuudessa ei ole mitään esteitä. Kaikki on siis kuviteltua ja todellista tai epätodellista, me kaikki elämme tässä samassa harhakuvitelmien virrassa, toisten henkien janossa, joka ei vaikuta meihin todellisuudessa, koska on olemassa, tai itse asiassa ei ole mitään estettä halun ja tiedostamattoman valon välillä, joka on aina läsnä tietoisessa ja jonka varaamme vain itsellemme, koska ajattelemme virtauksia, mutta täälläkään ei ole mitään virtauksia tai impulsseja, on kuvitteellisia avaruus- ja taivaallisia olentoja, jotka elävät, kuten sanotaan menneisyyden valossa, enemmistön toimesta, joka harkitsi, että valolla on oltava valtaa tai mittaa, mutta vielä kerran, keitä he ovat puuttumaan valoon, valoon ei kosketeta, valoa tarkkaillaan ja pysytään katsomaan, kunnes se sammuu.

Luonnonvalo

Mikään ei ole luonnollisempaa kuin tämä kirkas ja luonnollinen valo, sillä sen mukautuminen on luonnollista.

Mukautuminen, vastoinkäymiset,

ristiriitoja, pelkkiä hemmotteluja, jotka toimivat asenteiden ja tietösten mutta ei niin syvällisten ongelmien kasaajana, koska ne ovat luonnollisia. Luonnollisen ja valon välillä ei ole pienintäkään ristiriitaa, joten luonnollinen osallistaa meidät ja saa meidät tuntemaan olomme rauhalliseksi ja levolliseksi, koska kaikki on normaalia ja luonnollista. Ilma, luonnollinen ilo, joka ottaa meidät mukaan, joka sykkii ja juoksee ja ennen kaikkea koskettaa, lempeä kosketus niille, jotka arvostavat keveyttä.

Ydinenergia valo

Voimakas energialähde säteilee meihin muutoksia, psykologisia mutaatioita, ja me katsomme, että ydinvoima vaikuttaa meihin. Tämä elinvoimainen energiavallo kasvaa mutaatioiden transsendentin olennon valovoimaisen vaikutuksen myötä, ja todellisuudessa se ei kärsi mutaatioista, vaan tunkeutuu riikinkukon lailla niihin impulsseihin, jotka se käsittää ja jotka saavat meidät toimimaan. Impulssi, joka on dynaaminen ja puhdas räjähtävistä säteistä. Näin ollen meillä on sen energiavoiman suurin edustaja, ne ovat ydinagentteja, jotka korjaavat ja murentavat valoa, jota on mahdotonta horjuttaa, koska se on muutoksen voiman suurin edustaja. Ja mikään ei ole voimakkaampaa kuin transformaatio, tuo muutos, joka kohottaa meitä ja potensoi meitä suhteessa säteilyyn.

Psykotrooppiset valot

Kuin taikaiskusta tai harmoniasta ne laskeutuvat ja kelluvat ja lyövät siipiään nuo psykotrooppiset valot, jotka kiehtovat meitä ja vaihtavat haluamamme todellisuuden hyvään toiveeseen, mutta suotuisasti huonoon enteen, kun palaamme tuosta maailmasta, jossa se aikakoneena vie meidät pois todellisesta ulottuvuudesta ja kuljettaa meidät fantasiamaailmaan, epätodelliseen maailmaan tai

nautintoihin. Näin ollen on olemassa kolmas ulottuvuus,
jossa on aistitoimintaa ja pimeää energiaa...

kun kuviteltu näkökulmasta muiden hullujen todellisuuden häijy happea ja virtaa psykotrooppinen valot, jotka saavat maata eri näkökulmista ja halukkaita ulottuvuuksia ja että jauhaa niitä, jotka pidättäytyvät satunnaisia jaksoja. Ei vastakkainasetteluja maailman tai valojen tai todellisuuksien välillä, koska luonto itsessään on valoja.

Thunder

Ikään kuin katkera ja valoisa rikkomus raivostuttaa ukkosen, joka ruokkii amorfisen ja läpinäkyvän valon selviytyjien maata. Pakolaisina katkeruuden taivaankappaleissa he vuodattavat hallitsematonta raivoa, jota tämä valon ja voiman laava voimistaa. Se polttaa ja ruokkii sen olennon valoa, joka antaa näiden pahansuovien pimennysten tunkeutua itseensä pimeydessä, jossa ei ole valoa ja alistavaa voimaa, ja antaa itsensä lämmitä energeettisen ukkosen magman lämmittämänä ja potensoi valon onnea. Valon onnea olemisen epätyypillisten olentojen valonsäteissä.

Generaattori

Rakkauden luoja tai rakkauden luoja!

Mikä ruokkii tätä ei-virtuaalista lihallista halua ja tätä läpinäkyvän suutelemisen ja janoamisen emotionaalista yhteyttä, joka on elintärkeää emotionaalisten ja sähköisten siteiden energioiden kehittymiselle. Tämä generaattori ruokkii egoja ja persoonallisuuksia, joilla on piilotetut kasvot jokapäiväisessä representaatioissa, kuten aamiaisen tai päivällisen ottamisessa tai vedessä, joka ruokkii jokapäiväisen elämän energiaa. Ilman naamioita tai repiviä ajatuksia sovitamme todellisuuteen rakkauden energian tai rakkauden läpitunkevien ja edustavien katseiden sähköistävän ja leikkaavan energian rakkauteen ja yksinäisyyteen, jota eletään ja jota ruokkii kaapeli, joka ei

koskaan katkea, aa

lahjomaton energia, mutta totta, aina! Aina sähköistää janoinen katse halun ja jonkinlaisen kärsivällisyyden keksimä päivien yksitoikkoisuus ja vinot kasvot, jotka eivät edusta mitään tässä sähköisessä väliaineessa, ne ovat irtonaisia lankoja. Uskaltaudu mielikuvitukseen sisäsyntyisen ja hillittömän todellisuuksien moottorin, mutta välittömän kosketuksen tukahduttamana. Moottorielämän välttämätön kosketus, tämä moottori todellisuuden moottori, joka on konsensuksen todellisuus olemisen ja olemattomuuden läsnäolosta, mutta vieraantuneena muista todellisuuksista lähes huomaamatta tietoisuuden halulle, mutta se on olemassa! Se on aina olemassa välittömän mahdollisuuden merkityksessä, siksi keinot eivät voi olla vesittyneitä vaan liukuvat keinoja ja käytettävissä olevia resursseja tuottavan rakkauden ajatuksissa; koska tuottava rakkaus on aina yhteydessä ja etsimässä kaikkia muita keinoja, jotka eivät ole virtuaalisia ja joita ei valvota juuri tämän alentujan olemisen kanssa, se ei voi silloin vieraantua siitä nautinnosta, jonka se tuottaa, ja se lisääntyy noissa aina läsnä olevissa sielunpalasen kasvoissa, jotka aina halusit tukahduttaa. Sillä ette voi vieraantua mistään energian palasesta, sillä energia on yksi ja monikulttuurinen tyydytyksen tunteessaan, tyydytyksen, joka kehittää erilaisia todellisuuksia, sillä me olemme virtuaalisia ja kuvitteellisia, vain toisten läsnä ollessa tai itse peilissä piilotamme neutronienergian hengen uuden säätelevän energian, jotka ovat näitä todellisia valopetoja. Valon lohikäärmeet voivat syttyä!

Sähkövirta

Tämä virta, joka kulkee lävitsemme ja elvyttää meitä päivittäin, antaa meille voimaa ja mimiikkaa loistaviksi ja käveleviksi olennoiksi, kyllä! Andantes, koska siinä voi olla valon tai sairaan ja toipuvan sorrion voimaa, joka kohtaa dualistisen ja sortavan todellisuuden. Älkää olko

Sen sijaan ruokkikaa itseänne sellaisten kemiallisten ja antikemiallisten virtapiirien positiivisuudesta ja transsendenttisestä todellisuudesta, jotka ruokkivat innovaation ja oivalluksen henkeä, oivalluksen, joka on henkilökohtainen ja jota ei voi siirtää, niin kuin kiihkeän ryntäyksen ruokkijat, jotka eivät tuota mitään mielihyvää, mutta jotka vetävät mielen kohti ajatuksen magneettisia aaltoja ja niiden välittämistä. Ajatusten välittäminen on todellista ja magnetisoivaa ja kehittää virtapiirejä, joita kukaan ei voi kieltää, ja näillä virtapiireillä on virta, joka leviää ahdistettujen tuntemusten ja nautintojen ajattomassa ilmassa, koska olemme kaikki aluksi ulkoisten energioiden beetasalpaajia, mutta jotka voimistavat elämisen janoa. Nämä impulssit vaikuttavat siis päättelyymme, ja joskus syntyy tai kehittyy ristiriitoja ajatuksissa, mutta ne voivat tuoda sähköistä onnea, joka porttien jännityksen kanssa johtaa meidät ulkoiseen todellisuuteen.

Sininen valo

Voimakkaista tunteista vapautunut sininen valo ylittää sillat ja portaat ja tunkeutuu tunteiden voimaan, josta se saa ravintonsa ja kehittää tätä henkistä potentiaalia. Se toivottaa ultraherkillä säteillään tervetulleeksi kaunopuheisen ystävyyden läpinäkyvyyden kauneuden, joka kaipaa jotakin sinisempää, voimakkaampaa ja intensiivisempää, ja kehittää meissä tähtikuvioita, joilla on syviä seurauksia tunteiden ja vieraantumisen tuntemuksista tässä Hertzin aallossa. Tämä voima vaikuttaa vinoihin mieliin, jotka on riisuttu sinisen, turkoosin sinisen sävyissä elämisen tunteesta, joka vaikuttaa syvään ja kestävään ystävyyteen, se kantaa itsessään kauneutta rakastavan hulluuden ja nautinnon maagisia säteitä

harvinainen ja virkistävä sininen. Hämärän intensiteetin säikeissä se kehittyy ja välittää ilojen ja nautintojen tervetulleeksi toivottavaa ja suojaavaa energiaa aug- niällä ja hiljaisuudella, ei, se ei ole naamio, joka harhauttaa meitä ja viittaa abstrakteihin ajatuksiin, se on pikemminkin voimakas sininen valo ja todellisen ja kuvitellun nautinnon tehostaja, mutta joka vaikuttaa ja vaikuttaa aina niihin, jotka kantavat itseään siinä ja pysyvät ilman rajoja luontaisen ja kestävän ystävyuden puolesta. Se rakastuu ja ikään kuin riisuttu järki, mutta toimii ruokana tunteelle, se tulee ja tuo nautinnon ja himon herkkuja, tämä nautinto on kalorinen ja tunkeutuu kaikkeen ja se on kiihottumisen vimma tämän sinisen valon kanssa, joka makaa ja kääriytyy energioiden kasaantumiseen, jotka tyhjenevät ajan myötä, mutta eivät katoa nykyisessä tulevaisuudessa, toisin sanoen tämä suojaava valo on aina läsnä eikä anna meidän kehittyä hallitsemattoman valovoimaisen mielihyvän tasolla.

Sähkökaapeli

Ahdistuksen värähtelevä virta kulkee kehojen läpi sähkökaapeleiden kautta, jotka ruokkivat toivoa ja jotain uutta ja ahdistavaa, joka jättää meidät liikkumattomiksi, mutta kiihtyvällä ja ahdistuneella ajattelulla. Liikkumisen halvaantuessa nousee jännitys, joka kehystää meidät todellisuuteen, ja hallituin ja harkituin liikkein laskeudumme ajatuksen tikkaita alas, jossa se yhdistää meidät toisiimme. Näissä ajatusten liukuportaissa luokittelemme käyttäytymistä, kasvoja ja liikkeitä ja sovitamme itsemme elämän hetkien laskeutumiseen ja nousemiseen, valo ruokkii liukuportaita, jotka pysähtymättä vievät sinut Xxi vuosisadalla vallitsevan todellisuuden hulluuteen, energioihin, taikoihin, fantasioihin, kaikkeen näennäiseen harmoniaan, mutta varo portaita, kaikki eivät kulje elämän liukuportaita, on olentoja, jotka kiipeävät portaita.

jotka nousevat ja ennen kaikkea joku tukee heitä, riittääkö se vai onko kyse tasapainosta. Voimien tasapaino on perustavanlaatuinen liikkeiden ja laskeutumisten ja nousujen tasapainon kannalta jokaisen olennon tasolla, mutta kaikki eivät ansaitse laskeutumista tai tukea nousussa, ponnistelu ja sinnikkyys on perustavanlaatuista, nouse sitten udrautumisen henkeen, ilman vammoja tai pysähdyksiä ja se vie sinut ajattelevan olennon valoon. Ilman tasapainottamista ulkoisia voimia, jotka voivat antaa periksi, askeleet ovat kiinteitä ja toivon kaapelien syöttäminä saavutatte tärkeimmän sähkökaapelin elämän kiertokulun, sen energian, joka ruokkii maata.

Poreileva valo

Se putoaa ja kuohuu, laimenee ja laajenee voittamattoman halun valon haaroissa, koska se on illuusio, kuten kaikki valosta kuohuvat katseet, jotka myöhemmin murenevat, kun ne kohtaavat ulkoisen todellisuuden. Lahjattu pahansuopaisuudella ja väärennetyillä satunnaisilla hulluuden jaksoilla, jotka ovat peräisin poreilevasta halusta, kuten rakkaudesta, joka laajenee ja saastuttaa, valtaa kaikki ajatukset ja antaa itsensä hallita ja tulla hallituksi, tämä on elvyttävän energian vaihtoa, poreilua, joka ei koskaan sammu, valovoimainen sisältö on olemassa.

Valaistu taivas

Mikään ei ole voimakkaampaa kuin halu saavuttaa valaistun taivaan täydellinen tasapaino, sillä juuri tähdet antavat sille elämän ja siirtävät ajatukset ja ideat tai tosiasiat halusta konkreettiseksi. Mikään ei ole kauniimpaa kuin tähtitaivaan valaisema taivas, jonka tähtien energiat vaativat jatkuvaa vuorovaikutusta tähtien välillä, ja tähtien voima on ainutlaatuinen, sillä sanon, että mikään ei ole vahvempi kuin sielu, jolla on valaistulla taivaalla tahtoa ja halua

muutokseen ja

vuorovaikutus ja tähtien kosketus magnetisoivat ajatuksia.

Energian vuotaminen

Minua pelottaa, miten energiat katoavat liekittömäksi savuksi, koska en halua tulkita kosmista todellisuutta. Olen pettynyt, kun elintärkeitä energioita tukahdutetaan sopeutumisella ja tunteiden kiteyttäminen on epäilemättä poliittisen korrektiuden naamio. Oi puhtaan energian sielu, muutu taikuudeksi ja lennä niiden mielten yli, joilla ei ole impulsiivista virtaa tosiasioiden totuudesta ja asioiden jatkuvasta mutaatiosta, muutos on vaiheita ja syklejä, joiden läpi kaikki kulkevat ja kehittyvät, mutta ei koskaan pelon ja tunteiden kärsimyksen tiellä. Vapauttakaa itsenne ja laajentukaa ja ennen kaikkea kärsikää elämän mutaatiosta, siitä muutoksesta, joka ajaa meitä.

Elämän valo

Ne upottivat hulluuden intohimot. Miksi, vaistomaisesti me rakastamme ja haluamme tulla rakastetuiksi intohimot ja pettymykset tasoittavat tietä erilaisille illuusioille. Hämäämällä ja rakastuneena keskityn ja keskityn koko siihen metodologiaan, joka koskee todellista rakastamista, tämä lävistää kaiken valheellisuuden. Alastomana rakastetuksi tulemisen toimintakentällä kohtaamme olemisen todellisen identiteetin, siksi rakastettuna olemisen vaatii meiltä syvää tietoisuutta siitä, miksi meitä rakastetaan, ja silti on välttämätön kahtiajako, että halukkaasti annamme takaisin ja rakastamme myös, tässä dialektiikassa oletetaan, että $1+1=1$, kun loogisesti kukaan ei voi nauttia mistään. Siis loogisesti $1+1=2$, oikein, mutta käytös ei ole hedelmällistä, jos tuloksena ei ole asenteiden ja arvojen ja käyttäytymisen tekninen sitominen yleensä, siis silloin on yksi asema rakkauselämän keskellä. Ymmärretty ja se on

että totuus on ainoa mielihyvän lähde, tai individualistinen olento haluaa toisenlaista toimintaa, jolloin toiminta ymmärretään todellisena vapautena. No niin, en ole elänyt tarpeeksi kauan käydäkseni läpi seuraavia vaiheita, onko loogista vai epäloogista on useiden teidän harkinnassa, en halua olla täysin varma, siksi kuvittelen itseni ajoittain aasiksi, ja nykyään on vaikea olla aasi, on olemassa keinotekoisia aaseja, jotka pettävät, mutta ne, jotka todella asettavat itsensä tähän rooliin joskus, tehkää omat johtopäätöksenne. En ole täällä sen takia, itse asiassa pelkään hulluja asioita, ja asenteita, joihin en syylisty, koska hullu on hullu vain tietyissä olosuhteissa ja muiden tuomitsemana, eli se riippuu usein "elinympäristöstä". Tästä päättelystä hieman poiketen haluan sanoa, että olen hullu, oletan, että olen pitänyt useista ihmisistä ja siksi emme koskaan täyty, haluamme lisää rakkautta ja lisää ja lisää... miksi niin paljon amorigista kunnianhimoa, kuten olen sanonut. Otan sen takaisin sanomalla seuraavaa, me kaikki olemme vapaita tekemään hulluja asioita rakkaudessa, olemme haavoittuvia ja usein manipuloituja. Haluamme uskoa, että on totta, että rakastamme, miksi, koska meitä on rakastettu, tämä tunne, joka herättää kiintymyksen ja laukaisee elämänviisauden, rakastamisen teko ja tämän rakkauden välittäminen selkeällä ja spontaanilla tavalla, sanomalla, että haluan, koska minulla on oikeus tulla rakastetuksi, sillä silloin rakastamme toisiamme ja annamme valoa elämälle yhteisellä ja sydämellisellä ponnistuksella tiellä ilman kyyneleitä tai kipua. Nauttikaa ihanasta olennosta, joka antaa teille maksimaalisen sulusoluenergian. Valo lisääntyy säteinä, jotka valaisevat itse aurinkokunnan, uskokaa minua. Koskaan et voi kaukaiseen horisonttiin vangita rakkauden valoa, se leviää kosketuksen kautta, stimuloi näitä elvyttäviä energioita. Ja saa yhtälön kasvamaan ja olemaan $1+1+1+1+1+.....=$

äärettömämpi. No niin

Rakkauden kentässä on magneettisia voimia, viettelevä voima ja houkuttelee halu tavata, ja tyydyttää halu tai yksinkertaisesti nauttia.

Energiajärjestöt

valo : lämpö : aurinko : voima : erottelu : sylki : suudelma : jakaminen : tunne : ilo : juhla : syntymäpäivä : vuodet : ikä : vanhuus : kärsivällisyys : sitkeys : valloitus : uhraus : kipu : parannuskeino : lääkäri : terveys : elinvoima : energia : voima : impotenssi : turhautuminen : kärsimys : putoaminen : huimaus : pyörriyttää : hullu : hullu : sairaala : sairaalahoito : puute : halu : tahto : halu : voitto : valloitus : taistelu : sota : kuolema : menetys : katoaminen : poissaolo : yksinäisyys : ajatus : luominen : keksintö : valhe : julma : moraaliton : rangaistus

: rangaistus : huomautus : sakko : poliisi : suojelu : turvallisuus : vakaus : tasapaino : epätasapaino : epänormaali : sairaus : psykiatria : apu : terapia : klinikka : injektio : hoitaja : morfiini : huume : illuusio : pettymys : ahdistus : hermostuneisuus : jännitys : taistelu : taistelu

: taistelija : voittaja : kisa : kilpailu : adrenaliini

: pelko : pelko : epäily : kuulustelu : kysymys : vastaus : uteliaisuus, kiinnostus ; tyydytys : mielihyvä : orgasmi : tunne : tunnollisuus : vastuullisuus : syyllisyys : syyllinen : viaton : vapaa : vapaus : oikeus : rehellisyys : totuus : vilpittömyys : läpinäkyvyys : läpinäkymättömyys : näkymätön : epätodellinen : ei-olemassa oleva : mielikuvitus.

: luovuus : uni : uni : uni : lepo : rauhallinen : hiljainen : pysähtyminen : merkki : symboli : piirustus: kynä : kumi : rengas : tie : matka : kuljetus : juna : lanka : neula : neula : neula : ompelu : toiminta : toimenpide

: toimenpide : muutos : siirtymä : vaihe : vaihe:
skaalaus : luokittelu : indeksointi : termit : sanat :
lauseet : dialogi : viestintä : ilmaisu :

demonstraatio : esittely : johdanto : esipuhe : esipuhe :
kirja : lehti : puu : luonto : tuuli : ilma : meri
: tuli : maa : aurinkokunta : energia : valo : voima :
sininen säde :)

Energian elvyttäminen

Elää tyytymättömyyttä

tyytyväisyydellä Vaurauden valo

Olen kaikki värit maalaamaan maailmasi

Paralysoiva valo

Jokin saa meidät pysähtymään, jos emme halua jatkaa, mutta miksi pysähtyä, jos se on toimintaa, joka kehittyy ja tuottaa tunteita, aistimuksia ja ärsykejä, miksi, kun joku vastaa ja reagoi meihin, toiminta ystävänä, kärsivällisyyttä ja älykkyyttä ymmärtää toinen kohdataan. Tässä on kysymys, miksi vapauttaa energioita, jotka halvaannuttavat meidät kuin olisimme lapsia ilman vastausta. Rohkeutta rakkaat ystävänä, sana on käsky tulla tuomitukseksi ja kuka on järjen tuomari, kuka on normaali ja epänormaali ... ei kukaan! Meillä kaikilla on uskoa, ja minä uskon niihin, joilla on uskoa, joten epäily haluamisesta ja kaikkietävästä ja läsnä olevasta halusta säilyy, mutta kuin harppu, joka vihjailee ja pettää, lähettää seireenien ääniä hallusinatorisilla kaiuilla. Ei muuta kuin rentoudu ja kuuntele meillä on 2 korvaa ja suu kuulla kaksi kertaa niin paljon kuin puhumme ja hiljaisuus on toimintaa eikä naiiviutta tai hallinnan puutetta, harvat vastustavat hiljaisuutta, sinun täytyy kokeilla sitä, se voi olla jopa piinaavaa, mutta se vastaa moniin subjektiivisiin ja sosiaalisiin kysymyksiin hiljaisuus on mykkää, mutta se voi toimia täydellisenä aseena impulsiivisuuden ja halun kontrolloimattomalle halulle, joten rauhoitu ja kuuntele kuuntele hiljaisuutta sisälläsi!

Jos jonain päivänä se oli salama

Jos eräänä päivänä tulisi säde, olisiko se tuhoisa, pelottava, meluisa, armoton vai olisiko se valoisa, kaunis, säteilevä ja energinen...? Jokaisella säteellä on erilaiset ominaisuudet kuin ihmisillä, erilaiset toimintatavat, erilainen valo, eli jokainen säde/olento on ainutlaatuinen ja yksinomainen. No, jos se jonain päivänä olisi säde, niin ainakin se olisi omaperäinen. Jokaisella säteellä on toimintamuoto, aivan kuten ihmisillä, joka hetki, tämä toiminta ilmenee hetken murto-osina. Meillä on toimintaa säteen/olemuksen suhteen, voimme muuttaa sen suuntaa ja määränpäättä. Suhteessa kohtaloihin ja ensimmäistä kertaa vetoan Jumalan nimeen, eräänä päivänä tulinkin keskustelemaan uskomuksista ja uskosta erään Koranin seuraajan kanssa, joka kertoi minulle seuraavan tarinan, jonka kuvaan: he antavat sinulle noppapeliä käsiin ja pyytävät kiivaasti Jumalalta, että saat maksimipistemäärän ja sait minimipistemäärän. Tarinan voi tiivistää, mutta kuka heitti noppaa loppujen lopuksi? Mutta tämän tarinan lisäksi haluan kertoa teille, että meillä on toimintaa ja meillä on säteitä/olentoja, jotka toimivat väliaineella ja kukin heittää noppaa energiallaan/muodollaan/käyttäytymisellään.

Elämän valossa valmistuneen isän opetukset

Kiitän isääni myös tästä panoksesta opetuksiini... vähän kaikkea... näin me muodostumme... kun olemme tarkkaavaisia elämää kohtaan.... Siihen, mikä ympäröi meitä... herkästi kaikkea kohtaan...

Heijastava valo

Taidan tulla hulluksi

Bright morning

Kuinka hyvä onkaan herätä minun maailmassani, kun

kanarialintu laulaa laulaa, o kala a
swimming e a puu a hapettaa.

Tässä ovat apulaiseni: pintas-kanarialintu, joka lumoo laulullaan. Älykkäitä kaloja, jotka uivat ja liukuvat veden yllä. Ja amazon-bonsai, joka hengittää ja inspiroi. Näiden kolmen loistavan ja inspiroivan maailmani olennon lisäksi pidän ikkunan alla toista maapalloa, joka kokoaa maailman sellaiseksi kuin se oli 20 vuotta sitten, jolloin oli vielä olemassa Sosialististen Neuvostotasavaltojen liitto. Sosialististen neuvostotasavaltojen liitto oli vielä olemassa. Minulla on edelleen kaksi aavikon ruusua, kaksi aikanaan aavikon hiekanjyvistä koostettua ruusua, jotka saavat minut ihannoimaan yhtenäistä maapalloa, maapallon alla ovat nämä ruusut, joista toinen on alkuperäisessä värissään, joka merkitsee minulle sinnikkyyttä, ja toinen on maalattu voimakkaan vihreisiin sävyihin, jotka symboloivat minulle toivoa. Tässä maailmassani kirjoitan, kuvittelen ja tunnen ikään kuin häiriintymättä. Täydellisessä lämpimässä ilmapiirissä ja kirkkaassa aamussa kirjoitan jollekin rakastavalle sielulle, joka haluaa täällä kuvitella veljellisen liiton ruusun.

200 päivää "tavallisen" filipe mouran kanssa

Heräsin tavallisesta poikkeavassa todellisuudessa, ja tämän kirjan avulla kirjoitusalojen tutkiminen laajensi olemustani.

Pohdin tapaa, jolla ajatus välittyy, ja rinnastan sen valoon ja sen voimaan.

Koska me kaikki ajattelemme eri näkökulmista, on olemassa virta, jota seurata.

Sielulla on häiriön hetkiä. Tapa, jolla katsomme itseämme, ei ole aina naiivi.

Energia laajenee. Huonon käytöksen vaivaamat mielet säilyvät.

Yksimieliset äännet kuulostavat voimakkaammilta kuin yksi

ääni.

Sanat ovat ilmaisutaitoa.

Tästä hetkestä lähtien tulee olemaan inspiraatiota. Sydämenlyönnillä on oma rytminsä, joka laajenee suonissa.

Tukahduttaminen tapahtuu vaivihkaa.

Kaikella on q. Me kaikki ajattelemme pahaa. Joskus ne saavat meidät vaikenemaan.

Me kaikki ajattelemme. Muistot eivät aina ole läsnä.

Älkää harjoitelko vihaa, sillä se on pahasta. Kaikki eivät saa tilaisuutta oikeaan aikaan.

Joskus me vain kärsimme, koska annamme sen tapahtua. Meillä kaikilla on ilmaisunvapaus.

Mikään ei ole rehellisempää kuin totuus. Minulla on useita ilmaisumuotoja.

Hyvinvointia on tasapaino.

Tasapaino on rutiinien sykli. Hermostuneisuus on epätasapainoa. Ihmiset haluavat kommentoida.

Meillä kaikilla on puhtautta. Aurinko on energian lähde.

Universaalinen rakkaus synnyttää myötätuntoa. Epänormaalia on, ettei mitään tapahdu. Me kaikki unohdamme, kun haluamme. Näkökulmia on aina useita. Monia ajatuksia, vähän vakaumuksia.

Joitakin asioita ei voi korjata. Jokainen on

epäoikeudenmukaisuuden kohteena. Rakkaus on ilon

lähde.

Aina	vain e	suojattu.	On olemassa
	ihmisiä	jotka	eivät pidä ajatella.

Tietoisuus on lyhty, joka valaisee meitä.

Meillä kaikilla on riippuvuuksia. Joskus meillä on pelkoja. Me kaikki puhumme roskaa. En kirjoita kenellekään.

Meillä kaikilla on jotain, mitä emme halua muistaa, mutta on hyvä tietää, milloin olemme surullisia, ja myöntää se aina eikä salata mitään.

Meillä kaikilla on haavoittuvuuksia. Me kaikki tunnemme nautintoa jostakin.

Kun tilaisuus koputtaa, se avaa oven. On tunne toista kohtaan. Kukaan ei kuulu kenellekään, ja siksi kaikilla on oikeus loistaa.

Ystävyys on aina hyvä alku ystävä toinen minä.

Seuraa vaistoasi siitä, mitä näet myönteisenä.

Meitä kaikkia voidaan rakastaa, ja rakkaus on valon generaattori.

Kun meitä rakastetaan, meidän on kunnioitettava tätä tunnetta.

Rakastakaa toisianne ja lisätkää syntyvyyttä. Aina sanat ristissä. Epäilemättä vihamielinen lause, mutta sen logiikka on kärsimyksen välttäminen. "Se, mitä vanhoilla ihmisillä on, ei ole viisautta vaan varovaisuutta", joten kuunnelkaa!

Me kaikki tunnemme hyvän ja pahan, ja meillä on käsissämme päätös olla hyvä tai paha. Hulluus on jonkin verran järkeä. Todella tietäminen on tärkeää ja jos mahdollista, on oltava elämän koulun suorittanut. Muutan itseni teidän vuoksenne, itseni ja niiden vuoksi, jotka rakastavat minua. Muutos evoluution vuoksi.

Sähköistävät yhdistykset !! Tunnen! Pohdin! Ymmärrän!
Minä vangitsen! ja haihdutan energiaa koko päivän! Valo
vetää puoleensa valoa! Voima on tietämistä! Tietäminen on
oppimista! Oppiminen on löytämistä ja tuntemista!
Tunteminen on heijastamista! Kiinniottaminen on
oppimista! Ymmärtäminen on oivaltamista! Itsen
oivaltaminen!

Minä olen, sinä olet, hän on, me olemme, he ovat! Me
kaikki olemme minä!

Ja minä olen ne! Ja he ovat meitä!

Ja keitä me loppujen lopuksi olemme? Olemme, koska
olemme olemassa! Olemme olemassa, koska meidät on
luotu!

Luominen hedelmöityksen kautta! Elämän
valo! Luomisen valo! Mielikuvitus ja
todellisuus!

Dualismi sen välillä, mitä haluamme ja mitä todellisuudessa
on! Faktat, jotka ovat todellisuuden tulkintaa!

Todellisuus, joka ympäröi meitä! Elinympäristö, johon
meidät luotiin! Ympäristö, joka muuttaa meitä!
Muutos/muutos! Innovaatio ja muutos! Muutoksen syklien
vaiheet! Muutoksen vaiheet!

Siirtymäesteet!

Syklien voittaminen ja vaikeuksien voittaminen!

Luodut ja kuvitellut vaikeudet tai todellisuus!

Vaikeudet/ongelmat alitajunnan ja tietoisuuden välisessä
vuorovaikutuksessa!

Tietoinen e oivallus!
Itsen projisointi!

Tiedostamaton e projektio!

Olemassaolo!

Minä olen olemassa, joten me olemme

olemassa! Me olemme yksi itse! Yksi

maailma!

Maailma, jossa "minä" muuttuu meiksi! Me toimimme tässä maailmassa ja heille me!

Toimin osana sinua! Sinä olet

läsnä heidän yläpuolellaan!

He ovat maailma!

Olentojen maailma!

Olentoja, olivatpa he niitä tai eivät! Eläviä tai elottomia!

Tuottaa valoa, vangita valoa! Valoenergiaa!

Tehoenergiaa! Voima on halu! Halu on halua! Halu on todellista!

Kaikki ovat onnistuneet saavuttaa o

todellinen! Real on tosiasioita ja

käyttäytymistä! Käyttäytyminen on toimintaa!

Toiminta é vastaus osoitteeseen

maailmalle! Maailma osoitteessa toiminta

on muutos! Muutos on muutos!

Muuta é todellinen! Muutos é a halu

pysyvä! Olemme pysyvästi halun perässä!

Halut voidaan alistaa! Kaikki, mitä haluamme, ei ole maailmassa! Tyytymättömyys!

Sillä mitä meillä ei voi olla ja mitä ei ole olemassa!

Epätodellinen olemattomuus! Ei-todellinen ajattelu! Ei-

todellinen ei saavutettavissa! Tavoittamaton epätoivo!

Epätoivoinen kärsimys!

Kärsimys siitä, mitä ei ole

olemassa! Se, mitä ei ole

olemassa, vetää puoleensa halua!

Jos haluamme o mitä ei on olemassa! Ei Mene
osoitteeseen tavoittaa

onnea! Onnellisuus toiveiden täyttymys!

Onnettomuus Saavuttamattomien toiveiden
toteutuminen! Toteutumaton!

Se aiheuttaa masennusta!

Masennus psykologinen tila toteutumaton. Ei
toteutunut, ei tosiasiallinen epätodellinen!

Maailmassa on olemassa epätodellisia tosiasioita! Voimia ja
tosiasioita, jotka oletetaan maailmaksi, joka on
saavuttamattomissa!

Se ei ole saavutettavissa, se on hengellistä! Henkinen on
tapa tuntea itsensä! Me kaikki elämme hengessä! Henki /
taipumus

Motivaatio on jotain, joka ajaa
meitä! Impulssi tekoon!

Toimi muiden hyväksi! Toimi, toimi!

Muut ne, ne minä! Minä vastaan he (maailma)! Sosiaalinen
maailma!

Käyttäytymisen oppiminen! Tiedon ymmärtäminen!
Todellisten tosiasioiden tuntemus! Tieto aseena! Tiedon
välittäminen! Minun, heidän ja meidän, maailman, välillä!
Maailman tunteminen on siinä olemista!

Me olemme tiedon maailma! Meillä kaikilla
on tietoa!

Tiedon jakaminen on oppimista!

Oppiminen on yhdessä elämistä! Yhdessä eläminen on
kommunikointia! Viestintä on suhteita! Suhtautuminen on
vuorovaikutusta!

Vuorovaikutus on vaikuttamista maailmaan!

Laki osoitteessa o maailma é
muuntaen! Muuttua maailman

muuttaminen tiedon avulla on evoluutiota!

Kehittyminen on osaamista!

Tietää é tietää muuttua! Transform
tieto maailmaksi! Monikulttuurinen viisauksien
maailma!

Ääretön viisaus! Ääretön

saavuttamaton!

Viisaana oleminen on utopiaa! Utopistinen on halu
saavuttaa! Tahto!

Tahto on sisäistä voimaa!

Sisäinen voima on itse! Itse muuttaa maailman!

Ne muuttavat maailmaa. He ovat maailma muutoksessa!

Me olemme ne, jotka muuttavat maailmaa! Järjen kautta!
Järjen oikeudenmukaisuuden kautta!

Oikeudenmukaisuus ja yhtäläiset oikeudet! Oikeudet vain
siksi, että me olemme itse! Velvollisuus ennen heitä!

Meidän on oltava reiluja maailmaa

kohtaan! Meidän on toimittava tietoisesti

ja sen perusteella, mikä on totta!

Toimi tietoisesti epätodellisten tosiasioiden

pohjalta! Epätodelliset tosiasiat mielikuvitus

Mielikuvitus - luominen! Se, mitä ei ole olemassa, luodaan!
Mielikuvituksen luomisvoima! Kyky luoda on vapautta!
Vapaus on tietämisestä! Tietäminen on tulkitsemista!

Tulkitseminen on olettamista! Olettaa on sitoutumista!
Kompromissi on sopimus! Sopimus on vala!

Kiroilu on

uskollisuutta!

Uskollisuus on totuus!

Totuus on yksi!

Uno olen minä!

Me olemme yksi maailma!

Me olemme he, me, te.

Olennot.

Kasvaminen on olemista.

Olemassa oleminen on

olemassaoloa. Olemassaolo

on todellinen tosiasia.

Se on todellisuutta, että me olemme olemassa ja

me olemme maailma! Elävien ja elottomien

olentojen maailma!

Minä, sinä ja he muuttavat maailmaa. Maailma

kehittyy!

Kehittyminen on tietämyksen lisääntymistä!

Tietämys on tietämystä! Tietäminen

on tietämistä!

Tietäminen on kokemista! Kokemus on tuntemusta!

Tunteminen on tietämistä!

Tuntemme sen vasta, kun koemme sen!

Koemme sen vain, jos haluamme!

Valinnanvapaus kokea mitä haluamme! Oikeus, velvollisuus
tulla kunnioitetuksi!

Emme halua, emme tiedä!

Ei tietää en tiedä
Tieto

muuttaa meitä!

ostettu!

Maailman erilaisten minien puolesta!

Et tiedä, haluat kokeilla sitä, kysy toiselta minulta! Vaalit on otettu minun ja heidän kokemuksistaan!

On olemassa asioita väärin jotka à
alusta alkaen muut ovat jo kokeneet!

Ja se on terveen järjen mukaista, että ne eivät ole hyviä!
Maalaisjärjen elämänviisaus! Elämänviisaus!

Jaetut kokemukset!

Hankittu tieto! Vuorovaikutuksen kautta, vuorovaikutus on muutosta!

Maailma on vuorovaikutusta!

Maailma on me! Maailma on minä, sinä, me, sinä, he! Jaa, ystävyys!

Ystävyyden

myötävaikutus! Yhteiset

arvot!

Sama itse useissa solmuissa. Yhteiskunta on me. Meillä kaikilla on ystävä! Meidän kesken voimme toimia!

Toimimalla keskenämme vaikutamme häneen!

Hän maailma! Maailman vaikutus! Muutos!

Muodonmuutos uusi minä, me, he, sinä! Uusi maailma.
Uusi todellisuus.

Toive

Anna minulle suudelma... kuten ne, jotka tunnet?! Anna

minulle salattu suudelma, kuten ne, jotka nappasimme
toisiltamme, kun halu kasvoi anna minulle pehmeä
suudelma, kuten nuo

tiedät! Meigo doce a saber a ti! Annan sinulle suukon,
unettomuusmieheni!

En nuku, koska en halua nukkua, haluan elää. Tässä on este, joka ei anna minun nukkua. Kohtaan sen unettomuuden kanssa

Sarjakuvasuden varjo oli kadonnut mutta löytyi. Suojattu, mutta vain vapaaehtoisesti. Se ruokkii näppäryyttään kemiallisista kiinteistä aineista ja vaikuttavasta h₂O:sta. Puhtaudessa varjo itse sukeltaa seikkailuihin ja oli laskeutuminen, caricua. Kuten susi oli suojattu, mutta vain asenteella, syöksyi näennäiseen yksinäisyyteen. Tänään kirjoitan caricua susi kohtaa maailmansa ja tulkitseen sitä. Itsenäinen ystävä ei elä ilman hänen villi mutta hyväntekeväisyys luonne todellinen noviisi elämän, alkio caricua jossa valmistuin on verta nuorten uskollinen, rehellinen ennen kaikkea peloton luonne, hurja sen olennainen mutta uskollinen ja ystävä ja kunnioittava hänen kumppani ja ystävä. Joten uskollinen kumppani matkan ja kumppanuus aina tulkittu hellyydellä ja hiljaisuus. Olen elänyt vähän tarpeeksi tietää varjot caricua kaduilla ja c^a. Mutta näin rohkeutta susi ja hän perusti linkin hiljainen uskottu ystävä ja lakisääteinen kuin hänen vapautensa. Jos susi oli jotain, se oli vapaus, mutta hän oli yksin, yksin! Ja vapaa! Varjosusi säteilee energiaa, joka on olemisen tavassaan epäinhimillistä. Haukkuessaan määräsi itsenäisyytensä geeniluontonsa villiyydestä. Päätin jakaa vastaavan turskakalan henkisesti ja yksin jouluaattona suden tai paremminkin varjo-suden karikatyyrimäisesti, että samalla vapaana yksimielisesti veljellisesti yhdistää yksi ruokalaji ja vastaava juoma. Olemmeko yksin vapaaehtoisesti? Totta kai olemme vapaita ajattelemaan niin kuin luonto meitä muokkaa. Se oli lahja

minulle tämä joulu susi caricua, mutta hän villi synnyntäinen geneettinen ympäristö vetää hänen kromosomit mielessä vapaa tila puhtauden omassa luonteessaan. Arvoituksellinen elämäntapa, mutta ruokkii jano elää ja nauttia yksinäisyydestään, mutta vapaana kaikista rajoituksista tai pakottamisesta.

Minä ja varjo susi olemme ystäviä, mutta epätyypillisiä niiden epäsovinnaisessa tavassa toimia toisten pakottamisesta, olemme vapaita äidinluonnon mukaan, ja niinpä me kasvamme ja saamme aikaan sen, mitä he tunkeutuvat meihin. Havanna klubi on pohjimmiltaan hulluus saman jano vallankumouksen ja ottaa haltuunsa meidän olemuksemme, tässä on vapaa mutta yksinäinen sopimus yhteistyöhön koiran vaisto.

Kaikella kunnioituksella, sallikaa itsellenne ja minulle! Mitä ajattelet minusta ja minä sinusta? Olen kiitollinen siitä, että luet minua, ehkä ymmärrät minua!

Siirtyminen osaan pohdintoja jos olet jo lukenut minua olet jo ottanut elações ainakin kaunopuheinen läsnä purettu laillisessa tunnissa jo massa kukko tai peli kukko tässä on kauhea kysymys!??

Pohdinta kommunikatiiviseen ekstaasiin, joka on ymmärrettävissä meitä erottavan hiljaisuuden minimaaliselle ja yksinkertaiselle kaiulle. Teot ovat tuskan sanoja jopa yksinkertaisessa hylkäämisen kiihkossa. Fyysisesti ylitsepääsemätön este, mutta ei valovoimaisen olennon hormonaalisen ja henkisen kemian toimesta. Taivaankappaleet tunkeutuvat meihin rakkauden täydellisyyden kukoistusta varten. Etsimässä rakkauden apilaa, sillä rikkaus koostuu monimuotoisten olentojen ymmärtämisestä ja aina jotain lisättävää tähän näkökulmaan. Vielä yksi lisäys, vielä yksi lisäys lisää sitä myötätunnon ja hellyyden halua, joka karkottaa meidät

edustavaan itsetuntoon edustavassa

sosiaaliset ympäristöt. Yhden ja jakamattoman minän näkökulmasta katsottuna mikään tahto ei ole liittoutunut, vaikka piirissä olisi kuinka monta tahtoa. Tuota kultaista ympyrää, hyvän tahdon, uskollisuuden ja kunnioituksen, ennen kaikkea velvollisuuden, liittoa ei ole olemassa. Toimintatapamme on puhdas ja villi, eikä mikään ole itsekkäämpää kuin minuus, joka juuri siksi, että on sellainen, tunkeutuu aina näkökulmallaan toiseen. Kun mieli syttyy pelkän ajatusten vastakkainasettelun vuoksi, meidän on vedottava terveeseen järkeen. Milloin meidän pitäisi antaa periksi tai asettaa ego toisen väliin. Mikään ei ole banaalimpaa kuin hylätä se, mitä emme halua, se on helppoa. Rakastaa ja rakastaa on kyllä tuntea toinen eikä itseä. Rakentava asenne linkki meidän välillemme olentoja, kärsii harmoniaa, että elävä olento yhdessä muiden olentojen kanssa. Vaistomaisen käyttäytymisen painamana ajattelemme vain itseämme, sitten itseämme, ja muuten taas itseämme. Ristiriitoja, koska yksi on minäksi muuttunut minä, eikä koskaan tiedä tarkalleen, kuinka monta minää täytyy sietää ennen kuin antaa periksi toiselle. Se on eräänlainen tuleminen meille, joka on aina aukeamassa. Huomion kiinnittäminen omiin minäihin, joiden kanssa naamioituu ja mille itsekkyyden tasolle olemme. No, minuuden haarniskat murtuvat jonain päivänä niin, että olemassa olevat sinä:t, jotka ovat enemmän minä kuin minä, murskaavat haarniskat. Ja millaista on sitten seistä peilin edessä ja olla vain heijastunut minä, joka on olemassa, koska kaikki minät on murskattu maailman minien toimesta. Sillä meidät jätetään yksin, ja sitten, kun halusimme olla yksin vain siksi, että erilaiset minät ovat itsekkäitä miniä vastaan. Yksinäisyys tuo sana, joka paljon itserakkautta on, mutta joka ei ole luonut rakkautta minä plus sinä. Rakkaus: minä ja sinä omnia vincit amor rakkaus voittaa kaiken.

Ai se you sabes e quisesses ai que you sabes e nunca deve porque esta ansiedade perdulária porque é saudade e é séria vens de lá para cá I nao vejo nem dá como seria perfeito seria um feito que you viesses e trazesses

et tuo etkä näy oi mikä tuska haluta eikä voi mutta ei voi eikä halua toivon että tapaaminen jossain vaiheessa on niin että elämä on hyvin värikäs värit minulla on monia jotka antavat minulle pisteen sinun pitäisi olla täällä lähellä minua en näe puutarhassa ruusut kukkivat ja putoavat valkoiset terälehdet haalistuvat kaipuu ja halu ei koskaan yksin, ilman dumpausta olen täällä olet siellä ja halusin sinut tänne kauniit ja ruskeat silmäsi ovat kuin oliiveja merestä, että kun ajattelen niitä vain sinä muistat että heräsin, Heräsin jätin pimeyden ilman kaipuuta löysin itseni ja käärin intohimon ja halun kaikkeen mitä näin ja muistin vahvat suudelmat, vahvat syleilyt kaikki mitä annoin ja sain enkä pyytännyt nousi olemisen uudestisyntymästä enkä pyytännyt olla rakkauden kanssa ilman kipua näin, toivoin, sain ja muistin kaikki mitä sain oli kaikki mitä he eivät voineet enää vaatia annettiin rakkautta, kiintymystä, myötätuntoa kaikki intohimolle tämä sana joka ei koskaan sano ei vapaalle sydämelle ja odottaa antaakseen sen mitä ei edes pyydetä on lahjoitus on totuus on antaakseen, pyytämättä tai vaatimatta jos et kuule älä pyydä, anna etsi lapio ja löydä eliksiiri aarre, jolle ei ole vertaista, vain aarre, joka ei ole kultaa on kestävä rakkaus tiesit hyvin mitä halusin, mutta en kertonut sinulle näit, että oli jotain syvää, jotakin, jonka näin, mutta en kääntänyt sitä se oli voima, ilman, että sitä oli syntyä, näkemättä se kasvoi sisälläni niin, että se piti minusta ja sinulle kirjoitin, enkä nähnyt, että se, mikä kasvoi sisälläni, oli rakkautta se oli jotain, mitä halusin, mutta en saanut, mutta halusin sitäkin enemmän rakastin, miten halusin nähdä sen kasvavan illan laskiessa kaikki tapahtuu ilman pelkoa, ilman vapinaa ilman pelkoa nukahtamisesta lämmittäen yksinäisyyttä kuin käsi sydämen alla olit siellä, ikkunan luona en nähnyt sinua, mutta tiesin, tunsin, tunsin hajuvesi oli hänen tuoksunsa hiekkapuun ja jasmiinin tuoksu kuuntelin, mutta en kuullut kuitenkin tajusin, että se ei ollut siellä, ja tunnistin, että eilen se oli samanlainen, mutta tänään se oli erilaista näin, tunsin

hajun ja kuuntelin, se oli edessäpäin

etupuolella ilman yhtäläisyyttä, se oli jotain erityistä, se sattui ja minulle oli tärkeää hengittää ja hengittää hengitin sinulle, en nähnyt sinua, en tuntenut sinua ja se ei ollut loppu, koska olit siellä, kaukana mutta läsnä pyysin munkkia näyttämään minulle etupuolta, tulevaisuutta ja arvelin, että olit siellä lopussa, ikkunassa katsomassa näkemättä sinua, antamatta sinulle otin sinut mereen annoin sinulle tietää meri-ilman tuoksun kostean hengityksen ja ilo oli se, mitä näin meri, hiekka, kosteus, ilma ja kyllä hengityksesi.

Sytytän, että ajatellut savukkeen ja nauttia harmoniaa välillä olemisen ja ajattelun kohde saa minut vaeltaa rivien välillä ja virtaus ajatus tavoite ajatuksia ja vuorovaikutusta kirjailijan ja lukijan koskaan lukea lanka wick mitä kirjoitin, että outoa, mutta tiedän, että joku lukee, miksi he pitävät, saavuttaa mitä haluan välittää vai onko se jotain epämääräistä savukkeen sammui ja luulen, että minulle on ...! En tiedä, mutta kirjoitan eräänlaisena henkinen ja henkinen vapauttaa on hyvä minulle toivon, että ne, jotka lukevat minua ovat onnellisia ja hyvin valinnut toisen genre kirjallisesti viime aikoina olen konkreettisemmin ei niinkään valoa ja energiaa, mutta rakkauden ja ymmärryksen kohteita, rakkauden mieli vociferate sanoja hellä jollekin, joka haluaa lukea jotain enemmän rakastava, järkevä ja olen avosylin rakkauttaan luottamusta ilman ristiriitoja ja haluamatta olla ristiriitaisia sanoissani olen suurempi ja konkreettisempi haluan saavuttaa tunteen, joka yhdistää lukijan ja kirjoittajan sukulaisuussuhteet, joten haluan olla sitä, mitä olen aina ollut spontaani mutta vetoava ystävällisiin sanoihin, joissa kirjaimet ovat sopusoinnussa keskenään ja muodostavat lauseita, joissa on aina yhteys, ja hyvin realistinen odotan mielteliäitä sanoja, meditatiivisia lauseita anteeksi, jos saan sinut ajattelemaan, mutta on hyvä ajatella, vaikka se olisi absurdi, koska se on jotain,

joka on olemassa vain sanoakseni, että minäkin olen olemassa.

tämä yksinkertainen tapa tai temperamentti kautta tavallinen filipe moura kaikille epätavallinen, jotka lukevat minua, koska se ei ole yhteistä niin paljon kärsivällisyyttä lukea mitä kirjoitan ja tunnustan, Luen vähän, mutta kun teen sen myös tekee minusta ajattelen ja tässä on haasteeni lukea ja jatkaa lukea ja ajatella. Olen kiitollinen ja onnellinen, vaikka se ei ole ajatella, että joku myös ajattelee ajatuksia! Ehkä et tunne sitä, minä tunnen sen, kuin sade kiveen tunkeutuu reikiin jalkakäytävällä yhdistyvät hiekan ja maan alla kova ja vaativa yhteys ei ole paikkaa, ei tilaa eikä yksi kivi lisää tässä on tehokas suhde kivi, maa, hiekka me kävelemme niiden päällä niin ovat suhteet kylmien kivien välillä hiekalla tai ilman hiekkaa tai maata mutta yhdistetty muurarin kädellä joka yhdisti ne ja täydellisesti rakkauden pitäisi koko maan päällä olla yhdistetty kuin kivet jalkakäytävällä muurari on mies joka yhdistää useita kiviä eikä yhdistä kivisydämiä vaan tunteita jotka voidaan muovata mihin tahansa muuhun palaan meidän pitäisi olla palasista koostuva kokonaisuus joka yhdessä kestää minkä tahansa painon eikä ajan kulumisen uskalla tuhota jalkakäytävää jonka päällä kävelemme niin kärsivätkö ihmiset liian suuresta kuormituksesta, mutta jos he ovat yhdistyneet isku on vähäisempi yhdistyneette toinen pala rakkaudella on hiekka ja maa, joka yhdistää meidät ilman haurautta, vain kulumisen minimoidaan jos kaikki palat ovat yhdessä ja hyvin päällystetty ihminen täydellistää oman kiven ja yhdistää muut yhteen ne ovat vahvoja ja muodostavat pitkän ja vankan polun ympäri maailmaa se on jotain joka yhdistää meidät kuin lego ja tämä on murtumaton linnoitus kaikki yhdistetty ja ilman puutteita jos jokainen kivi kärsii kulumista ei muuta kuin hiekkaa laittaa ne paikoilleen kivet kuten ihmisillä on elämänsä aika aivan kuten kivet ihminen korvataan kulumisen ja elämän ajan takia on pieniä kiviä, isoja ja niin edelleen jotkut sopivat luonnostaan toiset toiset

jotka ovat välttämättömiä kiillottaa niin on ihminen maapallolla on muotoiltu sopimaan oikeaan paikkaan visualisoida palapeli, jossa kaikki palat sopivat niin kaikilla ihmisillä on paikkansa ja eivät ole vähemmän tärkeitä kuin toiset, että olisi palapeli ilman paloja vääristynyt kuva olemme kaikki tarvitaan maailmassa planeetta maa tarvitsee kaikki miehet ja naiset kukaan ei ole mitään, kaikella on tapa olla ja liittyä toisiinsa tässä on valtava palapeli maapallo jossa elämme ja olemme yhteydessä toisiimme tietämättämme mutta meillä kaikilla on rooli palapelissä toiset suurempina, toiset kieroina, mutta on luonnollista, että kaikki sopii yhteen loppujen lopuksi haluamme polkua tämä jalkakäytävä on harmoniaa olentojen välillä, jotka kaikki tekevät yhteistyötä saman päämäärän saavuttamiseksi rakkaus ja parien välinen yhteys miten voimme määritellä itsemme, jos toiset eivät näytä itseään tuntevat ja eivät sano totuutta tunne on olemassaoloa on jotain jaettavaa ja jos se sattuu elää myös jakaa kustannukset mutta miksi emme ratkaise kaikkea ilman ongelmia, koska valehtelemme ja kuvitellaan tunteet ovat kasvomme kasvomme kasvomme ja kun rakastat jotakuta pitäisi näyttää kasvot sellaisina kuin ne ovat jos näytät kasvosi sellaisina kuin ne ovat anteeksi jos olen sellainen kuin olen mutta näytän millainen olen ja näytän kasvoni ja kasvoni eivät ole myytyjä ei siksi että ne ovat liian kalliit koska raha ei ole koskaan ostanut minua enkä halua olla myytävänä ja vielä vähemmän ostaa jotakuta mutta yksi asia on varmaa olen euroa vastaan kasvojen puolesta ei kruunun sanotaan että se ostaa kaiken koska en ole kuningas enkä halua kruunua haluan vaan kasvot tunteineen kärsimyksineen koska jos ei kärsi ei ole olemassa ja jos ei kärsi on myyty on ostettu on onnellinen koska sillä on rahaa en ole koskaan nähnyt kasvot näyttää kaiken ja se vaatii kasvoja olettaa että emme ole tarpeeksi hyviä ja meidän on oltava tarpeeksi hyviä olettaa Kukaan ei ole tarpeeksi hyvä,

koska eräänä päivänä kruunu korvasi kasvot ja se on...

se olisi kruunu ilman kasvoja sama tuska sama kiihko se oli rakkautta intohimo se oli mielikuvituksemme siirtymämme kuvitteellisesta todelliseen olen uskollinen intohimolle rakkaudelle kiihkolle ja jopa tuskassa tälle sinun loistollesi olen olemassa ja olen näyttelijä maailmassamme olet mykkäelokuvan näyttelijä mutta meidän kulkumme on romanttinen elokuvakuvaus joka intonoi laulua "tässä on meidän kiihkomme rakkaus ilman kipua" voisit olla tulen olemaan olet sitten olemme molemmat katsomme ja näemme saman näkökulman sama suunta sama tulevaisuus sama kulmamme sama tila mahtuu kaikki vie kaiken projisoin ihannoin vihdoinkin työskentelen samaa tietä varten samaa tietä läpi samaa tietä hengitän ja huokailen huokaat aina huokaatjos pelkäsit tulevaisuutta oli vaikea nähdä sinun kärsivän satuttamatta koska sinua ei satutettu se oli elämää tiedät että kyllä en tiedä onko kyllä koska kuvittelen ja mielikuvitus ei ole luotettava mutta tiedän että kyllä olemme yhdessä vaikka erillään vain ollaksemme täällä viestin sinulle vastauksen tiedän missä olet et koskaan tiedä olenko mutta löydän itseni täältä ja sieltä olen aina siellä kanssasi jatkan tietämättä koska kuvittelen mutta kuvittelen kaiken hyvän ilman rajoja ei ole esteitä oletko sinä ja minä aina täällä yhdessä vai erillään olemme yhteydessä, Tarvitsen sinua ja sinä tarvitset minua toimit reagoit naurat hymyilet puhut hyväksyn katsot katsot näet huomaat huomaat suostun olemme aina samassa linjassa miten haluan sinua miten haluan sinua vain suudelman takia matkustan juoksen lennän aina kompastun mutta en putoa enkä loukkaannu olet lääke haluuni lupaan tapaan sinut ja löydän sinut ja löydän kaiken enkä tiedä mitään koska olin jo kuvitellut miten tulevaisuus olisi nähnyt sinut tunsin tunsin tunsit tunsit tunsit tunsit tunsit minutsinut ja tunsin että tunsit minut myös koska luit mitä kirjoitin ja tunsin että haluan sinut lähelleni aina voitin kapinan mutta taistelua ei ole anteeksi kirjoitusvirheestä kukaan ei ole syyllinen koska

haluat nähdä jopa katsomatta tiedän kuvittelen että
kuvittelen

näette, että keisarillinen valloitus on todellinen eikä se ollut mielikuvitusta, se oli näky ilman petosta.

Nollaus tai nolla tässä on se, että kukaan ei jätä peliä, kun joku saavuttaa sen mitä hän haluaa hän tuntee itsensä tilapäisesti onnelliseksi, koska kunnianhimo on valloittaa ja sitten valloittaa uudelleen, joten hän on onnellinen saavuttamisesta ja turhautunut, koska hän on saavuttanut ja haluaa aina jotain lisää ja nyt olen onnellinen, mutta sitten ajattelin toista toivetta, nyt herra Nerokas ei myönnä minulle kolmea toivetta, vaan toivomusten kokoelman, ja nyt, herra Nerokas, älä katoa, haluan jotain lisää kauneuden takana on luonne, se voima, joka ajaa meitä seuraamaan henkilökohtaista ja toteuttamiskelpoista idealismia, joten puolustetaan yksilöllistä käyttäytymistä ja sosiaalista ihannetta. Kauneuden takana on luonne, tämä voima, joka ajaa meitä aina seuraamaan henkilökohtaista ja toteutettavissa olevaa idealismia, siksi puolustamme käyttäytymisen ja sosiaalisen yksilöllisyyden ihannetta, rakkaat ystävät, tämä ero, joka leimaa asennetta toimia ja materialisoitua idean, ajatuksen, yhdenmukaisen olemisen tavan mukaisesti, siis etsimällä, tai saavuttaen ylpeyden tämän luonnonvoiman, joka sallii meidän olla sitä, mitä olemme ainutlaatuisia olentoja ja generaattoreita juuri siitä syystä, jonka vuoksi kuka tahansa meistä pyrkii olemaan erityinen, oi älkää uskoko sitä, eräänä päivänä olet jo pudonnut me siedämme sitä, mutta me myös rakastamme ja taistelemme seisomme uskolla putoamme haluamatta mennä putoamme ilman laskuvarjoja kaikki peruuntuu syyllisyydestä ilman tekosyitä ja ylös! Vihreytesi, ruskeutesi lumoava prinsessasi sielusi syttyy haluan sinua, kuin joku joka haluaa elää, hengittää iloisesti värisi parantavat minut tuskistani kiiltosi on lumoutumiseni kauniit ja ihanat hiuksesi sykkivät siellä luovat yhteyksiä sydämen juurien välille tappavat yksinäisyyden onnittelen itseäni kiitollisuudella

tuosta intohimosta tuosta kädestä tuosta kosketuksesta
tuosta hymystä, joka vie minut paratiisiin

Näin sinut Näin sinut Katsoin sinua Huomasin sinut Katsoin
uudelleen Huomasin sinut uudelleen Pidin sinusta

Rakastin sitä, se oli rakkauden ele.

Olit sellainen ja sanoit kyllä minulle näin, että se ei ollut niin kysyin sinulta, miten voit ja melkein itkit tunsin surullinen ja pyysit sinua olemaan ole sellainen kysyin sinulta, olen onnellinen olen kuin sinä jos jonain päivänä löydät itsesi eksyksissä ajattele minua lähtökohtana ajattele, että elämä on kartta ja että löysit minut ja sanoin tervetullut aloita matka täältä ja että mitään ei ole jo tili kanssani ja että sinulla on minut piilopaikkaan anna minulle suukko ja kaikki on kaunista.

Kuvitella luomatta luoda kirjoittaa lukematta kuunnella kuuntelematta opiskella muistamatta tässä on motto on teema nähdä ja tuntea ja päästää irti kirjaimissa sanoissa lausekkeissa runoissa kanssani kaikki on teema tänään tunnen itseni nykyaikaistuneeksi nykyaikaistuneeksi ilman menneisyyttä vaikka muistan unohdan ja teen kaiken uudestaan nykyhetkessä tunnen ymmärryksen tunnen totuuden tunnen iän kasvoissa katson silmiin ja näen ilman ironiaa tai demagogiaa olen spontaani olen asiallinen, täsmällinen ja ajankohtainen tänään oli tällaista unohda se tee se näin niin kuin se olisi jos ei olisi edellistä hetkeä se tulee sisältä katson ulos muistan olevani olemassa ja näen itseni nyt hetkessä hetki on jo mennyt se on jo mennyt se on jo mennytminä katson nykyhetkeen kasvot hetki hetki tapahtuma ei menneisyydestä vaan nyt ilmestyi melkein esiin tuo sana teko yksittäinen tosiasia halu tahto viimein ilo vain kirjoittaminen ei mitään sanottu vaan vastasi tuon päivän näkemystä ja kirjoitus syntyi energia ilo mies joka elää päiväänsä-päivä kelluu ja melkein haihtuu kirkas ja tyyni vesi, joka valuu pitkin herkkiä kasvoja, ovat kyöneleet, jotka valuvat kasvoillasi tytön, naisen, naisen, joka joskus eksyy eikä tiedä tarkkaan, mitä haluaa, mutta kaipaa olla yhtä suloinen kuin kirsikka ovat kirjaimet ovat sanoja joskus niin...

hassut toiset niin selkeät ne tulevat sisältä hehkuen en tiedä aiheuttavatko ne raivoa mutta tunnen haavan palamisen matkan intiimiin se on käännekohta kulku maailmassasi ja näensyvällä katseella tiedän mitä tunnet tiedän mitä pelkää tiedän mitä haluat näinä iltapäivinä näinä yksinäisyyden öinä on intohimoa on halua suljet silmäsi tunnet tunnet pelkää haluat ja ajattelen onnellista ja innokasta hymyäsi odottaen jotakuta rohkeaa he vievät he varastavat he tunkeutuvat mutta eivät vie minua joka on sinun unelmamme tapaamisemme joen rannalla hymyilen sinä leikit kivellä veden alla joka liikkuu ja liikkuu kivi on kova mutta sinä ja vesi olette puhtaita suurimman hulluuden omistajia jos istun alas mietiskelen kirjoitan rivien väliin mielikuvituksessa kuin kala akvaariossa, jossa ei ole mitään ja ei mitään, mutta joka ei koskaan väsy hengittämään, hapettumaan ja etsimään vapautta uida jonain päivänä ilman akvaariota, joka pidättelee sitä, ja sitten uneksin... Hei, näen sinut siellä. Kysyn, miten voit... Olen enemmän tai vähemmän... sanot... kuuntelen ja ajattelen... Mitä enemmän näen, sitä enemmän näen surua... Näen ja tunnen mitä sinua huolestuttaa ja mikä ei vapauta positiivista ja luovaa mieltäsi, mutta se ei koskaan ollut negatiivista, se oli rakentavaa juon kahvia menetän uskoni joku tarttuu minuun tunnen kynnen, joka suojelee minua joku, joka ei koskaan unohda minua ja kertoo minulle, että olet siellä, kyllä, haluan sinut onnelliseksi, onnelliseksi ja tyytyväiseksi niin kuin koko ajan. sinua onnellisena ja tyytyväisenä kuten kaikki muutkin toivon tälle väestölle evoluutiossa niin on intohimoa katsoin eteenpäin näin sinut läsnä se oli lumoavaa se oli taikaa kaikki mitä halusin olit vain sinä vain sinä vain minä ja sinä kuinka onnellisia olimme katsoin sadetta joka satoi ja yhdisti meidät märkiä ja rakastuneita me kaikki olimme tulvillaan näistä taikapisaroidista ja kaikesta mitä välitettiin oli iloa aina kun tunnen aina kun kirjoitan se on jotakin mitä näen muistan ja näen sinut aina edessäsi tulevaisuudessa ja

nykyhetkessä tahdon-

sinä ikuisesti aina kun ajattelen näen sinut luonani napa napaan huulet huulille vartalo vartalolle yhdistyneenä enemmän kuin ystävinä aina se oli jotain mitä näin enkä sanonut se oli jotain mitä halusin ja tunsin jotain vahvaa yhteys ilman kärsimystä laitoin sinut mielikuvitukseeni se oli luomus jostain kauniista keltaisen sävyissä kuin aurinko ei koskaan sammuu ja säteilee energiaa koko päivän kun sammutan valon se muuttuu pimeäksi kaikki hämäräksi astun tuohon ulottuvuuteen on pimeä syy on pimeys ei ole syytä ei ole syytäsinä mielikuvituksessani se oli jonkin kauniin luomista keltaisen sävyissä kuin aurinko joka ei koskaan sammuu ja joka säteilee energiaa koko päivän kun sammutan valon se muuttuu pimeäksi kaikki on hämärää astun tähän ulottuvuuteen siellä on pimeys siellä ei ole motiivia siellä on mielikuvitus tyhjyyttä tyhjyyttä mitä ei voi nähdä kaikki heijastuu pimeyteen kuvitellaan seinä esteitä kaadetaan alas pahempia kuin lonkerot esitys alkaa sytytän valon esirippu nousee ylös kunnes kun

Minä menen uneksimaan, te ajattelette, mutta te ette ajattele, aivan kuten mikään ei ole samanlaista, mieli ajattelee eri tavoin ihmisestä toiseen, te ajattelette, minä myös ajattelen hyvin! Ajattelemme ja toimimme aina vain yksi olento tapahtua kuin näen pimeyden olen matkustaja en valon rakkaus niin kauan kuin olen kokonainen tunnen ruumiinosat nukkuvat tunteet rikkoo ääni ääni joka kertoo minulle rentoutua korostetaan ja imeytyy korvaan olen ilmestyy uudelleen ei nukahda mutta ehkä on parempi unohtaa jotain lievittää jännitystä pulssi olen pysähtynyt sidottu uudelleen ehkä se on jo ohi vapautan itseni ja olen hiljaa mutta kysymykseen on aina ratkaisu en reagoi vaan toimin otan tilanteen haltuun tässä on hyvä tilaisuus lopettaa kärsimys.

Luulin nähneeni unta heräsin ja näin sinut unessa se näytti tarinalta sinä olit se jolla oli enemmän charmia enemmän

kauneutta prinsessan ilmaa sinä olit inspiraationi se ei ollut
mielikuvitusta se oli sinun ritarisi sinun soturisi sinulle
minulla oli mitään toimintaa ilman haarniskaa suojelemassa
sydäntäni olit unelias avasit suusi nukahdit ajattelin sinua
nojaten kylkeäsi vasten

makuulla pyysin suudelmaa sinä myönsit hänelle halun halusin olla kanssasi löysin itseni uneksimasta kanssasi näen sinut seesteinen terälehti liljan sinun hajuvesi viettelee minut johtaa minut sinun kohtaaminen minua huimaa ja hämmentynyt olemme katollasi nähdä tähtiä nojaan sinua ja jopa eksyä saat minut hymyilemään saat minut tuntemaan se on niin hyvä päästää minut menemään pidemmälle ei ole ketään olet niin kiltti yksi enemmän kuin tuhat tai paremmin ääretön se on niin kaunis mitä tunnen sinua enemmän on mahdotonta tuntea se on päästää itseni menemään sinulle taikasi ilosi varten sinun iloasi varten.

Olet niin söpö olet vauva joka jo kävelee ylös olet niin suloinen olet ystävänä olet haluan sinut kanssani olet hauska olet paras olet paras olet suurin olet kaikki mitä halusin ja toivoin kaunis poika olet hyvin rakastava olet hyvin hymyilevä olet sympaattinen olet suurin ilo olet poikani olet maailmani tuhma tuhma poika olet sinä tiago poikani olet poikani söpö ja siisti lapseni olet mahtava koko päivän hymysi, hymysi, ilosi ovat kiehtovia energioita jostain puhtaasta hyppäät seinän yli hyppäät aidan yli tulet luokseni hakemaan karkkia tulet ja annat minulle vanukkaasi olet niin suloinen olet niin kiltti koko päivän olet aina hymyilevä ja valmis menemään kadulle, puutarhaan olet poika veijari tykkään sinusta ja sinä tykkäät minusta haluan sinun tietävän, että haluan sinut aina lähelleni

Matkustin pilvien alla lensin taivaan alla olin planeetoilla Marsissa ja Jupiterissa Marsissa päätin rakastaa sinua ja Jupiterissa halusin sinut ja tässä on olemukseni lentämässä kynästä planeetalle siellä oli voimaa siellä oli energiaa siellä oli iloa se oli jotain joka välitti se oli rakkautta kukan muodossa sillä oli auringon voima se liikkui kuin auringonkukka sillä oli oma tahto lakkaamatta etsimässä jotain polttavaa se oli unelma se oli valloitus se oli tavoite kaikki intohimolla ilman ulottuvuutta se oli mahtavaa se oli

uskomatonta se oli hämmästyttävää

viimein hyvin rakastavasti katsoin ulos ikkunasta huomasi horisontin ohitin katseeni kukkulan yli katsoin eteenpäin näin tähteesi se oli kirkkaasti tuikkiva nostin katseeni näin kuun se oli minun ja sinun se oli maisema se oli matka näin sinut matkalla maalla ja meren alla seurasin sinua matkasimme valloitimme toisemme maalla ja meren alla se oli vain kuunvaloa.

Saudade on haluta on haluta on haluta on rakastaa on ajatella on tuntea on ikävöidä sinua on haluta saada sinut tänne on haluta tapaamista on rakastaa sinua on aina ajatella sinua on tuntea läsnäolosi.

Minusta tuntuu, että haluaisin luoda jotain, mutta on hyvin epämääräistä kuvitella luoda ja muuttaa kirjoitus jollekin luettavaksi En tiedä mitä, mutta tiedän miksi, mutta minulta puuttuu inspiraatiota Minun on otettava kantaa kohdata tämä tilanne kirjoittaminen ja ottaa jotain luettavaa Alan ajatella yrittää päästää irti annan periksi, koska se ei ole helppoa saavuttaa.

Jos oli päivä kertoa seikkailuja tai väärinkäsityksiä vain yhden päivän eikä 1 vuosi tänään 1 vuoden jälkeen näen 50 päivää on 365 päivää vuodessa 7 päivää viikossa 24 tuntia päivässä tässä on hieman 50 päivää hetkiä näiden 365 vuodessa joitakin viikonpäiviä ja joitakin minuutteja 60 24 tuntia kertaa viimein, elää hetki!

Olin abstraktisti mennyt sinne tulini olin uppoutunut hieman kieroutunut se oli hieman outoa, mutta se ei ollut unta olin hereillä valmis heittämään kuutio oli suoraan eteenpäin

sen mukaan, miten mieli toimi, kuvittelin, ja ennen kaikkea se oli jotakin, jonka loin, ja sitten minun oli eletävä olemuksellani, ja se on elämistä ja olemista.

Tiedätkö mitä? On asioita, jotka muuttavat asioita, se on jo jotain ja asia, joka oli asia, aiheuttaa n asioita, mutta milloin? Kun se muuttui ja se oli todella asia, joka oli jo jotain, no, elämän asiat!

Se oli sumua niiden alla jotka lentävät se oli ilmaa vain hengittää se oli halua voittoa pelkäämättä se oli kuunvaloa meren äärellä olin kapteeni minulla oli kaikki käsillä aluksella matkalla kuva voitetusta taistelusta ilmestyi se oli saavutus.

jos jonain päivänä tämä tapahtuisi, voi mikä ilo, joku sanoisi, että suljen ovet, avaan ikkunat ja lennän pelottomasti paratiisin alla on niitä, jotka tiedostamattaan tekevät tuomioita, minä jatkan itseäni yhteisymmärrykseen on löysiä nuotteja, ilmakehässä hyvin kuumassa paikassa on liljoja, on kehäkukkia haluatko, on märkää maata, kosteaa katossa, hämärä ja avuton lamppu pitää kiinnijännitys nousee on vaikeita hetkiä, jopa vaikeita, mutta kukaan mutta kukaan ei tiennyt mitä vain yksi ymmärsi ja ymmärsi miten olla yksin väkijoukossa tässä on yksi asia mutta elää olematta olemassa ja ennen kaikkea haluta elää hymyilin hetkiä itkin katumusta kirjoitin mitä en ymmärtänyt mutta ennen kaikkea tunsin näin kaiken enkä mitään katsoin koska silloin itkin vain koska annoin itseni enkä koskaan jättänyt sinua mutta en tiedä mitään ja tässä on hajuvesi joka laajeni ja sytytti intohimon terävän kivun oli aika sanoa ei vain koska silloin jotain oli olemassa jotain liikkui suonissa veri virtasi joskus kaukana sydämeistä joka ei pumpannut se oli vain saadakseni aavistuksen miten intohimo sykkii vahvasti ja voimakkaasti jopa köyhän ihmisen sielussa ennen kaikkea se oli ihmisiä ja sillä oli mieli koska se pelkää jotakin se tuntee vihdoinkin että on aina loppu ja alku luulen että ansaitsen

sen

se ei ole minulle eikä sinulle se on molemmille koska rakastamme ja myös hylkäämme jotain joka loppuu jotain joka syntyy kukoistaa ja kasvaa mitä kaikkea yhtenä päivänä oli olemassa ja sekunnissa katosi se oli näin kaikki mitä tapahtui ei vain siksi että haluttiin elää yksi päivä ja vielä yksi hetki aina muuttumaton olematta kovin tärkeä se oli hetki se oli aikaa takaisku se oli ja lakkasi olemasta se riitti uskoa joskus uudestisyntyä koska voisin katsoa enkä kuvitella se oli totuus hellävaraisessa iässä mikä on tarkalleen ottaen se osoittaa sitä Jos teko oli vain yksi teko, jolla valloitetaan sydän ja mielikuvituksen hedelmä, se oli yhteys ilman, että kukaan tai mikään sanoi ei, mitä tapahtui, oli jotain, mitä pelkäsin. Kaikki, mikä vapisi, ei ollut turhaa, se oli kuin joku, joka antaa käden mopin kanssa, aina on joku ei-puolella, koska silloin on sanottava kyllä, vaikka ajattelisi. ei se ei ole oikein mutta kyllä on ei ja näin on aina ollut ei koskaan halunnut mutta joskus kyllä muuttui ei:ksi tässä on vilpittömyys joka taistelee vapauden puolesta toimia totuuden mukaisesti ei on ei ja kyllä koska en ole enkä ole vain koska halusin olla elossa koska olen olemassa ja olin jo silloin kun luulin olevani olemassa lukea laajentaa ja kirjoittaa nukkua juoksin kävellessäni ja olin liikkumatta olin liikkeessä vapaan ja fiksun ajattelun hedelmä olin tarkkaavainen liikkeessä kävelin ja kävelin vain koska rakastin olen vaikka en ole tässä maailmassa rakastava en usko taikauskoon uskon ihmiseen ja hänen keksintöihinsä kysymykset oletukset mielikuvitukset harhakuvat olkoon ioneilla tai protoneilla jopa luoda raketteja valo on energiassa ja sitä ei nähnyt vaan tuotti ilman opastusta meni ja sai sen oli ihminen oli niin mauton oli vain kuvitella ja luoda oli järki ei kuudes aisti kuten sanottiin mutta se oli niin todellista että se tapahtui aina kun hän halusi.

Jos eläisimme hetkistä hetkiin, olivatpa ne sitten

kaunopuheinen tai jopa lämmin, kukaan ei sanoisi, että rakkaus on kipua, joka sattuu kuvitella rakkautta ilman kipua, sillä mitä se sitten onkin, se tarvitsee kiihkoa, jossa hehkuu henkeä pidempään kuin voisit kuvitella totuus on rakastamisessa ja antamisessa, jopa kärsimyksessä, jopa siinä, että ei näe, mutta ennen kaikkea tunteessa ja kivun aiheuttamisessa rakkauteen, jopa siinä, että ei näe, mutta ennen kaikkea haluaa suojella rakkauttaan kivulta, suojelu, joka luo suhteen, joka tulee tunteesta rakkaus ilman syytä, koska silloin kipu tulee sydämestä katseessasi näen meren, joka vain katsomalla saa minut rakastamaan ripset lyövät hiekkaan kyyneleet vierivät aalloilla näen hiekkarannan, jossa on simpukankuoria kompastelen tähtiin huuto, jyvä, jotta sydämeni saa ravintoa.

Jos kärsin, se johtui siitä, etten nähnyt tai ymmärtänyt sitä, mitä koin hymyile auringonkukka piristy ja kaunista itseäsi auringonsäteillä ilmaiseksi.vapauta itsesi ja näytä kauneutesi mitä tukahduttamista mitä hulluutta mitä pelkoja jokaisella on vähän se oli jotain mikä liikutti en nähnyt miten se tapahtui se oli tuskaa pitkä hetki miten voisin kohdata kuiskauksen nyt se ei nauranut koska joku näki miehen joka hetkeksi horjahti vain koska hän katsoi ja lähti sinne mitä kukaan ei huomannut miksi se oli hiljaa kärsin jostain elin ja kärsin miten tunsin yö oli kylmä palasin tien varrella kaiken kanssa ja ei mitään ei kukaan ei ollut koskaan ollut yli mutta jonain minä jäin vajaaksi jos silmissäsi näin varmuuden toimin selkeästi ja minulla oli surun taitavuus nyt että epävarmuuden vuoksi et toimi, olit väärässä sitten katsoin kattoon ja kaikki näytti autiolta minulle voi mikä tuska voi mikä surullinen ja ahdistunut näky katso minua loistavana tunnilla että menen lattialle vain koska kaaduin ja laskeuduin nöyryyteen kaikessa mitä on olemassa ihmiskunnassa hiljaisuus häiritsevä ääni häiritsevä ääni jonkun joka siitä mitä ei sano tulee onnelliseksi heräsin

päivässä jonka menetin minulle sanoin että se ei ollut ilo

mitä tunsin ja kaikki yhdessä päivässä huomenna olisi parempi oli mitä halusin vain koska on ihminen saa surullinen

Yksinäisyyden pimeydessä ojenna kätesi älä sano ei veljelle, sillä ei ole turhaa koskettaa sydäntäsi, jos se olisi vain yksin, ei olisi sääliä.

Näille kiville istun Kirjoitan sinulle mitä en koskaan unohtanut hymyäsi seurasi oli jotain, jonka tunsin aina kun olin yksin, aika ajoin ajattelin sinua kun tunsin oloni hyväksi vain muistelllessani sinua.

Aina kun näen unta, herään ja katson itseäni ja kysyn itseltäni, onko se todella niin kuin kuvittelin tai ajattelin vai matkustinko vain unessa, mikään ei rakennu, mikään ei muutu, se on väärä käsitys, joten näen harvoin unta, ja on turhauttavaa herätä, kun kaikki on ennallaan ilman muutosta, loppujen lopuksi, uneksin tai en, kaikki pysyy samana.

Surullisessa ja ihmisvihamielisessä yöllisessä ilmapiirissä, hiljaisessa ja hiljaisessa, hyvin sanattomassa, on kuitenkin tähti, joka loistaa, kuu, joka valaisee jopa kaikkein hurjimmassa ja hirvittävimmissä ympäristössä, on toivoa, joku luotettava, olento, joka rohkaisee meitä ja vetää meitä ylöspäin, ystävä, joku joka katsoo meitä välinpitämättömästi ilman uskoa ei katso meitä rakkaudella aiheuttaa meille tuskaa jotenkin ei usko olevansa ystävä ja joka katsoo vain omaan napaansa hänkin eräänä päivänä tuntee eron joka on ystävän ystävä ja tuntee rakkauden uskon jopa tuskan hetkellä mitä jonain päivänä ihmisestä tulisi kukaan ei voisi sanoa, jos he sanoisivat sen olevan tietämättä, koska ihminen tekee aina jotain enemmän tapahtua oli juurtunut hänen tapaansa elää, syntymähetkestä lähtien kasvaa ja lopulta kuolee kaikki mitä ihminen teki kukaan ei voinut ennakoita eikä edes

tiesi, miksi hän teki sen, tämä on ihminen ja hänen olemuksensa.

Näin katseessasi tiettyä kiiltoa jokin laukaisi sen se oli intensiivinen ja sillä oli syy rakkauden katsoin uudelleen se jatkoi kiiltoa katse valloitti minut se loisti kuin kimalteleva ja vahva tähti joka vangitsi huomioni se oli kaunis tunne se oli intohimo kun näen missä haluan olla haluan sinun kulkevan kanssani samaa polkua se on kirjoitettu tähän pergamenttiin olet olkapääni ystävänä jonkun jonka kanssa haluan olla aina ja ikuisesti kaipaen tuota paikkaa jonka valloitamme kuunvalollamme ja samalla tähdellä joka aina loistaa.

En ymmärrä tai edes vain ei tiedä se riitti ymmärtää ymmärtää ymmärtää tietää sitten kyllä voisin väittää olisin valaistunut mitä tapahtui olin yli mitä tapahtui halusin vain tietää, mistä se alkoi ja lopulta päättyi Haluan sinun tietävän, että kaikesta huolimatta, että voi tapahtua, jonka loppu en voi ennustaa, että en unohda sinua ja että voit aina luottaa rakkautemme kaikissa tilanteissa, koska se ei ole vain intohimo Katsoin pimeässä näki syvyys yön oli aika rentoutua lisätä musiikkia radiossa ja anna minun ottaa yö on kumppani voimme jakaa herkin tuntemuksia, sillä hän pitää salaisuutensa hyvin haluan kutsua häntä hiljaiseksi yöksi sillä hänellä on aina hyvä korva mutta hän puhuu vähän vaikka aina juonittelee ja niin olen onnellinen.

Miten elää koko maailman vankina puuskahdus vapautta lievittää ahdistusta tämä vankilan tunne saa jännityksen lisääntymään hermot räpyttelee ilman että muut näkevät katso mitkä siteet jotka löysätään meiltä jotka irrotetaan miten on olla vapaa ja luonnollinen johonkin banaalimpaan tai aistillisempaan ei edes minä kuvitellut miten se toimi oli

kirjoittaminen ja ottaa jotain, joka kuvitteli ja edusti minun on tavallinen olento tunne ja nähdä minut kirjoittamalla kaiken, joka kulki läpi mielen oli ilo Toivon, että kun luet yhtä.

Tämä yksinäinen asema, yksilöllinen ja vailla kohtaloa, tämä sekavuus, joka ajaa meidät unohduksiin, tunteiden täydelliseen menettämiseen, hengittämiseen, haluun uskoa, tämä on se, mitä jokainen kohtaa eläessään, yksi katse, yksi huokaus, savukkeen savu laajenee, hengitys toisensa jälkeen, katson kelloa, minuutit kuluvat, savuke palaa hitaasti, etsin jotakin, jota etsin lakkaamatta, tästä hetkestä eteenpäin, toinen hengitys, sana ennen kuin tunti kuluu toivon, että tämä riippuvuus katoaa jonain päivänä se tapahtui, että pass of magic hedelmä ponnistelujen sitkeys positiivinen asenne se oli jotain hyvää tai jopa poikkeuksellista se olisi omaperäistä, jos sellainen ilmestyi luonteen haluamalla ja olemalla parempi ja enemmän kuin! Voittaja ja ylivoimainen vihdoinkin valloittaja aamunkoiton hiljaisessa yössä kaikki kädessäni ilman saalista kaikki illuusion avulla seuraavalla ehdolla olla onnellinen tai jopa erittäin onnellinen vain koska halusin

Ja koska kaikki riippuu siitä, miten tunnemme asiat tänään, tänä päivänä, millä vuosisadalla tahansa, olen altis onnellisuudelle elää sitä, mitä en ole elänyt kuunnella sitä, mitä en ole kuullut ja olla siellä, missä en ole ollut. No, uudestisyntyminen elää muuttamaan tavallinen joksikin hienovaraisesti epätavalliseksi on jo läsnä alitajunnassa, jotain, joka ei valehtele meille.anna sen hypätä ja anna sen lentää mielikuvituksen aisteissa anna sydämen sykkiä voimakkaasti saavuttaaksemme heti

Sellaisen ihmisen ylin vapaus, joka ei tuomitse itseään tekojensa perusteella - oleminen on vapaata elämää.

Eräänä päivänä olin menossa liian nopeasti kaaduin ja jäin jälkeeni, joten aloitin uudelleen kaatumisten kannustuksella ja toipumisen luottamuksella vaadin ja elin kuin ei olisi muuta mahdollisuutta otin hitaasti, mutta vakaasti ja vakuuttuneena palasin maailman hulluimpaan kilpailuun, jota kutsutaan elämäksi, ja se oli hänen vuokseen, että taistelin ja saavutin tavoitteeni olla onnellinen, että olen hyvässä asennossa maalisuoralla....Näin että yksin taistelemisen on välttämätöntä vapautta ja tämä on yksinäisyyden sisko koska hyvin, olen aina aloittanut yksin seisoen ensimmäisestä ja viimeisestä paikasta. on mahdollista olla ensimmäinen ja viimeinen vain silloin kun juoksemme yksin. tämä oli taistelutahto mutta emme ole koskaan yksin ja meillä on elämä edessämme ja tämä on juoksemista elämisen puolesta ja olla ensimmäinen ja viimeinen kun aloitamme syklin on luonnollista että aloitamme viimeisenä mutta on kohtia joissa olemme voittajia. tämä on elämää ensimmäinen yhdessä paikassa ja viimeinen toisessa mutta ei koskaan pysähdy näin ei ole juoksijoita elämän kisassa olemme aina voittajia ja samalla häviäviä ja tämä on taistelua ja voittamista elämässä!

Vapaa-ajan innoittamana mietiskelin, rinnastin ja vihdoinkin otin kantaa levottomuuteen ihminen tulee onnettomaksi, kun hän ei elä yksin, kun hän ei kestä olla paikallaan on välttämätöntä etsiä onnea tämä tulee sisältä, koska ihminen etsii jotain kärsimättömästi ulkopuolelta tulevaa, no tämä levottomuus tekee meistä surullisia yksinäisyyden kestäminen ja paikallaan oleminen vahvistaa meitä, jos voimme elää itsemme kanssa saavutamme täyteen onnellisena hän, joka ei etsi mitään, koska hän löysi itsensä, älkää ajatelko, että tämä on autistinen tapa elää, vaan että suurin onnellisuus on meissä itsessämme.

6t siellä...6t siellä, kun et kysy...6t siellä, kun se ei ole...

Tarvitsen... Ollakseni siellä, kun haluat minua... Ollakseni siellä silloinkin, kun en ole siellä... Ollakseni siellä, kun et tunne minua... Ollakseni siellä, kun kutsut minua... Ollakseni siellä, kun ajattelet minua...# Olen siellä, kun kuvittelet # # Olen siellä, vaikka en haluaisi olla siellä # Olen siellä, kun rakastat minua # Olen siellä, koska olet olemassa # Olen siellä, koska unelmoit minusta...
...ajattelen olevani siellä...

Jos eräänä päivänä näin sinut, ja katsoin sinua sanoisin, mitä mielenkiintoinen tyttö, sinulla oli jotain silmissäsi kirkas iloinen ja kuohuviini hymy olit nainen, joka haluaa kaunis ja aistillinen olit yksi, joka vietti minut ja että olen koskaan halunnut vain mitä tunsin pidit taikaa? Se oli minun jokapäiväistä elämääni.

Eräänä päivänä kuvittelin kaiken, että vain ollessa, en tiedä mitä sanon myöhemmin kirjoittaa oli erilainen se oli todella pelottavaa, että unelma on ja ei tiedä mitä tapahtuisi yritin kuvata, mitä ei koskaan näe päättyi täällä matka siitä, että maailma hiljaisuuden, joka oli olemassa, ja että joku kärsi Mielestäni kenenkään ei pitäisi tehdä vain tehdä, mitä muut eivät tee rohkeuden puutteen vuoksi eivät toimi, mutta osaa jättää huomiotta hyvinvointi jonkun, joka ei voi katsoa ja nähdä lopettaa tupakoinnin lopettaminen ja ajatella! Sammutan savukkeen, yhteentörmäys alkaa parannuskeinona jäljellä olevaan haluun.

Kirjoitan manatakseen ja luodakseni. Kahden minuutin kuluttua alkaa totuus kirjoittamisesta ja siitä, että sinulla on jotain muuta, mikä ei ole sinä. Tunnen, etten ole kykenevä, toisaalta tunnen soturia, mikä on enemmän totta, valloitusta. Savukkeen sammuttamisesta on kulunut 16 minuuttia, halu sytyttää se uudelleen kasvaa. Kaikki menee ohi, kun tuntee mitä tapahtuu.

Ajattelen, joten sinun on odotettava. Heikkoudesta voittamisen haluun kaikki tulee kuin auringonlasku. Olen olemassa jatkuvassa yhteydessä halun kanssa. Ajattelen puoli tuntia tunnin jälkeen näen itseni ja tunnen haluavani ylittää ajan. Matkustan sekunneissa, minuutit ovat kuin raketteja, jotka juhlivat jokaista etenemistä. Tunnen oloni kevyeksi, kun ajattelen, millainen on saavuttamani edistysaskel. Siellä on taka-askel, koska siellä on saavutettava savuke. 35 minuutin kohdalla tässä on teko, jonka haluan perua.

Se tapahtui ajattelematta, se toimi mekaanisesti ja prosessinomaisesti.

Minulla oli tämä pääsy tilanteen sammuttamisprosessin aikana.

Asetan itseni uudelleen hetkelliseen, luomisen spontaaniin hetkeen. Sanoja, lauseita, joilla on toimintaa ja yhteys. Kuulen radiosta, että suunnitelma saattaa keskeytyä, pohdin ja tunnen, että minulla on pohjoinen. Vielä 45 minuuttia ja tässä on toinen savuke, ajattelen, tietenkin! Kaikki, mutta melkein kaikki, saa minut ajattelemaan, ja se on kohdattava.

Se on tunti, jonka tulos on 20 vuotta 30:stä, jotka minulla on.

Kuinka me elämme 66 prosenttia elämästämme ajatellen sitä 100 prosenttia, jonka 33 prosenttia voi antaa meille. Se oli monimutkaista, mutta se selitettiin.

Jos todella pyrin, minun on taisteltava ja opiskeltava keino suorittaa

Se ei ole helppoa, ja tuskin koskaan enää poltan "yhtä" savuketta. Se tulee yhdeltä, ja seurasin reittiä, jolla ei ole hanketta.

Loogisesti ajateltuna, poltan tilanteen yli. Luonnossani piti olla puhtautta.

Kului kaksi tuntia 03 minuuttia, ja sitten ajattelin.

Onnistun nousemaan esiin, jokin toimii. Aloitin hymyilemällä, ajattelemalla, että jotain tulee esiin.

Helppointa olisi ollut luovuttaa, mutta aioin pitää

kiinni siitä. Vahvistuin ja ajattelin vain, että voitin.

Jotain ei luonnollinen oli epänormaalia.

Kuten Minä aion pohdin, parasta on tavallaan teeskennellä nukkuvansa.

Tahto tulee, mutta en aio juosta karkuun. Olen ilman valoa, mutta energia ei koskaan lopu.

Tunnen hohtavan voiman, joka ei koskaan häikäise minua. Minä muutun, tästä en epäröi muuttaa kaikkea.

Olen menossa ja tiedän, miksi olen menossa.

Hiljainen, banaali savuke, pikemminkin epäröivä kuin ärsyttävä.

Kun eräänä päivänä lokki tulee pyydän häntä tuomaan sinut takaisin minulla oli mitä en halunnut kun en halunnut mitään menetin kaiken miten olisin ilman sinua käärin kuvauksen tähän intohimoon minulla oli jättiläisrakkaus ja aina gallupissa kun ajattelin sinua, näin mitä menetin täällä, sinä siellä miten halusin olla tulivuori kuin se ravistaisi sydäntäsi tämä jättiläisrakkaus, aina voitokas kaikkialla tunsin, syvä halu joka tulee maailmastani halusin aina sinua, vielä enemmän kun nauroit onnellinen katse oli vahvempi kuin kaikki sähkö, jonka läpi kulkee kaikki virta, joka sitoo meidät eikä koskaan erota meitä ei koskaan ollut tarkoitus sattumanvarainen törmäys kuvittele silta joen alla, jossa jalkakäytävä ei enää merkinnyt mitään näin tulivuoren ja juoksin, ja piiloutui luin paperinpalasta sanat makea kuin hunaja kirjaimet eivät olleet paskapuhetta oli merkitys ja

haudattu menneisyyteen jotain, että tuuli ajatteli ja puhalsi
että kasvot maalattuina

sivellin rakkaudettomalle maalaukselle olit se tuloksena oleva osa taidetta olit maalattu kankaalle, se oli se yksi se oli hänen.

Luku

Juoksin pois, juoksin, mutta hän tarttui minuun ja veti minua, hän otti minut mukaansa.

Kirottu hahmo, jota et edes näe, mutta joka levittää itseään. Hän on tunnistamaton hahmo, joka kokee ilmestyksen. Hahmo mutisi: pelkätte kasvotonta miestä!

Kyllä - vastasin hieman pelokkaasti. Älä pelkää, koska olen olemassa vain valon läsnä ollessa.

Olen puhunut valosta ja energiasta, mutta en koskaan miehestä, jonka kasvoja en tunne ja joka ilmestyy halukkaasti ja pakenee saavuttamatta hänen ruumiinrakenteluun.

Varjo on pimeyden olento, joka ei elä ilman valoa. Omituinen olet varjo, joka piileskelee pimeydessä ja hiljaisuudessa. Mutta esiin nouset valosta ja tuosta hatusta, jota pidät kasvottomana, mustana. Nousen taivaalle, suurennan katseesi vääristymällä ja metamorfisella valolla. Taivaan vieressä nauran kuin kukaan muu, nauran sulttaanin ilmalla ja ylivoimaisesti, vastaan mustan taivaan nopeudella ja tiivistyn kiteisen ja terävän sateen pisaraksi. Mutta kasvottomaksi mieheksi vesi lävistää ruumiini eikä oma trenssitakkini kastu. Sillä se on tehty varjosta. Nämä mielikuvituksen hahmot loin uudelleen pelotellakseni hiljaiseen yöhön niitä, jotka pakenevat pimeyttä ja etsivät valoa.

Olen epäonnen varjoystävä. Hahmon

koko pahuus on olla olematta

olemassa.

Se on kadonnut ilmestys.

Huuto elämää tuottavan nautinnon muotona nousee esiin sumentuneesta sielusta,

Tunne toisten suojelemisesta ja sielun kauhea surina.

Se, joka nousee, ei aina kaadu, vaan nousee huijauksesta röhkeyteen.

Se, mitä todella näet, on nousu eikä putoaminen jyrkänteeltä.

Aaltojen korkeuksissa, missä vihreys on ja sininen haihtuu.

Punainen väri on varoitus muiden periaatteista.

Synkkä, synkkä, kevytmielinen ei ole aina läsnä ikään kuin terävöittäisi epätoivoa kirskuvalla, hiljaisella huudolla.

Sanoissa viitataan ylikuonnollisen taikuuden kohtaamiseen, johon liittyy intohimo.

Kiinniottamatta, kirjain kirjaimelta rakennetaan kirjallista sanaseinää, syntyy väistämätön tosiasia... jossa virtaa rikkoutumattoman tyytyväisyyden kirjoitus ja kyyneleet, joiden olemusta ei vastusteta, vaan jotka ikään kuin elvyttävät ja syntyvät antarktisen jään murtuessa, joka torjuu ihmeellisten olentojen keskellä olemisen taikaa ja ikään kuin tyhjenevät palavaan halun tuleen lausuakseen sen, mitä on jo kauan ilmoitettu. Hän kirjoittaa ja kääntää sieluunsa luomakunnan koneen helpotuksen. Rivien ja sanontojen välissä tässä on se, mitä toinen ajattelee ja toinen kommentoi.

Vertigo

Alku, jyrkkyys, koska aika ei ole katoavaista.

Rinnakkainen putoaminen huono alku, jäähdytän. Varpaillaan tasapainoilen ja hyppään, sukellan. En peruuta itseäni, hyppään ja kuvittelen huimauksen. Nopeasti sydän hätkähdyttää, jotain kuvittelen matkustavani. Etualalla näin kaiken elämän sekunnissa, kun liu'utin ilmassa. Se oli vapaata pudotusta, että putoaminen osuu maahan... läpi märän asfaltin, joka kiiltää tiellä hengitän syvä ilma on jäinen! Märkä asfaltti tunnen viileän veden joka loistaa pimeässä muistuttaa minua kirkaasta ja hohtavasta taivaasta ja niin vahva se maa oli, vahvasti se törmäys tuhoaisi sen mitä oli tulossa. Kello pysähtyi ja ikuisti hänen ajatuksensa hetken. Nopeudella yli tuulen se tuli piruettien ja kierrellen itsensä ympäri ja meni ylös, ylös, takaisin edelliseen hetkeen niin, että ei olisi myöhemmin kutsun sitä, että korkeus putoamisen, jossa se putosi nousee huimaavasti.

Ylpeys tunne näen, miten toinen kärsi joku, joka tunsu ja että toinen ei koskaan nähnyt ihossa muiden toivon, ettet koskaan kärsi henki apua ja keskinäistä apua nousee polkuja on lohkareita on näitä esteitä, jotka nostavat ylpeys on syntynyt minussa uskoa, koska maailma tuli taistella loppuun asti ja vahtia sinua ja lopulta olla ja mennä syvälle tavata toisen ja hänen maailmaan miekkailun taidetta on iskuja aiheuttaa kaikki menee läpi tunne isku miekan kärjestä taistelu kärsimystä vastentahtoisesti, joka välittää voimaa voittaa ja ottaa ja katso, loistaa voittaja ja häviöjä, kun putoaa, tuntee kipua, mutta nousee ja voittaa on taistelija, joka voittaa kipua kuvittelee itsensä huipulla viimeisen teon ja vilahtaa kunniaa voittaja ja voitettu kaikki, jotka taistelevat ansaitsevat kaivattu voitto.

Sinä aamuna

Se oli kevytmielinen ja ahdistava aamunkoitto kyynel ei ole

hyvin kaukana mittaamaton huuto, joka oli järkevää kostutettu kasvot aamunkoittanut aamulla jo yö oli edeltänyt oli kulunut aika nousi valituksen ja sanoi olla tarkkaavainen aurinko, joka tulisi ja joka haihtui kyynel, joka tippui ja maailma pilvien sanoi hymyili yksinkertainen hämmästynyt päätin päättää, mitä tulisiPäätin päättää, mitä oli tulossa Aioin hallita ja tämä todella testi päätös tehtiin se ei näkynyt tyhjästä Aioin onnistua syntyä pohjasta tunne, että tunsin tunsin tunti tapojen noin lähteä rohkeutta ja sitkeyttä ruokki minua toivoa kuilun selkiytyi ja sumusta ja petollinen tuuli ilmestyi tahto valloittaa jotain, jonka saavuttaisin.

Onni aikoi käynnistää itsensä aika rakastaa itseä ja edetä taisteluissa ja taisteluissa ilman epäonnistumista se oli varma laukaus seuraavina päivinä löin kättä luin tunnit, minuutit ja sekunnit ja vapautin itseni, kuin taikauskusta se oli se mitä näin sinä päivänä onnellisena ja tyytyväisenä enemmän kuin monet ihmiset se oli erilaista se tuli mielestä varmasti se oli tapahtumassa se oli tulossa yksinkertaisesti.

Verkko

Katsoin vakavasti ympäristöäni näin maiseman ja se ei ollut ruma katsoin yhteiskuntaa näin verkon jossa kaikki mutta kaikki on yhteydessä toisiinsa ja kuvittelin hämähäkki oli juoni todellinen draama kuolema oli hämähäkin vierailu ja verkko oli hänelle eräänlainen illallinen jonka hämähäkki otti joka kärsi eniten ja kutoi vähiten, hän pisti ihmisiä ja ikään kuin nukutti heidät, tämä syöjä sai kaikki eräänä päivänä näin unta, että se joka kuoli verkkoonsa oli ruma hämähäkki, kuolema lakkaisi olemasta ja kuolevaisuus antautuisi, tämä oli unelma kuolemattomuudesta ilman pelkoa verkosta, Hämähäkkiä ja elämää. Me kaikki alistumme, mutta on meidän tehtävämme muodostaa -

Jos on mahdollista olla hyvä, jotta elämä ei muuttuisi rumaksi, jos on tahto elää ja jos ei näe hämähäkkiä loppuna vaan aina rakenteilla olevan yhteiskunnan/verkon syklin loppuna, verkon rakentaminen oli evoluutiota, eikä hämähäkille ole ratkaisua, jäljelle jää verkko, ruma hämähäkki ja minun mielikuvitukseni.

Luzes kahvila välillä tuskin sammunut savuke ja paahdettu kahvi Olen läsnä tässä tilassa on ilmava ja hyvin suosittu paikka, jossa ihmiset näkyvät mistä tahansa näen itseni tulevaisuudessa luoda side tässä tilassa, jossa kirjoitan ja on tavoite, jonka toivon saavuttavan noin 2.000 tuntia, joista noin yksi päivässä omistan itseni tässä tilassa tarkemmin sanottuna kahvilan valot, jossa toivon valaista rivien välissä jokapäiväistä elämäni tunnen rentouttavaa energiaa, vaikka se on hetkeksi aion ylläpitää päivittäistä kirjoittamisen prosessia jatkuva luominen, ramboilu, ajattelu ja kirjoittaminen on jotain, jota pidän jännittävänä ja haastavana meri kuvittelen itseni merten välissä maailmani pohjalla on elämää! Sukellan kirjoittamisen valtamereen, jossa näen mustetta, joka tippuu luodakseni kauniiden rivien väliin tekstejä, lauseita, runoja tai jopa yksinkertaisia pohdintoja ilman suurta huomiota tai kiirettä, jopa jännitteitä on olemassa kyllä aikomuksia valtameressäni metsästä kirjeitä harppuunoilla päästä syvälle sydämiin, jotka tuntevat erilaisia tunteita, aistimuksia, mutta tärkeintä on sukeltaa mereemme ja ennen kaikkea rakkautta eri meriä kohtaan.

Sytytän voiman lyhdyn energiaksi ja sitten valaistu tyhjiys sammuu, täyttymyksen tunteen myötä minussa herää loputon halu. Tapahtuu, että valaiseva liekki valaisee iltapäivän, joka kuluu hitaasti, hyvin laiskasti, se on valon herääminen loistavaan katseeseen ja ikään kuin valloitus syntyy tiedon läsnäollessa

hengittää tiheää hajuvettä, intensiivistä ja tarttuvaa, tuoksua, jota sisäänhengittäessä tuntee mielihyvää ja kuinka hyvä on joka päivä hengittää koskaan samaa ilmaa hymy hymy hymy, joka ei ole aina tarkka, mutta joka tekee sinusta kauniin hienovarainen intiimi hymy merkki ilosta ja hemmottelusta ikään kuin se olisi kiehtovaa ajaton ilo hyvin luonnollinen ja rento kun hymyilet viisaasti hehku osuu minuun joka ovelasti ei valehtelee ja kun se koskettaa minua se on hämmästyttävän erilaista jään hetkeksi hieman syvälle miettimään miten onnellisuus syntyy todellisuudessa iloisen hymyn kaksinaisuudesta katseeseen jossa on paljon kirkkautta niin kuin olen joskus kokenut.

Fado a fado kohtalo, joka merkitsee kaipuuta ilman kaukaista ikää autiomaata, mutta hyvin lähellä janoa nähdä sinut halu kuulua vain sinulle tunne ei kaikkea mitä tunnen kirjoitan, mutta tunnen mitä kirjoitan.

Tämä on yksinkertaisella mutta ei vähätteleväällä tavalla se, mitä sydämeni kuulee sanoja tuulelle. Jos tuuli kantaisi sinulle joitakin sanoja, kirjoittaisin sateen kanssa sen, mitä sanoisin sinulle postikorttiin, piirtäisin kuvan auringosta ja sen säteistä ja kertoisin sinulle, että olet energiani ja että sinun vuoksesi aurinkoni paistaa aina, jopa niinä päivinä, jolloin sataa lunta.

Ajattelua, pohdintaa ja toimintaa tai toimimatta jättämistä ei ilmaista, ihminen tuntee, ja koska on vaikeaa tuntea ja olla ilmaisematta, joskus riittää pelkkä olemassaolo, mutta pohdintaa ennen reaktiota ikään kuin tuntea, käsitellä ja teeskennellä ikään kuin hallita ajatusta, toimia tai olla toimimatta välittömästi.

Se on tunne, joka syntyy pohdinnan jälkeen, ja sitten kyllä reagoiminen, jota emme ehkä tunne, emmekä myöskään voi joskus reagoida.

ajatuksen hiljentämiseen ja vain läsnäoloon, joka tarkoittaa olemista.

Este ei ole este hyvin näyttää voittoa ilman pelkäämättä joskus tunnemme kipua, mutta se on tärkeää elää ja taistella kehittää itseämme joskus tämä on kasvaa ja oppia taistelussa elämästä meidän on aina reagoida tappio, että epäonni voittoa esteet on maksimointi itsensä voittaminen on suurin ilo valloittaa ja antaa meille asianmukaisen arvon voittoa itsemme ja saada arvoa oppimiseen tappioita ja lopulta voittoa on elämisen ydin.

Meri pyörremyrsky vesi liikkuu meressä, hiekka kääntyy pisara pisaralta jyvä jyvältä tuulahdus, joka liikkuu maassa, tartun yhdellä kädellä meren pisaroihin toisella kädellä meren maiseman hiekka on äärettömyys upotettu käteen irtoaa, vapautuu, laajenee tunne siitä, kenellä oli kaikki käsissään, mutta kaikki ei ole käsissään eikä kaikkea saavuteta joskus se karkaa käsien välistä, mitä pidämme sydämessä ja tunnemme käsissä, kaikella on tunne ja saalis, joka syntyy muodostaen pyörremyrskyn.

Ei se, mitä kerron teille, ole totta, mutta se ei ole ehdoton valhe!

Tappion liekehtivä kipu. Missä, mutta missä olet? Mitä olen tehnyt?

En ole nähnyt unta, sillä olen hereillä ja odotan.

Sinä tulet, sinä pelastat minut tältä murinalta, joka vie minut pois, repii minut kappaleiksi, hajottaa minut ja turmelee minut ja sanoo, että sinä et ole! Siellä missä olen, haluan enemmän, en kestä vain olemista ja hengittämistä.

Kävelen pitkin rintamia, ja tässä on jotain, joka ei anna minun mennä.

eteenpäin.

Koska menen edestakaisin sinne, missä en edes ole tai luulen olevani.

Haluan juosta pois, pudotan savukkeeni, se osuu kiviin ja räjähtää.

Sydämeni on kuin tämä savuke, joka sammuu, kunnes se haluaa syttyä uudelleen, sinä olet se, joka kiristää ja avaa itsensä. Koska en halua, en halua olla enää löysä lanka joka sidotaan, ei enää kiristystä.

En halua olla sitä, mitä sinä sanot tai sanot minusta, vaan haluan olla sitä, mitä tunnen.

Tuo sokea solmu, ettekö näe, että se kuristaa, kiristää ja tuhoaa. Tuo solmu murtuu.

Kaikki palautuu nolnaan. Haluan olla pelkkä nolla ilman mitään loogisia jatkotoimia, en halua olla positiivinen tai negatiivinen, mutta te vaaditte, että minun on tehtävä ja tapahduttava.

Anna minun.

Miksi minä

itken?

En tiedä, mutta kyynel tietää aina, miksi se putoaa ja irtoaa, tiedän myös, miksi joskus putoan toisen virheisiin ja miksi pidän kiinni päästämättä irti.

Haluan itkeä, haluan päästää irti. Tämä tunteiden katkeruus, joka jättää minuun kuuman kylmän, josta vapisen, mutta se on itkun ja naurun ja tunteen arvoista. Loppu hoitaa loppuun johon saapuu kyynel joka ei valu mutta on aina varuillaan ja tippuu kasvoille välinpitämättömyyden kyynel.

Ajattelin, miten voit. Niin banaali, niin kuin mitä luulet olevasi, olet malli.

En välitä siitä, mihin luotan, haluan nähdä, mitä sinä et voi antaa minulle, ja se, mitä tarvitsen, et ole sinä.

Haluan itseni. Haluan sinut sellaisena kuin olet aina ollut, sellaisena kuin luulin sinun olleen, tai kun et ollut, sinä teit itsestäsi sellaisen, jollaiseksi olit tullut.

Minä olen minä.

En tiedä, miten aloitin tämän tarinan luulen, että muutama osuu, mutta minulla ei myöskään ole nuolta tai jousipyssyä, saati sitten kohdetta.

En pyri osumaan, en edes halua osua, tunnen, että se mihin osun, olen minä itse, nuoli on juuttunut sydämeeni, siksi kipuni. Yksinäinen sydän, arpeutunut iskusta, joka ei elvytä sitä, kipu on liian voimakas tahtoa pumpppaamaan.

En ole vapaa. En tule koskaan olemaan täysin vapaa, rakastan vapauttani, mutta tunnen olevani sidottu, koska hän rakastaa minua.

Miksi he rakastavat minua?

Rakastavatko he. He haluavat olla vapaita ja kiinnittyä johonkin. Minä haluan tuntea itseni yksin ja huomaamattomaksi.

En halua ymmärtää mitään, en halua ajatella mitään, koska te tunkeudutte minuun, haluan etäisyyttä siihen, mikä lähestyy.

En halua rakkautta, jonka sanotaan olevan vapautta. Haluan vain päästää irti siitä, mitä minussa on.

Tuska, menetys. Hän oli eikä ole enää. Tulin

hetken tuntematta, että lähdit.

Tämä tekemisen ja peruuttamisen luonne ja vielä enemmän, se, että meille kerrotaan, mitä aiomme tehdä.

En halua tehdä mitään, en halua mennä kauas, haluan mennä sinne minne en mene.

Minä lähden enkä ota mitään.

En itke, en naura, en ajattele, en katso, enkä tunne, etten ole kuollut.

Mikä tragedia!

Minä menen ja minun on mentävä, jonain päivänä minäkin alistun.

Miksi? Kyllä, kysyn, miksi näin, miksi näin, mutta en halua ajatella sitä, mikä on jo välitetty.

En halua taistella, en halua olla niin paljon jonkun kaltainen, joka ei koskaan ollutkaan.

Ääni piinaa niitä, jotka surevat.

Odottakaa.

Matkustan, tulen ja menen kärsivällisesti.

Mitä voin sanoa, että minulla ei ole, minulla ei ole paljon ja minulta puuttuu niin paljon.

Tunkeutukaa minuun olento, joka kertoo minulle, etten halua enää mitään. En halua.

En halua palata, haluan olla täällä, kun musiikki soi ja tuuli puhaltaa.

En halua olla paholainen, en halua olla enkeli, en halua taivasta tai helvettiä. Haluan maan, jossa kaikki on olemassa.

En halua lähteä, haluan jäädä sinne missä olen, en halua kaikkea mitä on, tarvitsen vain tilaa hengittää ja ajatella.

Kuvittelen ja luon oman olemassaoloni.

Haluan vain ilmaa hengittää. Haluan itseni löysäksi kuin puhaltamani ilma.

Näin, haistoin, kuuntelin ja kerroin myös sen, mitä et uskonut kuulevasi.

Olen kertonut teille niin paljon, eikä mikään tai melkein mikään ole koskettanut teitä. Se olisi liikaa pyydetty huomiostasi, ei enää viettelyä. Haluan nähdä sinut raakana.

Tiedät, että kuorisin joskus ihoani tunteakseni, että olen elävää lihaa ja että kärsin ihon vetämisestä, jonka on vaikea kasvaa ja korjata itseään.

Teidän vuoksenne olen elävässä lihassa, joka on täynnä jälkiä ja haavoja.

En tiedä, mitä haluan ilmaista. Mutta jokin kalvaa minua, koska en halua, vaan haluan.

Syvällä sisimmässäni haluaisin saada vähän kaikkea tai ei mitään, koska se, mitä minulla on, ei ole minulle minkään arvoista.

Minä olen yksin, ja sinä olet vielä yksinäisempi kuin ennen. Kirjoitin sen, joka myöhemmin lukiessani paljastaa sen, mitä olemukseni haluaa välittää.

Tiedän, ettei se ole helppoa. Luulen, että paljon jää sanomatta, paljon jää myös ymmärtämättä.

Hylätään.

Haluan kiivaasti torjua sen, mikä köyhdyttää minua.

Triviaaleilla asioilla ei ole sijaa sydämessä, siellä on liikaa tunteita.

Se, mitä näemme yksinkertaisella silmäyksellä, voi merkitä sydämemme.

Hän ei kestä sitä, hän ei halua nähdä sitä, mutta hän tuntee sen, mitä hänen silmänsä näkevät.

Älä koskaan avaa sydämesi silmiä, koska se ei ehkä enää näe ja kärsi.

Minä olen täällä.

Näetkö minut? En usko! Tunnetko minut? Enpä usko!
Mitä näet minussa?

Jäin tänne, jotta et unohtaisi minua, en kestä, etten ole kanssasi, koska se, mikä yhdistää meitä, joskus erottaa meidät toisistamme, mutta minä olen täällä.

En teeskentele

Aion kirjoittaa ja antaa sen virrata.

Se, mitä haluan kirjoittaa, on epäilemättä kyynel.

Kuinka kirjoitin kyöneleen niin kuin se on, surullinen, yksinäinen, märkä, löysä.

Anna minun puhdistaa itkusi, tuskasi, surusi, yksinäisyytesi, se tukahduttaminen, joka on yksin olemista.

Anna minun nuolla kyneleesi, haluan juoda sen tuskan, jota tunnet.

Yksin, yksin. Minun kanssani, tämä olen

minä, vain minä! Millainen minä olen? Olen

vain minä.

Tunne laajenee aidosti koetuksi kivuksi.

Miten se onkaan tunne, että se olemme me. Itsen ajattelu on menemistä sen ulkopuolelle, mikä tulee ulkopuolelta.

Sisäänpäin kääntyneenä tiedän, että olen olemassa,
muiden olemassaoloon riittää, että he katsovat meitä,
mutta he eivät koskaan näe samaa asiaa.

Haluan irtonaisia sivuja, irtonaisia arkkeja, irtonaisia lauseita, irtonaisia sivuja, irtonaisia arkkeja, irtonaisia lauseita, haluan kaiken irtoavan, en halua pitää mitään, haluan tyhjentää itseni, se on ainoa tapa, jolla kehityn, että kaikki mitä kirjoitan, kaikki haihtuu, yhden lauseen tuska, jokaisen sanan tuska, haluan kirjoittaa vapautuakseni. En halua kärsiä.

Toisena päivänä aamu, raikas aamuilma, myös meluisa. Haluan yön, hiljaisen yön, jossa näen pimeässä valon, jonka tuot mukanas.

Yhdistetään hiljaisuus ja pimeys.

Tehdään valoa pimennykseen. Säkeitä, lauluja, loitsuja, taikoja, runoja, lauseita.

Haluan olla valosi pimeässä yössä.

Kun annan itseni mennä syvien vuorovesien syvyyksiin, seireenien harput soivat kovaa. Haluan jäädä katsomaan sinua, kertomatta sinulle, mitä aion kirjoittaa sinulle.

En koskaan unohda

sinua. Ei mitään! En

halunnut mitään,

Näiden sanojen tarkoitus on olematon. En halua teidän lukevan, enkä myöskään halua enää kirjoittaa sitä, mitä haluan kertoa teille jonain päivänä.

Mutta nyt halusin vain vähän mitään.

En tiedä, luetteko, saati sitten ymmärrätte, mitä minulla on teille kerrottavana.

Haluan teidän ymmärtävän, että teillä on merkitystä, kyllä, teillä on merkitystä minulle, ja siitä lähtien voitte luottaa minuun. Mutta en kerro kenellekään.

Odotan, että kuolema pettää minut.

Kuolemaa? Kuolemaa ei ole olemassa!

Ja tämä on aina läsnä. En pelkää kuolemaa vaan sinun menettämistäsi.

Ei sillä, että mikään olisi sattunut, mutta kipu siitä, että on ja ei ole, on olemisen ero, miten tämä voi olla niin?

En halua mitään, koska haluan vähän ja en halua mitään paljosta, en halua mitään, toistan, minulla oli kaikki, kun en tiennyt, ja nyt kun tiedän, mitä on, en halua mitään, jos hylkään sen, mitä on ja mitä ei ole, olen vapaa, vapaa kaikesta, mikä sitoo minua, ja päästän irti katkeruudesta, siitä, mitä on olla.

Riittää, haluan vain olla!

Voinko olla vain oma itseni? Kyllä, minä ja ei mitään muuta, en halua tätä olemattomuutta. "Ajaton"

Se löi, ja löi uudestaan ja uudestaan lakkaamatta se löi ennennäkemättömällä virralla poikkeavuuden tai haavan kanssa, sitten eräänä päivänä se avautui eikä enää koskaan avautunut, se oli avautuminen ja hetkessä sulkeutuminen, miten sen sanoisin, se oli minun, aina minun, mutta lopulta sinun, hän, sinä ja minä, sanalla sanoen sitten sydän! Syvä suru siitä, että olet

Se on sitä, ettei tunne itseään, että on tarkkaavainen ja oppii elämään sisäisen minänsä kanssa, ja katso, kuilu on äärettömän pieni. Oleminen ja kuuluminen on jotain, joka aina haihtuu pois, ikään kuin luopuu.

Aina utopistista ja katso, olento syntyy, elää ja oppii, ja kun se todella tajuaa tietävänsä hyvin, että se on siirtynyt kauas siitä, että se tietää kaiken ja oman olemuksensa, mikä on muuttunut?

Kaikki maailmassani muuttuu! Miksi?

Miksi olen valmis muuttumaan ja kohtaamaan kaiken, mutta melkein kaiken, mikä tulee minun maailmastani, minun tyhmästä maailmastani? Se on järki, joka käskee minua toimimaan oikealla tavalla! Voitteko kuvitella?! Stratosfäärin ulottuvuudessa, ilman laajenemisen rajoja, astuu taikuuden disilluusio, joka on ajattomasti saavuttamattomissa itse illuusion tasolla, aina todellisen illuusion kymmensivuisen ulkonäön kanssa, joka on jo lausuttu sanan disilluusio; intiimien ristiriitojen tuottaja yksinkertaisesta tuskasta, joka voittaa kaiken harmonian.

Arvoituksellinen, syvälinen ja herkkä, tämä on kirjaimen plus kirjainten tai liian monen kirjaimen ja liian vähän sanojen sitomaton energia.

Tässä on menhir, joka on saostumassa, ja kirjoituksen myötä sanotaan monia asioita lyhyessä ajassa.

Turhaan, asioita tulee sinulle monet ovat niitä, jotka jättävät sinut, toiset eivät ole sen arvoisia. Kertoa teille, että suurin tulee olemaan rohkea taistelija, mutta minä "käyttää" teitä, että harvat ovat arvokkaita, mutta ne sisällä pienin sisätilojen nähdä arvon, että vain voit saada. Elää, kasvaa, oppia, ja taustalla aina utopistinen pieni tieto.

Tässä on päivä, jolloin voi pikkuhiljaa oppia, että kirjoittaminen oli tarkoitettu yhdistämään tavallisen tiedon tietäjä tieteellisestä tiedosta, että molemmat voidaan selittää vain syvällisellä viisaudella, joka on lukemista.

+

Aloitan siitä, mihin haluan lopettaa.

Savu laajenee huoneessani. Myös minun sisimpääni, tätä on rikottu. Haluan erota sinusta ja muista.

Selviätkö minä?

Voima, voima ja vahvuus, joka kummittelee minussa ja käskää minua etenemään eteenpäin ilman pelkoa!

Sinä olet valmis ennen minun aikojani.

Kaikki ulkopuolinen hylkään, miltä minusta tuntuu... en tiedä, mutta jätän tähän pienen tarinani, jos olet tällä sivulla ja olet utelias pienestä tarinastani.

Se, mitä kerron teille näillä sivuilla, on sitä, että löydän todellisen olemuksen, joka asuu minussa, ilman ulkomaailmaa.

Miten tämä on mahdollista, näemme, miten kuvaan tarinani.

Tällä hetkellä en ole etenemässä, vaan itse asiassa vetäydyn valmiina etenemään. Savu läpäisee edelleen tämän tilan.

Tämä tarina alkaa siitä, mihin se päättyy.

Se, mitä haluan kertoa teille, on taistelu kaikkea vastaan. Katsotaan, pääsenkö loppuun asti ja sanon, että minulla on kaikkea enkä halunnut mitään, sisäisen minän maksimointina.

Olet nyt täällä, ja muutamassa hetkessä olen lukenut yhtä monta sivua savukkeita kuin sinä olet lukenut.

Jatketaan taistelua, se jatkuu niin kauan kuin se kestää.

Puhalla tunteja, minuutteja ja sekunteja. Se on ohi!

Aloitin siitä, mihin jäin.

Olen valmis, tämä savu menee ikkunan läpi ja vapautuu ilmaan, haluan olla tämä savu, joka on olemassa vain ilmassa.

Haluan vain hengittää ilmaa

Haluan kellua ja kuvitella, mitä aion kertoa tässä. Teen sitä, mitä en halua tehdä, aloitan tekemällä samoja virheitä uudestaan ja uudestaan.

Taistelua ei ole vielä läheskään käyty.

Haluan välittää sinulle tunteita, tilanteita ja konflikteja.

Ja kamppailu on voittanut se olento, joka olin. Haluan olla se toinen, se hahmo, joka vainooa minua.

Oma omatuntoni, joka hälyttää minua ja sanoo minulle: nouse esiin, voitta itsesi.

Tässä seison paikallani, mutta kamppailen tavoittelemaani liikettä vastaan.

Vult of mine, tule luokseni. Vapauta itsesi, laajenna itsesi, anna minun olla kaltaisesi minun kauttani.

Tästä alkaa se, mitä minusta tulee. Mitä epäilyksiä, eteneminen eteenpäin perääntymättä, tässä on hahmo, joka jahtaa minua.

Tehkää, tapahtukaa ja synnyttäkää uudelleen elämään ja tuntemaan. Ilman kansankiihotusta ja illuusioita, elä sitä, mitä et näe.

Sillä vain näin voitte edistyä, nousta seisomaan

ja sanoa. Haluan olla se, mikä olen, olen minä.

Olemus, joka olin, ja hahmo, joka minusta tulee.

Minä olen sellainen kuin kuvittelen. Sille, joka jahtaa minua, sanon, että hän voi mennä edeltä.

Kasvot minuun e me vapauttaa itseni. By
vihdoin vielä on vielä alkamassa.

Kaikki mitä ajattelin. Varokaa tätä olentoa, joka vaanii teitä ja on lopulta ystävänne.

En enää kadu tätä hetkeä. Piina loppui, hän kosketti minua ja kuiskasi minulle: oletko siellä?

Tämä on sen periaatteen loppu, josta aion raportoida täällä.

Nyt sanon: riittää, tulkaa luokseni ja liittykää minuun voittoon asti.

Vult minuun teistä tulee. Ota minut! Olet

tuoksuni viimeisen kerran. Kyllä, sinä lähdet.

Ei minä näyttäydä itselleni surullinen
kanssa a sinun lähtöäsi. Itse asiassa
Odotan innolla lähtöänne.

Mene niin kuin tulit, lähde niin kuin tulit. En halua sinua, mutta olet kohtuuton onnettomuus. Läsnaolosi on loukkaus.

Tiedän, etten ole koskaan voittanut, vaan ainoastaan hävinnyt.

Olet kuin tupakansavu, sairauden ystävä.

Lähde ja mene, mene pois, sillä kun saavun, en ole siellä. Kuten sanoin sinulle, minä säteilee sinun tuoksuasi, että vain menemällä... saan toisenlaista makua ja hajuvettä.

Ehkä et tiedä, etkä ole ajatellut, mitä olet provosoinut.

Niin kauan kuin muistan, olen tuntenut sinut muutaman vuoden ajan. Tarpeeksi kauan, että nyt tässä on tahto

jatkaa kanssasi.

Karppaan ajatuksissani aluksi läsnäolollessanne, mutta pienemmille pahoille on suotuisa mieli.

Sinä olet esine ja minä luon sidoksemme, mutta hautajaismainen ja illusorinen nautinto hieman heikkojen elinolojen vuoksi. Uskallan puutteen kautta. Sillä vain näin olla kevyt ja luonnollinen, sillä mikä ravitsee minua.

Raikas, seesteinen, lämmin ja harmoninen on korvaus.

Luonnollinen tuuli, joka kulkee kuin sää aina pohjoisen suuntaan. Meitä vastaan puhaltavat ilmavirtaukset ovat myrskyjä, jotka kohtaavat meidät, ei mitään luonnollisempaa kuin itse ilman savu.

Jossa löydämme sekä ulkoisessa että sisäisessä luonnossa kahleista vapaana olemisen harmonian.

Se kukkii, kasvaa ja istuttaa vapautumisen juuret. Tahto olla epäilemättä kohtaamistamme on juuri ruusu aikojen aavikon hiekkaa, joka lujittaa järkeä. Tavallisen ihmisen kuvan vapautuminen, meitä erottavan intiimin suhteen eksentrisyyteen. Olemme erilaisia, minä olen luonnollinen ja orgaaninen, sinä olet keinotekoinen ja synteettinen. Ilman tekoa, jonka minä neutralisoin, sinä teet minut onnelliseksi.

Aion avata sinulle oven, jotta voit tulla puhumaan kanssani. Mutta jätän sen auki, jotta voit lähteä pian sen jälkeen. Vult olet tietoinen levinneisyydestäsi, kulutat kärsivällisyyttäni levottomuudella. Sinulla on ja tulee olemaan vain vähän merkitystä.

Meillä kaikilla on näitä typeriä vaiheita, yleensä lapsena.

Mutta jos meitä aikuisia käsketään vapauttamaan lapsi itsessämme, niin minulla oli myös huono

vaihe. Palaan takaisin kärsivälliseen rauhaan.

Voit mennä, minä lukitsen oven. Tiedän, miksi tulit, mutta tiedän myös, minne olet menossa.

Kuilu on leveä, leveämpi ajatus sinusta irti päästämisestä.

Juokse pois, ilman minua, sulkeudu ja räjähdä. Ensimmäisestä päivästä lähtien sanasi on ollut lauseeni, mutta älä luota minuun, kun seuraavan kerran sanot hei, olen täällä, mutta varmasti matkasi on paluu kovaan, mutta harmoniseen todellisuuteen niille, jotka haluavat antaa itsensä tunkeutua, mitä meillä on mitä etsimme? Vain yksi sana sinulta, se on hyvästi.

Ja sinä tulit ja lähdit, kaukaa pois...

Se oli viimeinen kerta... kaipaus tulossa murtumaan. Kyynel putosi ja pyyhki itkun pois.

Köysi, joka kiristää minua, ei ole sama, joka tukahduttaa minut. Kurkussani oleva solmu, jota pitää kiinni lanka.

Kuristatte mielen ja tukahdutate omantunnon.

Se, mitä tarjoatte, on hidas kuolema nuorentumisen ja tällä tavalla kulkemisen ja puhumisen muodossa, kuten me olemme tehneet. Se ei koskaan poista sitä terävää kipua, joka yhdellä rullaavalla iskulla leikkaa kirskuvan elävän.

Korkealla muistissa repivä ja haamumainen isku. Se oli sinun kaksijakoinen läsnäolosi olemisen ja olemattomuuden välillä. Valokuvamaisina hetkinä kuljettu elämä, joka tallentaa kaiken ja häätää itsensä hetkessä. Koska elät minussa minun ulkopuolellani. Pyyhi pois kohtalosi ja elä murto-osaa.

Tämä ajaton tunne leviää seuraaviin hetkiin. Kuin lentäisi poistumatta paikalta.

Tämä instant   että ei   pysähtyy   koska   sinä
hengität   e   ei koskaan

voit pysähtyä, mikä saa sinut hengittämään.

Eläminen on yhtä voimakasta kuin halu hengittää. Mutta pelkkä hengittäminen ei ole elämistä.

Kun lakkasit elämästä, et lakannut hengittämästä.

Näin ollen saamme avuttoman kuvan.

Ilman rajoja tai seurauksia, seuraavaan vaiheeseen. Se, mikä syntyy olemasta toinen joka hetki pyyhkäisee meidät pois siitä, mitä todella olemme, tuo kuilun illuusio on elämisen itserangaistusta, kun olemme elossa, se, mikä meitä liikuttaa, on se luonto, joka ympäröi meitä ja jatkuvasti vain häiritsee meitä, tarkoitan, että kaikki hetken imeytyminen on pelkkää illuusiota, koska luonto heijastaa kaikki kehukset sattumanvaraisesti ja ylivertaisesti ylivertaisesti jokaiseen inhimilliseen liikkeen hetkeen nähden.

Kaikki, mikä nousee esiin minän vulton ympärillä, on ulkoista, joka suurentaa sisäistä, mutta vain häiriötekijän tunteen vangitseminen on suurempi olento, joka liikuttaa meitä äiti-luontoa. Jos milloin tahansa hyveellinen, ristiriitainen tunkeutuu teihin omaksutaan hetkessä mielen nämä merkinnät eivät voi rinnastua oppimiseen ja lähtevä tahansa impulssi.

Olen iloinen, että olet noussut esiin, valtavasta ja kaukaisesta ajatuksesta. Haluaisin puhua... Sinä päätät, sinä manööveröit aina. Roolien vaihtaminen tarkoittaa, että pitää turpa kiinni.

Sanan lentäminen on teko. Kuinka sivuuttaa sinut ja viedä sinut pois.

Sinäsiellä olette lentävät osoitteessa varjo of
tuulen varjossa. Koska sinä

Piiloudut ja ilmestyt, kun haluat. Etkö näe?

Ryhdy hommiin of toinen, teillä on
toinen ystävä joka ei o sinun
yksinkertaista epäonneasi.

Kaikki haihtuu höyrystyen.

Näin, kun laskin kymmeneen, tajusin, kuinka paljon
tulevaisuuden ikkunan hetkellisen hetken välähdys aukeaa ja
näen vain viimeisen savun, joka laajenee, ja kuinka
tulevaisuuden klikkauksesta tulee suuri ja laaja.

Tekijänoikeus Filipe Sá Moura © 2009